

တက္ကသိုလ်ဘုန်းဆိုင်

ခေါမသမိုင်းရိုပ်ပြ
ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ

ခေါ်မသမိုင်းရိပ်ပြ

ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ

တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်

ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ

အမှတ်-၂၂၊ မဟာဇေယျလမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၃၉၆၅၈၀၊ ၀၉-၅၁၂၇၄၉၃

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် -
 မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် -
 ပထမအကြိမ် -

အုပ်စု -
 မျက်နှာပုံးပုံနှိပ် -

အတွင်းပုံနှိပ် -

ထုတ်ဝေသူ -

မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း -

တန်ဖိုး -

၄၀၁၁၈၈၀၉၀၉
 ၄၀၀၄၅၃၁၁၀၉
 ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်။
 ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ
 ၅၀၀
 Sky ပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ်-၁၉/B(1)၊ ၅၅-လမ်း၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 စွယ်စော်ပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ် (၁၄၇)၊ (၅၁) လမ်း၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ
 ၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဝင်းမြင့်ဦး
 ၂၀၀၀ ကျပ်

ဘုန်းနိုင်၊ တက္ကသိုလ်

ခေါ်မသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ / တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်။ - ရန်ကုန်။
 ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်။

စာမျက်နှာ-၁၉၄၊ ၁၃×၂၀ စင်တီမီတာ။

(၁) ခေါ်မသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ

စကားသစ္စာ
မှန်သောခါလား
ဩဇာလေးနက်
ပေါ်ထိတက်၍
နှယ်မြင်သစ်ပင်
ဆေးအင်ဝင်၏။

ရှင်မဟာသီလဝံသ

သစ္စာ

ငါ့စာဖတ်၍၊ မမြတ်တိုင်စေ
မပျံ့စေသာ၊ ပျင်းလှေနှစ်မြို့လ်
တွေးစွယ်ထိုက်ရာ၊ ကပ်ငြိန်တလေ
တွေ့ငြားပေပူ၊ စာပေလျှောက်
ငါ့ဝတ်ပွန်ပြု၊ ငါ့မွန်ဆမြတ်
ငါ့သတတ်ဟု၊ စာဖတ်သူပေါ်
ခေါင်းကိုလှော်၍၊ ငါ့သော်ဆရာ
မလုပ်ပါတည်း။ ။

တက္ကသိုလ်ကုန်းပိုင်

မာတိကာ

◆	ဆရာဘုန်းတင့်ကျော်၏ အမှာစာ		ဇ
အခန်း [၁]	ကပ်ကမ္ဘာဦး		၁၇
အခန်း [၂]	မေတ္တာလမ်းကြောင်း သွေ့၍စောင်းသော်		၁၉
အခန်း [၃]	အဖဿတ် မင်းတစ်ဆက်		၂၃
အခန်း [၄]	ဝရဇိန်လက်နက်ရှင်		၂၇
အခန်း [၅]	ကမ္ဘာဦးက နတ်သျှင်နောင်ကြီး		၃၅
အခန်း [၆]	ချစ်၍ မျိုသည်		၃၉
အခန်း [၇]	ချစ်လို့ရယ်တဲ့ မကုန်		၄၁
အခန်း [၈]	စုလျားရစ်သီ မပတ်မီ		၄၆
အခန်း [၉]	ချစ်ပင် ချစ်သော်လည်းကွယ်		၄၉
အခန်း [၁၀]	လျှာနှင့်သွား		၅၃
အခန်း [၁၁]	ခေါင်းမှ ဖွားသူ		၅၆
အခန်း [၁၂]	တံခါးနှစ်ပေါက် ထွက်သူ		၆၀

တစ်ဦးရှင်များ

အခန်း [၁၃]	ပိုးဆိုက်ဒင်အကြောင်း		၆၅
အခန်း [၁၄]	ဟားမီးဖို၏ ဝရိုက်သဘာဝ		၇၄
အခန်း [၁၅]	အပိုးလိုး၏ ဝရိုက်သဘာဝ		၈၃

အခန်း [၁၆]	အဲရီးစ်၏ စရိုက်သဘာဝ	၉၃
အခန်း [၁၇]	ဟိဖီစတက်စ်၏ စရိုက်သဘာဝ	၉၇
အခန်း [၁၈]	အသီးခိုး၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၀၁
အခန်း [၁၉]	အားတမစ်(စ်)၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၀၈
အခန်း [၂၀]	ဒီမီးတား၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၁၅
အခန်း [၂၁]	ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၂၇
အခန်း [၂၂]	အက်ဖရာဒိုက်တီး၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၃၉
အခန်း [၂၃]	ဟက်စတီယာ၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၅၃
အခန်း [၂၄]	ဆိတ်နတ် ပင်န့်၏ စရိုက်သဘာဝ	၁၅၆
အခန်း [၂၅]	မြေအောက်ကမ္ဘာမှ တန်ခိုးရှင်များ	၁၆၀
အခန်း [၂၆]	လူသားတို့ မိတ်ဆွေ	၁၆၄
အခန်း [၂၇]	တန်ခိုးရှင်ငယ်များ	၁၇၅
အခန်း [၂၈]		၁၈၀

အမှတ်စာ

ကမ္ဘာ့စာပေနယ်တွင် လည်းကောင်း၊ မြန်မာ့စာပေနယ်တွင် လည်းကောင်း၊ ရသစာပေ အနုပညာရှင်လည်းဖြစ်၊ စာပေပညာရှင်လည်း ဖြစ်သောသူ ရှားပါသည်။ ရသစာပေ အနုပညာရှင်ဟူသည်မှာ ကဗျာ၊ ဝတ္ထု၊ ပြဇာတ် အစရှိသော ရသစာပေအမျိုးမျိုးကို အနုပညာမြောက် ဖွဲ့ဆိုတတ်ကြသော စာရေးဆရာများ ဖြစ်ကြပါသည်။ စာပေပညာရှင်ဟူသည်မှာ ကဗျာသဘောတရား၊ ဝတ္ထုသဘောတရား၊ ပြဇာတ်သဘောတရား၊ စကားပြေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး သဘောတရား၊ အလင်္ကာသဘောတရား၊ ဘာသာစကားသဘောတရား၊ စာပေသဘောတရားများ၊ ဇာတ်ညွှန်းသဘောတရားများကို နည်းနစ်နှင့်တကွ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက် နားလည် သရုပ်ခွဲကာ စာဖြူ ကျွမ်းမြတ်တတ်ကြသော ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ စာဖတ်ပရိသတ် လေးစားသော ရသစာပေ အနုပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လာရန်လည်း မလွယ်။ အများပြည်သူ လေးစားသော စာပေပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လာရန်လည်း မလွယ်ပါ။ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အနေနှင့် ရသစာပေ အနုပညာရှင်လည်းဖြစ်၊ စာပေပညာရှင်လည်း ဖြစ် နှစ်ထပ်ကွမ်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့်သူ ဖြစ်ဖို့ ပို၍ပင် မလွယ်ပါ။ ထိုသို့ မလွယ်ကူ

လှသောကြောင့် ခေတ်တစ်ခေတ်စီ၌ ရသစာပေအနုပညာရှင် ဖြစ်သကဲ့သို့ စာပေပညာရှင်လည်း ဖြစ်သော လူပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ရှားလှပါသည်။

မြန်မာ စာပေလောကတွင် ဆရာဇော်ဂျီ၊ ဆရာမင်းသုဝဏ်တို့သည် ရသစာပေအနုပညာရှင် ဖြစ်သကဲ့သို့ စာပေပညာရှင်လည်း ဖြစ်သော နှစ်ထပ်ကွမ်း ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် ပညာရှင် ဆရာကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆရာကြီးနှစ်ဦးနောက်၌ ထိုဆရာကြီး နှစ်ဦးကဲ့သို့ ရသစာပေအနုပညာရှင်၊ စာပေပညာရှင် ဟူသော နှစ်ထပ်ကွမ်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် အနည်းငယ်မျှသော ရှားပါးပညာရှင်တို့အနက် တစ်ဦးမှာ ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်သည် မြန်မာကဗျာ၊ မြန်မာသီချင်း၊ မြန်မာဝတ္ထု အနုပညာလက်ရာကောင်းများကို ရသမြောက် ဖန်တီးနိုင်သည့် စာပေ အနုပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သကဲ့သို့ ဝတ္ထုရှည် သဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး သဘောတရား၊ ကဗျာသဘောတရား၊ ကမ္ဘာ့စာပေနှင့် မြန်မာစာပေ သဘောတရားများကို အဆင့်မြင့် နက်နဲစွာ သရုပ်ခွဲ လေ့လာ ဖော်ထုတ် ကျမ်းပြု ရေးသားခဲ့သော စာပေပညာရှင် ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်သည် အနည်းဆုံး နှစ်တစ်ထောင်ခန့် သတ်တမ်း ရှိသော မြန်မာစာပေကို မြန်မာတို့ သိစေရန်၊ နှစ်တစ်ထောင်မှ နှစ် နှစ်ထောင်ကျော် သက်တမ်းရှိသော အနောက်တိုင်း ဥရောပစာပေ ခေါ် ကမ္ဘာ့စာပေကိုလည်း မြန်မာတို့ သိစေရန် များစွာ အပင်ပန်းခံ ကြိုးကုပ်အားထုတ် ရေးသား တင်ပြခဲ့ပါသည်။

ခပ်သိမ်းကလျာ ရွှေဖွယ်သာတည်းဟူသော စာပေကျမ်း၊ လီရနာဂင်၊ ဧရာဝတီ (ကဗျာ၏ နိယာမနှင့် ကဗျာ၏ သင်္ခါရ) ကဗျာကျမ်း၊ ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်း စာတမ်း၊ အမြင့်သို့ အာရုံညွှန်တက်ခြင်း ကဗျာစာတမ်း၊ ဝေဖန်ရေးအထက်မှာ မည်သူမှ မရှိပါ။ စာတမ်းများကို ဆရာကြီးဘဝ၏ နောက်ဆုံး ဆယ့်လေးနှစ်ကာအတွင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အထူးသဖြင့် ဆရာကြီး၏ ပြောစကားအရ လူငယ် ကဗျာဆရာလောင်းများ၊ ဝတ္ထုရေး ဆရာလောင်းများ ဟူသော မျိုးဆက်သစ်တို့အတွက် ရည်ရွယ် ပြုစု ရေးသား တင်ပြသွားခဲ့ပါသည်။

ထူးချွန်သည့် ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာ ဖြစ်ချင်သော လူငယ်များ အနေနှင့် မိမိအမျိုးသားစာပေ (၀၁) မြန်မာစာပေကို ထဲထဲဝင်ဝင် နှံ့နှံ့စပ်စပ်

သိထားသင့်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာ့စာပေ၊ ကမ္ဘာ့စာပေဝါဒ၊ အနောက်တိုင်း အနုပညာ ဝါဒတို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း သမိုင်းကြောင်း ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်မှုများနှင့် တကွ ကမ္ဘာ့အနုပညာစာပေ လက်ရာကောင်းများကို ကောင်းစွာ သိသင့်သည် ဟု ဆရာကြီး ယုံကြည် ယူဆပါသည်။

အထူးသဖြင့် အနောက်တိုင်းဖြစ် စာပေဝါဒ၊ အနုပညာဝါဒ အမျိုးမျိုး နှင့် ပတ်သက်၍ ကဗျာဆရာလောင်း၊ ဝတ္ထုဆရာလောင်းများကို ဆရာကြီး သတိပေးလိုဟန် ရှိပါသည်။ ကလောင်သစ်တို့ကို ကမ္ဘာ့စာပေ၊ မြန်မာ့စာပေ မနှံ့စပ်ခင် အနောက်တိုင်းဖြစ် စာပေဝါဒ၊ စာပေအနုပညာ အယူအဆဝါဒများ ၏ နောက်မြားဆုံး လိုက်မိသူမျိုး ဆရာကြီး မဖြစ်စေလိုပါ။ ဦးကြောင်းတို့ များစွာ ပါဝင်သော စာပေသမုဒ္ဒရာကြီး အကြောင်း နှိုက်နှိုက်နှံ့နှံ့ နှံ့နှံ့ပေပေ မသိ၍ စီးကြောင်းတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သော စာပေဝါဒတစ်ခုကို အစွန်းရောက် နာယူပြီး ဝါဒတစ်ခုဖြင့် မိမိကလောင်၊ မိမိအမြင်ကို မိမိဘာသာ လက်ထိတ်ခတ် မိလျက်သား ဖြစ်သွားခြင်းမျိုးကို ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် အားပေး ပါ။ စာပေဝါဒတစ်ခုသည် ကိုင်ခွဲသူ၏ ကန့်သတ်မြင် ရှုထောင့်တစ်ခုသာ ဖြစ်လေ့ရှိပြီး ဗဟုမြင်မှ ကင်းကွာတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ကဗျာဆရာ၊ ဝတ္ထုဆရာလောင်းလျာများအတွက် ဗဟုမြင် (ဝါ) အမြင်ကျယ်ကျယ် ဖြင့် ရှုမြင်ခြင်းမျိုးကို ပေးနိုင်ရန် ဆရာကြီး ကြိုးစားလေ့ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး၏ အယူအဆမှာ ကမ္ဘာ့ကိုလည်း သိရမည်။ မြန်မာကို လည်း သိရမည်။ ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်ရုံနှင့်လည်း မဖြစ်သေး။ နိုင်ငံခြား ဒိန်ခဲတုံးကြီး၏ ကောင်းခြင်းများအပြင် Side Effect (ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး) များ၊ အစွန်းသွားမှုများကို မသိ နားမလည်ဘဲ အပိန်၍လည်း ဖြစ်သေး။ ကိုယ့်မှာ ရှိတာ၊ ကောင်းတာ၊ မြင့်တာတွေကိုလည်း သိရမည်။ အထင်သေးလွန် သူမှာ ရှိတာ၊ ကောင်းတာ၊ မြင့်တာတွေကိုလည်း သိရမည်။ အထင်သေးလွန် မှု၊ အထင်ကြီးလွန်မှုများ၊ အစွန်းရောက်မှုများကို ရှောင်သင့်သည်။ ကိုယ့်၌ မရှိသေးသော ကောင်းတာမျိုးကို လေ့လာနည်းယူသင့်သည်။ ကိုယ့်၌ ရှိပြီး သော ကောင်းခြင်း၊ မြင့်ခြင်း၊ မွန်ခြင်းတွေကိုလည်း မတိမ်ကော ချော့ကပ်ပျက် စေသင့်။ ရှေးပညာရှိတို့ သတိပေးလေ့ရှိသည့် စကားအတိုင်း အရိုးကို အရွက် မဖုံးအောင် ပြုဆောင်သင့်သည်ဟု ဆရာကြီး ယူဆသည်။

မြန်မာစာပေ ပရိသတ်တို့အဖို့ ကမ္ဘာ့စာပေမှ မသိမဖြစ် သိသင့် လေ့လာသင့်သော စာတို့ကို နိုင်ငံခြားဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆို တင်ပြရာတွင်လည်း ဆရာကြီး ရေးသား သုံးစွဲသွားသော ရေးဟန်နှင့် အသုံး အနှုန်းတို့မှာ အံ့ဩဖွယ် အတုယူဖွယ် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။ ရေးသား ပြန်ဆို တင်ပြ မတတ်လျှင် အလွန်အိပ်ငိုက်စဖွယ် ဖြစ်စေမည့် လေးနှင့်နက်နဲ လှသော ကမ္ဘာကျော် ပလေးတိုးကျမ်း၏ အချို့အပိုင်းကဏ္ဍများ၊ အရစ္စတိုတယ် ၏ ကျမ်းတစ်ကျမ်းတို့ကို ဆွဲဆောင်မှု အားကောင်းကောင်း၊ ရေးထားဟန် သွက်သွက်ဖြင့် နိုင်နင်းကျွမ်းကျင်စွာ ပြန်ဆိုတင်ပြပုံမှာ ကမ္ဘာ့ကျမ်းလေးကြီး များကို ဖတ်ချင့်စဖွယ် ဖြစ်အောင် မြန်မာဘာသာသို့ မည်သို့ ပြန်ဆိုတင်ပြ၍ ရကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ပညာရပါသည်။

ခပ်သိမ်းကလျာ ရှုဖွယ်သာတည်း (ကမ္ဘာ့စာပေနှင့် မြန်မာစာပေ နှိုင်းယှဉ်ဆန်းစစ် တင်ပြသော) စာပေကျမ်း၊ လီဂျာ ဂင်္ဂါ ဧရာဝတီ ကဗျာ၏ နိယာမနှင့် ကဗျာ၏ သင်္ခါရ (ကမ္ဘာ့ကဗျာသဘောနှင့် မြန်မာကဗျာသဘော အကြောင်း နှိုင်းယှဉ်လေ့လာတင်ပြသော) ကဗျာကျမ်းနှင့် ခေါ်မသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများကို ဆရာကြီး ရေးသားတင်ပြရာတွင် နှိုင်းယှဉ် လေ့လာ ရှုမြင်နည်း (compare and contrast) ဖြင့် ကမ္ဘာ့စာပေကိုလည်း သိစေ၊ မြန်မာစာပေ၌ သူတို့စာပေနှင့်အပြိုင် အဆင့်မြင့်မြင့် အရာတို့ ရှိနေခြင်းကို လည်း သိစေ၊ ပရိသတ်ကို တရားမဟော ဆရာမလုပ်ဘဲ ရသစုံစုံ၊ မြင်ကွင်းစုံစုံ ဖြင့် ဆွဲဆောင်လျက် မြန်မာစာပေပရိသတ်နှင့် ကလောင်သစ်လောင်းလျာများ အတွက် ရေးသား တင်ပြခဲ့ပုံမှာ အလွန်ပညာပါပြီး ရေးရမလွယ်သော ဘာသာပြန် နည်းပညာသုံး စာပေကျမ်းပြု ပညာကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ခေါ်မသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများပါ တန်ခိုးရှင်များအကြောင်း တွင် မူလ သူတို့စာ သူတို့ ဇာတ်လမ်းထဲ၌ တဏှာပေမ ကာမရာဂအကြောင်း များကို ဘွင်းဘွင်းစူးစူး တစ်တစ်ခွခွ မျက်စိရှက်၊ နားရှက်စရာ ရေးဖွဲ့ထား သည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ မူလစာဆို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆိုလိုရင်း သဘော အဓိပ္ပာယ် နှင့် ရသလည်း မပျက် မပျောက်ရစေ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု မြန်မာ့အမြင်၌ ဖတ်၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့ သိကွာမဲ့ အပြစ် ဒေါသသင့်သည်မျိုး မဖြစ်ရစေ။ မြန်မာ့ နား၊ မြန်မာ့မျက်စိဖြင့် ကြား မြင် ဖတ်ရှု၍လည်း သင့်တော် တင့်တယ် စေအောင် ဆရာကြီးအနေနှင့် ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းများ ပြန်ဆိုသုံးစွဲပြပုံ၊

ဘာသာပြန်တင်ပြပုံ တင်ပြနည်းနှင့် ရသပေးပုံတို့မှာ မျက်စိရှက်စရာ၊ နားရှက်စရာ မပါရှိဘဲ ညက်ညောပါးနှင့် ပြောင်မြောက်လှပါသည်။ ခေါမတို့အကြောင်းလည်း သိစေ၊ မျက်စိရှက်၊ နားရှက်လည်း မဖြစ်ရစေ ဆရာကြီး ရေးတတ်လှပေသည်။

ဆရာကြီးသည် ခေါမစာပေ၊ ခေါမအတွေးအမြင်၊ ခေါမသမိုင်း၊ ခေါမယဉ်ကျေးမှုအကြောင်း တင်ပြရာတွင် ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများပါ အရေးကြီးသော တန်ခိုးရှင်များအချို့ကို နိုင်နင်း ကျွမ်းကျင်စွာ ဘာသာပြန်ဆို ဖော်ပြပြီးနောက် ယင်းခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများပါ 'သူရဲကောင်းများအကြောင်း' ကို ဘာသာပြန်ဆို တင်ပြလျှင်လည်း ရှေးမြန်မာသမိုင်း မှတ်တိုင်တို့ပါ တကောင်း နဂါးနိုင်မင်း၊ တကောင်းနဂါးရမင်း၊ တကောင်းသူရဲကောင်း မောင်ပေါက်ကျိုင်း၊ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော သရေခေတ္တရာ သူရဲကောင်းမင်း ဒွတ္တပေါင်၊ ဒုတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော ပုဂံသူရဲကောင်းမင်း သမုဒ္ဒရာနှင့် သူရဲကောင်းလုလင် ပျူစောထီး၊ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး ဆက်လက် တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော သူရဲကောင်းမင်း အနော်ရထာ၊ ယင်းအနော်ရထာမင်း၏ ကျန်စစ်သား ငထွေးရူး၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီးဟူသော သူရဲကောင်း လေးဦး၊ ဗျတ်ဝိဗျတ္တဟူသော လူစွမ်းကောင်း နှစ်ဦး အစရှိသော ရှေးတကောင်းသမိုင်းမတ်သ်၊ သရေခေတ္တရာ သမိုင်းမတ်သ်နှင့် ပုဂံသမိုင်းမတ်သ်တို့ပါ မြန်မာသူရဲကောင်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဆန်းစစ် ရေးသား တင်ပြစရာများ ဆရာကြီးမှာ ရှိလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း သံသယဖြစ်စရာ မရှိပါ။

စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသည်မှာ လုံမလေးမဂ္ဂဇင်း တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာစာရေးဆရာမ မလေးလုံ တွင်လွန်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အတွက် စာပေစိတ် စာပေစေတနာရှိသော ဆရာမ မလေးလုံသည် ဆရာကြီးတက္ကသိုလ်တန်းနိုင်မှ စာဖတ်ပရိသတ်သို့ ပေးဆက် တင်ပြလိုသော 'ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ' ကို တန်ဖိုး သိနားလည်စွာဖြင့် လုံမလေးမဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ် အခန်းဆက် ဘာသာပြန်စာပေ လက်ရာကောင်းတစ်ခု အဖြစ် စာပေဝတ္ထုရေး ကျွေပွန်စွာ မှန်မှန် ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ 'ခေါမ တန်ခိုးရှင်များ' ကို တစ်ကဏ္ဍရပ်ပြီး 'ခေါမသူရဲကောင်းများ' အကြောင်း လုံမလေးမဂ္ဂဇင်းတွင် ဆက်လက်

ပြန်ဆို တော်ပြခါနီး အချိန်တွင် စာပေစိတ်ရှိသော ဆရာမ မလေးလုံ ကွယ်လွန် သွားခဲ့၍ ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်လည်း 'ခေါမသူရဲကောင်းများ' ကဏ္ဍကို ဆက်လက် ပြန်ဆိုရေးသားရန် ရှိသော်လည်း မပြန်ဆိုဖြစ်တော့ပါ။

ဆရာကြီးသည် ကမ္ဘာ့စာပေ ခေါ် ဥရောပစာပေ ယဉ်ကျေးမှုကြီး၏ အရေးကြီးသော မူလဘူတ အရင်းအမြစ် အနွယ် စတင်ရာ ခေါမစာပေနှင့် မြန်မာစာပေတပ်ပရိသတ်ကို အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်စေချင်ပါသည်။ အနောက်တိုင်း စာပေနှင့် အတွေးအခေါ်ကို အပြည့်အဝ နားလည်ဖို့မှာ ခေါမစာပေနှင့် အတွေး အခေါ်ကို မသိ၍ မဖြစ်ပါ။ အနောက်တိုင်း စာပေ၊ ခေါမစာပေတို့မှ အနုပညာ ဆိုင်ရာ နည်းပညာ နည်းစနစ်များ မသိဘဲ လုံးချင်းဝတ္ထု နော်ဗယ်လ် (Novel) ခေါ် ရသစာပေ အမျိုးအစားသစ်ကို ကမ္ဘာ့စံချိန်မီ ရေးသားနိုင်ဖို့ မလွယ်ပါ။ ခေါမစာပေ၊ ကမ္ဘာ့စာပေတို့ဆီမှ လုံးချင်းဝတ္ထု (Novel) နည်းပညာများ၊ အနုပညာနည်းစနစ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အတုယူစရာ၊ ဆည်းပူးစရာများ ရှိပါသည်။ ယင်းတို့ကို သဘောပေါက် သိနားလည်သကဲ့သို့ မိမိတို့၏ မြန်မာ စာပေ၊ မြန်မာယဉ်ကျေးမှု၊ မြန်မာ့အတွေးအခေါ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ သိနားလည် မည် ဆိုလျှင် အရိုးကို အရွက်မဖုံးသော လုံးချင်းဝတ္ထု (Novel) ကောင်းများ ဖန်တီးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဤကား ဆရာကြီးတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ စာပေ စေတနာပါတည်း။

ဆရာကြီးဇော်ဂျီသည် ကမ္ဘာ့စာပေနယ်ပယ်မှ 'ပလေတိုးနီဒါန်း'ကို မြန်မာစာပေနယ်အတွက် စတင်ပြန်ဆိုပေးခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ 'ပလေတိုးနီဒါန်း' စာအုပ် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေပြီးနောက် နှစ်အနည်းငယ်အကြာ ဆရာကြီးဇော်ဂျီနှင့် ဆုံတွေ့စဉ် ဆရာကြီးဇော်ဂျီကို ဆရာ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ချီးကျူး ပြောဆို ပေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

"ဆရာ ပလေတိုးနီဒါန်းကို ဘာသာပြန်ပေးတာ သိပ်ဝမ်းသာတယ် ဆရာ၊ ပလေတိုး နီဒါန်း ပြီးတော့ အရစ္စတိုတယ်ရဲ့ စာပေကျမ်း ၈ ကျမ်းကို ဆရာ ဆက်ဘာသာပြန်မှာပဲလို့ မျှော်နေတာ။ အရစ္စတိုတယ်လ်ကျမ်းတွေကို လည်း ဆရာ ဆက်ပြီး ဘာသာပြန်ပေးပါဦး။"

"အဲဒါတွေ ဆရာ ဘာသာမပြန်ချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပလေးတိုး နီဒါန်း စာအုပ် ထွက်ပြီးတော့ အခြေအနေ ကြည့်ရတာ ဒီကျမ်းတွေဟာ မြန်မာပြည်အတွက် အချိန်မတန်သေးဘူး၊ စောနေတယ် ထင်တယ်"

ဟု ဆရာကြီးဇော်ဂျီ ခပ်ညည်းညည်း မြေကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာကြီး ဇော်ဂျီ ထိုသို့ မြေသံ ကြားရ၍ ဆရာကြီးတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ဆရာဇော်ဂျီ နာမည်ကြီး ပရိသတ်ကြီးသည်ကို အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် မလိုကြ၍ ဆရာဇော်ဂျီ ရေးသမျှတိုင်းကို နှင်ပဲခဆ ရင့်ရင့် သီးသီး အပုပ်ချ ဇော်ကား ပြောဆို ရေးသားကြသူ အချို့ကြောင့် ဆရာကြီး ဇော်ဂျီ စိတ်ပျက်ခဲ့သည် ထင်ကြောင်း ဆရာကြီးတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ပြန်ပြော ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီးဇော်ဂျီသည် မြန်မာနိုင်ငံ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် စာပေ စေတနာ စာပေတာဝန်သိစိတ်ဖြင့် ခေါမစာပေမှ 'ပလေးတိုး နိဒါန်း' တို့ စတင် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့၏။ ဆက်လက် ဘာသာပြန်ဆိုရန်ရှိသော အရှေ့တိုက်သံ၏ စာပေအနုပညာကျမ်း ၈ ကျမ်းအနက်မှ တစ်ကျမ်းကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ် နှင့် ခပ်သိမ်းကလျာ ဗုဒ္ဓယံသာတည်း စာပေကျမ်းတွင် ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ဆက်လက် ပြန်ဆိုမိတ်ဆက် ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပါသည်။ ခေါမစာပေမှ အရေးကြီး လေ့လာသင့်သော အရှေ့တိုက်သံ၏ ကျမ်း ၇ ကျမ်းကို မြန်မာ စာဖတ်ပရိသတ် အတွက် ဆက်လက်ပြန်ဆိုရန် ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများထဲမှ 'ခေါမသူရဲကောင်းများ' စာပေ ကဏ္ဍကို ဆက်လက်ပြန်ဆိုရန် ကျန်ရှိနေပါသည်။ ခေါမတန်ခိုးရှင်များ အကြောင်းကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ အကြာက ဆရာတစ်ဦး ဘာသာပြန် ဖော်ပြဖူးပါသည်။ ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ပြန်ဆို တင်ပြပုံနှင့် ရှုထောင့် ချင်း တင်ပြပုံချင်းမူ မတူပါ။ စာပေတာဝန်တစ်ရပ်ကို တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်ဟုသာ ဆိုစရာ ရှိပါသည်။ ခေါမကဗျာဆရာကြီး ပိုးမား ၏ အိုဒက်ဆီနှင့် အိလိယက်ကို ဆရာနိုင်ဇော် ဘာသာပြန်ဆိုပေးခဲ့ပါသည်။

လုံမလေးမဂ္ဂဇင်းမှ လစဉ် အခန်းဆက်အဖြစ် ပုံနှိပ် ဖော်ပြခဲ့သော ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ ခေါမ သမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင် ဇာတ်ဆန်းများပါ 'ခေါမတန်ခိုးရှင်များ' ဘာသာပြန် ဆောင်းပါးစာတမ်းတို့ကို ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ စာပေစေတနာကို အောက်မေ့လျက် လုံးချင်းစာအုပ် တစ်အုပ်အဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံ စာဖတ်ပရိသတ်သို့ စီစဉ် တင်ဆက်အပ်ပါသည်။

ဘုန်းတင့်ကျော်
၂၅-၃-၁၀

ယူးရေနက်စ်

ဂျီးယာ

အခန်း [၁]

တစ်ကမ္ဘာဦး

သုညမှ ဘဝ စခဲ့ရသည် ဆိုရမည် ထင်၏။

ဘာသဏ္ဍာန်၊ ဘာအစီအစဉ်မှ မရှိသောကြောင့် ဘာဟုပင် အဆိုရခက်သော ကေးအော့စ် (Chaos) မှ မြေပထဝီမယ် ဂျီးယာ (Gaia) ချောမွေးဖွားလာရသည်။ ဂျီးယာထံမှ မိုးကောင်းကင် ယူးရေနက်စ် (Uranus) ဆင့်ပွားလာခဲ့ရပြန်၏။

အာသမေ မပျက်လေသမျှ ပါလေချက် သမုဒယ တဏှာ ထင်သည်။

တောင်တန်းတို့၏ အထက်... ဟိုး အမြင့်ဆီမှနေ၍ ယူးရေနက်စ်သည် ဆိတ်ငြိမ်စွာ လဲလျောင်း အိပ်ပျော်နေလေသော ဂျီးယာကို မြတ်နိုးစုံမက်နှစ်နှစ်သက်သက် ငေးလျက်သား ကြည့်နေမိသည်။

ချစ်ပိုင်ဆက်ရာ၊ လက်ဆောင်လျာမှု၊ ဘဇာ ဖြစ်သင့်ပါသနည်း။

ဂျီးယာ၏ ကိုယ်တစ်ခွင်မှ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်အပ်သော လျှို့မြောင်ချိုင်ဝှမ်းများထက်သို့ ယူးရေနက်စ်က အသက်မျိုး ဆောင်စေသည့် မိုးရေပေါက်များကို သီတာချမ်းမြ ဖျန်းချ စွေသွန်ပေးသည်။ ထိုအခါ...

ဂျိုးယာသည် မြက်ပင်၊ ပန်းပွင့်နှင့် ပင်မြင့်ဟေမာ တောအဖြာဖြာ
တို့ကို ခန္ဓာ၌ ဝန်ဆောင်တော့သည်။

ချစ်လျှင် မဝေး၊ မမုန်းလျှင် နီးကြလေသည်။

ယူးရေနက်စ်သည် ညတည်းဟူသော ကမ္မလာ စောင်မည်းကြီးကို
သယ်ဆောင်လာပြီး မိမိနှင့်တကွ ဂျိုးယာ၏ ကိုယ်ပေါ် ဖြန့်ကျင်း လွှမ်းခြုံချ
လိုက်သည်။

အမှောင်ကမ္ဘာဝယ် အဘယ်မှာ ပိုးနှင့် မြေတို့ ခြားပါတော့မည်နည်း။

ရဝေ ခန်းဆောင်၊ သလွန်ညောင်ဝယ်၊ သုံးမြှောင်ရံကာ၊ နေလှည့်ရာ
ကို၊ ဩ... စကြာလက်ရုံး၊ ကြိုးပြီးဆုံးတော့၏။ ။

ကောတက်စ်

ဂျိုင်းဂျီးစ်

အခန်း [၂]

ပေတ္တာလမ်းကြောင်း သွေ့၍ စောင်းသော်

ယူးရေနက်စ်နှင့် ပေါင်းဖက်သဖြင့် ဂျီးယာတွင် ထူးဆန်းသော သားများကို ခွားမြင်လေသည်။ ရှေးဦးစွာ ဖွားမြင်သော သားကြီး သုံးဦးကား ကြီးထွားလှ သော်လည်း လူသားအသွင်သဏ္ဍာန် ပြည့်ပြည့်ဝဝ မရှိ။ လက်ပေါင်း တစ်ရာစီ ရှိသည့် လူ့ဘီလူးကြီးများသာတည်း။ သူတို့၏ အမည်များကား...

- (၁) ဘရိုင်အားရီးယက်စ် (Briareus)
- (၂) ဂျိုင်းဂျီးစ် (Gyges)
- (၃) ကောတက်စ် (Cottus)

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သူတို့ သုံးဦးတို့သည် လက်ရုံး တစ်ရာရှင် များဟု ဘွဲ့ရကြသည်။

လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များနောက် မျက်လုံး တစ်လုံးရှင်များကို ဂျီးယာ ခွေးပြန်၏။ သူတို့ကား နဖူးလယ်တွင် မျက်လုံးတစ်လုံးစီသာ ပါသည့် လူ့ဘီလူးကြီးများပင် ဖြစ်ကြပြီး အမည်များကား...

- (၁) ဘရွန်တီးခ် (Brontes)
- (၂) စတီရက်ပီးခ် (Steropes)
- (၃) အားဂျီးခ် (Arges)

ဟူ၍ ဖြစ်၏။

သူတို့ သုံးဦးကို ဆိုင်းကလော့ပ်များ (Cyclope) ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဆိုင်းကလော့ပ် ညီအစ်ကိုများကား ပန်းပဲအတတ်၌ အလွန်ကျွမ်းကျင်ပြီး လက်နက်အမျိုးမျိုး လုပ်တတ်သည်။ တစ်ပြိုင်တည်းဝယ် မဟုတ်မခံ မာန်ကြီးလေသမျှ ရိုင်းစိုင်း ကြမ်းတမ်းသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ယူးရေနက်စ်ကြီးသည် ဝိဇယမင်းသား၏ ဖခင် သီဟဗာဟုမင်းကြီးကဲ့သို့...

‘သားရူးသားမိုက်၊ ဒုစရိုက်ကို၊ အလိုလိုက်မိ၍။ ဧကရာဇ်ဘုန်းထက်၊ မင်းဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါ အရှက်တွေ့ရပြီ။ ... စရိုက်မသို့၊ အမိုက်ပိုကို အလိုမလိုက်ကောင်းသင့်ပေ... ။ ကြို့လာချေမင်း၊ သင်း သေမှ မြန်စွာ ပြည်ထဲရေး သာတော့မည်’

ဟု တွေးသည်လော မသိ။ သားအရင်းတွေ ဖြစ်လျက်က ဆိုင်းကလော့ပ် ညီအစ်ကိုများကို ကမ္ဘာမြေအတွင်းအောက်၌ရှိ မှောင်မည်း သူဦးဆိတ်သော တားတရက်စ် (Tartarus) ခေါ် ငရဲအရပ်ဆီသို့ ပစ်ချခဲ့၏။

ကမ္ဘာမြေနှင့် မိုးကောင်းကင် မည်မျှ ဝေးသနည်း။ ထိုမျှအတူပင် ကမ္ဘာမြေနှင့် တားတရက်စ်သည် ဝေးသည် ဆို၏။ ပန်းပဲ ပေတုံးတစ်ခုကို ကမ္ဘာမြေမှ ပစ်ချလိုက်လျှင် တားတရက်စ်သို့ ရောက်ရန် ကိုးရက် ကြာသည် ဟူ၏။

ထိုတားတရက်စ် ငရဲတွင်းဆီသို့ ဆိုင်းကလော့ပ်တို့ကို ယူးရေနက်စ်က ပစ်ချထားလိုက်၏။

သားတွေကြောင့်...

‘ကြယ်ညီလာတိုက်၊ အာကာတိုက်မှာ၊ ကြာသိုက်နန်းဘုံ၊ ငွေစန်းယုန်ကို၊ လှမ်းခုန်ဆွတ်ခြွေ၊ ဂြိုဟ်ရာဟုကြမ်း၊ တက်၍ ဖမ်းသည့်နှယ်၊ သမ်းမှောင်ဝေ၊ မအေ နှလုံးနောက်လှတယ်’

ဟု အပူမီးတောက်ရသူကား... ဂျီးယာ။

ဝိဇယမင်းသား၏ မယ်တော် မိဖုရားကြီးက...

‘ဘယ်နှယ် ဖန်လို့၊ မကြံတတ်အား၊ မယ်ဘုရားမှာဖြင့်ကွယ်၊ ငါ့ သားကြောင့်လေ၊ ငွေပုလဲစို့၊ သဲမို့မို့မှာ၊ လဲလို့မူး၊ သေလိုက်ချင်ပေါ့’

ဟု ညည်းရုံ ညည်းသည်။ ဂျီးယာကမူ သားတွေအတွက် လင်ပေါ်တွင် မကျေ။ လက်စားချေရန် အခွင့်အလမ်းကို စောင့်နေသည်။

ထိုစဉ်အတွင်း ဂျီးယာတွင် တတိယမြောက် သားသမီးတစ်ခုကို မွေးဖွားပြန်၏။ သူတို့ကား ပြည့်စုံသော လူ့အသွင်သဏ္ဍာန် ရှိကြသည်။ အကောင်အထည်အားဖြင့်လည်း ကြီးကြသည်။ ယောက်ျားများကို တိုင်းတန် (Titan) ဟု ခေါ်ပြီး မိန်းမများကို တိုင်းတန်နစ်(စ်) (Titaness) ဟု ခေါ်သည်။

ဖခင်စိတ်မဲ့သော ယူးရေနက်စ်ကို တိုက်ခိုက်ရန် တိုင်းတန်တို့အား ဂျီးယာက သွေးဆောင် စည်းရုံးသည်။

တိုင်းတန် ခုနစ်ဦးအနက် အငယ်ဆုံးဖြစ်သူ ကရိုနက်စ် (Cronus) က ခေါင်းဆောင်ပြီး မိခင်၏အကြံကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် သဘောတူကြသည်။

မီးခတ်ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော တံစဉ်တစ်ခုကို လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုရန် ကရိုနက်စ်အား ဂျီးယာက ပေးအပ်သည်။

ဪ... ရဝေခန်းဆောင် သလွန်ညောင်မှာပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

လကွယ် သန်းခေါင်ည အမှောင်တကာတို့ထက် မှောင်လေစွသော ဆန္ဒ ရာကနှင့် ဒေါသ မောဟတို့၏ ကြောက်စရာ အမှောင်...။ ကမ္ဘာဦးည တစ်ညမှ ကြောက်စရာ အမှောင်။

ညကမ္ဘာလားမည်းကြီးကို ယူးရေနက်စ်က မိမိကိုယ်ပေါ်နှင့် ဂျီးယာ၏ ကိုယ်ပေါ်ဝယ် လွမ်းမြဲလိုက်သည်။ သောက်လေ သောက်လေ ငတ်မပြေသော ဆားငန်ရေသဘာဝ ဗျာပါရ လွဲလကာယ သံသရာဖြင့် ချစ်စထုံးနှောင် ဖျော်ရအောင်ဟူသော အချိန်... ။

ဂျီးယာ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ပေးထားသော နေရာရိပ်မှ ကရိုနက်စ်က သူ့ဘယ်လက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။ သူ့ညာလက်က အသွေးစိတ်၍ ထက်လှသော မီးခတ်ကျောက်တံစဉ်ကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်လျှက် ယူးရေနက်စ်၏ သောက်ျားတန်ဆာကို ကောက်ပင်ပမာ လှီးဖြတ်သိမ်းယူလိုက်သည်။

သစ္စာဖောက် သားကို ကျိန်ဆဲရင်း ယူးရေနက်စ် ကွယ်လွန်ရသည်။ ယူးရေနက်စ်၏ သွေးစက်တို့ကား အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဂျီးယာကိုယ်တွင်း

ဝင်ခဲ့၍ နောင် အချိန်ပြည့်သောအခါ၌ ကြောက်မက်ဖွယ်သော သမီး သုံးဦးကို မွေးဖွားသည်။ သူတို့၏ အမည်ကား...

အီရစ်နစ်(၆)

- (၁) အလက်တိုး (Alecto)
 - (၂) တီဆစ်ဖနီး (Tisiphone)
 - (၃) မီဂေးရ (Megaera)
- ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သူတို့ ညီအစ်မ သုံးဖော်ကို အီရစ်နစ်(စ်) (Erinnyes) ဟု လည်းကောင်း၊ ဖျူးရီးစ်များ (Furies) ဟု လည်းကောင်း ခေါ်သည်။

ဖျူးရီးစ်တို့ကား ခေါင်းတွင် ဆံပင်အစား မြေတို့ ပေါက်နေကြသည့် ဘီလူးမကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ လျှို့ဝှက်အကုသိုလ်ပြုထားသူတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ မပေးဘဲ

နောက်မှ အရိပ်ပမာ ကောက်ကောက်လိုက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။
ဪ... သည်တစ်ညတွင်ကား ဖျူးရီးစ်တို့ကို မမွေးသေး။

ကရီးနက်စ်သည် သူ ဖြတ်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းကို ဘယ်လက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ယူလာပြီး သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ လွှင့်ပစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဘယ်လက်သည်လည်း ယုတ်သောလက်ဟု လောက၌ သမုတ်လာခဲ့သည်။

ယူးရေနက်စ်၏ ပစ္စည်းမှ ကျသော သွေးစက်တို့ကြောင့် မြေပြင်အနှံ့တွင် အတ်ရှ် (Ash) ဟု ခေါ်သော သစ်ပင်တစ်မျိုးကို ဖို၍ဖြစ်သည့် ရုက္ခခိုးမျိုး နှင့်ဖိနတ်သမီးများ (Nymph) ဖွားလာကြသည်။

ယူးရေနက်စ်၏ ပစ္စည်းကြီးကား သမုဒ္ဒရာတွင် အချိန်အတန်ကြာ ဖျော့ပါနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရေမြုပ်ဖြူဖြူကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ထိုရေမြုပ်ဖြူတွင်း၌ အက်ဖရာဒိုက်တီး (Aphrodite) ဟု ခေါ်မဘာသာနှင့် ခေါ်သော ဝိးနက်စ် (Venus) အချစ်နတ်သမီးသည် သန္ဓေတည် ဖွားမြောက်လာခဲ့သည်။

ဝိမ္ဗိသာရမင်းကို သတ်၍ အဇာတသတ် နန်းတက်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာဦးလောကတွင်လည်း အပသတ်မင်း ကရီးနက်စ် သူနိုင်ငါ မင်းပြုလေတော့သည်။

ကရီးနက်စ်

ရီးယာ

အခန်း [၃]

အမည်တော် မင်းတစ်ဆက်

ကရီးနက်စ်က နှမတော် ရီးယာကို မိဖုရား မြှောက်၍ စိုးစံသည်။ အချိန်တန်သော် ရီးယာ၌ သားကောင်း သမီးမြတ်များ ဖွားမြင်လာခဲ့သည်။

တစ်ဦး၏ အမည်ကား ဟက်စတီးယာ (Hestia) ဖြစ်သည်။ နောင်အခါတွင် သူကား မီးဖို၊ ပန်းပဲမီးဖိုတို့ကို စိုးသော နတ်ဒေဝီ ဖြစ်လာသည်။ ရှေးမဘာသာနှင့် သူ့ကိုပင် ဗက်စတာ (Vesta) ဟု ခေါ်သည်။

နောက်တစ်ဦး၏ အမည်ကား ဒီမီးတား (Demeter) ဖြစ်သည်။ နောင်အခါတွင် သူကား စိုက်ပျိုးရေးနှင့် သီးနှံပေါကြွယ်မှုကို စိုးသူ၊ အိမ်ထောင်ရေးကို ဖောင့်ရှောက်သူ နတ်ဒေဝီ ဖြစ်လာသည်။

နောက်တစ်ဦး၏ အမည်က ဟီးရာ (Hera) ဖြစ်သည်။ ရွှေကြီးသိုင်း
နီနီဝှင် ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ သိကြားမင်း၏ ဖိဖုရားကြီး သုဇိတာကဲ့သို့
သူကား နောင်အခါတွင် တန်ခိုးကြီးလာသည့် စူးစံနတ်မင်းကြီး (Zeus) ၏
ဩဇာကြီးလှသော ဖိဖုရားကြီး ဖြစ်လာမည့်သူတည်း။

နောက်တစ်ဦး၏ အမည်က ဟေးဒီးစ် (Hades) ဖြစ်သည်။ နောင်အခါ
တွင် သူကား မြေအောက်ကမ္ဘာ ၎င်းကိုစိုးမည့် ယမမင်း ဖြစ်လာမည့်သူတည်း။

နောက်တစ်ဦး၏ အမည်က ပိုးဆိုက်ဒင် (Poseidon) ဖြစ်သည်။
သူ့ကို မြေပထဝီကို တုန်ခါစေသူဟု ခေါ်ကြသည်။ သူက နောင်တွင် သမုဒ္ဒရာကို
လည်းကောင်း၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း စိုးသော နတ်မင်း ဖြစ်လာသည်။

အနာဂတ်၏ ဘုန်းရှင်ကံရှင်များ...

သို့ရာတွင် ဖွားဦးစကမူ သူတို့၏ ကံများက မလှကြ။

ဥမ္မာဒဒ္ဒိပျိုတွင် သိဝရာဇ်မင်းကြီးက...

‘ဖွားဦးစက၊ ငါ့ကို မသား၊ သတ္တတာဂ၊ ဒေဝရာဇာ’ဟု ဆိုခဲ့သည်။
ဟက်စတီယာတို့ မောင်နှမတစ်တွေခမျာတို့အတွက်မှာမူ ဖွားဦးစက
မ,သည့် ဒေဝရာဇာ မရှိ။

မျိုးချသည့် ဒေဝရာဇာသာလျှင် ရှိခဲ့လေသည်။

သူတို့ကို မျိုးချသည့် ဒေဝရာဇာကြီးကား အခြားသူ မဟုတ်။ သူတို့၏
ခမည်းတော် ကရိုးနက်စ် ကိုယ်တိုင်တော်ကြီး ဖြစ်၏။

အဖြစ်က ဤပုံ။

ကရိုးနက်စ်ကြီး သဝန်ကြောင်သည်။

အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါရ၊ ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယတရားတို့ကြောင့် ယူးရေနက်စ်
မှ ဆင်းသက်လာသူ အနွယ်တူဟူသမျှတွင် မိမိမှတစ်ပါး အခြား မည်သူ့ကိုမျှ
နတ်မင်းကြီး ဖြစ်လာမည်ကို ကရိုးနက်စ်ကြီး မနာလို၊ မရွံစိမ့်။

ပြီးတော့ ကရိုးနက်စ်ကြီး ကြောက်သည်။

မသေမီလေး၌ ယူးရေနက်စ်ကလည်း ကိုန်ဆဲသွားသည်။ စူဠသုဘဒ္ဒါ
လို... နောင်မှ နောင်တရသော မိခင် ဂျီးယာကလည်း နိမိတ်ဖတ်သည်။

အဖသတ်မင်းမှာ တူသော အကျိုးပေးမည် ဟူသတတ်။

မည်မျှ တန်ခိုးကြီးကြီး သူလည်း သားသမီး၏ နန်းချခြင်းကို ခံရမည်
ဟူသတတ်။

ထို့ကြောင့် ရိုးယာ သန္ဓေရှိလျှင် ကရိုးနက်စ်ကြီးက မဟာဝိရိယနှင့်
ဆောင်ကြည့်နေသည်။

ကလေးငယ် မွေးလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပုခက်တွင်း ရောက်သည်
ထိအောင် မစောင့်။

ကလေးကို ကရိုးနက်စ်ကြီးက ချက်ချင်း ကောက်ယူ၍ သူ့ဗိုက်ကြီး
တွင်းသို့ မျိုချပစ်လိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဟက်စတီယာ အစ ပိုးဆိုက်ဒင် အဆုံး အောင်နှမငါးဦးတို့
မှာ ရွှေအိမ်နန်းနှင့် ကြွန်း မစံကြရ။

ခမည်းတော်၏ ဗိုက်တွင်းသိသာ သက်ဆင်းစံကြရလေကုန်၏။

ဇူးစ်နတ်မင်းကြီး

စူးစ်

အခန်း [၄]

ဝရဒိန္ဒိလကဒိနကဒိဂ္ဂင်

ဖခင်ရင်း ဖြစ်လျက်က မထောက်မညာ သားရင်း သမီးရင်းကိုစင်လျက် ဗိုက်တွင်း ချိုချရက်သူ နှလုံးသား ကင်းမဲ့လှသည့် ကရိုးနက်စ်ကြောင့် ဇိုးယာမှာ စိတ်တွင်း ၌ ကျိတ်၍ ဒေါသပုန်ထနေရာသည်။

ဇိုးယာသည် မိခင်ကြီးဖြစ်သူ ဂျိုးယာထံ လည်းကောင်း၊ ဇာနည်အခါ ကြယ်မှုန် ပြန့်ကျဲသည့် ကောင်းကင်ကျယ်ကြီး ဖြစ်နေသော ဧည့်တော် ယူးရေနက်စ်ထံ လည်းကောင်း ချဉ်းကပ်လျက် အကြံဉာဏ်တောင်းစွာသည်။

ဂျိုးယာနှင့် ယူးရေနက်စ်တို့ကလည်း အဖသတ်မင်း၏ ကြံ့ခွာတို့ ဆင်ခြင်လျက် ဟောကိန်းထုတ်ကာ အကြံပေးကြသည်။

‘ဘဒ္ဒနဝတီ၊ စိတ်မှာသည်၊ ပေါက်ကျိုင်းရဲ့အပေါ်တွင်...’
တကောင်း သမိုင်းပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းကလည်း ဤသို့ ဆိုသည်။
စိတ်မှာသော မိန်းမတစ်ယောက်ကား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလေစွ။

ဤသို့ဖြင့် ရိုးယာ၌ နောက်ထပ်သားတစ်ဦး မွေးဖွား ရောက်လာပြန်သည်။
 ခေါ်မတိုင်း၏ ဟိုးအဝေး တောင်ဘက်ပိုင်း ဖယ်လပန်းဆက်စ် (Peloponnesus) ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အလယ်ဖက်၌ အားကာဒီးယာ (Arcadia) ဟု
 ခေါ်သည့်နယ် ရှိသည်။ ထိုနယ်၌ နေရောင်၌ပင် မည်သည့်သတ္တဝါ၏ ကိုယ်ရိပ်
 မှ မကျ မထင်သော လိုင်ကေးယွန် (Lycaeum) တောင်ထိပ် ရှိသည်။

မှောင်မှိုက်လှသော သန်းခေါင်ယံတစ်ည၌ ထိုလိုင်ကေးယွန်တောင်ထိပ်
 တွင် ဇုစ် (Zeus) ဟုခေါ်သော သားငယ်ကို ခိုးယာက တိတ်တခိတ် မွေးသည်။

ဇုစ်လေးကို နီဒါမြစ် (River Neda) တွင် ရေချိုးသန့်စင်ပြီးနောက်
 ဘွားတော်ကြီး ဂျိုးယာ လက်သို့ ရိုးယာက လွှဲအပ်ခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကမူ
 ကရိုးနက်စ် ရှိရာ သောမဆီယွန်တောင်ထိပ် (Mount Thaumasiun) ဆီသို့
 ပြန်လာခဲ့ပြီး ကလေးအနီး ဖျင်စရှည်နှင့် ပတ်ရစ်ထုပ်ထားသော ကျောက်တုံး
 တစ်တုံးကို ကရိုးနက်စ်အား ကလေးဟု ဆက်သ၏။ ကရိုးနက်စ်ကလည်း
 ဆုတ်ဆိုင်းမနေဘဲ အနီးနှင့်တကွသော ကျောက်တုံးကို ကလေး အမှတ်နှင့်
 ပါးစပ်တွင်း သွင်း၍ ခဏချင်း မှီချလိုက်၏။

သွားလေရော တစ်ကောင်... ကရိုးနက်စ်ကြီး ဤသို့ ကြီးဝါး၍
 သဘောအကျကြီး ကျနေပေမည်။

ဇုစ်

မွေးကင်းစ ဘုန်းသမ္ဘာရှင် ဇုစ်လေးကိုကား
 ဘွားတော်ကြီး ဂျိုးယာက ပင်လယ်ခြားရာ ကရီးတ်
 (Crete Island) ကျွန်း လိုက္ကတက်စ်အရပ်သို့ ဆောင်ယူ
 လာခဲ့ပြီး အီးဂီးယင် (Aegean Hill) တောင်ရှိ ဒိကတီး
 (Dicte Cave) လိုဏ်အတွင်း၌ ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ပျားနတ် မလစ်ဆီးယက်စ် (Melisseus) နှင့်
 ဆိတ်နတ်သမီး အင်မ်လသီးယ (Amaltheia) တို့မှ
 ဖွားသည့် အက်(ရှ) သစ်ပင်စောင့်နတ်သမီး အဒရစ်စတီးယ
 (Adrasteia) နှင့် အိုင်အိုး (Io) ခေါ် ညီအစ်မ
 နှစ်ဖော်တို့ ရှိကြသည်။ ဘွားတော် ပထဝီမိခင်ကြီး ဂျိုးယာက ထိုညီအစ်မ
 နှစ်ဖော်တို့ကို ဇုစ်အား မွေးမြူပြုစုရန် တာဝန်ပေးခဲ့လေသည်။

ဇုစ်သည် ပျားရည်သောက်၍ အင်မ်လသီးယ၏ နို့ကို စို့ပြီး ကြီးပြင်း
 လာရသည်။ ဇုစ်၏ နို့စို့ဖက်ကား ဆိတ်နတ် ပင်န် (Goat-Pan) ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ မြေပြင်၌ လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ပြင်၌ လည်းကောင်း ဇူးစ်လေးကို ကရီးနက်စ်ကြီး ရှာမတွေ့ရန် ကောင်းကင်လည်း မဟုတ်၊ မြေပြင်လည်း မဟုတ်၊ ပင်လယ်ပြင်လည်း မဟုတ်သည့် နေရာတွင် ထားကြပုံက ဤသို့...။

ဇူးစ်လေးကို ရွှေပုခက်တွင်း၌ ထားသည်။ ပုခက်ကို သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အကိုင်း၌ တွဲလောင်းဆင်ထားသည်။ ပိုင်ပါတ်။ ဤသည့်တိုင်အောင် ကလေး ငိုသံကို ကရီးနက်စ်ကြီး ကြားသွားမည်ကို စိုးရိမ်ရလေသေးသည်။ ဇူးစ်လေး၏ ငိုသံကလည်း ကျယ်ပါတ်ခြင်း။

ရီးယာသည် ဇူးစ်ကို မွေးဖွားခါနီးက ဝမ်းနာလှသဖြင့် မြေပြင်ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင် အားတင်းခဲ့ရရှာသည်။ ရီးယာ၏ လက်ချောင်းလေးများနှင့် ထိရာ မြေမှ ဒက်တဲလစ်စ် (Dactyls) ခေါ် သမီး ငါးဦး၊ ဆား ငါးဦး ဖွားလာခဲ့သည်။ သမီးများကို ဘယ်လက်ချောင်းလေးများက ဖွားခဲ့ပြီး ဆားများကို ညာလက်ချောင်းလေးများက ဖွားခဲ့သည်။ သူတို့ကို လက်ချောင်းဖွားများဟု ခေါ်သည်။ ယောက်ျားလေး လက်ချောင်းဖွားများကို ကျူးရုတီးစ် (Curetes) ဟု ခေါ်သည်။ သူတို့အမည်များကား...

- (၁) ဟာရကလီးစ် (Heracles)
 - (၂) ပီးအင်နီးယက်စ် (Paeonius)
 - (၃) အက်ပမီးဒီးစ် (Epimedes)
 - (၄) အိုင်အဆီးယက်စ် (Iasius)
 - (၅) အစဆီးဒက်စ် (Acesidas)
- ဟူ၍ ဖြစ်ကြသည်။

ဟာရကလီးစ်

နောင်သော် ဟာရကလီးစ်သည် သူ့ညီတော်များအတွက် ကမ္ဘာမြေ၌ ပထမဆုံး ဖြစ်သော အိုလံပစ်စ် (Olympic) ပြိုင်ပွဲကြီးကို ကြီးမှူးကျင်းပပေးသူ ဖြစ်လာသည် ဆို၏။ ပီးအင်နီးယက်စ်မှာလည်း ဤကမ္ဘာမြေ၏ ပထမဆုံးသော အိုလံပစ်ချန်ပီယံ ဆိုသတည်း။

ယခုအချိန်၌ကား သူတို့က တာဝန်တစ်မျိုး ထမ်းကြသည်။

ကျေးရုတီးစ် ညီနောင်တို့သည် လက်နက် ဆွဲကိုင်လျက် ဇူးစ်လေး၏ ပုခက်ကို ဝန်းရံ စောင့်ရှောက်ကြသည်။

ဇူးစ်လေး ငိုသည့်အခါ သူတို့ကလည်း သူတို့၏ ဒိုင်းများကို သူတို့၏ လှံတံနှင့် ရိုက်၍ ခုန်ပေါက် အော်ပေးကြသည်။ သူတို့အသံကြားတွင် ဇူးစ်လေး ၏ ငိုသံ မြုပ်ပျောက်သဖြင့် ကရိုးနက်စ် မကြားနိုင်။

ဤသို့ဖြင့် ကမ္ဘာဦး ကျန်စစ်မင်းသား ဇူးစ်သည် မီးတွင်း၌လည်း မသေ။ ပုခက်တွင်း၌လည်း မသေ။

ဇူးစ်သည် တန်ခိုးကုဒိုပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသော လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်လာချိန် ၌ကား အဖြစ်မှန်ကို ကရိုးနက်စ်ကြီး ရိပ်မိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ပုခက်တွင်း မသေလျှင် ရှင်ဝတ်ချိန် သေဟု ကရိုးနက်စ်ကြီးက ရှာဖွေ၍ လိုက်တော့၏။ သို့ရာတွင် နောက်ကျခဲ့လေပြီ။

ဇူးစ်က မိမိကိုယ်ကို မြွေနဂါးအသွင်ဆောင်၍ လည်းကောင်း၊ အထိန်းတော်ကြီး နှစ်ဦး ဖြစ်ကြသော အဒရပ်စတီးယားနှင့် အိုင်အိုးတို့ကို ဝက်ဝံကြီး များ အသွင်ပြောင်းစေ၍ လည်းကောင်း ရုပ်ဖျက် ရှောင်တိမ်းလွတ်မြောက် ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇူးစ်သည် နေရာသစ် လိုက်သစ်သို့ ရွှေ့ပြောင်း နေထိုင် လျက် တောင် တောထူသော အိုက်ဒါ (Ida) အရပ်မှ သိုးထိန်းများကြားတွင် ကြီးပြင်းကာ လူလားကောင်းကောင်း မြောက်လာခဲ့သည်။

ယူးရေနက်စ်နှင့် ဂျီးယာမှ မွေးသည့် လူသားအသွင်ရှိသော ရောမ တန်ခိုးရှင် ယောက်ျားများကို တိုင်းတန်၊ မိန်းမများကို တိုင်းတန်နစ်(စ်)ဟု ခေါ်ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီ။ ကရိုးနက်စ် ကိုယ်တိုင်မှာလည်း တိုင်းတန် ဖြစ်ပြီး သူ့အပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သူ နောင်တော် တိုင်းတန်များ ရှိသည်။ ရိုးယာမှာ လည်း တိုင်းတန်နစ်(စ်) တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပြီး ညီအစ်မ တိုင်းတန်နစ်(စ်)များ ရှိသေးသည်။

မီးတစ်စ် (Metis) ဟု ခေါ်သော တိုင်းတန်နစ်(စ်)သည် ဇူးစ်၏ အဒေါ်တော်ပြီး သမုဒ္ဒရာ ချောင်းနံဘေးတွင် နေ၏။ အရွယ်ရောက်လာခဲ့သော ဇူးစ်သည် မီးတစ်စ် ထံ ချဉ်းကပ်၍ အကြံဉာဏ်များ တောင်းသည်။ မီးတစ်စ်၏ အကြံပေးချက်အရ ဇူးစ်သည် မယ်တော်မိဖုရားကြီး ရိုးယာထံ သွားလျက် ကရိုးနက်စ်၏ ယမကာ ခွက်ကိုင်အဖြစ် မိမိကို ခန့်ထားခိုင်းရန် ပူဆာသည်။

လက်စားချေလိုစိတ် ဖြင်းပြနေသော နိုးယာကလည်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ သဘောတူ လျက် ဇူးစ်ကို ယမကာခွက်ကိုင် အမှုထမ်း ခန့်လေအောင် ကရိုးနက်စ်အား သွေးဆောင် တိုက်တွန်းတော့ရာ ဇူးစ်ကို ဇူးစ်မှန်း မသိသော ကရိုးနက်စ်က လည်း မယား အလိုကို လိုက်ရှာတော့သည်။

ကရိုးနက်စ်ကား ပျားရည်စပ်သော သေရည်ယမကာကို အစဉ် သောက်ကြူသည်။ မီးတစ်စိ အကြံပေးချက်အရ နိုးယာက အော့အန်သေး တစ်မျိုးကို ဖော်စပ်ပြီး ဇူးစ် လက်ထည့်၏။ သေရည်တွင် အော့အန်သေး ရောခတ်ပြီး ဇူးစ်က ကရိုးနက်စ်ကို ဆက်၏။

လူမှန်းမသိ မူးအောင် သောက်ပြီးနောက် ကရိုးနက်စ်မှာ ဖယ်နိုးနိုင် မသိမ်းနိုင် အော့အန်တော့ရာ... ပထမ သူ မျိုထားသော တော့အိတ်တုံကြီး ထွက်လာသည်။ ထို့နောက် ဇူးစ်၏ အစ်ကို၊ အစ်မတွေ တစ်ထောက်ပြီး တစ်ယောက် အကောင်းပကတိ ထွက်လာကြသည်။

ကျေးဇူးတင်မဆုံးလေသော အစ်ကို၊ အစ်မများက ဘုန်းသဗ္ဗာရင် ညီငယ် ဇူးစ်ကို ခေါင်းဆောင်မြှောက်၍ တိုင်းတန်တို့နှင့် စစ်ခင်းကြလေတော့၏။

ကရိုးနက်စ်ကိုယ်တိုင်မှာ အိုမင်းမစွမ်း ခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် တိုင်းတန်တို့ကလည်း သူတို့ ထဲတွင် အကြီးမား အထွားကျင်းဆုံး ဖြစ်သည့် အက်တလက်စ် (Atlas) ကို ဗိုလ်မြှောက်လျက် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည်။

သီကြားနှင့် အသူရာ စစ်ပွဲကဲ့သို့ ဇူးစ်တို့ နှင့် တိုင်းတန်တို့၏ စစ်ပွဲကြီးမှာ ဆယ်နှစ် ကြာ သည်။ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ကမ္ဘာဦး နန်းလှ စစ်ပွဲကြီး၌ မည်သည့်တက်က နိုင်မည်ဟု မခန့်မှန်း နိုင်သော အခြေအနေ။

ထိုအခြေအနေတွင် ဘွားတော်ကြီး ဂျီးယာ က ခြေခြန်သူ ဇူးစ်ထက်မှ ပုရောဟိတ်ကြီးအဖြစ် ဝင်လာခဲ့သည်။

ဂျီးယာက ဇူးစ်အား တားတရက်စိစိ ဦးရီးတော်များနှင့် မဟာမိတ် ဖွဲ့နိုင်လျှင် စစ်ပွဲကို အောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဟောတိုင်းထုတ်ပြသည်။

ကရီးနက်စ်သည် ခမည်းတော်ကို လုပ်ကြံပြီးစကမှ နောင်တော် လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များနှင့် မျက်တစ်လုံးရှင် ဆိုင်းကလော့ပ်တို့ကို တားတရက်စ် ငရဲအကျဉ်းမှ ခေတ္တ လွတ်ပေးခဲ့သေးသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ရာဇပလ္လင် ဖင်မြီ သောအခါ ခမည်းတော်နည်းတူ လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များနှင့် ဆိုင်းကလော့ပ် တို့ကို တားတရက်စ်အကျဉ်း၌ ပြန်ချထားသည်။

ဇူးစိက ဘွားတော်ကြီး၏ အကြံကို လက်ခံ၍ တားတရက်စ်သို့ တိတ်တဆိတ် လာခဲ့သည်။ ငရဲတံခါးမှူး အမျိုးသမီးကြီး ကင့်ပီး (Campe) ကို သတ်ဖြတ်ပြီးနောက် သော့ကို ယူ၍ ဦးရီးတော်တို့ကို ကယ်ယူခဲ့သည်။ အားပြတ်ရွမ်းနယ်နေသော ဦးရီးတော်များကို နတ်သုဒ္ဓါ နတ်ယမကာများ ကျွေးမွေး၍ ပြုစုလိုက်ရသေးသည်။

ကျွန်းမာ အားပြည့်လာကြသောအခါ ပန်းပဲဝိဇ္ဇာ ဆိုင်းကလော့ပ် များက တူတော်မောင်များအတွက် လက်နက်ဆန်းများ လုပ်ပေးသည်။

ဇူးစိအတွက်က ဝရစိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်သွား တစ်ခု... ။

ဟေးဒီးစ်အတွက်က ရှိန်းဆာယာ ကိုယ်ပျောက်သည့် သံခေါင်းစွပ် ဦးထုပ်တစ်လုံး... ။

ပိုးဆိုက်ဒင်အတွက်က အသွား သုံးခွ ရှိသော ထရိုင်ဒင့် (Trident) ခေါ်သည့် မိုန်းလက်နက်ကြီး... ။

ညီနောင် သုံးပါးတို့သည် တိုင်ပင်၍ နည်းဗျူဟာဆွဲကာ အကောင် အထည် ဖော်ကြတော့၏။

ကိုယ်ပျောက် သံခေါင်းစွပ် ဆောင်း၍ ဟေးဒီးစ်က ကရီးနက်စ်အနီး ချဉ်းကပ်ပြီး သူ့လက်နက်တွေကို သိမ်းဆည်းသည်။ သူ လုပ်နေသည်ကို မည်သူ မျှ မမြင်ရ။

ကရီးနက်စ် လက်နက်မဲ့လေမှ ပိုးဆိုက်ဒင်က ရုတ်တရက် ဝင်ပြီး မိုန်းလက်နက်ကြီးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်သည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်ဆီ အာရုံရောက်၍ ကရီးနက်စ် အငိုက်မိနေခိုက်တွင် ကရီးနက်စ်ကို ဇူးစိက ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော သူ့ဝရစိန်လက်နက် ဖြင့် ပစ်ချလိုက်တော့၏။

ကဏ္ဍသော တိုင်းတန်တို့ကို လက်ရုံးတစ်ရာရှင် သုံးဦးတို့က ကျောက်ဆောင် ကျောက်ခဲတို့ဖြင့် မနားတမ်း ပစ်ပေါက် တိုက်ခိုက်ကြရာ အခြေအနေ မထိန်းနိုင်

မသိမ်းနိုင် ယိမ်းယိမ်းယိုင်ယိုင် ဖြစ်ခိုက် စူးစံ၏ နို့စို့ဖက် ဆိတ်နုတ် ပင်နီက သူ့အသံအာပြီနှင့် အလစ် ဝင်အော်လှန့်သည်။

တိုင်းတန်တို့ သွေးပျက်၍ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးတော့ရာ ဂျေဒ် (God) ဟု အမည်ယူသော တန်ခိုးရှင် စူးစံတို့အသိုက်ထဲ နင်းလိုက်၍ အပြတ်အနိုင်ယူ ကြသည်။

ကရီးနက်စ်ကို ဝရဇိန်လက်နက်ဖြင့် နှိမ်နှင်းသော်လည်း စူးစံသည် သေအောင် မသတ်။ သူက အဖသတ်သား ထပ်မဖြစ်လို့။

အက်တလက်စ်မှတစ်ပါး ကရီးနက်စ် အဝါအဝင် တိုင်းတန်တို့ကို ယခု ဗြိတိသျှကျွန်းစု ရှိရာ ကမ္ဘာ့အဖောက်ဖျားသို့ ပြည်နှင့်ဒဏ်ခတ်ပြီး လက်ရုံး တစ်ရာရှင်များ၏ ထာဝရ အစောင့်အကြပ်အောက်၌ ထားသည်။

မီးတစ်စံနှင့် ရီးယာတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်ပြီး တိုင်းတန်နှစ်(စ်) များကိုကား ချမ်းသာခွင့်ပေးသည်။

တိုင်းတန်တို့၏ ခေါင်းဆောင် အက်တလက်စ်ကိုကား သူ့အခြွေနှင့် လျော်ညီစွာ ဤလောက၌ အကြီးလေးဆုံး အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးသည်။

စူးစံ အမိန့်ဖြင့် အက်တလက်စ်သည် မိုးကောင်းကင်ကြီးကို ပခုံဖြင့် ထာဝရ ထမ်းဆောင်ထားရသည်မှာ ယနေ့အထိ။

မိမိ အမှတ်ဖြင့် ကရီးနက်စ်ကြီး မျိုချခဲ့သော ကျောက်တုံးကြီးကို လူတို့ ပူဇော်ရန် ဒဲလ်ဖိုင် (Delphi) အရပ်၌ စူးစံကိုယ်တိုင် စိုက်ထူထားသည်။ ထိုကျောက်တုံး ကြီးကို ဘီသိက်ဆီမွေး သုတ်လိမ်း၍ ထိုကျောက်တုံးကြီးထက် မရက် မဖွဲ့ရသေးသော သိုးမွေးချည်ခင်တို့ကို တင်ထားလျက် လူတို့ ပူဇော်နေ ကြသည်မှာလည်း ယနေ့အထိ။

အသူရာတို့ကို နှိမ်နှင်းအောင်မြင်ပြီးနောက် ခြင်္သေ့နို့တောင်ထိပ် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သိကြားမင်း ခိုးစံလေသတဲ့သို့ ခေါ်တိုင်း၏ ခြောက်ပိုင်း အိုလံပတ်စ် (Olympus Mountain) တောင်ထိပ်၌ စူးစံသည် နတ်ဘုရင်ကြီး အဖြစ် စိုးစံသည်။ သူနှင့် သူ့ညီအစ်ကို မောင်နှမ သားသမီးများသည် ခေါ်စ ဘာသာဖြင့် သီးအက်စ် (Theos) အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ခေါ်ခေါ်လူ ခေါ်သော တန်ခိုးရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ အားလုံးကို အိုလံပီထင်ဒီအထိတ် (Olympian Deity) ဟု ခေါ်သည်။ အိုလံပီထင်ဒီနတ်ဘုရားများအပူ အစို့ရွာသ် ရသည်။

ဆိုလင်ပီယင် ပရမေသွာ နတ်ဘုရားဘုရင်ကြီး ဇူးစ်သည် လဝယ် ထွန်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်သကဲ့သို့ သူ့ဘဝ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက အဖြစ်အပျက် နိမိတ် တို့ ကောင်းကင်ပြင်၌ တံဆိပ် ခတ်နှိပ်ထားသည်။

ယနေ့ ကောင်းကင်၌ မြွေတာရာ (Serpent Constellation) နှင့် ဝက်ဝံတာရာ (Bear Constellation) ခေါ် နက္ခတ်တို့ ရှိနေသည်။

ထိုနက္ခတ်တို့ကား ကရိုးနက်စ်ကြီး ရန်မှ သူနှင့် သူ့အထိန်းတော်ကြီး များ ရုပ်ဖျက် ရှောင်တိမ်းခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်အောင် ဇူးစ် ခတ်နှိပ်ထားသော တံဆိပ်ဟူသတည်း။

အခန်း [၅]

ကမ္ဘာဦးက နတ်သူင်နောင်ကြီး

တာဝတိံသာနတ်ပြည် ဆိုလျှင် မြန်မာတိုင်း သိသည်။ မြင်းမိုရ်ဟု ခေါ်သော မေရုတောင်ထိပ်၌ ရှိသော နတ်ပြည် ဖြစ်သည်။ သိကြားမင်း ခံနေသည်။

မြန်မာတိုင်း မသိသည်ကား 'တာဝတိံသာ' ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ် သာ ဖြစ်သည်။

တာဝတိံသာ ဟူသော မာဂစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကား 'သုံးဆယ့်သုံး' ဟု ဖြစ်သည်။ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ဆိုသည်မှာ နတ်မင်း သုံးဆယ့်သုံးပါးကို စိုးစံရာ ဖြစ်သည်။ နတ်မင်း ဆိုသော စကားကို ပါဠိဝဿနာတို့ဖြင့် ချိုင့်ဝှမ်းဝှမ်း က ဆွပီးရီးယားအိန်ဂျယ်လ် (Superior Angel) ဟု သိလျှင်အောင် အဿာ ပြန်သည်။ သူတို့ လက်အောက်ခံ သာမန်နတ် အင်အားရှိသောအိန်ဂျယ်လ်တွေ အများ ရှိသည်ကိုး။

နတ်မင်း သုံးဆယ့်သုံးပါးအနက် အကြီးဆုံးသည် (၁၆) နတ်မင်းချုပ်၏ အမည်ကား သက္ကဟု လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိ ဟု လည်းကောင်း ခေါ်သော

သိကြားမင်း ဖြစ်သည်။ နတ်မင်းချုပ်ကို အားရုံးအိန်ဂျယ်လ် (Archangel) ဟု ချိုင်းလ်ဒါးက ဘာသာပြန်သည်။

သိကြား (ဝါ) နတ်မင်းချုပ်ကို နတ်သျှင်ဟုလည်း ခေါ်သည်။
မဃဒေဝလင်္ကာသစ်၌-

သိကြားနတ်သျှင်၊ ကုသိုလ်ရှင်အား၊ မမြင်ရှောင်ကာ၊ မနေသာတည်း
ဟု ခွဲခြား ရေးစပ်ခဲ့သည်။

အင်း... သည်တော့ သိကြား ဆိုသည်မှာ နတ်သျှင်။ နတ်တို့၏ အရှင်သခင်။ ကျန်သော နတ်မင်း သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကလည်း ကျန်နတ်တွေ၏ အရှင်သခင်။ ထို့ကြောင့် သိကြားကို ကျန်သည့် နတ်မင်းတွေထက်ပင် သာလွန် သောကြောင့် နတ်သျှင်နောင်ဟု ခေါ်လျှင် မမှားဟု ထင်သည်။

မြန်မာ ပေါရာဏ၌ ဘုရင်ကို နတ်သျှင်ဟု ခေါ်သည်။ စာဆို တောင်ငူမင်း ကို နတ်သျှင်နောင်ဟု ခေါ်သည်။ ဘုရင့်အစ်ကိုဟု အဓိပ္ပာယ်ရနေသည်။ မင်းတကာတို့၏ အထွတ်အထိပ် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်(ဟု ကျော်စောသော ဘုရင့်နောင်) ဘွဲ့ကို သွယ်ဝိုက် လိုက်တုထားဟန် ရှိသည်။

အိုလင်ပတ်စ်တောင်ထိပ်၌ အိုလင်ပီယင်ဒီးအက်တီနတ်မင်းတွေပေါ်၌ ကြီးမျိုးစိုးစံနေသော ဇူးစ်ကား ခေါ်မတို့၏ ကမ္ဘာဦး နတ်သျှင်နောင်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာဦး နတ်သျှင်နောင်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့၏ တောင်ငူ နတ်သျှင်နောင် တူသော အချက်တစ်ခုက ရှိနေသည်။

ဓာတုကလျာကို မြင်ရသူ တောင်ငူ နတ်သျှင်နောင်က-

*မရည်း မထင်၊ ဖြုတ်ချည်းမြင်က၊ နတ်ပင်ယိုးမှား၊ ပိုးဝါးတွေးချွတ်၊
စိတ်လုံးညွတ်သည်၊ ဘုံထွတ်နန်းတောင်နေတို့လော*
ဟု စပ်ခဲ့သည်။

ဘုံထွတ်နန်းတောင်နေ ဆိုသည်မှာ တောင်ညာစံဒေဝီ မဟေသီ မိဖုရားကြီးကို ဆိုသည်။

ဓာတုကလျာသည် နတ်သျှင်နောင်၏ အရိုး တော်သည်။ နတ်သျှင်နောင် ထက်လည်း အသက် ၁၉ နှစ် ကြီးသည်ဟု အချို့က ဆိုကြသည်။

အရိုးတော်နှင့် တူတော်မောင်။

ဇွန်ကြီးခမျာမှာလည်း လောကကို စိုးသော ပရမေသွာ နတ်သျှင်နောင်
ကြီး ဖြစ်ခါမှ မိဖုရား လိုချင်စိတ် ပေါက်လာခဲ့၏။

“ဘုံထွတ်နန်းတောင်နေတို့လော...”

ဟု သူ မျက်စိကျသူက မီးတစ်(စ်)။ သူ့အရိုးတော်... ။

မီးတစ်(စ်)ကို မှတ်မိကြမည် ထင်ပါသည်။ သူက ဇွန် နန်းဆွဲချခဲ့
သော ကရိုးနက်စကြီး၏ နှမ။ တိုင်းတန်နစ်(စ်) တစ်ဦး။

တိုင်းတန်နစ်(စ်) ဆိုတော့ အင်း... ကြီးမည်း ထွေးမည်း ဆဲ... လှလည်း
လှမည်။ နတ်ဘုရား၏ သမီးကိုး... ။

မီးတစ်(စ်)ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်
ဆိုသော် ကောင်ဆယ်လ် (Counsel) ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ပညာ၊ အကြံကောင်း
ဉာဏ်ကောင်းဟု ဘာသာပြန်ရမည်။

တိုင်းတန်နစ်(စ်) မီးတစ်(စ်)ကား ဓမ္မာကိုယ်သာ ကြီးထွားသည်
မဟုတ်။ ပညာဉာဏ်လည်း ကြီးထွားသည်။ ကရိုးနက်စကြီးကို ဖြုတ်ချရေး၌
ဇွန်သည် မီးတစ်(စ်)ထံမှ အကြံဉာဏ် ရယူဖူးသည်။

မီးတစ်(စ်)ကား ဇွန်၏
အရိုးတော်သာမက ကျေးဇူးရှင်။

လူကို ချစ်သလော၊ ပညာ
ကို ချစ်သလော။ အင်း... မိဖုရား
မြှောက်၍ ကျေးဇူးဆပ်ချင်သလော
မသိ။ ပို၍ ငယ်ရွယ်သော နှမတော်
တွေ ရှိလျက်သားနှင့် ဇွန်သည်
အနီးတော် ဓာတုကလျာ မီးတစ်(စ်)
ကိုမှ “သူနှင့် ကြင်မှ၊ မကြင်ရဟု”
သံသဲမဲမဲ စွဲသည်။

ခက်သည် ကား...

မီးတစ်(စ်) ဇွန်ကို မချစ်။

တောင်ငူ နတ်သျှင်နောင်
ကမူ သနားအောင် စွဲခဲ့သည်။

မီးတစ်(စ်)

‘ခွဲမှီတူစုံ၊ ဘုန်းချင်းဆုံကို၊ ကြေးမုံအသွင်၊ ရွှေမြင်နေကျ၊ ပါချင်လှ၍၊
ထိန်းယရွှေဘော်၊ လျှောက်ပါသော်လည်း၊ နားတော်မညွတ်၊ ဆင်းကြော
နတ်သည်၊ နှုတ်လွတ်မပါ မြွက်သောကြောင့်’
မှဋ္ဌောဘုရားတိုင်ရတု ဖြစ်သည်။

ဇူးစံကြီးကမူ ဘုရားတွေ ဘာတွေ တိုင်မနေ။ တိုင်စရာ ဘုရားလည်း
မရှိ။ သူ့ဘာသာသူတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်က ‘ဘုရား’ ကိုး။
သူက ကဗျာဆရာ မဟုတ်။ သူက ဝရမိန်လက်နက်ရှင်... တန်ခိုးရှင်...
လက်တွေ့သမား... ။

ထိန်းယရွှေဘော်တွေ၊ အောင်သွယ်တော်တွေကို အားကိုးမနေ။
နွားသိုး ကြီးပြတ် လိုက်တော့၏။
မီးတစ်(စ်)ကလည်း အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်း၊ ရုပ်ဖျက်လျက် ပြေး

သည်။
သို့ရာတွင် ဘုန်းရှင် ကံရှင် တန်ခိုးရှင်လက်မှ အဘယ်မှာ လွတ်အံ့
နည်း။

အပြီးသတ်ကျတော့ ဇူးစံသည် သူ့ဘိုးတော်ကြီး ယူးရေနက်စံအတိုင်း
ပင် မီးတစ်(စ်)အပေါ် စကြာလက်ရုံး၊ ကြီးပြီးဆုံးတော့သည်။

မီးတစ်(စ်)ခမျာမှာလည်း ဇူးစံ၏ ပထမ ဓမ္မဆော်ဦး မိဖုရားကြီး
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အခန်း [၆]

ချစ်၍ မျှီသည်...

တန်ခိုးရှင်၏ မိဖုရား ဖြစ်ရသည်မှာ တယ်မနိပ်လှလေ... ။

မီးတစ်(စ်) ၌ သန္ဓေရှိလာခဲ့သည်။

ထိုအခါကျမှ ဘွားတော်ကြီး ဂျီးယာနှင့် ဘိုးတော်ကြီး ယူးရေနက်စ် တို့က ဗေဒင်ဟောကြသည်။

ခမည်းတော် ဇူးစ်ထက် ဉာဏ်ကြီးသော သားသမီးတို့ မီးတစ်(စ်)မှ မွေးလိမ့်မည်။

ပထမ မီးကွက်မျက်လုံးပမာ မျက်လုံး ရှိသော သမီးတော် အသီးနီး (Athene) ကို ဖွားမည်။ အသီးနီးသည် ခမည်းတော်နှင့် တန်ခိုးလည်း တူမည်။ ဉာဏ်ရည်လည်း တူမည်။

ထို့နောက် သားတစ်ဦး ထပ်မွေးဦးမည်။ ထိုသားကား နတ်နှင့်တကွ လူတို့၏ ဘုရင် ဖြစ်မည်။ ဇူးစ်ကို နန်းမှ ဆွဲချလိမ့်မည်။

ဪ... တန်ခိုးရှင် ဖြစ်ရသည်မှာလည်း မလွယ်ပါဘဲကား။ ကိုယ့်ထက် တန်ခိုးကြီးလာမည့်သူကို အမြဲ ကြောက်နေရသည်။

ဇူးစ်သည် ထာဝရ နတ်သျှင်နောင်ကြီးအဖြစ် ဆက်စံလိုပါက အခြားနည်းလမ်း မရှိ။ ကလေးတွေ မမွေးမီ မအေကို ဦးအောင် ဝိုက်တွင်း မျှီချထားဟု ဂျီးယာနှင့် ယူးရေနက်စ်တို့က ယတြာ ချေခိုင်းတော့သည်။

ဇူးစ် ဘာလုပ်မည်နည်း။

ဝိဇယမင်းက မယ်ကုဝဏ်ကို ပြောသကဲ့သို့...

‘မောင့်ကြင်ဦး၊ ဘီလူး ဖြစ်၍၊ ချစ်ရက်နှင့်သာ၊ ကျေးဇူးထောက်ထား၊ နောက်ဖြစ်လားကို၊ သနားညှာ၊ အားနာလျက်ပင် ဖြစ်တော့တယ်’ ဟု လွမ်းမနေတော့။

ချစ်စထုံးနှောင်၊ ပျော်ရအောင်ဟု မီးတစ်(စ်)ကို သလွန်ညောင်ဆီ ခေါ်ခဲ့သည်။ မီးတစ်(စ်)မျော ရွက်စောနှင့် မိန်းမောနေတုန်း သူတစ်ကိုယ်လုံးကို ဇူးစ်က ဝိုက်တွင်းသို့ မျှီချလိုက်တော့၏။

ဪ... ချစ်၍ မျှီသည်။ သို့ရာတွင် ဘာကို ချစ်ပါသနည်း။

တာနောယက္ခကြီးက သူ့ဇနီးကို ချစ်လွန်း၍ ကြွတ်တွင်း ထည့်ကာ ပါးစပ်တွင်း ငုံ့ထားခဲ့သည်။ ယခုခေတ်လည်း ချစ်သူကို ချစ်လွန်း၍ ‘ဆီးဖြူဖန်ခါးလို ငုံ့ထားလိုက်ချင်တယ်’ ဟု ဆိုကြသည်။

ချစ်လွန်းလို့... ။

ဇူးစ်ကမူ ငုံ့ထားရုံမက မျှီချလိုက်သည်။

နောင်အခါတွင် ဇူးစ်က မီးတစ်(စ်)ကို သူ မျှီချသည်မှာ ဉာဏ်ပညာကို ချစ်၍ယောင်ယောင် လျှောက်ပြောသည်။ မီးတစ်(စ်)ကို သူ မျှီချထားသဖြင့် သတိ၊ ပညာနှင့် ဆင်ခြင်တုံတရား သူ၌ အစဉ်ရှိနေသည်ဟု ကြားသည်။

သူ့ဝိုက်တွင်းမှ မီးတစ်(စ်)ကမူ မယ်ကုဝဏ်လေနှင့်...

‘ခုကာလ သည်ခေတ်မှာ၊ လှေနှစ်တဲ့ ထုံးစံ၊ ကုက္ကလံလို၊ ဉာဏ်တစောင်းငယ်နှင့်၊ ဆို... ကိုယ်ကောင်းသာ ကြံတဲ့ လင်...’ ဟု ဆော်နေမည်လော မသိ။

အသန်း [၇]

ချစ်လို့ရပေမယ့် မတူနို

မီးတစ်(စ်)ကို မျိုးပြုပြီးသည့်နောက် ဇူးစ်သည် မိဖုရားတစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပြောင်းတော့၏။

မီးတစ်(စ်)ပြီးနောက် သီးမစ်(စ်) (Themis) ကို ထူသည်။ သီးမစ်(စ်) မှာလည်း ယူးရေနက်စ်နှင့် ဂျီးယာ၏ သမီးပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဇူးစ်၏ အရိုးတော်ပင် ဖြစ်သည်။

သီးမစ်(စ်)ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ထုံးတမ်းစဉ်လာ သို့မဟုတ် ဥပဒေ ဟု ရ၏။ သီးမစ်(စ်)ကို ဥပဒေနှင့် တရားမျှတမှုကို ချီးမွမ်း နတ်ဒေဝီဟု ဆိုကြသည်။ သီးမစ်(စ်) ပုံကို ချိန်ခွင်ကိုင်ထားသော သရုပ်ဖော် ကြ၏။

ဇူးစ်နှင့် ပေါင်းဖက်ရာသဖြင့် သီးမစ်(စ်)တွင် သီးစင်းစ် (Seasons) လေးပါးနှင့် ဖိတ်စ် (Fates) သုံးပါးကို မွေးသည်။

ကလိုးသိုး

အက်တရာပေါ့စ်

ဆီးဇင်းစ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား ရာသီဥတု ဖြစ်သည်။ ဖိတ်စ်
၏ အဓိပ္ပာယ်က ကြမ္မာ။

ကြမ္မာညီအစ်မ သုံးဖော်
၏ အမည်တို့ကား...

(၁) ကလိုးသိုး

(Clotho)

(၂) လက်ကဆစ်စ်

(Lachesis)

(၃) အက်တရာပေါ့စ်

(Atropos)

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကလိုးသိုးကား အသက်
ချည်မျှင်ကို ကျစ်ရသူ ဖြစ်သည်။
ကလိုးသိုး ဆိုသည့် စကား၏
အဓိပ္ပာယ်ကိုယ်၌က ကျစ်သူ၊ ဗိုင်း
ငင်သူဟူ၍ ရသည်။ လက်ကဆစ်စ်
၏ အဓိပ္ပာယ်က တိုင်းတာသူဟူ၍
ဖြစ်၏။ လက်ကဆစ်စ်သည်
အသက်ချည်မျှင်၏ အရှည်ကို တိုင်း
ရသူ ဖြစ်သည်။ အသက်ချည်မျှင်
လေး မည်မျှ ရှည်ရမည်ကိုကား
စူးစ်က အဆုံးအဖြတ် ပေးသည်။
သေချိန် ရောက်သူ၏ အသက်မျှင်
လေးကို လက်ကဆစ်စ် တိုင်းပြု
ရာ နေရာ၌ အက်တရာပေါ့စ်က
ကတ်ကြေးနှင့် ညှပ်ဖြတ်ချလိုက်၏။

လက်ကဆစ်စ်ကိုသတ္တဝါ
တို့ အကြောက်ဆုံး ဖြစ်သည်ဟု

ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့နာမည်က လက်ကဆစ်(စ်)။ သူ့စိတ်ပြောင်းရန် မည်သူမျှ မတတ်နိုင်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဒေါ်သည်းမာ ဟု ခေါ်ရမည် ယင်၏။

သီးမစ်(စ်) ပြီးနောက် စူးစ်သည် ယူးရီနိုမီး (Eurynome) ကို ယူပြန်၏။

ယူးရီနိုမီးသည် တိုင်းတန်နစ်(စ်) အိုးသီးယင်နက်စ် (Oceanus) ၏ သမီး ဖြစ်သည်။ စကြဝဠာကြီးကို ပတ်လျက် အိုးသီးယင်နက်စ်ဟုပင် ခေါ်သော မြစ်ကြီး တစ်ခု ရှိသည်။ တိုင်တင်နစ်(စ်) အိုးသီးယင်နက်စ်ကား ထိုမြစ်ကို စိုးပြီး သမီးပေါင်းများစွာ ရှိလေရာ ယူးရီနိုမီးသည် ယင်းတို့အနက်မှ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ယူးရီနိုမီး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကျယ်ဝန်းသော ခရီးဟု ရသည်။ ယူးရီနိုမီး ကား လဗီမာန်ကို စိုးသော နတ်ဒေဝီ ဖြစ်သည်။ သမီး သုံးဦး ရပြန်၏။ သူတို့ကို ချရတီးစ် (Charites) ညီအစ်မ သုံးဖော်ဟု ခေါ်သည်။ ဖျော်ရွှင်မှု၊ ဆွဲဆောင်မှု၊ ကျက်သရေနှင့် အလှတရားတို့ကို စိုးသော နတ်ဒေဝီများ ဖြစ်ကြ လေရာ သီရိဒေဝီများဟု ခေါ်သော် ရနိုင်၏။

ယူးရီနိုမီး ပြီးနောက် စူးစ်သည် အစ်မတော် ဒီမီးတားကို ယူပြန်၏။ ဒီမီးတား၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဘာလီသီးန့်တို့၏ မိခင်ဟု ဖြစ်သည်။ ဒီမီးတားမှ သမီးတော် ဝါဆက်ဖနီ (Persephone) ကို ဖွားသည်။ ဝါဆက်ဖနီ ဆိုသည်မှာ ပျက်ဆီးခြင်းကို သယ်ဆောင်လာသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ဒီမီးတား ပြီးနောက် စူးစ်က နီးမော့ဆနီး (Mnemosyne) ကို ယူပြန်၏။ နီးမော့ဆနီးမှာ မှတ်ဉာဏ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ နီးမော့ဆနီးမှ မူးစ် (Muses) ညီအစ်မ ကိုးဖော်ကို ဖွားသည်။

မူးစ် ကိုးဖော်ကား စာပေ၊ အနုပညာနှင့် သိပ္ပံပညာတို့ကို စိုးသော နတ်ဒေဝီများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ အမည်များကား...

- (၁) ကလိုက်ယဝီ (Calliope)
- (၂) ကလိုက်အို (Clio)
- (၃) ယူးတားပီ (Euterpe)
- (၄) မဲလ်ပိုမနီး (Melpomene)
- (၅) တားပဆစ်ကရီး (Terpsichore)
- (၆) အရက်တိုး (Erato)

- (၇) ပေါ်လီဟင်မ်နီယ (Polyhymnia)
- (၈) ယူးရေးနီယ (Urania)
- (၉) သေးလီယ (Thalia)

ဟူ၍ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ ညီအစ်မ ကိုးဖော်၌ အထူးပြုမှုကိုယ်စီ၊ တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်။

ကလိုက်ယပီးက စကားတန်ဆာ အလင်္ကာဆင်မှုနှင့် အက်ပစ် ခေါ် မဟာကဗျာကြီးတွေကို စိုးသည်။ ကလတ်ဆစ်စစ်(စ်)။ စာကြီးပေကြီးသမား။ ကလိုက်အိုးက သမိုင်းပညာ စာပေတို့ကို စိုးသည်။ ယူးတားပီက ဂီတနှင့် တေးသီချင်းများကို စိုး၏။ မဲလ်ပိုမနီးက ထရက်ဂျီ ပြဇာတ်တို့၏ သခင်မ ဖြစ်၍ အလွမ်းသန်သည် ဆိုရမည်။

တားပဆစ်ကရီးကမူ ပန်ကျာသခင်မ။ အကဒေဝီ။ အရက်တိုးက စိတ်ကူးယဉ်သူ။ ရိုးမင်းတစ်ဆစ်... အချစ်ကဗျာရှင်မ။ ပေါ်လီဟင်မ်နီယကမူ ဓမ္မတေးရှင်။ ဘာသာရေးကဗျာတို့ကို စောင့်

သည်။ ယူးရေးနီယကတော့ သိပ္ပံပညာရှင်မ။ နက္ခတ္တဗေဒကို စိုးသည်။ သေးလီယကမူ ပျော်ပျော်နေတတ်ဟန် တူသည်။ ဟာသ ပြဇာတ်များနှင့် ကျေးလက် တောရွာ ကဗျာများကို စိုးသည်။ ဘဝသရုပ်ဖော်သခင်မ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

အဲ... လူစာရေးဆရာတွေလိုတော့ ကလိုက်ယပီးတို့၊ အရက်တိုးတို့၊ သေးလီယတို့ ရန်မဖြစ်ကြ။ ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပင်။

မူးစ်တို့၏ အမေ နီးမော့ဆနီး အပြီး၌ ဇူးစ်သည် လီးတိုး (Leto) ကို ယူပြန်၏။

လီးတိုးကား တိုင်းတန်စီးအက်စ် (Coeus) နှင့် တိုင်းတန်နစ်(စ်) ဖီးဘီ (Phoebe) တို့၏ သမီး ဖြစ်သည်။

လီးတိုးမှ အပိုးလိုး (Apollo) နှင့် အားတမစ်(စ်) (Artemis) တို့ကို မွေးသည်။

အပိုးလိုးက ဂီတ၊ ကဗျာ၊ စေဒင်နှင့် ဆေးပညာတို့ကို စိုးသည့် နတ်သား ဖြစ်သည်။ အားတမစ်(စ်)ကား လနတ်သမီး ဖြစ်လာပြီး တောရိုင်း ဘိက္ခုန်တို့နှင့် အမဲလိုက် ကစားခြင်းအပေါ် စိုး၏။

အင်း... ဤမျှနှင့်ပင် ဇူးစ်ကြီး၏ မိဖုရားစာရင်းမှာ အတန်ရှည်သွား လေပြီ။

အမှန်မှာ နောက်ဆက်ရန် ရှိသေးသည်။ ယခုအထိ ဖော်ပြပြီးသည်တို့ မှာ တန်းတူရည်တူ နတ်မယားများသာ ဖြစ်သေး၏။

ဇူးစ်က နတ်ပြည်၌ ပွေရသည်ကို အားမရ။ လူ့ပြည်သို့လည်း ဆင်း ဆင်းပြီး ပွေသေးသည်။ အဲသည်စာရင်းကလည်း ရှိသေးသည်။

ထားပါတော့... ။

နောက်ဆုံးတော့၊ အဲ... နောက်ဆုံးတော့မူ မဟုတ်ပါ။ အချစ်ဆုံး... ဤသို့မူ ခေါ်နိုင်မည်။

အချစ်ဆုံးတစ်ယောက်ကို ဇူးစ်ကြီး တွေ့သည်။

အဲသည် အချစ်ဆုံးနှင့်ကျမှ ဇူးစ်ကြီး၏ ချစ်ရေးမလွယ်။

အခန်း [၈]

စုလျားရစ်သီ ပေတိဒီ

စူးစံကြီး၏ အချစ်ဆုံးကား အစ်မတော် ဟီးရာ၊ ရွှေကြိုးသိုင်းဖိနပ်ရှင်မ။
ဪ... ဤနေရာ၌ စူးစံကြီးက ကျွန်တော်တို့၏ မင်းတုန်းမင်းတရား
ကြီးနှင့် တူသည်။

အဟင်း... မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကလည်း ခေတ်စကားနှင့် ဆိုရ
သော် များသည်။ မည်မျှများများ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အချစ်ဆုံးကား
မိဖုရားခေါင်ကြီး စကြာဒေဝီ။

စကြာဒေဝီက မင်းတုန်းမင်း၏ ဖအေတူ မအေကွဲ အစ်မတော်။
မင်းတုန်းမင်းထက် အသက်ကြီးသည်။

မိမိ၏ မောင်တော်အရင်း ပုဂံမင်းကို နန်းမှချ၍ ဘုရင် တက်လုပ်သူ
မင်းတုန်းမင်းကို အစဉ် စကြာဒေဝီက မကြည်။ အဲသည် မကြည်သူကိုမှ
မင်းတုန်းမင်းက တန်းတန်းစွဲ။ ဇွတ်ဆွဲ နန်းတင်မည် လုပ်နေသောကြောင့်
မင်းကြီးကတော် ခင်ခိုင်က- 'ကသစ်ကယ်တဲ့ နန်းသူမောင်။ သရစ်ကယ် နွယ်သိန်

၌ ဩဇာဒိန်ခါတော်လှချိန်မို့ ဟု
သတ်ပေးခဲ့ရသည်။ 'မြကြောလွင်
ဝင်သခွတ်ဆီက၊ ထုံဝတ်ရည်
မကြည်သေးပါဘု၊ အရေးတော်
သီသီ မြန်လှတယ်' ဟု ရွှေဇက်
တော် ဆွဲပြီး ရွှေဘာရိတ် အုပ်ပေးရ
သည်။

ဟီးရာ

ဇူးစံကြီးအပေါ်၌ မီးတစ်(စ်)
'ထုံဝတ်ရည် မကြည်သည်' က သူ
ဆောင် ကရီးနက်စ်ကြီးကို နန်းချခဲ့
သူမို့ဟု ဆိုသော် ဆို၍ရသည်။

ဟီးရာကမူ ကရီးနက်စ်ကြီး
ဗိုက်တွင်းမှ ဇူးစံ ကျေးဇူးကြောင့်
ထွက်လာရသူ။

အဲသည် ဟီးရာကလည်း မီးတစ်(စ်)နည်းတူ ဇူးစံကြီးအပေါ် ထုံ
ဝတ်ရည် မကြည်။

ဟီးရာ မကြည်သည်ကား ဇူးစံကြီး 'များ'သည်ကို ကြောက်သော
ကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ခက်သည်ကား ဇူးစံကြီး၌ ခင်ဆုံ မရှိ။ အရေးတော်သီသီ မြန်လှ
သည်ဟု ရွှေဇက်တော် ဆွဲပြီး ရွှေဘာရိတ်အုပ်ပေးမည့်သူ မရှိ။

ဇူးစံကြီးကား သူ့ဝသီအတိုင်း 'လိုက်'တော့၏။ ဟီးရာကလည်း
ရှောင်ပြေးသည်။

မိုးထိအောင် လှေကားဆင်၊ အိုလင်ပတ်စ်တောင်စိုး ထွတ်နိုင်ခဲ့လား။

အဲ... သူ တကယ် ချစ်လေသူ ဖြစ်၍လော မသိ။ ဇူးစံကြီးက ချစ်လှစွာ
နည်းသစ် ထွင်သည်။

အချို့က ကရီးတိုကျွန်းရှိ နောဆက်စ် (Cnossus) မြို့ တည်ရာမှာဟု
ဆိုသည်။ အချို့ကမူ အာဂလစ်စ် (Argolis) နယ်ရှိ ဥဩတောင် (Cuckoo
Mountain) ဟု ခေါ်သော သောနက်စ် (Mount Thormex) တောင်ထိပ်
မှာဟု ဆိုသည်။

ဟီးရာပျိုက မယ့်တစ်ကိုယ်တည်း။
ထိုစဉ်ဝယ် သနားဖွယ် ဥသြငှက်လေးတစ်ကောင် ပျံလာသည်။
သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပေရေနေသည်။

သူ့အမွေးအတောင်တွေကလည်း ရွဲရွဲစိုလျက်။
ပင်လယ်တွင် မှန်တိုင်းမိလာသော ဥသြငှက်ငယ်...

ဟီးရာက လက်များ ဆန့်တန်း ကြိုဆိုသည်။
ခိုနားလှည့်ပါ မယ့်ရင်ခွင်မှာ...

ဟီးရာက ဥသြလေးကို ရင်ခွင်မှာ ယုယစွာ ပွေထားပြီး ကိုယ်ငွေ့
ပေး၍ နွေးစေသည်။

နတ်သမီး၏ ရင်ငွေ့... နတ်သမီး၏ ရင်ငွေ့က အတွေ့ထူးမည်။
အတွေ့ထူးကြောင်း ဇနတ္တဇာတ်မှာလည်း ဆိုသည်။

ဟီးရာ ဆိုသည်ကလည်း နတ်သမီး၊ အဲသည် နတ်သမီး၏ ရင်ခွင်မှာ
က ဒုက္ခသည် ဥသြငှက်ကလေး... ။

နတ်၏ အတွေ့နှင့် ဥသြငှက်ကလေး မိန်းမော အိပ်ပျော်သွားပါ
သလား။

ဟင့်အင်း... ကြီးလာသည်။ ဧရာမကြီး...
ဧရာမမှ ဧရာမ ဇူးစ်ကြီး...

နောက်တော့...

‘စုလျှားရစ်သီ၊ မပတ်မီက၊ ချစ်ညီဖောက်ပြန်၊ မတော်ဟန်ကို၊ နန်းရန်
ရွယ်ရှိ၊ ကျင့်တပြီကား၊ မျက်စိစောင်းလှည့်၊ မကြည့်ချင်ပြီ...’

ဟု မကျေနပ်သော်လည်း မိန်းမတို့ အသက် အရှက်မို့ ဇူးစ်ကြီးကို
မိမိ ယူခဲ့ရပါသည်ဟု နောက်တော့ ဟီးရာက ဆင်ခြေပေးသည်။

ဟီးရာနှင့် ဇူးစ်တို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အကယ် လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ကြလေသတည်း။

အခန်း [၉]

ချစ်ပင် ချစ်သော်လည်းကွယ်

စူးစ်နှင့် ဟီးရာတို့၏ တရားဝင် လက်ထပ်ပွဲသို့ နတ်သား နတ်သမီးတွေ မှန်သမျှ တက်ရောက်ကြပြီး အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ လက်ဖွဲ့ကြသည်။

ပထဝီမိခင် သွားတော်ကြီး ဂျီးယာက ရွှေပန်းသီးများ သီးသော ရွှေပန်းသီးပင် တစ်ပင်ကို အထူးလက်ဖွဲ့သည်။ ထိုရွှေပန်းသီးပင်ကို အက်တလက်စ် (Mount Atlas) တောင်ထိပ်ရှိ ဟီးရာ ပိုင် ဥယျာဉ်တွင်၌ ခိုက်ထားသည်။

စူးစ်နှင့် ဟီးရာတို့က မင်္ဂလာဦးညကို အေရှိုင်းနား (Asia Minor) ဟု ယခု ခေါ်သော အနတိုးလီးယ (Anatolia) ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ ကမ်းခြေ အလွန်၌ ရှိသည့် ဆားမော့စ်ကျွန်း (Samos Island) တွင် ထုန်သေသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ကြင်စဦး ပျားရည်ဆမ်းအချိုန်သည် နှစ်ပေါင်း သုံးရာ ကြာသည် ဆို၏။

အင်း... ချစ်နိုင်ကြပါပေသည်။

ယင်းသို့ ချစ်ပင် ချစ်သော်လည်း စူးစ်က သူ့အချစ်၌ အတန်အသတ် ထားသည်။

အက်တလက်(စ်)တောင်

သူ့အဖြစ်ကလည်း မလွယ်။

ယခုအခါ စူးစံသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဖခင်ကြီး (Father of Heaven) ဘွဲ့ယူ၍ ဝရုဇိန် လက်နက်ကြီး တကားကားနှင့် လုပ်နေရသည်။

မလုပ်၍ ခြေခံ။

အိုလင်ပတ်စ်တောင်ထိပ်စံ သူ့မိသားစုက အလွန်ရန်လိုပြီး အလွန် သူပုန်ထတတ်သည်။ အဲသည် လူလွန်မသားသမီး မိသားစုကို သူ့ဝရုဇိန်လက်နက် ကြီး လက်လက်ပြုလျက် စူးစံက အမြဲ ခြိမ်းခြောက် ထိန်းထားရသည်။

သူ့အလုပ်ကလည်း အများသား။ နေတွေ၊ လတွေ၊ ကြယ်တွေ၊ နက္ခတ်တွေ ပုံမှန် အလုပ်လုပ်နေရန်လည်း အစဉ် အမိန့်ပေးနေရသည်။ လောက တစ်ခုလုံးအတွက် ဥပဒေတွေလည်း ထုတ်ထုတ်ပေးရသည်။ ကတိတွေ မြဲအောင်၊ သစ္စာတွေ ခိုင်အောင်၊ ကျိန်စာတွေ စူးအောင်လည်း လိုအပ်သလို ငရဲကြီးကြီး ပြုရသည်။ အဲ... ဗေဒင် မေးလာလျှင် ဈာဒိတ်တွေလည်း မြွက် မြွက်ပေးရသည်။

ဟံမာမင်း... ပရမေသွာ နတ်ဘုရင်ကြီး လုပ်စားရသည်မှာ မသက်သာ ပါကလား။

သည်ကြားထဲ ဝါသနာကြောင့် ထထပွေရသော မဟာလုပ်ငန်းကြီးကလည်း ရှိတော်မူသေး၏။

ပျားရည်ဆမ်းအချိန်ကို အနှစ် သုံးရာကြီးများ ကြာအောင် ချစ်လိုက်ကြသော်လည်း ဇူးစ်နှင့် ဟီးရာတို့က မတည့်ကြ။ မကြာခဏ စကားများ ရန်ဖြစ်ကြသည်။

ဇူးစ်က ဟီးရာကို မထိန်မဝက်ဘဲ သူ့လျှို့ဝှက်သော အကြံအစည်များကို ဖွင့်ဟပြောသည့်အခါတော့ ပြောပါ၏။ ဟီးရာထံမှ အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းလေးများ ယူသည်အခါတော့ ယူပါ၏။ သို့ရာတွင် ဟီးရာကို သူ ပုံ၍တော့ မယုံ။

ယုံ၍လည်း ဘယ်ဖြစ်မည်နည်း။ သမိုင်း သင်ခန်းစာကြီးတွေက ရှိနေသည်လေ။

သူ့ဘိုးအေနှင့် သူ့အဖေကို ဝိုင်းလုပ်ကြံကြရာ၌ သူ့အတွေးနှင့် သူ့ အမေတို့သည် တက်ကြွသော အပိုင်းမှ ပါဝင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော။ တို့ကြောင့် ဟီးရာကို မယုံ။ တန်းတူရည်တူ တန်ခိုးအာဏာ ဝေးမထား။

သူနှင့်တူသော တန်ခိုးဆို၍ မိမိ ချစ်ခင်နှစ်သက်သူ လူတွေ၊ တိရစ္ဆာန်တွေပေါ် ကြိုတင်၍ ကောင်းခြင်းမရှိလာ ဗျာဒိတ်ချပေးနိုင်သော တန်ခိုးတစ်ခုကိုသာ ဟီးရာအား သူ နှင်းအပ်ထား၏။

ဆိုလိုသည်မှာ ဇူးစ်ထံ ဆုတောင်းသကဲ့သို့ ဟီးရာထံ ဆုတောင်းနိုင်သည်။

ဟီးရာလည်း 'မ' နိုင်သည်ဟူလို။ အဟင်း... လို့ချွတ်တာ မှီလျှင် ချဉ်းကပ်နိုင်သည်။

ဟီးရာကလည်း ဇူးစ်အပေါ် မကျေနပ်လှ။ အခွင့်သင့်လျှင် အကွက်ဆင်၍ ယောက်ျားကို နှိမ်တတ်သည်။ ယဉ်သာပါပါနှင့် လင်တော်မောင်၏ ကိစ္စတွင်း ဝင်ရုပ်တတ်သည်။ လင်တော်မောင်၏ ခြေရာ လက်ရာတွေကို ပျက်တတ်သည်။

ပြောင်ကြီးတော့ မဆန့်ကျင်ရ။ ဆန့်ကျင်လည်း ဇူးစ်က နှုတ်လောက်အောင် ဆုံးမသည်။ ကြိမ်နှင့် တီးချင် တီးသည်။ ဝရမ်းနီလက်နက်ကြီးဖြင့်

ထုချင် ထုမည်။ မီးတစ်(စ်)ကို မျိုချသကဲ့သို့ မျိုချလိုက်လျှင်လည်း ဘယ့်နှယ် လုပ်ပါမည်။

ထို့ကြောင့် ဟီးရာသည် ပရိယာယ်နိုင်နိုင်နှင့်သာ ကိုင်တွယ်ရရှာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပရိယာယ်နှင့် မရသောအခါ အချစ်နတ်ဒေဝီ အက်ဖရာဒိုက်တီး၏ ရွှေခါးစည်းကို ငှားဝတ်သည်။

ဤရွှေခါးစည်းကို စည်းလိုက်လျှင် မြင်သမျှ ဖိုသတ္တဝါသည် အချစ် မုန်အယိုကြီး ယို၍ မိန်းမအလိုနိုင်ငံသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်တော့သည် ဆို၏။

ဟီးရာသည် ကျွင်းထဲ ကျပ်ထဲ ကျလျှင် ဤရွှေခါးစည်းကို ငှားငှားပြီး ဇူးစ်ကြီးကို အပိုင်ကိုင်တတ်၏။

ယောက်ျား ချစ်စေသော လျှို့ဝှက်နည်း တစ်နည်းလည်း ဟီးရာမှာ ရှိသေး၏။

အားဂလစ်(စ်)နယ်၏ မြို့တော် ဖြစ်လာသော အားဂက်စ် (Argos) မြို့အနီး၌ ကနားသက်စ် (Canathus) ဟု ခေါ်သော စမ်းချောင်းတစ်ခု ရှိလေသည်။

ဇူးစ်နှင့် လက်ထပ်ပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့မှ စ၍ ဟီးရာသည် ကနားသက်စ် စမ်းချောင်းတွင်း၌ နေ့စဉ်မှန်မှန် ရေချိုးသည်။

ကနားသက်စ် စမ်းချောင်းတွင်း၌ ရေတစ်ခါ ချိုးလျှင် မိန်းမတစ်ယောက်သည် တစ်ခါ အပျိုစစ်စစ် ပြန်ဖြစ်သည် ဆိုသတည်း။

အခန်း [၁၀]

လျှာနှင့် သွား

ထာဝရ အပျိုစင်ကြီး ဟီးရာတစ်ယောက် တစ်ချိတွင် ခြေလှမ်းမှားသည်။

စူးစ်သည် မာနကြီး၏။ စိတ်မထင်လျှင် အသေးအရွဲ ကိစ္စလေးမျှနှင့် ပင် ဒေါသကြီးပြီး ဗိုလ်ကျ အနိုင်ကျင့်တတ်သည်။

ဟက်စတီယာမှတစ်ပါး သည်းမခံနိုင်ကြတော့သော အိုလင်ဒီထင် နတ်ဘုရားတို့သည် ဟီးရာ၊ ပိုးဆိုက်ဒင်၊ အပိုးလိုးတို့ကို ခေါင်းဆောင် တင်၍ တစ်နေ့တွင် သူ့ရတနာသလွန်ပေါ်၌ စက်တော်ခေါ် အိပ်ပျော်နေသည့် စူးစ်ကို ဝိုင်းဖမ်းလျက် ဆူးရှိသော သားရေကြိုးတို့ဖြင့် ချည်နှောင်ထားလိုက်ကြ၏။ စူးစ် မလှုပ်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးတို့ကို အထုံး တစ်ရာတီတီ အထပ်ထပ် ထုံးထားလိုက်ကြသည်။

မလှုပ်သာ မလှုပ်နိုင်တော့သည်။ မိမိအား ဖမ်းထားသူများကို တစ်ခု ဟုတ်အတွင်း သေစေရမည်ဟု စူးစ်က ခြိမ်းခြောက်နေ၏။ စူးစ်၏ ဝရမ်းနံ့

လက်နက်ကြီးကို ဇူးစ် လက်လှမ်းမမီရာ၌ ရွှေထားပြီးကြသော ဟီးရာတို့ အသိုက်က သရော်လျက် ဟားတိုက်လျက် ရယ်ကြသည်။

ထို့နောက် ဟီးရာတို့ အသိုက်သည် အောင်ပွဲခံကြရင်းက ဇူးစ်နေရာ ကို မည်သူ ဆက်ခံကြမည် အရေး သဘောထား သေးသေးနှပ်နှပ်နှင့် လိပ်များ ပမာ ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ယက်၍ ငြင်းခုံ စကားများကုန်၏။

ဤအဖြစ် အားလုံးကို သီးတစ်(စ်) (Thetis) က မြင်သည်။ သီးတစ်(စ်) ကား နိုရူးစ် (Nereus) ခေါ်သော ပင်လယ်စောင့်နတ်၏ ရင်သွေး နိုရီအစ်ဒ် (Nereid) ညီအစ်မများဟု ထင်ရှားသည့် ပင်လယ်ပျော် နှင့်ဖိနတ်သမီး ငါးဆယ်အနက်မှ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

အိုလင်ပီယင်နတ်ဘုရားတွေကြား ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်တော့မည့် ဘေး ကို မြင်သော သီးတစ်(စ်)က လက်ရုံးတစ်ရာရှင် ဘရိုင်အားရိုးယက်စိထံ အပြေးအလွှား သွားသတင်းပို့တော့၏။

ဘရိုင်အားရိုးယက်စိ လိုက်လာပြီး ဇူးစ်အား ချည်တုပ်ထားသော ကြိုးတစ်ထုံးကို လက်တစ်ခုနှင့် ခဏချင်း တစ်ပြိုင်နက် ဖြေပေးလိုက်သည်။

ဤသစ္စာဖောက်မှုကြီး၌ ဟီးရာသည် ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်မှန်း သိသွားသော ဇူးစ်က ဟီးရာ၏ လက်ကောက်ဝတ် တစ်ဖက်ဆီ၌ ရွှေကွင်း ခွပ်ပြီး ဟီးရာကို ကောင်းကင်၌ တွဲလောင်းထားသည်။ ထို့နောက် မြေကွင်းဝတ် တစ်ဖက်စီ၌ ပေတုံး တစ်တုံး ကပ်ချည်ဆွဲပြီး အပြစ်ပေးသည်။

မချီမဆုံ ဝေဒနာကြောင့် ကယ်ပါ ယူပါ တစာစာ အော်နေရာသော ဟီးရာကို ကြည့်၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြသော်လည်း အခြားနတ်ဘုရား များမှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရဲ။ ဝင်ကယ်ရန်ကား ဝေးစွ။

နောက်ဆုံးကျမှ 'မိမိအား နောင် ဘယ်သောအခါမှ မတော်လှန်ပါ' ဟု သစ္စာဆိုကြလျှင် ဟီးရာကို လွှတ်ပေးမည်ဟု ဇူးစ်က ကြေညာသည်။ မလွဲသာကြသဖြင့် နတ်ဘုရားအားလုံးတို့ မထက်မသန် တွန့်တွန့်ဆုတ်ဆုတ် သစ္စာဆိုကြလေသည်။

ဇူးစ်က သူ့ကတိအတိုင်း ဟီးရာကိုတော့ လွှတ်ပေးသည်။ ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့် အပိုးလိုးတို့ နှစ်ယောက်ကိုကား လူသား ရှင်ဘုရင် လေးအိုမဒွန် (Laomedon) ထံ အခမဲ့ ကျွန်သွားလုပ်ခိုင်း၏။

သူတို့နှစ်ဦးသည် လေးအိုမဒွန်၏ ကျွန်များအဖြစ် ကမ္ဘာ့ကျော် ထရွိုင် (Troy) ဖြို့ကြီးကို ဆောက်ပေးခဲ့ကြသည် ဆိုသတည်း။

တော်ပါသေး၏။

ဟီးရာကို ဇူးစ်သည် မျိုချပပစ်။ ဗိပုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် ဆက်ထားသည်။

ဇူးစ်နှင့် ဟီးရာသည် သားသမီး သုံးဦး မွေးသည်။ သူတို့၏ အမည်ကား...

- (၁) အဲရီးစ် (Ares)
- (၂) ဟီဖီစတက်စ် (Hephaestus)
- (၃) ဟီးဘီ (Hebe)

တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အဲရီးစ်နှင့် ဟီဖီစတက်စ်တို့သည် ယောက်ျားလေးများ ဖြစ်ကြပြီး ဟီးဘီက မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။

အချို့က ဤကလေး သုံးဦးမှာ ဇူးစ်နှင့် ရသည် မဟုတ်ဟု ဆိုကြသည်။

အဲရီးစ်နှင့် အဖြာညီမ အီရစ်(စ်) (Eris) တို့အား ဟီးရာသည် ယန်းပွင့်ကြီးတစ်ပွင့်ကို ကိုင်မိသောကြောင့် သန္ဓေရှိလာရသည် ဆို၏။ ထိုနည်းတူ ဣ ဟီးဘီအားလည်း ဂေါ်ဖီထုပ်ကို ကိုင်မိသောကြောင့် သန္ဓေရှိလာသည် ဆို၏။

ဟီဖီစတက်စ်ကမူ အထူးဆန်းဆုံး။ ဟီးရာ၏ မေထုန် မမှီဝဲဘဲ ရသည့် (Parthenogenous) သား ဟူ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ သူတို့သုံးဦးကား ဇူးစ်နှင့် ဟီးရာတို့၏ တရားဝင် သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။

မင်းက မွေးတော့ မင်းသား၊ မင်းသမီး။ နတ်ဘုရားကြီးက မွေးတော့ နတ်ဘုရားလေးတွေ... ။

ဇူးစ်၏ အံ့ဖွယ်အကောင်းဆုံး သမီးတော် နတ်ဘုရားတော်ဦးလည်း ရှိသေး၏။

သူ့ကို ဟီးရာက မမွေး။ ဇူးစ်ကြီးကိုယ်တိုင် ငယ်ထိပ်မှ မွေးသည်။

အခန်း [၁၁]

ခေါင်းမှ ဇွားသူ

အသီးနီး

သူ၏ အချစ်ဦး မိဖုရားခေါင်ကြီး မီးတစ်(စ်)ကို ဇူးစ်သည် ဆီးဖြူ ဖန်ခါးလို
ငုံထားရုံမက ဝိုက်တွင်း မျိုချခဲ့ကြောင်း ရေးခဲ့ပြီးပြီ။

ချစ်သူ၏ နှလုံးတွင် မဟုတ်။ ဝိုက်တွင်း၌ ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့
စံမွေ့ရရာသည့် မီးတစ်(စ်)များ၌ သန္ဓေပါသွားသည်။

ထိုသန္ဓေကို ရည်ညွှန်းပြီး ဘိုးတော်ကြီး ယူးရေကန်နှင့် ဘွားတော်ကြီး
ဂိုးယာတို့က ဇူးစ်နှင့် တန်ခိုးလည်းတူ၊ ဉာဏ်လည်း တူမည့် သမီးကို မွေးမည်ဟု
ဗေဒင်ဟောခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မွေးမည့် အရာတွေ မမွေးတော့အောင်ဟု မဟာပညာကျော် ဇူးစ်က
မိခင်ကို ကိစ္စတုံး မျှီချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယာယီတော့ ကိစ္စ ငြိမ်းသွားသယောင် ရှိသည်။

ဇူးစ်သည် စိတ်ချလက်ချဖြင့် အဲ... *ချစ်လို့ရယ်တဲ့ မကုန်* ဇာတ်လမ်း
ကို ခင်းသည်။

မိဖုရားတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တသီကြီး ယူသည်။
ကလေးတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် မွေးသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဟီးရာကို ယူပြီး သားတွေ၊ သမီးတွေပင် ရပြီးပြီ။
မည်မျှ ကြာမည်နည်း။

နတ်သက် ဆိုတော့ အင်း... ကြာပေမည်။

မပူမပင် မကြောင့်မကြနှင့် သူ့ဝရဖိနိလက်နက်ကြီး လက်က မချ
တော့ဘဲ ကမ္ဘာဦး နတ်သျှင်နောင်ကြီးသည် အိုလင်ပတ်စ် တောင်တော်ထိပ်တွင်
ဘုန်းမီးနေလ တောက်၍ စိုးစံ မင်းမူနေသည်။

သို့ရာတွင် တစ်နေ့၌ သိကြားမင်း၏ နန္ဒာရေကန်နှင့် နှိုင်းရမည့်
တရိုက်တွန်း (Triton) ရေကန်ကြီး၏ ကမ်းခြေ သဲသာသောင်ခြေဝယ် နှစ်
တစ်ယောက် လေညင်းခံ လမ်းလျှောက်နေခိုက် ခေါင်းကိုက်လာသည်။

ရိုးရိုးကိုက်သည် မဟုတ်။ သေလုအောင် ကိုက်သည်။ ဦးခေါင်းကြီး
တစ်ခုလုံး ပေါက်ကွဲထွက်တော့မည်ကဲ့သို့ ကိုက်သည်။

ဝေဒနာနှင့် ဒေါသ ပေါင်းနှိပ်စက်သဖြင့် မဟာတန်ခိုးရှင်ကြီးမှာ
ရာဇဏုဋ္ဌေတွေ ဘာတွေ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဝံပုလွေများ၊ ခွေးများ ညည်းအူ
သကဲ့သို့ ညည်းအူတော့သည်။ စကြဝဠာကို အုပ်စိုးထားသည့် ကောင်းကင်ကြီး
တစ်ခုလုံး ပဲ့တင် ရိုက်ဟည်း ခြိမ်ခြိမ်မြည်တော့ဟူသတတ်။

ဤသည်ကို နှောင်းခေတ် အင်္ဂလိပ်စာဆို ပျန်ကီ(စ်) (John Keats)
က သူ၏ စိန်အက်ဂနစ်(စ်) အခါကြိုညချမ်း (The Eve of St. Agnes)
ကဗျာတွင် ရည်ညွှန်းဖွဲ့စပ်ခဲ့သည်။

ဤကဗျာမှ ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး မက်ဒလင်း (Madeline) တို့၏
ရဲတိုက်ကြီးအတွင်း ကပွဲခန်းမ၌ သံဝံ့တီးဝိုင်းကြီးမှ ဩသံကို ပျန်ကီ(စ်)က—
‘The music, yearning like a God in pain.’

‘လေးလေးသာ ဟီးတော့တယ်။ နတ်ကြီးဝေဒနာ ဒေသကြောင့်။
ညည်းသည့်ဟန် သံစုံဝိုင်း။ နှိုင်းသင့်၏ ထင်’
ဟု စပ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဂီတတွင်တော့ ‘မျောက်မင်း အူသံ’ ရှိသည်။ ဩဇာ—
သူတို့မှာလည်း ‘နတ်မင်း အူသံ’ ရှိလေသတတ်။

နတ်မင်း အူသံကို ဟားမီးစ် (Hermes) က ကြားသည်။

ဟားမီးစ်မှာလည်း ဇူးစ်၏ သား ဖြစ်သည်။ ဇူးစ်၏ မိဖုရားတွေ များလွန်းသဖြင့် ကျွန်တော် မျက်စိလည်ပြီး ဟားမီးစ်၏ မိခင်အကြောင်း မပြောပြမိခဲ့။

ကရီးနက်စ်နှင့် တိုင်းတန်တွေကို အောင်မြင်ပြီးနောက် မိုးကောင်းကင် ကြီးကို ထာဝရ ထမ်းထားရန် ဇူးစ်က ပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သော အက်တလက်စ်(စ်)ကြီး ကို မှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအက်တလက်စ်(စ်)ကြီးနှင့် ဇနီး 'ပလီးယားနီး' (Pleione) တို့မှ 'ပလီးယားဒီးစ်' (Pleiades) ဟု ခေါ်သော သမီး ခုနစ်ဖော်ကို ဖွားမြင်သည်။ ပလီးယားဒီးစ်တို့ကို ဇူးစ်ကြီးက ကြယ်တို့အလယ်တွင် နေရာ ချပေးထားသဖြင့် 'တောရပ်စ်' (Taurus) ဟု ခေါ်သော 'နွားတာရာ' အစုတွင်း မှာ ယခုတိုင် တွေ့နိုင်သေးသည်။ မြန်မာလိုတော့ ပလီးယားဒီးစ်တို့ကို ဖြောက်ဆိပ် ကြယ်ဟု ခေါ်သည်။ ယခုအခါတွင် ပလီးယားဒီးစ်ကြယ်အစု၌ ကြယ်ခြောက်လုံး ကိုသာ တွေ့ရသည်။ ပလီးယားဒီးစ် ညီအစ်မတွေအနက် ခြောက်ယောက်က နတ်တွေနှင့် ညားကြပြီး တစ်ယောက်မှာ လူသားနှင့် ယူသောကြောင့် ထို တစ်ယောက်ကို ဇူးစ်က ကြယ်စုတွင်း မထည့်သွင်းဘဲ ပယ်ထားသည် ဆို၏။ အဟင်း... ဇူးစ်ကြီး၏ 'အပယ်ရတနာ...'

ပလီးယားဒီးစ် ခြောက်ဦးက နတ်တွေနှင့် ညားကြရာ၌ ဇူးစ် တစ်ယောက်တည်းနှင့်ပင် သုံးယောက် ညားသည်။

ဟားမီးစ်

ညီအစ်မ ခုနစ်ဖော်အနက် အကြီးဆုံးနှင့် အလှဆုံး၏ အမည် မှာ 'မေးယာ' (Maia) ဟု ခေါ် သည်။ ထိုမေးယာနှင့် ဇူးစ်တို့ပေါင်းဖက် ကြသဖြင့် ဟားမီးစ်ကို ဖွားမြင် သည်။

ဟားမီးစ်ကို ရောမတို့က 'မာကျူရီ' (Mercury) ဟု ခေါ်ကြ သည်။ မြန်မာလိုတော့ ပြဒါးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ပြဒါး ဆိုသည် အလွန်လျင်မြန်သည်။ ဖမ်းရခက်၏။

ဟားမီးခံသည်လည်း နတ် တွေထဲတွင် အလွန်လျှင်မြန်သည်။ သူဦးထုပ်၌ အတောင်ပံ နှစ်ခု ပါရှိသကဲ့သို့ ဖိနပ်များတွင်လည်း အတောင်ပံများ ပါသည်။ အိုင်လင်ပီယင် တန်ခိုးရှင်တွေအနက် ဟားမီးခံသည် ခြေမြန်တော် တမန်နတ် ဖြစ်၏။

ဇူးစံကြီး၏ ဖိဖုရားစာရင်း ရှုပ်သဖြင့် ကျွန်တော် ပြောလက်စတတ်လမ်း ချော်တော့ငေါ့သွားသည်။ သည်းခံတော်မူပါ။ ပြန်ဆက်ပါမည်။

ခမည်းတော် နတ်မင်း အူသံ ကြားသဖြင့် ဟားမီးခံသည် အပြေး ရောက်ရှိလာသည်။

ခမည်းတော် ခံစားနေပုံကို ကြည့်ပြီး တာဖြစ်နေသည်ကို ဉာဏ်လွင် သော ဟားမီးခံက ချက်ချင်း ရိပ်မိသည်။

ဟားမီးခံက သူနှင့် ဖအေတူ မအေကွဲ ညီအစ်ကိုတော်သူ ဟီဖီတောက်စ် ကို ပြေးခေါ်သည်။

ဟီးရာ၏ သား ဟီဖီတောက်စ်သည် ခေါမ 'ယန်းပဲမောင်တင့်တယ်' ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင်ကား ယန်းပဲမောင်တင့်တယ်က ဇီဝက လုပ်တော့သည်။

ဦးနှောက်တွင်းရှိ ပိုးကောင်ကြောင့် ခေါင်းခဲရောဂါ ဖြစ်နေသူအား ဇီဝက ကုသပုံကို ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ဖူးသည်။ ဦးခေါင်းကို ညင်သာသိမ်မွေ့စွာ ခွဲဖောက်ပြီး ပင့်ကူသဏ္ဍာန် ပိုးကောင်ကို ဇီဝကက ထုတ်ယူသည် ဆို၏။

ဇီဝက မဟုတ်ဘဲ ယန်းပဲမောင်တင့်တယ်သာ ဖြစ်သော ဟီဖီတောက်စ် ကမူ မညင်သာ မသိမ်မွေ့။

သူက စိုကြီးတစ်ခုကို ဧရာမ သူတူကြီးဖြင့် ရိုက်သင်း၍ ဇူးစံ၏ ခေါင်းကို ဖောက်ပေးသည်။ ဇူးစံ၏ ခေါင်း၌ ဤသို့ဖြင့် ထွက်ခေါ်စိတ် ဝှင့်လာ သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တွင်... ကျယ်လောင် ကြွေးကြော်သံကို ဟီဖီအာစ်လျှောက် လက်နက်အပြည့်အစုံ ကိုင်စွဲကာ စစ်နတ်ဒေဝီ 'အသီနီး' (Athene) ခန့်ထွက် လာခဲ့သည် ဆိုသတည်း။

အခန်း [၁၂]

တံခါးနှစ်ပေါက် ထွက်သူ

အသိန်းက ဇူးစ်ကြီး၏ ခေါင်းမှ ဖွားသူ သမီး ဖြစ်သည်။

ဇူးစ်ကြီး၏ ပေါင်သားအတွင်းမှ ဖွားသော သားတစ်ဦးလည်း ရှိသေးသည်။

ဇူးစ်ကြီးသည် နတ်မိဖုရားတွေ များရုံနှင့် မကျေနပ်သေးဘဲ လူ့ပြည် သို့ ဆင်းဆင်းပွေတတ်ကြောင်း ရေးခဲ့ပြီးပြီ။

ခေါမတိုင်းတွင် ရှေးအကျဆုံးမြို့ ဖြစ်သည့် 'သီးဘီးစ်' ဟု ခေါ်သော မြို့ကြီး တစ်မြို့ ရှိသည်။ ထိုမြို့ကြီးကို အသိန်း နတ်ဒေဝီ၏ လမ်းညွှန်စောင်မမှုဖြင့် လူမင်းသား သူရဲကောင်း 'ကက်ဒမက်စ်' (Cadmus) က တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ရိုင်အာနီးဆက်စ်

သီးဘီးစံမြို့၏ မြို့တည် နန်းတည် ဘုရင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့သူ ကက်ဒမက်စ် ဌ် ဆင်မလီ (Semele) ဟု ခေါ်သည့် လှပသော သမီးတော်တစ်ပါး ရှိသည်။ ဆင်မလီ ဆိုသည်မှာ 'လ' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိလေရာ စန္ဒာဒေဝီဟု ဘာသာပြန်ရမည် ထင်၏။

ဇူးစ်ကြီးက လူပြည် ဆင်းပြီး စန္ဒာဒေဝီမင်းသမီးလေး ဆင်မလီနှင့် ချစ်ခန်းဖွင့်သည်။

ကျွန်တော်တို့၏ သမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ပုံပြင်တစ်ခု၌လည်း သိကြားမင်းနှင့် လူမင်းသမီး မယ်လမုတို့ ချစ်ကြီးသွယ်ကြသည့် ဇာတ်လမ်း ရှိသည်။ သိကြားမင်း၏ နတ်မိဖုရားတွေက မယ်လမုကို မနာလို ဖြစ်ကြသည် ဆို၏။

ယခုလည်း ဇူးစ်၏ မိဖုရားကြီး ဟီးရာက ဆင်မလီကို နေထိုင်ခံတို့ ဖြစ်တော့၏။

ဟီးရာ အကွက်ဆင် လုပ်ကြံပုံကား ရှင်မွေ့နှမ်း၊ မင်းနန္ဒာဇာတ်မှ နတ်မိကျောင်း 'မလက်တို' ၏ အကွက်ဆင် လုပ်ကြံပုံနှင့် တူလှ၏။

မလက်တိုက ငမိုးရိပ်မိကျောင်းနှင့် ရန်သူ ဖြစ်သည်။ ငမိုးရိပ်က မင်းနန္ဒာ၏ ကျွန်။ သခင် ဘုန်းကြီးတော့ ကျွန်လည်း တန်ခိုးကြီးသည်။ မင်းနန္ဒာ ဘုန်းကြီးနေသမျှ ငမိုးရိပ်ကို မလက်တိုနှင့် အပေါင်းပါတို့ မနိုင်နိုင်။ ရန်ဘက် မပြုရ။

မလက်တိုက လူယောင်ဖန်ဆင်း၍ ရှင်မွေ့နှမ်း၏ လူယုံ အပျိုတော် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားသည်။ ထို့နောက် မင်းနန္ဒာ၏ ညာလက်ရုံး ခေါင်းအုံး အိပ်ခွင့်တောင်းရန် ရှင်မွေ့နှမ်းကို မြှောက်ပေးသည်။ ရှင်မွေ့နှမ်းကလည်း မလက်တို၏စကား နားဝင်၍ မင်းနန္ဒာကို ပူဆာသည်။ ငြင်းမရသည့်အဆုံး၌ ချစ်သူအလိုကို မင်းနန္ဒာ လိုက်ခဲ့ရသည်။ ဘုန်းသမ္ဘာ ယုတ်လေ့ရွာသွားသော မင်းနန္ဒာ ငမိုးရိပ်မိကျောင်း စီး၍ မြစ်ကြောင်းမှ အပြန်တွင် မလက်တိုတို့က ဝိုင်းတိုက်ကြသည်။ လွမ်းဖွယ်၊ ကြေကွဲဖွယ်သော ရှင်မွေ့နှမ်း မင်းနန္ဒာဇာတ်တို့ ကျွန်တော် ဆက်ရေးပြရန် မလိုပါ။ မြန်မာတိုင်း သိကြပါသည်။

ယခု ဟီးရာကလည်း ဆင်မလီ၏ အိမ်နီးပါးချင်း အတွေးအခေါ်ယောင်ဆောင်၍ ဆင်မလီနှင့် အကျွမ်းဝင်အောင် ပြုသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆင်မလီ၏ ဝမ်းတွင် ဇူးစ်နှင့် ရသည့် သန္ဓေသည် မြောက်လှ ရှိနေပေပြီ။

ဆင်မလီခမျာ ချစ်သာ ချစ်နေရသည်။ ဇူးစ် မည်သူမှန်း မသိ။

လူယောင်ဆောင်ထားသော ဟီးရာက အမျိုးအမည် မသိသူနှင့် ပေါင်းနေရသည်မှာ အန္တရာယ် ကြီးကြောင်း၊ ကြောက်ဖွယ်သော နာနာတာဝကြီး တစ်ကောင် မဟုတ်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ မိမိအား ဆက်မလှည့်စားနိုင်အောင် ဇူးစ်ကို သူ့ပင်ကိုဇာတိ အဖြစ်မှန်နှင့် သဏ္ဍာန်အစစ်ကို ပြခိုင်းသင့်ကြောင်း ဆင်မလီအား သွေးဆောင် နားသွင်းတော့၏။

ဟီးရာ သွေးဆောင်သည့်အတိုင်း ဆင်မလီက ဇူးစ်ကို တောင်းဆို သည်။ ဇူးစ်က အလိုမလိုက်ဘဲ ငြင်းဆန်သောအခါ ဆင်မလီသည် ဇူးစ်အား မိမိ၏ စက်ခန်းခွင်၌ အုံးပြိုင်သညာ ယှဉ်ခွင့်မပေးဘဲ ပြန်ငြင်းဆန်တော့၏။

ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်သွားသော ဇူးစ်က သူ့ပကတိ တန်ဖိုး သဘာဝကို အားကုန်ပြလိုက်တော့၏။

မိုးကြိုးဓာတ်နှင့် လျှပ်စစ်မီး...

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဆင်မလီခမျာ လောင်ကျွမ်း ပြာကျသွား တော့၏။

သို့ရာတွင် အလွန်လျင်မြန်သော ဟားမီးခဲက သန္ဓေသားကိုမူ အချိန်ပီ လုယူ ကယ်ဆယ်လိုက်နိုင်သည် ဆို၏။

ဇူးစ်ကြီး၏ ပေါင်ကို ခွဲပြီး သန္ဓေသားကို ထည့်သွင်းကာ ခွဲစိတ်ရာ ပိတ်အောင် ဟားမီးခဲက ပြန်ချုပ်ထားလိုက်သည်။

ဇူးစ်၏ ပေါင်သားတွင်း၌ သန္ဓေသားသည် နောက်ထပ် သုံးလ နေပြီးမှ မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူလာ၏။

ဇူးစ်၏ပေါင်မှ ဖွားသော ဤသတို့သားကို ခိုင်အာနီးဆက်စ် (Dionysus) ဟု ခေါ်သည်။ 'နှစ်ကြိမ် ဖွားသူ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'တံခါးနှစ်ပေါက် ထွက် ကလေး' ဟူ၍ လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

တံခါးနှစ်ပေါက်ထွက် ဤကလေးနှင့် အိုလင်ပီယင်ဒီးအက်တီ ခေါ် အိုလင်ပီယင် နတ်စာရင်းကို ချုပ်၍ရပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့၏ ရှေးကျမ်းများ၌ 'အဋ္ဌရဿ မဟာဒေဝါ' ဟူ၍ နတ်မင်းကြီး ဆယ့်ရှစ်ပါး စာရင်း ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ပြည်တွင်းဖြစ် နတ်တွေလည်း ၃၇ ဦး ရှိသည်ဟု စာရင်း ရှိ၏။

ခေါမတို့၌ကား အိုလင်ပိယင်နတ်မင်းနှင့် နတ်ဒေဝီ ၁၂ ပါး ရှိသည်။

- (၁) ဇူးစ်
- (၂) ပိုးဆိုင်ကံဒင်
- (၃) ဟားမီးစ်
- (၄) အဲရီးစ်
- (၅) အပိုးလိုး
- (၆) ဟိဖိစတက်စ်

ဟူ၍ ပုရိသ တန်ခိုးရှင် ခြောက်ပါး။

- (၁) ဟီးရာ
- (၂) အက်ဖရာဒိုက်တီးစ်
- (၃) ဟက်စတီယာ
- (၄) အားတမစ်(စ်)
- (၅) ဒီမီးတား
- (၆) အသီးနီး

ဟူ၍ ဣတ္ထိယတန်ခိုးရှင်မ ခြောက်ပါး။ ပေါင်း ဆယ့်နှစ်ပါး ရှိသည်။

မူလက ဤသို့ နတ်မင်း၊ နတ်ဒေဝီ ခြောက်ပါးစီ အညီအမျှ ရှိသော်လည်း နောင်တွင် ဇူးစ်က သူ့သားတော် တံခါးနှစ်ပေါက်ထွက် ကလေး ခိုင်အာနီးဆက်စ်ကို မြှောက်စားလာသောကြောင့် သဘောကောင်းပြီး သည်းခံစိတ်ရှိသူ ဟက်စတီယာက နေရာ ဖယ်ပေးသည် ဆို၏။

ယင်းကြောင့် ယခုအခါ နတ်မင်း ၇ ပါး ရှိလာပြီး နတ်ဒေဝီ ၅ ပါးသာ ရေတွက်ရတော့၏။

ဇူးစ်တို့၊ ပိုးဆိုင်ကံဒင်တို့နှင့် ညီအစ်ကိုအရင်း ဖြစ်သော ဟေးဒီး(စ်)ကမူ အိုလင်ပတ်စ် တောင်တော်၌ မစံ။ မြေအောက်ကမ္ဘာ၌သာ စိုးစံသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို အိုလင်ပိယင်နတ်စာရင်းတွင် မသွင်း။ သို့ရာတွင် မြေအောက်ကမ္ဘာသခင် ဟေးဒီး(စ်)သည်လည်း တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသတည်း။

ဟေးဒီး(စ်)

တန်ခိုးရှင်များ

အခန်း [၁၃]

ပိုးဆိုက်ဒင် အကြောင်း

ဆိုလင်ပီယင်ဒီးအက်ဇီ ခေါ်
ဆိုလင်ပတ်စ်တောင်ထိပ်စ် ခေါ်မ
နတ်စာရင်းချုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ရာ ထို
နတ်တစ်ဦးချင်း၏ အကျင့်စရိုက်
နှင့် ပြုမူလုပ်ဆောင်ချက်တို့ကို
ဖော်ပြပါမည်။

ခေါ်မနတ်တို့ကို အင်္ဂလိပ်
ဘာသာဖြင့် ဂျေဒ် (god) ဟု
ဂျီ အသေးနှင့် ရေးကြပါသည်။
ဘာသာကြီးများမှ အနန္တတန်ခိုးရှင်
များကို ဂျေဒ် (God) ဟု *ဂျီ*
အကြီးနှင့် ရေးကြသည်။ ခေါ်မ

ပိုးဆိုက်ဒင်

နတ်များကို အချို့က 'နတ်ဘုရား' ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။ ဘုရားဆိုသည်မှာ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပါသည်။ ခေါမနတ်တွေက 'ဗရတ်ကျ' ကြလွန်သဖြင့် သူတို့ကို ဘုရားဟု ကျွန်တော် မခေါ်ချင်ပါ။ ခေါ်လျှင် အခြားဘုရားများကို အားနာဖို့ ကောင်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို နတ်ဟူ၍သာ ကျွန်တော် ခေါ်ပါသည်။

ဪ... နတ် ဆိုသည်က ကာမဘုံသား။ ကာမဘုံသားဟူသည်က အင်း... ဗရတ်ကျသည်။ ကျွန်တော်တို့ အရှေ့တိုင်းမှ

နတ်တော်တော်များများလည်း ဗရတ်ကျကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ပြည်တွင်းဖြစ် ၃၇ မင်း ဆိုသော နတ်တွေထဲတွင်လည်း ဗရတ်ကျသူတွေ တော်တော်များများပါကြသည်။

သို့ရာတွင် ခေါမနတ်တွေ ဗရတ်ကျပုံက သူများနတ်တွေထက် သာသည် ထင်၏။

အမှန်ကား... အချို့ကိစ္စတွင် ခေါမနတ်တွေက ဆင်းမိဘိုးလ် (Symbol) ခေါ် သင်္ကေတများသာ ဖြစ်သည်။

အလွန်ရှေးကျသော ကမ္ဘာဦးအစက သဘောများ၊ သဘာဝများ၊ အဖြစ်အပျက်များတို့ကို လူတို့သည် သင်္ကေတ ဖွဲ့စည်းစနစ်ဖြင့် ပြောခဲ့၊ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။

ခေါမလူမျိုးတို့သည် အလွန်မှတ်တမ်းတင် ကောင်းကြသော လူမျိုးဖြစ်သည်။ နောက် တိုင်းကြီး ပြည်ကြီး ယဉ်ကျေးမှုကြီး ဖြစ်လာပြီးနောက် သူတို့ ရေးခဲ့သော သမိုင်းတို့သည် တိကျမှန်ကန်ပြီး အဆင့်အတန်း မြင့်လှသည်။ သူတို့ ရေးခဲ့သော သမိုင်းများမှ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့သည် သင်ခန်းစာနှင့် ပညာများ များစွာ ရခဲ့သည်။

သမိုင်းဦးခေတ်မှ ခေါမကြီးများက သူတို့ သမိုင်းကို သင်္ကေတ ဖွဲ့စည်းမှုစနစ်ဖြင့်သာ ပြောခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် ပုံပြန်ဆန်လှသော သီးအိုနို ကဗျာကြီးကဲ့သို့ နတ်သမိုင်း ပုံပြင်တွေ ရှိလာခဲ့သည်။ သမိုင်းကိုသာမက လူ့သဘာဝ၊ လူ့စရိုက်ကိုလည်း သင်္ကေတ ဖွဲ့စည်းမှုစနစ်နှင့် ပြောသွားခဲ့ကြ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ခေါမ သမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ပုံပြင်တွေကို ယခုခေတ် တက္ကသိုလ်ကြီးများ၌ ပညာတစ်ရပ်အဖြစ် လေ့လာကြရပါသည်။

ခေါမနတ် ဂန္ထဝင်ကို ပညာအမြင်ဖြင့် ရှင်းမမြဲမီ ဇာတ်လမ်းတို့ကို မူရင်းအတိုင်းသာ သိထားနှင့်သင့်ပါသည်။

မူရင်းအတိုင်း သိပါမှလည်း မဖုံးမကွယ်သော အမှန်တရားတို့ကို ရိပ်စားမိကြပါမည်။

နတ်ဘုရားကြီး ဖြစ်သော ဇူးစ်၏ အကျင့်စရိုက်ကိုမူ ခိုင်မာသော ခိုင်မိကြပြီဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ဇူးစ်မှတစ်ပါး အခြားနတ်များ အကြောင်းကို ပြောလျှင် ပိုးဆိုက်ဒင် အကြောင်းမှ စပြောရပါမည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်သည် ဇူးစ်၏ အစ်ကို တော်ကြောင်း၊ ဇူးစ်၊ ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့် ဟေးဒီးစ် ညီနောင် သုံးဖော်တို့ ပေါင်း၍ ခမည်းတော် ကရီးနက်စ်ကြီးကို နန်းချခဲ့ကြောင်း စသည်ကို မှတ်မိကြမည် ထင်ပါ၏။

သူတို့ အရေးတော်ကြီး အပြီး၌ ကောင်းကင်၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် မြေအောက် အမှောင်ကမ္ဘာတို့ကို မည်သူက အသီးသီး အုပ်စိုးကြရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန် သံခမောက်အတွင်း၌ မဲထည့်လှုပ်ပြီး နှိုက်ကြသည်။

ဪ... နတ်မင်းကြီးဟေ့တောင်မှ တရားဈာန် ဖြစ်အောင် မဲနှိုက် ကြရရှာသည်။

ညီနောင် သုံးဦးတို့က ပထဝီမြေပြင်ကိုမူ အားလုံးနှင့်ဆိုင်အောင် နယ်ယယ် အဖြစ် သတ်မှတ် သဘောတူကြ၏။

ပိုးဆိုက်ဒင်သည် ဂုဏ်အဆင့်အတန်းအားဖြင့် ဇူးစ်နှင့် တူညီသော် လည်း တန်ခိုးအရာတွင်မူ ဝရဇိန်လက်နက်ရှင် ဇူးစ်ကို မခံတူ ဆိုသည်။ ထို့အပြင် ပိုးဆိုက်ဒင်က ဒေါသကြီးပြီး ရန်လိုတတ်သည်။

သမုဒ္ဒရာကို စိုးသော အရှင်သခင် ဖြစ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဆိုင်း ဗနေတော့ဘတ် ပိုးဆိုက်ဒင်သည် ယူးဘီးအ (Euboea) တွန်းအနီး အီးဂျီ

(Agae)ပင်လယ်တွင်း၌ ရေအောက်နန်းတော်ကြီးကို တောက်သည်။ နန်းတော်ကြီး၏ ကျယ်ဝန်းလှသော မြင်းစောင်းကြီးတွင် ကြေးဝါရောင် ခွာများနှင့် ရွှေရောင်လည်ဆံမွှေး ရှိသည့် စစ်ရထားဆွဲ မြင်းဖြူကြီးများကို မွေးထား၏။ ထိုမြင်းဖြူကြီးများက သော ရွှေစစ်ရထားကြီးနှင့် ပိုးဆိုက်ဒင် ထွက်လာပြီဆိုလျှင် မှန်တိုင်းကြီးများပင် တစ်ခဏအတွင်း၌ ငြိမ်ကျသွားရသည်။ ပင်လယ်ဘီလူးကြီးတို့လည်း ထကြကုန်၍ ရွှေရထားကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် မြူးထူးကခုန် လိုက်ကြသည်။

သမုဒ္ဒရာစိုး နတ်မင်းကြီး ဖြစ်လာသည်နှင့် ပိုးဆိုက်ဒင်တွင် မိဖုရားလိုချင်သော ရောဂါ ထလာသည်။ ဤနေရာတွင် သူညီ ဇူးစ်နှင့် ရောဂါတူလေ၏။ ခွကျသည်မှာ သူ့မိဖုရား လုပ်မည့်သူမှာ ပင်လယ်ရေနက်ထဲတွင် ပျော်နိုင်သူသာ ဖြစ်ရလေမည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်က နိရိအစ်ဒ် ညီအစ်မများထဲမှ ပရိသတ် သိပြီး ဖြစ်သော သီးတစ်(စ်)ကို လူဖျိုလှည့်သည်။ သို့ရာတွင် သီးတစ်(စ်)မှ မွေးသော သားမှန်သမျှသည် ဖအေထက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိမ့်မည်ဟူသော ကြံရွှာ ညီအစ်မသုံးဖော်၏ မိခင် သီးမစ်(စ်)၏ ဗေဒင်ဟောချက်ကြောင့် ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မေတ္တာ ခြေလှမ်းတော်များ ဝူးတုန် တုံ့ရပ်သွားသည်။ ဪ... နတ်မင်းကြီးလည်း ဗေဒင်ယုံရှာသကဲ့။

မှောက်ကျကွဲသော ဇွားနို့တစ်အိုးလုံးကို ရွှေစည်းခုံ လှူသော မဟာဇောနာနို့ဖြင့် ပိုးဆိုက်ဒင်သည် သဘောထားကြီးများ ကြီးပြုပြီး သီးတစ်(စ်)ကို လူသား ပီလီအက်စ် (Peleus) နှင့် ယူရန် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ သဘောတူတော်မူ၏။

သူကိုယ်တိုင်ကမူ အစ်မ မဟန် ညီမလေးကြီး ဟူသော ထုံးကိုလိုက်၍ နိရိအစ်ဒ်ညီအစ်မ ငါးဆယ်အနက်မှ တစ်ဦး ဖြစ်သော အင်ဖီတရိုက်တီ (Amphitrite) ကို ခြေကန်ပိုးပြန်၏။

ဇူးစ်တို့၊ ပိုးဆိုက်ဒင်တို့ ညီအစ်ကိုတွေ သတင်းသည် နတ်အပျိုတွေကြား အတော်မွှေးဟန် တူသည်။ ဇူးစ်ကို ဟီးရာကလည်း ပထမ၌ ရှောင်ခဲ့၏။ ယခုလည်း ပိုးဆိုက်ဒင်ကို အင်ဖီတရိုက်တီက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်ရုံမက အက်တလက်စ်တောင်တန်းများဆီ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေသည်။

ဇူးစ်တုန်းက ဟီးရာ၏ ရင်ခွင်ဆီ ဥဩငှက်လေး ယောင်ဆောင်၍ ဝင်သည်။ ပိုးဆိုက်ဒင်ကမူ အောင်သွယ်တော် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် လွတ်ရာ နောက်ဆုံး၌ ဒဲလဖီနက်စ် (Delphinus) ကို လွတ်လိုက်သည်။ ဒဲလ

ဖီးနက်စ်က ပိုးဆိုက်ဒင်အတွက် ကျအောင် ပြောနိုင်သောကြောင့် အင်ဖီတရိုက်တီ ကြွပြီး ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့် လက်ထပ်ရန် သဘောတူတော့၏။

ကျေးဇူးတင်လွန်းလှသော ပိုးဆိုက်ဒင်က ဒဲလဖီးနက်စ်၏ သဏ္ဍာန်ကို ကြယ်များဖြင့် ပေါ်စေရာ ယခုအခါ ထိုကြယ်စုကို ဒဲလဖီးနက်စ်နက္ခတ် (၁) လင်းပိုင်နက္ခတ်အဖြစ် နဂါးငွေ့တန်းကြီး၏ အစပ်တွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မိဖုရားကြီးအဖြစ်နှင့် အင်ဖီတရိုက်တီသည် ထရိုက်တင် (Triton) ခေါ် သားတစ်ယောက်၊ ရိုးဒ် (Rhode) နှင့် ဘင်သဗီးစမီး (Benthicyme) ခေါ် သမီးနှစ်ဦးကို ဖွားသည်။ ထရိုက်တင်ကား လူ့ကိုယ်နှင့် ငါးအမြီး ရှိပြီး ပင်လယ်ခရသင်းကြီးကို ဆောင်ထားတတ်၏။

ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မိဖုရားကြီး ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပင်လယ်ပြင်ဝယ် အပူအခန်း တန်ခိုးရှင် ဖြစ်လာသော အင်ဖီတရိုက်တီ၏ ဘဝမှာ ပျော်စရာကြီးဟု ထင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဇူးစ်၏ မိဖုရားကြီး ဟီးရာကဲ့သို့ပင် အခြားနတ်ဒေဝီတွေ၊ နှင့်ဖီတွေ၊ လူသား အမျိုးသမီးတွေနှင့် ပွေတတ်သော ပိုးဆိုက်ဒင်ကြောင့် အင်ဖီတရိုက်တီသည် မကြာခဏ မျက်စပ်ပိုးဝင် ဒေါသုပုန်ထတတ်သည်။

အထူးသဖြင့် ပထဝီ မိခင်ကြီး၏ သားဖြစ်သူ ကမ္ဘာဦးမှ ပင်လယ်ဖျော် ပညာရှိ အဘိုးအိုကြီး ဖောစစ်(စ်) (Phorcys)၏သမီး ဆီလာ (Scylla) ကို မုန်းတီးသည်။ ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့် ဆီလာတို့ ချစ်စခန်းဖွင့်ကြသောအခါ အင်ဖီတရိုက်တီက ဆီလာ၏ ရေကူးကန်အတွင်းသို့ မှော်အတတ်ဖြင့် စီရင်သား သော ဆေးပင်ငယ်များကို ချထားလိုက်၏။ ထိုရေကန်တွင် ထူးမိသော ဆီလာ ခမျာ လှပသော မိန်းမအဖြစ်မှ ခေါင်းခြောက်လုံးနှင့် ခြေသယံနှစ်ချောင်း ရှိသော ခွေးကဲ့သို့ ဟောင်သည့် သတ္တဝါကြီး ဖြစ်သွားရရှာသည်။

ပထဝီ မြေပြင်ကို နတ်မင်း သုံးပါးကြား အများနှင့် ချိင်သည်ဟု သဘောတူ သတ်မှတ်ခဲ့ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီ။

ပိုးဆိုက်ဒင်သည် မိန်းမ ပွေရုံသာမက လောဘလည်း ကြီးရာ မြေပြင် မှ နိုင်ငံတို့ကို လက်ဦးအောင် သူပိုင် အလွန်လုပ်ချင်သည်။

တစ်ခါသော် အက်တီက (Attica) ကျွန်းဆွယ်ကြီးကို သူပိုင်အဖြစ် ကြေညာ၍ အေသင်စ် (Athens) မြို့ကော်ရို အကရိုပေါလစ်(စ်) (Acropolis) တောင်ကုန်းထက် သူ၏ အသွားသုံးခွရှိ လှကြီးကို စိုက်သည်။

သူ့လှံ စိုက်ရာ၌ ရေတွင်းကြီး ဖြစ်ပြီး ပင်လယ်ရေငန်များ တစ်ခဏ အတွင်း ဖန်းထွက်ခဲ့လေရာ ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်သေးသည်။ တောင်လေတိုက် သော ရာသီ၌ ရေတွင်းအောက်ဆီမှ ပင်လယ်လှိုင်းတို့ ရိုက်ပုတ် ပြိုကွဲသံကို ကြားရသည် ဆို၏။

နောင်အခါတွင် အသီးနှံ၊ နတ်ဒေဝီကလည်း အက်တိကကို လိုချင်ပြန်၏။ အသင်ခံမြို့၏ လူတစ်ပိုင်း နဂါးတစ်ပိုင်း ဆီးကရောပ် (Cecrops) ဘုရင် လက်ထက်၌ အကရီပလစ်(စ်)တောင်ကုန်း ပိုးဆိုက်ဒင်၏ ရေတွင်းနားတွင် ပထမဆုံး သံလွင်ပင်ကို အသီးနှံက အဝေးမှ ဆောင်ယူလာပြီး စိုက်ထားကာ သူပိုင်မြေအဖြစ် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ အထိမ်းအမှတ်ပြုလိုက်တော့၏။

ဒေါသဆိုး ပေါက်ကွဲသော ပိုးဆိုက်ဒင်က စီးချင်းထိုး တိုက်ကြရန် အသီးနှံကို စိန်ခေါ်ရာ အသီးနှံကလည်း လက်ခံရန် အသင့်။ သို့ရာတွင် ဇူးစ်က ဝင်လာပြီး နှစ်ဦးစလုံးကို နတ်ခုံရုံး၌ ရင်ဆိုင်ကြရန် အမိန့်ပေးသည်။

နတ်ခုံရုံးကို အိုလင်ပီယင် နတ်မင်းတွေ၊ နတ်ဒေဝီတွေနှင့် ဖွဲ့၏။ ခုံရုံးက ဆီးကရောပ်ကိုလည်း သက်သေအဖြစ် ဆင့်ခေါ် စစ်ဆေးသည်။ အဟင်း... ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီဟန်ပါတကား။

အမှုကို စီရင်ကြသောအခါ ဇူးစ်က ဘက်မလိုက်ဘဲ ကြားနေဝါဒ ကျင့်သုံးသည်။ နတ်ထီးတွေ အားလုံးက ပိုးဆိုက်ဒင်ကို အနိုင်ပေးသည်။ နတ်မတွေ အားလုံးက အသီးနှံကို အနိုင်ပေးသည်။ အဖွဲ့တွင် နတ်မဦးရေက တစ်ဦး ပိုနေရာ တစ်မဲတည်းနှင့် ကပ်၍ အသီးနှံ အနိုင်ရသွား၏။ အနိုင်ပေး သော အချက်က အသီးနှံသည် လူတို့ကို ပိုးဆိုက်ဒင်ထက် ပိုကောင်းသော လက်ဆောင်အဖြစ် သစ်ပင် ပေးသောကြောင့် ဟူသတည်း။

မကျေချမ်းနိုင်သော ပိုးဆိုက်ဒင်က ကြွက်မနိုင်သောကြောင့် ကျီ မီးရှို့၏။

သရီဆီယင် (Thriasian Plain) လွင်ပြင်၌ အသီးနှံ ပိုင်သော အက်သန်းမြို့ ရှိသည်။ ထိုမြို့ ပျက်ရန် ပိုးဆိုက်ဒင်က သရီဆီယင်လွင်ပြင်ကို ရေလွှမ်းပစ်လိုက်၏။

အသီးနှံက ပမာမပြု။ အသင်ခံမြို့သို့ ပြောင်းစံသည်။ မြို့၏အမည် ကိုလည်း မိမိကို ဂုဏ်ပြု၍ အားသီးနီ (Athenae) ဟု ခေါ်စေ၏။

သို့ရာတွင် ပိုးဆိုက်ဒင် ရန်မပြုရန် လိုက်လျောမှု နှစ်ခု ပြုပေးကြရ သည် ဆို၏။

ပထမအနေနှင့် အေသင်မ်မြို့ ပိန်းမများ မဲပေးပိုင်ခွင့် လက်လွှတ်ကြ ရသည်။ ဒုတိယအနေနှင့် ယောက်ျားများ အမည်မှည့်ရာ၌ မိခင်ဘက်မှ အမည်ကို ယူသော အစဉ်အလာကို စွန့်ပေးကြရသည်။

တရီးဇင်း (Troezen) မြို့အတွက်လည်း ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့် အသီးနှီးတို့ အငြင်းပွား ကြသေးသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား ထိုမြို့ကို နှစ်ဦး အညီအမျှ ခွဲဝေယူကြရန် စူးစိက အမိန့်ချသည်။ နှစ်ဦးလုံးက မကျေနပ်ကြဟု ဆိုသည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်သည် စူးစိကမှ အီးဂျီနာ (Aegina) ကျွန်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ထံမှ နက်ကဆော့စ် (Naxos) ကျွန်းကို လည်းကောင်း ရယူရန် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်။ မအောင်မြင်။ ဟီးရာနှင့်လည်း ရန်ဖြစ်လိုက် သေး၏။

ပိုးဆိုက်ဒင်က **ကော့ရင့်သ် (Corinth)** ရေလက်ကြားကျွန်းခြောင်မြေ တစ်ခုလုံးကို တောင်းဆိုသည်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသာ ရသဖြင့် မကျေနပ်ဘဲ ဟီးရာ ပိုင်သော အာဂလစ်(စ်)နယ်ကို သိမ်းယူရန် ပြင်သည်။ ဟီးရာကလည်း ပြန်တိုက်ရန် အသင့်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ပိုးဆိုက်ဒင် ခုံရုံးတက်ရပြန်၏။ သို့ရာတွင် မျက်နှာလိုက်သော သူ့ဆွေတော်မျိုးတော် နတ်မင်း၊ နတ်ဒေဝီများကို ပိုးဆိုက်ဒင် က မယုံနိုင် ဆိုသောကြောင့် မြစ်စောင့်နတ်များ ဖြစ်ကြသော အင်နခက်စ် (Inachus)၊ စီးဖစ်ဆက်စ် (Cephissus)၊ အက်စတာရီအင် (Asterion)တို့ သုံးဦးဖြင့် စူးစိက ခုံရုံးဖွဲ့ပေးသည်။ ခုံအဖွဲ့က ဟီးရာကို အနိုင်ပေးလိုက်ကြသည်။

ဟိုတစ်ခါတုန်းကကဲ့သို့ မကျေနပ်သူအပေါ် ရေလွှမ်းမိုး ဇွတ်သီးခြင်း မပြုရန် စူးစိက တားမြစ်ထားသောကြောင့် ပိုးဆိုက်ဒင်က ဆန့်ကျင်ဘက်နည်း နှင့် လက်စားချေသည်။ ခုံအဖွဲ့ဝင် သုံးဦးတို့ပိုင် မြစ် ချောင်းများကို ဦးဆိုင်လုပ် က ခန်းခြောက်အောင် ပြုလုပ်လိုက်သောကြောင့် ထိုမြစ်ချောင်းတို့တွင် နွေအခါ ရေမရှိတော့ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် နောင်အခါ၌ အားဂက်စ်ဘုရင် **ဒန်းအက်စ် (Damans)** သည် မိုးခေါင်ရှေ့မှ ဖြစ်နေသော မိမိနိုင်ငံအတွက် **ဒါဇေအာဒီစ် (Danaids)** ဟု ခေါ်သော သမီးတော် ၅၀ တို့ကို ရှေ့ရာထွက်ခိုင်းသည်။ ညီအစ်မတွေ အနက် **အေမီမန်း (Amymone)** မင်းသမီးသည် မရွှေ့လင့်ဘဲ ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့်

တောတွင်းတစ်နေရာတွင် တွေ့ကြသည်။ ပြီးတော့ အင်း... လူနှင့် နတ်
ခဏ ညားကြသည်။

အေမီမနီး အလိုပြည့်စေရန် ပိုးဆိုက်ဒင်က ကျောက်ဆောင်ထက်
စိုက်နေသော သူ့သုံးခွလုံကြီးကို အေမီမနီးအား ဆွဲနုတ်စေ၏။ သူ စေတိုင်း
ပြုသော် လှံသွားရာ သုံးပေါက်မှ ရေချိုတွေ ပန်းထွက်လာသည်။ ထိုနေရာကို
အေမီမနီးရေထွက်ဦးဟု ခေါ်ပြီး လာနာ (Lerna) မြစ် မြစ်ဖျားခံရာ ဖြစ်လာ
သည်။ လာနာမြစ်သည်လည်း ခေါမတိုင်းတွင် ဘယ်သောအခါမှ ရေမခန်း
သည့် မြစ် ဖြစ်လာခဲ့၏။

ပိုးဆိုက်ဒင်က သူ့ကိုယ်သူ မြင်းများကို ဖန်ဆင်းသူဟု လည်းကောင်း၊
မြင်းပါးချပ်ကြီးကို ဖန်ဆင်းသူဟု လည်းကောင်း ကြွားသေး၏။ အမှန်မှာ
မြင်းကို ဖန်ဆင်းသူကား ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မိခင် ရိုးယာ ဖြစ်ပြီး မြင်းပါးချပ်ကြီး
စတင် ဖန်ဆင်း အသုံးပြုသူက အသီးနီး ဖြစ်သည် ဆိုကြ၏။ ပိုးဆိုက်ဒင်သည်
ဤလောက၌ မြင်းပြိုင်ပွဲ စလုပ်ပေးသူကား အမှန် ဖြစ်၏။

ပိုးဆိုက်ဒင်အတွက် မြင်းသည် အထွတ်အမြတ် ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စ
မှာလည်း သူ့အချစ် စွန့်စားခန်းနှင့် ပတ်သက်နေသည်။

ဇူးစ်သည် သူ့အရိုးတော် မီးတစ်(စ်)ကို အချစ်ကြီး ချစ်ဖူးလေသကဲ့
သို့ ပိုးဆိုက်ဒင်သည်လည်း အစ်မတော် ဒီမီးတားကို အစွဲကြီး
စွဲခဲ့သည်။

ဒီမီးတားကား ပျောက်ဆုံး
နေသော သမီးတော်လေး ပါဆက်ဖို
အတွက် မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက်
အပူသည် ဖြစ်နေသည်။

ပါဆက်ဖိုကို ဟေးဒီးစ်
က မြေအောက်ကမ္ဘာဆီသို့ ခိုး
ပြေးသွားသည်။ ဤကိစ္စတွင် ဇူးစ်
ကလည်း ဝင်မစွက်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်
ငြိမ်နေသည်။

သောကရောက်နေသူ ဒီမီးတားခမျာ မည်သည့်နတ်၊ မည်သည့်
တိုင်းတန်တို့နှင့်မျှ ချစ်ကိစ္စပွေရန် အားမသန်။ ချစ်စိတ်တွေ ကုန်နေချိန်။

အနှောင့်အယှက်ကင်းရန် ဒီမီးတားသည် မြင်းမတစ်ကောင် သဏ္ဍာန်
ဆောင်၍ ခေါမတိုင်း တောင်ဘက်စွန်း ပယ်လယန်းဆက်စ် (Peloponnesus)
ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ ဗဟိုပိုင်း တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး ထွန်းကားရာ သာယာလှပသည့်
အားကားဒီးယာ (Acadia) နယ်ဘုရင် ဖွန်ကက်စ် (Oncus) ၏ မြင်းအုပ်တွင်း
ရောနှောလျက် ရုပ်ဖျက် ကျက်စားနေသည်။

ဒီမီးတား နည်းဗျူဟာ မှားရှာခဲ့သည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်က မြင်းဝိဇ္ဇာ၊ မြင်းပါရဂူ။ မြင်းအစေ့နှင့် ချစ်ချက်ထား
သော မြင်းကို အလွန်သိသည်။

ငြိမ်းဆိုက်ဒင်ကလည်း သူ့ ကိုယ်သူ့ မြင်းသိုးကြီးယောင်ဆောင်လိုက်တော့
သည်။

ဪ... ဇူးစ်နှင့် ဟီးရာတုန်းကလည်း စုလျားရစ်သီ၊ မပတ်မီ။

မြင်းလောကမှာတော့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ၊ စုလျားရစ်သီတာတွေ၊ ဘာ
တွေ ဘာရှိမည်နည်း။

ချစ်ညီဖောက်ပြန်၊ မတော်ဟန်တွေ ဘာတွေ ဒီမီးတားမှာ ပြောခွင့်
မရလိုက်ရှာတော့။

မြင်းမက မြင်းမ... မြင်းသိုးက မြင်းသိုး... ။

မြင်းမလေးအဖြစ် မြင်းသိုး မြင်းသိုးကြီး ပြုသမျှ နုလိုက်ရရှာတော့၏။

ဤအမွေသံဝါသမှ နှင်ပိန်တီသမီး ဒက်စပီနာ (Despoena) နှင့်
မြင်းရိုင်းကြီး အေးရီအင် (Arion) တို့ မွေးဖွားလာခဲ့သည် ဆို၏။

ဒီမီးတား၏ ဒေါသမီးမှာလည်း ကြီးလွန်းလှသောကြောင့် အချင်း
ဖြစ်ရာအရပ်မှ လူတို့က ယနေ့တိုင် ဒီမီးတားကို 'ဒေါသူပုန်ရှင်မ ဒီမီးတား'
အဖြစ် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြသည်။

အခန်း [၁၄]

ဟားမီးစ်၏
စရိုက် သဘာဝ

ဟားမီးစ်

ဇူးစ်ကြီးနှင့် ပေါင်းဖက်သဖြင့် မေးယာသည် စီလီးနီ (Cyllene) တောင်ထိပ်၌ ဟားမီးစ်ကို မွေးခဲ့သည်။ ဟားမီးစ်ကား မွေးစကတည်းက အငြိမ်မနေနိုင်သူ၊ အဖမ်းရ ခက်သူ ဖြစ်လေသည်။ ပြဒါးဓာတ်သည် ဟားမီးစ်၏ သဘာဝစရိုက်ကို ပြသည်။ နောင်သော် ရောမလူမျိုးတို့က ဟားမီးစ်ကို မာကျူရီဟု ခေါ်ကြသည်။

သူ့ကို မွေးပြီးပြီးချင်း သူ့အမေက စပါးလှေသော ရဟတ်တစ်ခုပေါ်တွင် အနီးစများနှင့် ပတ်ရစ်ထုပ်သိမ်းပြီး သိပ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် အံ့ဖွယ်ရာလျှင်မြန်နှုန်းဖြင့် ဟားမီးစ်သည် သူငယ်အရွယ်သို့ ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ သူ့အမေ သူ့ကို ကျောပေးလိုက်သည့် တစ်ခဏ၌ သူက အနီးထုပ်တွင်းမှ လျှောထွက်ပြီး ဘဝ၌ စွန့်စားခန်း စဖွင့်လေတော့သည်။

လေကဲ့သို့ လျင်မြန်သော ဟားမီးစ်သည် ပိုင်အီးရီယာ (Pieria) အရပ်သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုအရပ်၌ အပိုးလိုက်က မျိုးကောင်းမျိုးသန့် နွားတွေ မွေးထားရာ နွားခိုးခြင်းဖြင့် ဘဝစွန့်စားခန်း ဖွင့်ရန် ဟားမီးစ် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

လူ... အဲ... နတ်သားငယ် ဟားမီးခဲင်ခ်က ဉာဏ်မသေး။ နွားတွေ ခြေရာကောက်လိုက်လျှင် အမှုက ပေါ်သွားနိုင်ကြောင်း သူ သိသည်။

လဲကျနေသော ဝက်သစ်ချပင်မှ အခေါက်ဖြင့် ဖိနပ်တွေ ဟားမီးခဲင်ခ် လုပ်တော့၏။ နွားမတွေ ခြေထောက်များတွင် ဖိနပ်စွပ်လျက် မြက်ကို ကျစ်သော ကြိုးတွေနှင့် မြီအောင် စည်းပေးပြီး ညမှောင်မှောင်တွင် နွားအုပ်ကြီးကို မ,၍ အပိုင်သုတ်ခဲ့တော့၏။

ရူးစ်

နံနက်လင်းသောအခါ မိမိ နွားတွေ ပျောက်နေကြောင်း အပိုးလိုး သိသည်။ သို့ရာတွင် မည်သို့မျှ ခြေရာခံမရ။

အပိုးလိုးခမျာ အနောက် လားသော် ဝိုင်းလက်စ် (Pylus)

အထိ၊ အရှေ့လားသော် အွန်ကီး စတက်စ် (Onchestus) အထိ နွားပျောက် ရှာပုံတော်ဖွင့်သည်။ သဲလွန်စလေး တစ်စပင် မရ။

နောက်ဆုံးတော့ သူခိုးမိလျှင် ဆုကောင်းကောင်း ပေးမည်ဟု ကြော်ငြာ ရတော့၏။

အဟင်း... ခေါမနတ်တွေ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုရှိဟန် မတူ။

ဤတွင် ဆိုင်းလီးနက်စ် (Silenus) နှင့် သူ့အပေါင်းအသင်း နောက်လိုက် ဆက်တီးယားစ် (Satyrs) တို့ ဝင်လာကြသည်။ ဆိုင်းလီးနက်စ် ဆိုသော သတ္တဝါကား လူ့ကိုယ်နှင့် ဆိတ်ခြေထောက် ရှိသည်။ နားရွက်ကြီး များက ချွန်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်က ဝဝဖိုင်ဖိုင် ဖြစ်သည်။ ဖျော်ဖျော်နေတတ်သော ယစ်ထုပ်ကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့နောက်လိုက် ဆက်တီးယားစ်တို့က လည်း သူ့လိုပင် လူ့ကိုယ်နှင့် ဆိတ် ခြေထောက် ရှိကြပြီး နားရွက်ချွန်များသည် ခေါင်း၌ ဦးချိုတိုတိုလေးများ ရှိကြ၏။ သူတို့ကား ကာကြောပြီး ဓလုတ်ဓလုတ် ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ဖြစ်အောင် အပျော်လွန်တတ်သည်။ ဆိုင်းလီးနက်စ်ကြီးတို့ ဗိုလ်တင်ပြီး တောတောင်တွင်း ကျက်စားတတ်သည့် နတ်ရွပ်နတ်ရွေ နတ်ထောထော များ ဖြစ်ကြသည်။

အပိုးလိုး ကြော်ငြာထားသော ဆုကို လိုချင်ကြသောကြောင့် ဆိုင်းလီးနက်စ် ခေါင်းဆောင်သော ဤဓလုတ်တစ်သိုက်သည် အရပ်ရွာစံမျက်နှာ ဖြန့်၍ ရွံစား

ဒီဒေါ်ခေါင် လုပ်ကြသည်။ အချိန်အတန်ကြာသည်အထိ သူတို့လည်း သူခိုးကို ခြေရာခံမမိ။

သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ဗရုတ်အချို့သည် အားကားဒီးယားနယ်သို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထိုနယ်တွင်း ဖြတ်သွားကြစဉ် ခပ်အုပ်အုပ် တီးအပ်သော သူတို့ တစ်သက်နှင့် တစ်ခါ မကြားဖူးသေးသည့် သာယာလှသည့် လှိုင်ယာ စောင်းသံကို ကြားကြရ၏။ ထို့အပြင် လိုက်ဂူတစ်ခု၏ အဝ၌ စီလီးနီ ဟု ခေါ်သော နှင့်ပဲနတ်သမီးကိုလည်း တွေ့ကြရသည်။

စီလီးနီက ဤလိုက်အတွင်း၌ မကြာမီကပင် ပါရမီချွန်လှသော ကလေးငယ်တစ်ဦး မွေးကြောင်း၊ မိမိသည် ထိုကလေး၏ အထိန်းတော် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကလေးက လိပ်ခွံနှင့် နွားအူကို သုံး၍ ရှေးက မရှိဖူးသေးသော တူရိယာပစ္စည်းတစ်ခုကို တီထွင်ပြုလုပ်ထားကြောင်း၊ ထိုတူရိယာကို တီး၍ သူ့အဖေကို သူ ချောသိပ်ထားကြောင်း ကောင်းကောင်း အာချောင်တော့၏။

သွားပါများ ခရီးရောက်ခဲ့သော ဗရုတ်တစ်သိုက်အတွက် မေးရန် စကား ရခဲ့လေပြီ။

လိုက်ဝ၌ ကားကျက်ထားသော နွားသားရေ နှစ်ချပ်ကို မြင်မိသည့် ဆက်တီးယားစ်တို့က မေးခွန်းတွေ ထုတ်ကြတော့၏။

အိုးမလုံ အံ့ပွင့်သော စီလီးနီက ဒေါနှင့် ဟောက၏။

“ကြမ်းပိုးတွေ... ဘာလဲ၊ နင်တို့က အပြစ်မဲ့တဲ့ ကလေးငယ်ကို သူခိုးလို့ စွပ်စွဲချင်ကြသလား”

ဗရုတ်တစ်သိုက်နှင့် စီလီးနီတို့ နှုတ်လှန်ထိုး စကားများကြတော့၏။

ထိုအခိုက်တွင်ပင် အပိုးလိုး ရောက်ရှိလာသည်။ တောင်ပံ ရှည်သော ငှက်တစ်ကောင်၏ မသင်္ကာဖွယ် အမူအရာကို ရှုရာမှ သူခိုး မည်သူ ဆိုသည်ကို အပိုးလိုး ရိပ်မိသွား၏။ ယင်းငှက်ကား ဟားမီးစ် အမြတ်တနိုးထား မွေးသည့် ကြိုးကြာငှက်ကြီး ဖြစ်သည် ဆို၏။

အပိုးလိုးသည် မဆိုင်းတော့ဘဲ လိုက်တွင်း ဝင်၍ မေးယာကို ဇွတ်နှိုးပြီး ခိုးသွားသော နွားတွေကို ပြန်ပေးရန် ပက်ပက်စက်စက် ပြောတော့သည် ဆို၏။

မေးယာက အနီးထုပ်တွင် အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေသော ကလေးငယ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ၍ ပြန်အော်တော့သည်။

“မဟုတ်က ဟုတ်က စွပ်စွဲတာ၊ မင်း ရူးနေသလား”

သို့ရာတွင် အပိုးလိုးက နွားသားရေများကို မှတ်မိသဖြင့် သက်သေ လုံလောက်နေရာ မေးယာနှင့် ရန်ဖက်မဖြစ်တော့ဘဲ ဟားမီးခဲမ်ကို တစ်ခါတည်း ပွေယူလျက် အိုလင်ပတ်စ် တောင်တော်ထိပ်သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။ နွားသားရေများကို သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် ပြလျက် ဟားမီးခဲမ်ကို နွားခိုးအဖြစ် တရားဝင် စွဲချက်တင်တော့၏။

ဇူးစ်ကြီးအတွက် မလွယ်သော အခြေအနေ ဖြစ်သွားသည်။

သူ... ဇူးစ်၊ နယ်နယ်ရရကောင် မဟုတ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ အရှင်သခင် ပရမေသွာ နတ်ဘုရားကြီး။ အဲသည်နတ်ဘုရားကြီး၏ မွေးကင်းစ သားငယ်က နွားခိုး။ မြတ်စွာဘုရား... အရပ်ရပ် ပြည်ပေါ် ကြားလို့မှ မတော်။ နတ်ဘုရားကြီး၏ သားက နွားခိုး... တဲ့။ အရပ်ကတို့... ။

ဇူးစ်က အပြစ်မရှိကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်ရန် ဟားမီးခဲမ်ကို အားပေး သည်။

သို့ရာတွင် အပိုးလိုးကလည်း အလျှော့မပေး။ ဟားမီးခဲမ်ကို အပိုင်နှင်း ပြောတော့ရာ စောရချွတ်တားလေး မခံနိုင်တော့ဘဲ ဝန်ခံရတော့၏။

“ကောင်းပြီလေ... ခင်ဗျားကြီး ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့။ ခင်ဗျား နွားအုပ်ကြီး ပြန်ပေးမယ်။ အဲ... နှစ်ကောင်တော့ သတ်ပြီးပြီ ခင်ဗျ။ အဲဒီ နှစ်ကောင်ကို ဘုရားစူး... ဆယ့်နှစ်ပိုင်း အညီအမျှ ပိုင်းပြီး နတ်ဘုရား ဆယ့်နှစ်ပါးကို ယစ်ပူဇော်လိုက်တယ် ခင်ဗျ”

ထိုအချိန်က နတ်ဘုရား ဆယ့်တစ်ပါးသာ ရှိသေးရတား အပိုလိုး မျက်စိလည်သွားသည်။

“ဘယ်လို ဘယ်လို... နတ်ဘုရား ဆယ့်နှစ်ပါး... မဟုတ်တာ တစ်ပါးက ဘယ်က ရောက်လာသလဲ”

သူ့ကိုယ်သူ ညွှန်ပြပြီး ဟားမီးခဲမ်က ယဉ်ကျေးနှိမ့်ချစွာ ပြော၏။

“အဲဒီနောက်တစ်ပါးက ဟောဒီ ကျွန်တော်မျိုးလေးပါ။ နောက်တော် ဘုရား... ဘုရားစူး... ကျွန်တော် သိပ်ကို ဆာနေလေမယ် ကျွန်တော်အတွက် အစုရှယ်ယာထက် ပိုမစားဘူး ခင်ဗျ။ ကျွန်တာတွေကို ထုံးစံနဲ့အညီ ဝိသန့် ပူဇော်လိုက်တယ်”

ကမ္ဘာဦး၌ အသားနှင့် ယစ်ပူဇော်သည်မှာ ဤက စခဲ့သည် ဆို၏။

နတ်ဘုရား ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတို့ သင့်မြတ်သွားကြပြီး စီလီဒီတောင်သို့ အတူ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဟားမီးဖိသည် သူ့အမေကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် နှုတ်ဆက်ပြီး သိုးသားရေအခင်းတစ်ခု အောက်၌ ဝှက်ထားသော ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်သည်။

အပိုးလိုးက မေး၏။

“မင်းဥစ္စာ ဘာလဲကွ”

ဟားမီးဖိက သူ တီထွင်ထားသော လိပ်ခွဲစောင်းသစ်ကို ပြရုံမက တီးသည်။ သူပင် တီထွင်ထားသော လက်ခတ်နှင့် တီးလိုက်သော စောင်းသံသည် သာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။ စောင်းကို တီးရင်းက အပိုးလိုး၏ မြင့်မြတ်မှု၊ ဉာဏ်ကြီးမှု၊ သဘောထားကြီးမှုတို့ကို မြောက်ပင့်လျက် တေးလည်း ဆိုသည်။

မိမိ၏ ဘုန်းတော်တွဲကို ရွှေနားဆတ်ဆတ် ဆင်လိုက်ရသော အပိုးလိုးသည် အကျွန်ုပ်ကြီး ကျွန်ုပ်ကြီး ဟားမီးဖိကို အကြွင်းမရှိ ခွင့်လွှတ်တော့၏။

ထိုအခါကျမှ အံ့ဩလည်း အံ့ဩ၊ ရွှင်မြူးလည်း ရွှင်မြူးနေသည့် အပိုးလိုးကို ဟားမီးဖိက ပိုင်းလက်စ် ဟူသော အရပ်သို့ ခေါ်သွားသည်။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး၌လည်း သူ့စောင်းကို တီးလာ၏။ ပိုင်းလက်စ်သို့ ရောက်သောအခါ လိုဏ်ဝူတစ်ခုတွင်း၌ သူ ဝှက်ထားသည့် နွားများအားလုံးကို ထုတ်ပေးသည်။

“လျှော့ချော့နဲ့ ပေးမယ် ငါ့ညီရေ...” ဟု အပိုးလိုးက ပြောသည်။

“ဘာလဲ ခင်ဗျ”

“ငါ့နွားတွေ မင်း အကုန်ယူ၊ မင့်စောင်းကို ငါ့ပေး၊ ဘယ်နှယ်လဲ”

“အိုး... စိန်လိုက်”

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသည်။

အစာငတ်နေသော နွားများကို မြက်ခင်း၌ လှန်ထားခိုက် ဟားမီးဖိက ကျူရိုးတွေ ဖြတ်ပြီး အရှည် အတို စီတန်းချည်လျက် သံစုံမြည်သော လေမှတ်တူရိယာတစ်ခု လုပ်၍ ဂီတသံစဉ်အသစ်တစ်ခု ထွက်အောင် မှတ်ပြန်၏။

နှစ်သက်မိပြန်သော အပိုးလိုးက ဆိုပြန်၏။

“လျှော့ချော့နဲ့ ပေးဦးမယ် ငါ့ညီရေ... မင့်လေမှတ်တူရိယာ ငါ့ပေး၊

ငါက ငါ့နွားအုပ် သိုးအုပ်တွေကို ထိန်းကျောင်းတဲ့ ဟောဒီရွှေတောင်ဝှေးကို

ပေးမယ်၊ အဲဒါ ပိုင်ရင် မင်းဟာ ဗွားကျောင်းသားတွေ၊ သိုးကျောင်းသားတွေ
ရဲ့ အရှင်သခင်ဘုရား ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ”

“ဒီတစ်ခါတော့ လျှော့ရေးနဲ့ ပေးတယ် မပြောနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်
ဟောဒီတူရိယာက ခင်ဗျာတောင်ဝေးကြီးထက် အများကြီး တန်ဖိုးရှိတယ်။
အဲ... ခင်ဗျားဆီမှာ အဖိုးတန်တဲ့ ပညာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ နိမိတ်ဖတ်
ဗေဒင်ဟောတဲ့ အတတ်လေး၊ အဲဒါပါ အလိုက်ပေးရင်တော့ ကျွန်တော် တူရိယာ
နဲ့ ခင်ဗျား တောင်ဝေး လဲမယ်”

“နိမိတ်ဖတ်နည်း ငါ မသင်တတ်ဘူးကွ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ လမ်းညွှန်မယ်၊
မင်း ဟိုးတောင်ပိုင်းက ပါးနက်ဆက်စ် (Parnassus) တောင်ဆီ သွား။ အဲဒီမှာ
ငါ့အထိန်းတော်ဟောင်း သရီဇီး (Thrac) ညီအစ်မသုံးဖော် ရှိတယ်။ ကျောက်စရစ်
ခဲလေးတွေကို ကြည့်ပြီး နိမိတ်ဖတ် ဗေဒင်ဟောတဲ့အတတ် သူတို့က မင်းကို
သင်ပေးပါလိမ့်မယ်”

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် သဘောတူကြောင်း လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြ
ပြန်သည်။

ဤသို့ ပြေလည်ကြပြီးနောက် အပိုးလိုးက နတ်ဘုရား အသေးစားလေး
ကို အိုလင်ပတ်စ်တောင်ထိပ်သို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ပြေလည်ကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း
ကိုလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ခမည်းတော် ဇူးစ်ကို လျှောက်သည်။

ဇူးစ်ကြီးက ယနေ့မှစပြီး နောင်ကို သူတစ်ပါးတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းပိုင်ခွင့်
ကို ရိုသေလေးစားရန်၊ တမင်သက်သက် လိမ်ညာမပြောရန် မိဘတို့ ဝတ္တရား
ရှိသည့်အတိုင်း ဟားမီးစ်ကို ဆုံးမသည်။ ဆုံးသာ ဆုံးမသည်၊ သူ့သား လူလည်
ငါ့ချွတ်ကို သဘောအကျကြီးတော့ ကျမိ၏။

“အဟင်း... ငါ့သား ကြည့်ရတာ ကိုယ်ပိုင်တီထွင်ညှစ်လည်း
ရှိပုံ ရတယ်။ စကားအရာ လိမ္မာပြီး သူတစ်ဖက်သားကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့
နတ်ဘုရားပေါက်စလည်း ဖြစ်ပုံရတယ်”

“အဲဒီလို ထင်ရင်လည်း အဖေရယ်၊ ကျွန်တော်ကို အခု သံတော်ဆင့်
နတ်မင်းအဖြစ် ခန့်ပါလား၊ ဘုရားပိုင်ပစ္စည်း မှန်သမျှ လုံခြုံမှုအတွက် ကျွန်တော်
တာဝန်ယူမလေ၊ ပြီးတော့ ဘယ်တော့မှလည်း မလိမ်ဘူး”

သူ့သားအတွက် ထိုက်တန်သော အလုပ်ကို သူ ဧည့်စားခိုပြီး

“ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါ့ရဲ့ သံတော်ဆင့် ခန့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်း ထမ်းရမယ့် တာဝန်တွေထဲမှာ စာချုပ်စာတမ်း ချုပ်တာ၊ ကုန်စည် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်မှု ထွန်းကားအောင် လုပ်ပေးတာ၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ဘယ်လမ်း မှာမဆို ခရီးသည်တွေမှန်သမျှ လွတ်လပ်စွာ သွားလာခွင့်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပေးတာ၊ အဲဒါတွေလည်း ထည့်ပေးမယ်၊ ကြိုက်ရဲ့လား။”

ဟားမီးဖိက ကြိုက်ကြောင်း ပြောသောအခါ ဖဲပြားကြီး အဖြူတွေ တန်ဆာဆင်သည့် သံတော်ဆင့် အဆောင်အယောင် တောင်ရိုးကို သူ့အား ဇူးစိက နှင်းအပ်သည်။ ဤတောင်ရိုးကို တစ်လောကလုံး အရှိအသေပြုကြရန် ဇူးစိက အမိန့်ပြန်တမ်း ထုတ်ဝေသည်။ မိုးထဲ လေထဲ အချိန်မရွေး သွားနိုင်ရန် ဦးထုပ်ပိုင်းတစ်ခုနှင့် လေကဲ့သို့ အမြန်ပျံနိုင်သည့် အတောင်ပံတပ် ရွှေကြိုးသိုင်း ဖိနပ်တစ်စုံကိုလည်း ဇူးစိက ဟားမီးဖိကို ထပ်ဆင့် ချီးမြှင့်၏။

အင်း... ငတက်ပြားနှင့် သတိုးမင်းစောပမာပါတကား။

ဟားမီးဖိကို အိုလင်ပီယင် နတ်မိသားစုက ချက်ချင်း လက်ခံ၊ နေရာ ပေးကြသည်။ သူကလည်း မီးမွှေးတုတ်ကို အလျင်အမြန် လိမ်ပတ်လည်စေပြီး မီးထွက်အောင် လုပ်သည့် အတတ်ကို သူ့အလျင် နတ်ဖြစ်နေသည့် ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းကို သင်ပေးသည် ဟူသတတ်။

နောင်သောအခါ ရေခွက်အတွင်း၌ ကျောက်စရစ်ခဲလေးတွေ လှုပ်ရှား သည်ကို ကြည့် နှိမိတ်ဖတ်ဗေဒင် ဟောသည့် အတတ်ကို သူ့အား သရီအိး ညီအစ်မတွေက သင်ပေးကြသည်။ သိုးလက်ကောက် အဆစ်ရိုးနှင့် နှိမိတ်ဖတ် ဗေဒင်ဟောခြင်း အတတ်ကိုမူ သူ့ဘာသာသူ တီထွင်သည် ဆို၏။

သူသည် ကြမ္မာညီအစ်မ သုံးဖော်တို့ အကွရာ စာလုံးထွင်သည်ကို လည်း ကူညီခဲ့သည်။ ဗေဒင်ပညာ၊ ဂီတသံစဉ်၊ လက်တွေ့နှင့် ကာယပညာ၊ အလေးချိန်ခွင်၊ တင်း တောင်းနှင့် တိုင်းတာမှု ကိရိယာများကိုလည်း ဟားမီးဖိ ပင် တီထွင်ခဲ့သည် ဆို၏။ သံလွင်ပင် စိုက်နည်းလည်း သူပင် သင်ပေးခဲ့သည် ဆိုသတည်း။

အချို့က ဟားမီးဖိ တီထွင်သော စောင်းတွင် ကြိုး ခုနစ်ကြိုး စကတည်းက ပါသည် ဆို၏။ အချို့ကမူ ရာသီ သုံးမျိုးကို ရည်၍ သုံးကြိုးသာ ပါသည်။ သို့မဟုတ် နှစ်တစ်နှစ်၏ အပိုင်းလေးပိုင်းနှင့်အညီ လေးကြိုးသာ ပါသည်။ ခုနစ်ကြိုး ရှိအောင် ဖြည့်သူမှာ အပိုးလိုး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ခေါမတို့နှင့် နောင် ရောမသားတွေက ဟားမီးခိမ်ကို သံတော်ဆင့်နတ်ဘုရား၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု နတ်ဘုရား၊ ကာယပညာ နတ်ဘုရား၊ စကားအလိမ္မာနတ်ဘုရား၊ ပါးနပ်လိမ္မာမှု နတ်ဘုရားအပြင် သူခိုး တို့၏ နတ်ဘုရားအဖြစ်ပါ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသည်။

မြေအောက်ကမ္ဘာကို စိုးသူ ဟေးဒီးစ်ကလည်း ဟားမီးခိမ်ကိုပင် သူ့သံတော်ဆင့်အဖြစ် လိုက်၍ ခန့်ထားသည်။ ဟားမီးခိမ်သည် သေခါနီးလူများ ကို ညင်ညင်သာသာ စကားလှလှဖြင့် သေရွာသို့ ခေါ်သွားတတ်သည် ဆို၏။ ဤသို့ ဖြစ်အောင် သေတော့မည့်သူ၏ မျက်လုံးများထက် သူ့ ရွှေတောင်ရိုးကို သူက တင်ထားလိုက်သည် ဆိုသတည်း။

ဟေးဒီးစ်၏ တမန်လည်း ဖြစ်သော သူ့အကြောင်း သိသူတို့က သူ့တောင်ရိုးမှ ဖဲပြားစများကို မြွေများဟု အထင်မှားကြသည် ဆို၏။

ဟားမီးခိမ် သားများစွာ ရှိသည်။

အီးကီယင် (Echion) ဆိုသော သားတစ်ဦးသည် နောင်အခါ ထင်ရှားသည့် အာဂနော့တ်စ် (Argonauts) သူရဲကောင်းတို့၏ သံတော်ဆင့် ဖြစ်သည်။ အော်တိုးလက်ကက်စ် (Autolykus) ဆိုသော သားကား ခေါမ ဂန္ထဝင်တွင် စာတင်ထားရသည့် ဂန္ထဝင်သူခိုးကြီး ဖြစ်လေသည်။

သူ့၌ သူ ခိုးသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရုပ်ပြောင်းပစ်နိုင်သော တန်ခိုး ရှိသည်။ ဤတန်ခိုးကို သူ့အား သူ့အဖေ ဟားမီးခိမ်ကပင် ပေးခဲ့သည်။ ကောင်း ကြပါ၏။ အဲ... နောက်သားတစ်ယောက် ဖြစ်သော ဒက်ဖနစ်စ် (Daphnis) ကမူ ကဗျာဆရာ။ သူ့ကား ကျေးလက်တေးကဗျာတွေကို စတင် တီထွင်သူဟု ဆို၏။

ဒက်ဖနစ်စ်သည် လူချောလူလှ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူ့ကို ဆိတ်နတ်ပင်နီက ပလွေသံစုံမှတ်နည်း သင်ပေးသည်။ အပိုးလိုးကလည်း သူ့ကို ချစ်သည်။ အားတမစ်စ်စ်ကမူ သူ့ဂီတကို နှစ်သက်ပြီး အမဲလိုက်ထွက် ခိုင်း သူ့ကို ခေါ်သွားသည်။ သူ့၌ ဂရုစိုက် ပွေးမြူထားသော နွားကောင်းနွားသန် အများ ရှိသည်။

သူသည် နိုးမီယာ (Nomia) ဟု ခေါ်သည့် နှင်းဖုတ်သမီးနှင့် ချစ်ကြီး သူသိမိသည်။ မိမိကို သစ္စာပျက်လျှင် မျက်လုံးကန်းစေသောဟု နိုးမီယာက

ဒက်ဖနစ်(စ်) ကို ကျိန်ခိုင်းထားသည်။ သို့ရာတွင် ဒက်ဖနစ်(စ်) အရက်မူးနေသော တစ်ချိန်တွင် နိုးမိယာ၏ ပြိုင်ဘက် ကီမီးရာ (Chimaera) က မာယာကွန်ရက်၌ ချောမြို့ အမိဖမ်းလိုက်သည်။ အချစ်ကြီးသမျှ အမျက်ကြီးသော နိုးမိယာက ကျိန်စာနှင့်အညီ ဒက်ဖနစ်(စ်)၏ မျက်လုံးများကို ကန်းစေလိုက်တော့၏။

ဒက်ဖနစ်(စ်)မမျှာ အကန်းဘဝအကြောင်း ဟေးတွေသိ လွမ်း၍ စိတ်ဖြေနေရှာပါသေး၏။ သို့ရာတွင် သက်ဆိုးရှည်ခွင့် မရရှာ။

သူ့ဖခင် ဟားမီးစ်က သူ့ကို ကျောက်တုံးတစ်တုံး ဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုကျောက်တုံးကို ယနေ့တိုင် ခေါ်မနိုင်ငံ ဆက်ဖလင်နီတနင်မြို့ (Cephalenitanum) ၌ ပြထားကြသည်။

ဆစ်ဇလီကျွန်း သီးရာကူးစ် (Syracuse) မြို့တွင်လည်း ရေထွက်စမ်းတစ်ခုကို ဟားမီးစ်က ဖန်ဆင်းပြီး ဒက်ဖနစ်(စ်)စမ်းဟု အမည်ပေးထားခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် လူတွေ နှစ်စဉ် ယစ်ပူဇော်ပွဲ လုပ်နေကြသည် ဆို၏။

ဪ... ဟားမီးစ်၏ သားချစ်ပုံကား တစ်မျိုးကြီးပါတကား။

အခန်း [၁၅]

ဒါဗီးလီး၏
စရိုက်သဘာဝ

ဒါဗီးလီး

ဇူးစ်ကြီး၏ များလှစွာသော မိဖုရားတွေအနက် လီးတိုး တစ်ယောက် ပါဝင်ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီ။

လီးတိုးနှင့် ချစ်ဖျူဟာခင်းကြသောအခါ ဇူးစ်က လီးတိုးကိုရော မိမိကိုယ်ကိုပါ ငုံးငှက်အသွင် ပြောင်းထားသည်။ ဤကြားထဲက ဝန်တိုစိတ်ကြီးလှသော ဟီးရာ သိသွားသည်။

ဟီးရာက မိမိ၏ နတ်မြွေကြီး ပိုင်းသွန်း (Python) တို့ ကမ္ဘာအနှံ့ လီးတိုးကို လိုက်တိုက်ခိုက်စေသည်။ လီးတိုးသည် ဇူးစ်နှင့် သန္ဓေရုတ်တလည်း နေရောင်ကျရာ မည်သည့်နေရာတွင်မှ မီးမဖွားစေရဟုလည်း တစ်ချက်လွတ်အမိန့်ချသည်။

တောင်လေမင်း သယ်ပို့ရာ လိုက်ပါ၍ လီးတိုးသည် ဒီးလော့စ် (Delos) အနီးရှိ ဩတ်တီးဂီယ (Ortygia) သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုအရပ်၌ သမီးတော်

အားတမစ်(စ်) ကို မွေးသည်။ အားတမစ်(စ်)ကား သားဖွားပညာ တန်ခိုးရှင်မ ဖြစ်လေရာ အမိဝမ်းမှ ကျွတ်သည်ခဏ၌ပင် မိခင်ကို ကျဉ်းမြောင်းသော ရေလက်ကြားများကို ဖြတ်လျက် ထိုစဉ်က ကျွန်းမျောတစ်ခုသာ ဖြစ်သည့် ဒီးလော့စ်သို့ ဦးဆောင် ခေါ်ခဲ့သည်။

ထိုကျွန်းရှိ စင်းသက်စ် (Cynthus) တောင် မြောက်ဘက်စောင်း၌ ပေါက်နေသော သံလွင်ပင်တစ်ပင်နှင့် စွန်ပလွံပင်တစ်ပင်ကြား အရိပ်တွင် မိမိ၏ အမြှာမောင်တော် ဖြစ်သူ အပိုးလိုးကို မွေးရန် ဝမ်းဆွဲဆရာမ လုပ်ပေးသည် ဟူသတတ်။

ဤသည့်တိုင်အောင် ဝမ်းနာ၍ ကိုးရက် ကြာမှ လီးတိုးသည် အပိုးလိုး ကို မွေးသည် ဆို၏။

ဒီးလော့စ်သည်လည်း ထာဝရမြဲသော ကျွန်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယနေ့တိုင် ဤကျွန်းပေါ်၌ ကလေးမွေးခွင့် မရှိ။ လူသေခွင့် မပြု။ သူအိုများ နှင့် ကိုယ်ဝန်သည်များကို ပင်လယ်ဖြတ်၍ ဩတ်တီးဂီယသို့ ရွှေ့သယ်ကြရ သည် ဟူ၏။

အပိုးလိုးကို တူနီတော်တို့ သိပြီးကြသော သီးမစ်(စ်)က ယန်းဝတ်ရည် နှင့် နတ်သုဉ္စါ တော့၍ မွေးမြူပေးသည်။ မွေးပြီး၍ လေးရက်မြောက် အရုဏ် တက်စ ခိုသေးသည်။ အပိုးလိုးက လေးနှင့် မြား အော်တောင်းတော့ရာ ယန်းပဲ မောင်တင့်တယ် ဟီဒီစတက်စ်က မဆိုင်းမတွ ချက်ချင်း လုပ်ပေးသည်။

အပိုးလိုး ခုနစ်လသား အရွယ် ရောက်လာသည်။ သို့ရာတွင် နတ် ဖြစ်သောကြောင့် အကြီးမြန်သည်။

အပိုးလိုးက ဒီးလော့စ်မှ ထွက်ခွာပြီး ပါးနက်ဆက်စ် တောင်တန်းဆီ တိုက်ရိုက်သွားတော့၏။ ဤတောင်တန်းပေါ်မှာက သူ့မိခင်၏ ရန်သူ နတ်မြေ ကြီး ပိုင်းသွန်းက ရန်ပြုရန် ပုန်းအောင်း ချောင်းမြောင်း စောင့်နေ၏။

အပိုးလိုး ချာတိတ်က မြားလွတ်၍ ကောင်းကောင်း ဆုံးမတော့ရာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရသွားသော ပိုင်းသွန်းခမျာ ဖိုးဆစ်(စ်) (Phocis) နယ်ရှိ ဒဲလ်ဖိုင်း (Delphi) ရောက်အောင် ထွက်ပြေးလာသည်။ ပိုင်းသွန်း၌ ဒဲလ်ဖီနီး (Delphyne) ခေါ်သော မယားရှိရာ သူ့ကို စွဲလျက် အရပ်ကို ဒဲလ်ဖိုင်းဟု ခေါ်သည်။ ဒဲလ်ဖိုင်းကား တောင်ပြုံးတို့၊ ပခန်းတို့၊ ပုပ္ပားတို့လို နတ်ကြီး၏။

အကြောင်းကား ဒဲလ်ဖိုင်းမှာ မယ်တော်ကြီး နတ်ကွန်း ရှိသည်။ ပထဝီခိုင်ကြီး ရှီးယာ၏ နတ်ကွန်း။

အဲသည် နတ်ကွန်းမှာက ဩတ်ရကယ်လ် (Oracle) ခေါ် နတ်ဘုရား တို့ ဗျာဒိတ် မြွက်ချပေးရာ နေရာ ရှိသည်။ ခေါမလူမျိုးတို့နှင့် နောင် ရောမ လူမျိုးတို့ပါ အလွန်လေးစားကြောက်ရွံ့ ရိုသေသော နေရာ ဖြစ်သည်။

ပိုင်းသွန်းက မယ်တော်ကြီး နတ်ကွန်းမှ ဩတ်ရကယ်လ်ဆီ ဝင်ပြေး ခိုလှုံ၏။ ဩတ်ရကယ်လ်တွင် မြေအက်ကြောင်း (ဝါ) မြေပေါက် ပါးစပ်ကြီး ရှိရာ အလွန်အထွတ်အမြတ် ထားရသည်။

အဲသည် အထွတ်အမြတ် မြေပေါက် ပါးစပ်ကြီးဘေးတွင် ပိုင်းသွန်းကြီး ကို အပိုးလိုးက ကိစ္စတုံး စီရင်ပစ်လိုက်၏။

မယ်တော်ကြီး ဆွေဆွေခန့်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ဘာတတ်နိုင်မည် နည်း။ ဇူးစ်၏ သား... ။

မယ်တော်ကြီးက အပိုးလိုး မိုက်ရိုင်းပုံကို မြေးဖြစ်သူ ဇူးစ်အား သွားတိုင်သည်။

ခွင့်မလွတ်နိုင်သော အပြစ်မျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ဇူးစ်သည် သားမိုက် ကို ပြစ်ဒဏ် တစ်ခု မဟုတ်၊ နှစ်ခု ပေးသည်။

ပထမပြစ်ဒဏ်ကား အပိုးလိုးသည် ခေါမတိုင်း၏ အရှေ့မြောက် အစွန်း သက်ဆလီ (Thessaly) နယ်သို့ သွားရမည်။ ထိုနယ်ရှိ အိုလင်ပတ်စ် တောင်တန်းနှင့် အော့ဆ (Ossa) တောင်တန်းကြားမှ တင်မ်ပီ (Tempe) ချိုင့်ဝှမ်း၌ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နေရမည်။ (အိုလီပီယင် တောင်တော်ထက်မှ ပြည်နှင့်ဒဏ်ခတ်ခြင်း ဖြစ်၏။)

ဒုတိယပြစ်ဒဏ်ကား ဒဲလ်ဖိုင်းအရပ်၌ ပိုင်းသွန်းကို စုခေတ် ဝုထံပြု သည့် ပိုင်းသီယင် (Pythain) ကစားပြိုင်ပွဲများ လေးနှစ် တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပြီး ထိုပွဲများကို အပိုးလိုးက တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ရမည်။

ခမည်းတော် အမိန့်ကို အပိုးလိုးက ပြောင်ပြောင်ပင် ဆန့်ကျင်သည်။

တင်မ်ပီသို့ မသွားဘဲ အစ်မတော် အားတမစ်(စ်)ကိုဝါ အတူခေါ်၍ အပြစ်စင်ကြယ်ရေးကို အားရှီးယလီးယာ (Aigialaea) တွင် သွားလုပ်နေ သည်။ တစ်ဖန် ထိုအရပ်ကို မကြိုက်ဟု ဆိုကာ ခရီးတိကျွန်းမှ တားရား (Tarrha) ဆီ ပြောင်းပြန်သည်။

ဖအေက မြောက် သွားခိုင်းသည်ကို ဆန့်ကျင်၍ တောင် သွားသည့် သားလိမ္မာတည်း။

တားရားတွင် အပိုးလိုး အပြစ်စင်ကြယ်ရန် ဘုရင် ကားမနား (Carmanor) က ပူဇော်ပသပွဲများ လုပ်ပေးသည်။

ခေါမတိုင်းသို့ ပြန်လာသောအခါ အပိုးလိုးက ဆိတ်နတ်ပင်ကို တွေ့အောင် ရှာဖြီး ချောမြို့ ချောပေါင်းလျက် ဗေဒင်ပညာ သင်ပေးခဲ့သည်။ ဗေဒင်ပညာ တတ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘွားတော်ကြီး ပိုင်သည့် ဒဲလ်ဖိုင်နတ်ကွန်းနှင့် ဗျာဒိတ်ချပေးသော နေရာကို သိမ်းယူလိုက်သည်။ နတ်ကွန်းရှိ ပိုင်းသနစ်(စ်) (Phthones) ဟု ခေါ်သည့် နတ်ဝင်သည် သို့မဟုတ် ဓာတ်အေးဟောသူ မယ်သူတော်တို့ကိုမူ သူ... အဲ... နတ်ကတော်များအဖြစ် ဆက်လက် ခန့်ထားသည်။

ယနေ့တိုင် ဒဲလ်ဖိုင်နတ်ကွန်းကို အပိုးလိုးနတ်ကွန်းအဖြစ် လူတွေ ကိုးကွယ်ကြတော့၏။

ပိုင်းသီယင် ကစားပြိုင်ပွဲများကိုလည်း မှန်မှန်ပြုလုပ်ပေးသည်။ သို့ရာတွင် ပိုင်းသွန်းအတွက် ပွဲ မဟုတ်။ သူ့အတွက်ပွဲ... သူ့ကို ပူဇော်သည့်ပွဲပိုင်ပါဘိ... ။

(ဤမျှ ပိုင်သော အပိုးလိုးပေါ် လူလည်ကျခဲ့သော ဟားမီးစ်ကို ဂျင်ပေါ်မှ ထုံးဟု ခေါ်ရမည် ထင်သည်။)

သားတော်စောင် ကြီးပွားနေပုံကို သိရသော လီးတိုးက အားတမစ်(စ်) နှင့်အတူ ဒဲလ်ဖိုင်သို့ လိုက်လာခဲ့၏။ ဒဲလ်ဖိုင်သို့ ရောက်သောအခါ သားသမီးတို့နှင့် ခွဲပြီး လီးတိုးက တောအုပ်သန့်သန့်လေး တစ်ခုတွင် သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်ရာ ဘာသာရေး ဝတ်ပြုမှုတစ်ခု တစ်ဦးတည်း လုပ်နေသည်။ ဤတွင် ဇူးစ်၏ အခြားသားတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဘီလူးကြီး တိုင်းတီယက်စ် (Tityus) ပေါ်လာပြီး လီးတိုးကို ဗလက္ကာယပြုရန် ကြိုးစားတော့၏။

လီးတိုး၏ ကြောက်လန့်အော်ဟစ်သံကို ကြားသော အပိုးလိုးနှင့် အားတမစ်(စ်)တို့ ရောက်လာကြပြီး မြားမိုးရွာ၍ တိုင်းတီယက်စ်ကို ကိစ္စတုံး ပစ်ကြပြန်သည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဇူးစ်ကြီးက တရားမျှတသော လက်စားချေမှုဟု ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး အသိအမှတ်ပြုရုံမက သေသွားသော တိုင်းတီယက်စ်ကို သူပါ ဝင်အပြစ်ပေးသည်။

တားတရက်စ် ငရဲတွင် တိုင်းတီယက်စ်ကို ပက်လက် လှန်ထားပြီး လက်နှင့် ခြေများကို ကားစေလျက် မြေ၌ စို့နှင့် ရိုက်ထားသည်။

တိုင်းတီယက်စ်ကို ဖုံးထားသော မြေအကျယ်မှာ ကိုးဧကအောက် မနည်း ရှိသည် ဆို၏။ လင်းတကြီး နှစ်ကောင်က တိုင်းတီယက်စ်၏ အသည်းကို မှန်မှန် ဖောက်စားရသည်။

ခဲလေရော... တိုင်းတီယက်စ်။ နတ်ဘုရင်ကြီး၏ မယားကိုမှ ကြာကူလီ ရိုက်ချင်သည်ကိုး။

နောက်တစ်ခါတွင်လည်း အပိုးလိုးသည် နတ်ဗရတ် ဆက်တီးယားစ် တို့အနက်မှ မားသီးယက်စ် (Marsyas) ခေါ်သော ငတ်လေးကို သတ်ပြန်၏။

ဖြစ်ရပ်မှာ ဤသို့။

တစ်နေ့တွင် စစ်နတ်သမီးကြီး အသီးနီး အနုညာရောဂါထပြီး ပလွေ မှုတ်သည်။ သူ့ပလွေကို အသီးနီးက ဆတ်သတ္တဝါ၏ အရိုးနှင့် ပြုလုပ်သည်။ ပြီးတော့ နတ်ညစာစားပွဲတစ်ခုတွင် မှုတ်၍ ဖျော်ဖြေပြ၏။

အခြားသော နတ်တွေက နှစ်ခြိုက် သဘောကျနေသည့်ကြားမှာ...

ဟီးရာနှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးတို့ နှစ်ဦးက သူတို့ မျက်နှာတွေကို လက်ဝါးများနှင့် ကွယ်၍ တိတ်တိတ် ကျိတ်ရယ်နေကြသည်။

အစသော် ဘာကြောင့်မှန်း အသီးနီး မသိ။

မကျေနပ်သောကြောင့် မိုင်ဒီးရီယတောအုပ်တွင်း အပျိုကြီးတစ်ယောက် တည်း စမ်းချောင်းတစ်ခုဘေးတွင် ပလွေ မှုတ်ကြည့်သည်။

စမ်းရေပြင်တွင် မိမိ၏ မျက်နှာကို မိမိ ပြန်မြင်ရသည်။

မျက်နှာကြီးက ပြာညိုညို၊ ပါးနှစ်ဖက်က ဇူဇူတောင်းတောင်း၊ အရုပ် ဆိုးရုံမက ပေါချာချာအသွင် ထွက်ပြီး ရယ်ဖွယ်ကောင်းနေ၏။

အသီးနီးက စိတ်နှာနှာနှင့် ပလွေလေးကို ထွင့်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် ကောက်ယူ မှုတ်သူတိုင်း ဒုက္ခတွေ့ပါစေဟု ကျိန်ဆဲထားခဲ့၏။

မားသီးယက်စ်ခများမှာ ဘုမသိဘမသိနှင့် ကျိန်စာသင့်သူ ဖြစ်သည်။

ပလွေလေးကို သူ ကောက်ရသည်။ နှုတ်ခမ်းပေါ် တင်မိရုံရှိသေးသည်။ အသီးနီးဓာတ်ဝင်၍ ပလွေ

မားသီးယက်စ်

လေးက သူ့ဘာသာသူ မြည်တော့သည်။ ထွက်လာသော ဂီတသံကလည်း သာယာလှပါဘိ။

သာဘာဝနတ်ဘုရားမ ဆစ်ဘလီး (Cybele)၏ နောက်လိုက် အခြေအရံအဖြစ် ပိုင်အီးရီယ (Phrygia) တစ်နယ်လုံး ခရီးလှည့်စဉ် မားဆီးယက်စ်က ပလွေလေးကို မှတ်မှတ်ပြ၏။ ရိုးအသော လယ်သမားများက အလွန်နှစ်သက်ကြပြီး အပိုးလိုး၏ စောင်းသံထက်ပင် ပို၍ သာယာပါပေသည်ဟု ဝိုင်းကောင်းချီးပေးကြသည်။ ပေါတာလေး မားဆီးယက်စ်ကလည်း ဟန်ဆောင်၍ပင် မငြင်းဘဲ ချီးမွမ်းသမျှ ဖြန့်ဖြန့်ကြီး ခံယူဂုဏ်ဝင့်သည်။

ဤသတင်းကို ကြားသောအခါ အပိုးလိုး ဒေါသုန်ထတော့၏။ သူက ဂီတကို စိုးသော တန်ခိုးရှင် မဟုတ်လော။ မားဆီးယက်စ် နတ်ဗရုတ်က ရာရာစစ... ။

အပိုးလိုးက ဂီတစွမ်းရည် ပြိုင်ကြရန် မားဆီးယက်စ်ကို စိန်ခေါ်သည်။ နိုင်သူက ရှုံးသူကို ကြိုက်သလို ပြုကြေး။

ငပေါလေး မားဆီးယက်စ်ကလည်း စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံလေရာ အပိုးလိုးက မူးဖ်၏ နတ်သမီး ညီအစ်မတွေကို အကဲဖြတ်လူကြီးများအဖြစ် ခုံအဖွဲ့ ဖွဲ့၍ ဂီတပြိုင်ပွဲ ကျင်းပသည်။

အပိုးလိုး၏ စောင်းသံကရော၊ မားဆီးယက်စ်၏ ပလွေသံကရော သူမသာ တိုယ်မသာ ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလှသောကြောင့် မူးဖ် ညီအစ်မတွေက တရားမျှတစွာ သရေပွဲအဖြစ် ကြေညာ၏။

ဤတွင် အပိုးလိုးက ထပ်စိန်ခေါ်၏။

“ဟေ့... ကြောင်နာလေး၊ မင့်ပလွေ မင်း ဘယ်လောက်နိုင်လဲ။ ငါ့စောင်း ငါ ဘယ်လောက်နိုင်လဲ။ အဲဒါ ပြိုင်ကြမယ်။ ကိုယ့်တူရိယာကို ကိုယ် ပြောင်းပြန်စောက်ထိုးထားပြီး တီးရ မှတ်ရမယ်။ ပြီးတော့ တီးရင်း မှတ်ရင်းက တစ်ပြိုင်တည်း သီချင်းဆိုရမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ”

ပလွေသည် ပြောင်းပြန် စောက်ထိုးထား၍ မှတ်မရ။ ပလွေ မှတ်ရင်း သီချင်းဆိုရမည် ဆိုသည်ကလည်း မဖြစ်နိုင်။ ငပေါလေး လက်မှိုင်ချရသည်။

အပိုးလိုးကမူ သူ့စောင်းကို ပြောင်းပြန်စောက်ထိုးထား၍ တီးပြသည်။ အိုလင်ပီယင် တန်ခိုးရှင်များ၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ သီချင်းများကိုလည်း တီးရင်းကဆိုပြ၏။

မူးမိညီအစ်မတွေက အပိုးလိုးကို
အိုင်ပေးလိုက်ရတော့သည်။

သည်အချိန်အထိ ဂီတပညာရှင်ဟန်
နှင့် မျက်နှာချိုချို ထားနေသော အပိုးလိုး
ဇာတ်အမုန် ပြတော့၏။

မူးမိညီအစ်မများ

ပေါတာလေး မားဆီးယက်စ်ကို
အပိုးလိုးက မသေမချင်း ကြိမ်နှင့် ရိုက်သတ်
သည်။ မားဆီးယက်စ်၏ ကိုယ်ရေခွံကို ထင်ရှူးပင်တစ်ပင်တွင် ကားကြက်ထား
ရာ ယနေ့အထိ မားဆီးယက်စ်မြစ် မြစ်ဖျားခံရာ လိုက်အတွင်း၌ တွဲလောင်းဆွဲ
လျက် ရှိနေသေးသည် ဆို၏။

နောင်တွင်လည်း အပိုးလိုးသည် ဘုရင်ဖိုင်းဒက်စ် ခုံသဘာပတိ
လုပ်သည့် ဂီတပြိုင်ပွဲ၌ ဆိတ်နတ်ပင်န်ကို နိုင်လိုက်သေး၏။

ဤသို့ဖြင့် အပိုးလိုးသည် ဂီတ၊ ကဗျာ၊ ဗေဒင်နှင့် ဆေးပညာကို
စိုးသော တန်ခိုးရှင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မူလက နတ်ဘုရားတွေ မွေးထားသော
တိရစ္ဆာန်အုပ်များကို ထိန်းသည့် တာဝန်ကို ယူရသော်လည်း နောင်တွင်
ယင်း တာဝန်ကို ဟားမီးစ်သို့ သူ လွှဲပေးခဲ့၏။

အပိုးလိုးသည် နုပျိုသည်။ ချောမောသည်။ သို့ရာတွင် မည်သူ့ကိုမျှ
လက်မထပ်။

ပွေရာတွင်ကား သူ့အဖေ ဇူးစ်ကြီး၏ ခြေရာကို ကောင်းတောင်းနှင့်
နိုင်သည်။ သူ ခြေတော်တင်ခဲ့သာ နှင့်ဖိနတ်သမီးတွေ၊ လူသား မိန်းမတွေ
အများကြီး ရှိသည်။ ကလေးစာရင်းလည်း အစွယ်ကြီး ချီသည်။

<u>မိခင်အမည်</u>	<u>ကလေးအမည်</u>
ဖသီယ (Phthia)	ဒေါရက်စ် ညီအစ်ကိုများ (Dorus)
သေးလိယ (Thalia)	ကော်ရဘင့်စ် ညီအစ်ကိုများ (Coribant)
ကောရုနစ်စ် (Coronis)	အက်စ်ကလီးပီးယက်စ် (Asclepius)
အားရိယ (Aria)	မီးလီးတက်စ် (Miletus)
စီးရီးနီး (Cyrene)	အရစ်စတီးယက်စ် (Aristaeus)

တစ်ခါသော် အပိုးလိုးသည် နှင့်ဖိနတ်သမီး ဒရိုအက်ပီ (Dryope)
ကို ရစ်နေ၏။ ဒရိုအက်ပီသည် ဖခင်၏ နှားဖျားကို သူငယ်ချင်း ငုတုစိုး

နတ်သမီး ဟင်းမဒရီးယက် (Hamadryads) ညီအစ်မများနှင့်အတူ ကျောင်း
 နေသည်။ အပိုးလိုး ဉာဏ်သမားက သူ့ကိုယ်သူ လိပ်တစ်ကောင်အသွင် ဖန်ဆင်း
 လိုက်၏။ နတ်အပျိုတွေအားလုံး လိပ်ကလေးနှင့် ဆော့ကစားကြသည်။ သို့ရာ
 တွင် ဒရီအက်ပီက လိပ်ကလေးကို ရင်ခွင်မှာ ပွေထားလိုက်သည့်ခဏ၌
 လိပ်သည် တစ်စုံစီ မာန်မှတ်သော မြွေကြီး ဖြစ်သွားလေရာ ဟင်းမဒရီးယက်
 ညီအစ်မတွေ ထိတ်လန့်ထွက်ပြေးကုန်ကြသည်။ ထိုအခါကျမှ အပိုးလိုးက
 ဒရီအက်ပီနှင့် စကြာလက်ရုံး ကြီးပြီးဆုံးသည်။

ဒရီအက်ပီသည် အပိုးလိုးနှင့် အင်မ်ဖစ်ဆက်စ် (Amphissus) ခေါ်
 သားတစ်ယောက် ဖွားမြင်သည်။ ထိုသားက နောင်တွင် အီးတဗြို (Oeta)
 ကို တည်ပြီး ဖခင် အပိုးလိုးနတ် နတ်ကွန်းတစ်ခုကို ဆောက်၏။ ဒရီအက်ပီသည်
 ထိုနတ်ကွန်း၌ မယ်သူတော် လာလုပ်နေသည်။ သို့ရာတွင် တစ်နေ့၌ ဒရီအက်ပီ
 ကို ဟင်းမဒရီးယက် ညီအစ်မများက လာခိုးယူသွားပြီး သူ့နေရာတွင် 'ပေါ့ယလာ'
 ဟု ခေါ်သော သစ်ပင်တစ်မျိုးကို အစား စိုက်ထားရစ်ကြသည် ဆို၏။

အပိုးလိုးသည် အမြဲတမ်း ချစ်ကံမကောင်းချေ။

တစ်ကြိမ်တွင် အိုင်းဒ (Ida) အရပ်မှ မားပက်ဆ (Marpessa) ကို
 သူ ခိုးထူဆည် ကြသည်။ မားပက်ဆက လင်သားကို သစ္စာမဖောက်သော
 ကြောင့် အပိုးလိုး ခွဲခဲ့သည်။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း တောင်စောင့်နတ်သမီးမျိုး ဒက်ဖနီး (Daphne)
 ကို သူ လိုက်၏။ မိလူနီးဆဲဆဲတွင် ဒက်ဖနီးက ပထဝီမယ်တော်ကြီးကို
 တ၊ခေါ်သောကြောင့် မယ်တော်ကြီး ဝင်ကယ်ရသည်။ မယ်တော်ကြီးက ဒက်ဖနီး
 ကို ခရီးတံကျွန်းကြီးသို့ သယ်သွားရာ ထိုကျွန်း၌ ဒက်ဖနီးသည် ပဆစ်ဖအီး
 (Pasiphae) ဟူသော အမည်သစ်နှင့် ထင်ရှား၏။ ဒက်ဖနီး ရှိရာ မူလနေရာ
 တွင် မယ်တော်ကြီးက လောရယ် (Laurel) ခေါ် အပင်တစ်မျိုးကို ထားရစ်ရာ
 အပိုးလိုးသည် စိတ်ဖြေသိမ့်ရန် လောရယ်ရွက်များကို စည်းခွေလျက် ခေါင်းရစ်
 လုပ် ဆင်မြန်းသည်။

ဒက်ဖနီးကို သူ ချစ်မိသည်မှာ ကြာပြီ ဆို၏။ လူးဆစ်ပက်စ် (Leucis-
 ppus) ဆိုသူ က အပိုးလိုးနှင့် ပြိုင်၍ ဒက်ဖနီးကို ပိုးသည်။ လူးဆစ်ပက်စ်က
 မိန်းမယောင်ဆောင်ပြီး ဒက်ဖနီး၏ တောင်ပေါ်ကပ္ပဲများတွင် ဝင်ဝင်နွဲ့နေသည်။
 ဤအကြောင်းကို နတ်မျက်စိနှင့် သိသော အပိုးလိုးက တောင်ပျော် နှင့်ဖန်နတ်သမီး

အားလုံးကို မိမိတို့ထဲတွင် မိန်းမချည်းသာ ပါကြောင်း သေချာရန် ရေချိုးကြလျှင် ဝတ်လစ်စလစ် ချိုးကြဖို့ အကြံပေးသည်။ ဤအကြံအတိုင်း လိုက်နာကြ၍ လူးဆစ်ပက်စ်ကို မိရာ သူ့ကို နှင့်ဖိနတ်သမီးတွေက တစ်စစ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ဖြိ ပစ်ကြသည် ဆို၏။

အပိုးလိုးနှင့် စပါးတား လူမင်းသားလေး ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ် (Hyacinthus) တို့၏ ဇာတ်လမ်းကလည်း ရှိသေးသည်။

ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်သည် ချောလှလွန်းသောကြောင့် ကဗျာဆရာ သေးမိရစ်စ် (Thamyris) က ယောက်ျားချင်း ချစ်မိသည်။ လူ့သမိုင်းမှာ ပထမဆုံး 'ဂေး' အချစ်ဟု မှတ်တမ်းပြုကြသည်။ ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်ကို အပိုးလိုးကလည်း မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဝင်ကြိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် အပိုးလိုးသည် လည်း နတ်ထဲတွင် ဓွေဆော်ဦး 'ဂေး' အဖြစ် ကျော်ကြားသည်။ အင်း... သူတို့နှင့် ယှဉ်တော့ ကျွန်တော်တို့၏ မောင်မစွကမှာ အများကြီး နောက်ကျနေခဲ့သည်။

အပိုးလိုးအတွက် သေးမိရစ်စ်သည် အရေးမပြုလောက်သော ငြိမ်သာက သာ ဖြစ်သည်။ သေးမိရစ်စ်ကလည်း အာချောင်သည်။ မူးစိတွေထက်ပင် သူက ကဗျာစွမ်းရည် သာသည်ဟု ကြွားတတ်၏။ ဤအကြောင်းကို အပိုးလိုး က မူးစိတို့ထံ သွားတွန်းရာ မမချောတွေက သေးမိရစ်စ်၏ မျက်လုံးတွေကို လည်း ကန်းစေ၏။ အသံကိုလည်း ပျောက်စေ၏။ စောင်းပညာကိုလည်း မေ့စေ၏။

အပိုးလိုးသည် တစ်နေ့၌ ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်ကို သံပြားဝိုင်း ပစ်နည်း သင်ပေးနေသည်။ အပိုးလိုး မသိသော်လည်း အနောက်လေမင်းက လည်း ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်ကို ချစ်နေရာ ယခု မစားရသည့် အခဲ သဲနှင့် ပက်တော့၏။ ပစ်လွှတ်လိုက်သော သံပြားဝိုင်းကို အနောက်လေက ကြားမှ ဆီးခံပြီး ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်၏ ဦးခေါင်းသီ တွန်းလွှတ်လိုက်ရာ ချော သေပွဲဝင်ရရှာ၏။ သူ့သွေးများမှ ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ် (Hyacinth) ခေါ် ဗေဒါပန်းတစ်မျိုး ပေါက်လာခဲ့သည်။ ထိုပန်းပေါ်တွင် ဟိုင်းယားဆင်းသက်စ်၏ အမည်မှ ပထမ အက္ခရာများ ယခုတိုင် ပေါ်နေသေးသည် ဆို၏။

သစ္စာဖောက်မှုကြီးကြောင့် အပိုးလိုးကို ဇူးစိက တစ်ကြိမ် ခတ်ခတ်ခဲ ဝုံကို မှတ်မိကြမည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း အပိုးလိုး၏ သား အလိမ်ထလိမ်ထသက်စ် ကြောင့် အမှုပွေသည်။

သူက ဆေးပညာရှင် ဖြစ်သည်။ သတိဉာဏ် ကင်းလွတ်ပြီး သူက သေသူတစ်ဦးကို ရှင်အောင် ပြန်လုပ်သည်။

ထိုအခါ မြေအောက် သေရွာကို စိုးသူ ဟေးဒီးစ်က သူ့နိုင်ငံအတွက် လူဦးရေ တစ်ယောက် လျော့သွားသည်ဟု ဇူးစ်ထံ ကန့်ကွက်သည်။ ဇူးစ်က အပြစ်ဒဏ်အဖြစ် အက်စ်ကလီးပီးယက်စ်ကို မိုးကြိုးပစ်သတ်လိုက်၏။

ကြက်ခေါင်းဆိတ် မခံသော အပိုးလိုးကလည်း လက်စားချေသော အားဖြင့် ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီးများကို သတ်လိုက်၏။

သူ့လက်နက် ထုတ်လုပ်ပေးသူ ပညာရှင်ကြီးများကို သတ်မှုဖြင့် ဇူးစ်က အပိုးလိုးကို တားတရက်စ် ငရဲဆီ ရာသက်ယန် ပို့တော့မည် ဆုံးဖြတ် တော့ရာ မယ်တော် လီးတိုး ဝင်အသနားခံရတော့သည်။ နောင် မဆိုးစေရန် လည်း အာမခံရသည်။

ဇူးစ်က အပိုးလိုးကို ရာသက်ယန် ငရဲဒဏ်မှ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ပြစ်ဒဏ် တစ်နှစ်သို့ လျှော့ပေးသည်။ ထိုတစ်နှစ်တွင် လူဘုရင် အက်ဒ်မီးတက်စ် (Admetus) ၏ ကျွန်အဖြစ် အပိုးလိုးသည် သိုးကျောင်းပေးရသည်။

မိခင် လီးတိုး၏ ဆုံးမစကားကို နားထောင်ပြီး အပိုးလိုးက တာဝန် ကျေကျေ ဆောင်ရွက်ရုံမကဘဲ အက်ဒ်မီးတက်စ်ကို ကောင်းကျိုးချမ်းသာ များစွာ ရအောင် မှသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ အပိုးလိုးသည် ဘဝသင်ခန်းစာ ကောင်းကောင်းရသွား သည် ဆို၏။ ယခုအခါတွင် 'ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိပါ'၊ 'အစွန်းနှစ်ဖက် မသွားနှင့်' ဟူသော စကားတို့ကို သူ့နှုတ်မှ အမြဲရွတ်နေသည် ဆို၏။

မူးစ် ညီအစ်မတွေကိုလည်း သူတို့ ဖျော်ရာ ဟယ်လီကွန် (Helicon) တောင်ထက်မှ ဒဲလဖိုင်သို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။

လွတ်တတ်၊ သောင်းကျန်းတတ်သော မမချောတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပြီး တည်ငြိမ်ခုံညား ဣန္ဒြေရှိသော ထုံးမိစ်ကူသည် ကကြီးကကွက်များ၌ ပါဝင်ရန် အပိုးလိုးကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင် ဝင်ခွဲနေသည် ဆိုသတည်း။

အခန်း [၁၆]

အဲဒီခါ
စဉ့်ကန်သဘာဝ

‘ကေသရာ ဂြိုဟ်အကြွ၊ ခိုခဏ
စားမူ၊ ချိုမလှ အများပူ၊ တစ်ပါးသူ
လွန်မုန်း၊ ချစ်သူမှ သွေဖောက်
ရှောင်သည်။ သေလောက်အောင်
ဆွေးလိမ့် နှလုံး...’

ကွန်တော်တို့၏ ဗေဒင်
မာက အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ သဘောသတ္တိ
ကို ဤသို့ ဆို၏။

မာကဘာသာဖြင့် အင်္ဂါ
ဂြိုဟ်ကို အင်္ဂါရဟု ခေါ်သည်။

မာက

အဲပီစ်

အင်္ဂါရက်၏ အခြား အဓိပ္ပာယ်များကား မီးကျိုး၊ မီးခဲ၊ မီးစ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်မှ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ အရောင်ကလည်း မီးကျိုးခဲကဲ့သို့ ရဲရဲနီလေသည်။ ရောမတို့၏ လက်တင်ဘာသာက အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို မားစ် (Mars) ဟု ခေါ်သည်။ အင်္ဂါနေ့ကိုလည်း မားတစ်(စ်)ဒီးစ် (Martis dies) ဟု ခေါ်၏။ ရောမတို့၏ မားစ်သည် ခေါမတို့၏ အဲရီးစ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ အဲရီးစ်သည် ဇူးစ်နှင့် ဟီးရာတို့၏ သား ဖြစ်ပြီး သူ့၌ အီးရစ်(စ်) ခေါ် အမြွှာနှုမတစ်ဦး ရှိကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီ။

အီးရစ်(စ်)

အဲရီးစ် ဆိုသော ခေါမကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ငယ်ရွယ်သော စစ်သည်ဟု ဖြစ်သည်။ အီးရစ်စ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ပဋိပက္ခ ဟု ရသည်။

အဲရီးစ်ကား ခေါမတို့၏ စစ်မက် တန်ခိုးရှင်နတ် ဖြစ်သည်။ သူ သွားရာ၊ သူ လုပ်လေရာမှာ သူ့နှုမ အီးရစ်(စ်) ပါတတ်သည်။

ကမ္ဘာစာပေ၌ ကျော်ကြားသော ထရှိုင်မြို့ကြီး ပျက်စီးရသည့် ထရီးဂျင် စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ အီးရစ်စ်(စ်) မွေ၍ ဖြစ်သည်။ ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်းမှ အချင်းချင်း တိုက်ကြရသော စစ်ပွဲကြီးတိုင်းလိုလိုတွင် အဲရီးစ် တို့ မောင်နှမ၏ ပယောဂ ပါသည်။

အဲရီးစ်သည် စစ်မက် ဖြစ်ပွားခြင်းကို အကြောင်းမရှိဘဲ ဝီဇစရိုက် သက်သက်ဖြင့် နှစ်သက် သဘောကျသည်။ သူ့နှမ အီးရစ်စ်(စ်)ကလည်း လူသား တို့ကြား၌ မဟုတ်သတင်းများ ဖြန့်ပေးခြင်း၊ မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေကို ထပ်တလဲလဲ လွှဲဆွဲပေးခြင်းတို့ဖြင့် အမြဲတမ်း စစ်မီး လိုက်မွှေးတတ်သည်။

သူတို့ မောင်နှမ၌ ဘက်လိုက်စရာ မြို့နှင့် လူ ဟူ၍ မရှိ။ စစ်ဖြစ်လာ လျှင် စိတ်ပေါက်သည့်အတိုင်း တိုက်ချင်သည့်ဘက်မှ အပျော် ဝင်တိုက်ပေးကြ သည်။ လူလူချင်း သတ်ကြ၊ မြို့တွေ ရွာတွေ ပျက်ကြလျှင် သူတို့ မောင်နှမ အလွန်နှစ်ထောင်းအားရ ရှိကြသည် ဆို၏။

စူးစ်နှင့် ဟီးရာမှ စကာ ကျန်နတ်အားလုံးက သူတို့ မောင်နှမကို မုန်းကြသည်။ အင်း... ခြင်းချက်တော့ ရှိသည်။ ရုဗွန်နတ်သမီး အက်ဖရာ ဒိုက်တီးကမူ ဖောက်ပြန်သော ကိလေသာနှင့် အဲရီးစ်ကို တပ်မက်သည်။ သေသူတို့၏ ဝိညာဉ်များ တည်ရာ မြေအောက်ကမ္ဘာကို စိုးသော ဟေးဒီးစ်က လည်း ရက်စက်သော စစ်ပွဲများ၌ သေပြီး ရောက်ရောက်လာကြသည့် ငယ်ရွယ် ရဲရင့်သူတို့ဖြင့် သူ့နိုင်ငံတွင် ဝိညာဉ်ဦးရေ တိုးသောကြောင့် အဲရီးစ်တို့ မောင်နှမ ကို အလွန်ချစ်သည် ဆို၏။

အဲရီးစ်ကား အမြဲတမ်း အောင်နိုင်သူတော့ ဟုတ်။ စစ်နတ်သမီးကြီး အသီးဒီးက သူ့ထက် ပိုရဲရင့်ပြီး သူ့ထက် တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ပြည့်ဝသည်။ အဲရီးစ်ကို အသီးဒီးက နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စစ်ပွဲ၌ အနိုင်ယူလျှင် နတ်လောက် ဆောင် ဆုံးမဖူးသည်။ တစ်ခါကလည်း အလိုအစ်ဒစ် (Aloists) ဆီ ဘီဇု ညီနောင်က အဲရီးစ်ကို အနိုင်ယူလျက် ဖမ်းဆီးပြီး ကြေးဝါဆိုကြီးတစ်တံဆွင့်၌ ဆယ့်သုံးလတ်တိ လှောင်ပိတ်ထားရာ ဟားမီးစ် လာ၍ကယ်ထုတ်သောခါမှ အသက် ၉၄၉၉ လေးနှင့် ထွက်လာရသည်။ အခြားတစ်ခါ၌လည်း သူ့ရဲကောင်း ထီးရာ ကလီးစ် (Heracles) (ဟာကြုလီ)က လိုက်တိုက်သဖြင့် အဲရီးစ်ခရာ မြေပြင်မှ အိုလင်ပတ်စ် တောင်ထိပ်ဆီ ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ပြန်ပြေးခဲ့ရသည်။

အဲရိစ်သည် မာနကြီးလှပြီး တရားသဖြင့် ပဋိပက္ခ ပြောအေးငြိမ်းချမ်းမှုကို စက်ဆုပ် မုန်းတီးလေရာ တရားလိုအဖြစ်ပင် တရားရုံးတော်သို့ သွားလိုသူ မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် တစ်ချို့တွင်ကား အဲရိစ် ရုံးတော်ကို တရားခံအဖြစ် ရင်ဆိုင်ရသည်။

သူက ပိုးဆိုင်ဒင်၏ သား ဟလာရာသီးယက်စ် (Halirrhothius) ကို မဆင်မခြင် ရန်ပြိုးတကြီး သတ်ခဲ့သည်။ သူ့ဆွေတော်မျိုးတော် နတ်အပေါင်းက သူ့ကို နတ်ခုံရုံးတင်၍ တရားခွဲတော့သည်။ အဲရိစ်က မိမိ၏သမီး အယ်လ်ဆက်ပီး (Alcippe) ကို ဟလာရာသီးယက်စ်က အဓမ္မပြုကျင့်ရန် ကြိုးစားသောကြောင့် မိမိက ကာကွယ်ခုခံရင်း သတ်ခဲ့ရသည်ဟု ထုချေသည်။ အယ်လ်ဆက်ပီးကလည်း မှန်ကန်ကြောင်း သူ့အဖေဘက်က ထောက်ခံသည်။ အခြားသက်သေများ မရှိသောကြောင့် နတ်ခုံရုံးက အဲရိစ်ကို တရားသေ လွှတ်ပေးလိုက်ရသည်။ ဤအမှုသည် ကမ္ဘာ၏ ပထမဆုံး လူသတ်မှု ဖြစ်သောကြောင့် အမှုစီရင်ရာတောင်သည် အေသင်မြို့ အက်ကရီပလစ်(စ်)တောင်တော်၏ အနောက်ဘက်၌ အရီပိုပက်စ် (Areiopagus) ဟူသော အမည်နှင့် ယခုတိုင် တည်နေ၏။

အခန်း [၁၇]

ဟီဖီစတက်စ်၏ ဓရိုက်သဘာဝ

အဲရီးစ်၏ ညီကား ကျွန်တော်တို့ သိပြီးခဲ့သော ခေါမ ယန်းပဲ မောင်တင့်တယ် ဟီဖီစတက်စ် ဖြစ်လေသည်။ ပန်းပဲဆရာသာ ဆိုသည်၊ ဟီဖီစတက်စ်သည် ယန်းထိမ်လည်း တတ်သည်။

မွေးစက သူ့ခမျာမှာ ကြံ့ကြံ့လို့လို့ သေးသေးကွေးကွေး နှင့် မစွမ်းမသန်လေး ဖြစ်လေရာ ဝံ့ရာစက်ဆုပ်သော သူ့အမေ ဟီးရာ

ဟီဖီထက်စ်

က ရှက်လည်း ရှက်လှသောကြောင့် လူမသိ နတ်မသိအောင် သူ့ကို ခိုလှောင်တတ် တောင်ထိပ်မှ ပစ်ချ ပျောက်ပျက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပင်လယ်တွင်း၌ ကူးလေ

သောကြောင့် မကျွေးမပဲ့ဘဲ ချမ်းသာရာရသွား၏။ နှင့်ဖန်တီးသမီး သီးတစ်(စ်)နှင့် ယူးရိနမီးတို့က ဆယ်ယူ မွေးစားပြုစုထားကြ၏။

သနား ကြင်နာတတ်သော ဤနတ်သမီး နှစ်ဦးတို့က ပင်လယ်အောက် ရှိ လိုက်ဂူတစ်ခုတွင်း၌ သူ့ကို သိုသိုသိပ်သိပ် ဖုံးဖုံးဖိဖိ ထားရှိခဲ့ကြသည်။ သူက ဤလိုက်ဂူအတွင်း၌ သူ၏ ပထမဆုံးဖြစ်သော ပန်းပဲဖို၊ ပန်းထိမ်ဖိုတို့ကို ထောင်၏။ မွေးစားမိခင် နှစ်ဦးကို ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် လက်ဝတ်လက်စား ရတနာ အမျိုးမျိုး၊ အသုံးအဆောင် ကိရိယာ အမျိုးမျိုးတို့ကို သူက လုပ်ပေးသည်။

ကိုးနှစ် ကြာသွားသည်။

တစ်နေ့တွင် သီးတစ်(စ်)နှင့် ဟီးရာတို့ အမှတ်မထင် ဆုံမိကြသည်။

ဖြစ်ချင်တော့... သည်အချိန်တွင် သီးတစ်(စ်)က သူ့ မွေးစားသား၏ လက်ရာ ဖြစ်သော လှပသည့် ရင်ထိုးကြီးတစ်ခုကို ဆင်ထားသည်။

“အလိုတော်... လှလှချည်လား၊ အံ့လောက်ပါပေရဲ့။ လောကကြီး ဘယ်နေရာကနေ ညည်း ဒီရင်ထိုးကြီး ရခဲ့တာလဲ”

ဟီးရာ စုံစမ်းသည်ကို သီးတစ်(စ်)က ရုတ်တရက် အမှန်မဖြေ။ လှည့်ပတ် ကွယ်ဝှက်နေရှာသေး၏။

သို့ရာတွင် ဟီးရာ ဆိုသည်က ဟီးရာ...။ နတ်ဘုရင်ကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး။ တန်ခိုးကလည်း ကြီးပါဘိ။ အလိုကလည်း ကြီးပါဘိ။ အလှကလည်း ကြွယ်ဝပါဘိ။ အဟင်း... ကောင်းတာလေးများ ဆိုလျှင် အလွန်ကြိုက်၊ သေလှအောင် ကြိုက်။

ဟီးရာ

ဟီးရာက မရမနေ နင်းစစ်၊ နင်းအစ်တော့ရာ နောက်ဆုံးတော့ သီးတစ်(စ်) ခမျာ အမှန်ကို ဖွင့်ဟပြောရတော့၏။

ချက်ချင်းပင် ဟီးရာက ဟိမိစတက်စ်ကို ဆိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်ထိပ်သို့ ပြန်ခေါ်သွားသည်။ ဝိမိကောင်းမွန်ပြည့်စုံသည့် ပန်းပဲ ပန်းထိမ် အလုပ်ရုံတစ်ခုကိုလည်း တည်ထောင်ပေးသည်။ ထိုအလုပ်ရုံတွင် နေ့ရော ညပါ မနားဘဲ အလုပ်လုပ်နေသည့် ဖားဖိုကြီး နှစ်ဆယ် ရှိသည် ဆို၏။ ဟိမိစတက်စ်လည်း

ပန်းပဲ၊ ပန်းထိမ်ပညာတို့ကိုစိုးသည့် ကောင်းကင်ဘုံ၏ တော်ဝင်နန်းသုံး နတ်မင်း ဖြစ်လာသည်။ ဟိဖီစတက်စ်ဟူသော အမည်မှာလည်း မျှော်လင့်တော်မူစွာ ကိုယ်ရောင် ထွန်းတောက်သူဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။

ယခုအချိန်တွင်တော့ ဟိဖီစတက်စ်သည် ဟီးရာ၏ ငါ့သား၊ မေမေ သား၊ အာဂသားကြီး ဖြစ်သွားကာ အထူးမြောက်စားခြင်း ခံရသည်။ သူ့အာဂ သားကြီးကို အချစ်နတ်သမီး အလှပဂေး အက်ဖရာဒိုက်တီးနှင့် ရအောင်လည်း ဟီးရာက စီစဉ်တော့သည်။

အင်း... အရပ်ဆိုသည့် သူများသည် ချောသည့် မိန်းမကိုမှ ရတတ် သည်ဟူသော မြန်မာစကား ရှိသည်။ ဤစကားသည် ကမ္ဘာဦးကတည်းက မှန်သည်။

နတ်ယောက်ျားတကာတို့ တပ်မက်သော အက်ဖရာဒိုက်တီးကို ဟီးရာ အလိုကျ ဟိဖီစတက်စ်နှင့် ဇူးစ်က ပေးစားခဲ့လေ၏။

ဟိဖီစတက်စ်ကလည်း သူ့အမေနှင့် အလွန်အဖွဲ့ကျသွားသည်။ မည်မျှ အဖွဲ့ကျသနည်းဆိုသော်... ကောင်းကင်ဘုံတော် သစ္စာဖောက်မှုကြီးကြောင့် ဟီးရာကို လက်နှစ်ဖက်မှ ကြိုးဆွဲကာ လေဟာနယ်၌ တွဲလောင်းချလျက် အပြစ်ပေးသောအခါ ခမည်းတော်ဇူးစ်ကြီးကို ဟိဖီစတက်စ်က ဝေဖန် အပြစ် ပြောသည်။

အမှန်က... မေမေ အာဂသားကြီး ပါးစပ် ပိတ်နေလျှင် ပညာရှိ သည်ဟု ကောင်းကင်ဘုံ သမိုင်းပညာရှင်တို့က ဆိုကြမည်။

ယခုတော့... ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲနေသော ဇူးစ်က ဟိဖီစတက်စ်ကို အိုလင်ပတ်စ် တောင်တော်ထက်မှ ကိုင်ပေါက် ပစ်ချလိုက်သည်။

ဒုတိယအကြိမ် တောင်ထိပ်မှ ကျခြင်း... မြေပြင်ရောက်အောင် ဟိဖီစတက်စ်ခမျာ တစ်နေ့လုံး ကျသွားသည် ဆို၏။

သည်တစ်ခါတော့ မသက်သာ။

လင်မချော့စ် (Lemnos) ကျွန်းပေါ် ကျ၍ မြေပြင်နှင့် ထိုင်ချိတ်သည့် သို့ ဖြစ်ကာ ဟိဖီစတက်စ်၏ ခြေနှစ်ချောင်းလုံး သွင်သွင်ကျိသွားသည်။ သေမျိုးမဟုတ်သော နတ် ဖြစ်သောကြောင့် မသေသည်။ သူ့ကို ကျွန်းသားများက တွေ့သောအခါ၌ အသက် ဖုတ်လှိုက်လေသော ရှိတော့သည် ဆို၏။

နောင်အခါ စူးစစ်က သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ဆိုလင်ပတ်စ်တောင်တော် ပေါ်၌ ပြန်လက်ခံ နေရာပေးသည်။ သို့ရာတွင် ရွှေခြေထောက်တု ထောက်ကူ တပ်ထားမှ လမ်းလျှောက်နိုင်သည့် 'ဖိုးထော့ကျီး'ကြီး ဖြစ်နေရရှာတော့သည်။

ခြေထောက်က ထော့ကျီး၊ အရုပ်ကလည်း ဆိုးရသည့်ထဲတွင် ဟိဖီစတက်စ်သည် အလွန်စိတ်တိုတတ်ပြီး ဒေါသကြီးသည် ဆို၏။ သို့ရာ တွင် သူ့ပခုံးနှင့် လက်ရုံးများက စွမ်းသန်လှပြီး သူ့လက်ရာ ပစ္စည်းများက လက်ရာမြောက်သည့် နေရာတွင် ပြိုင်စံမရှိ ဆို၏။

တစ်ခါက အလုပ်ရုံတွင် သူ့ကို ကူရန် ရွှေနှင့်ပြီးသော မိန်းမစက်ရုပ် များ သူ လုပ်ထားသည် ဆို၏။ ထိုရွှေရုပ်မများသည် စကားပြောနိုင်ပြီး တာဝန် ပေးသမျှ အလုပ်ကို မည်မျှ ခက်ခက် ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်ကြသည် ဆို၏။ သူ့အလုပ်ကို ဝန်းပတ်ချထားသော ရွှေဘီးတပ် အခြေ သုံးချောင်း ရှိသည့် စားပွဲများလည်း ရှိလေသေးသည်။ ဤစားပွဲများက သူတို့ဘာသာ အလိုအလျောက် နတ်သဘင် အစည်းအဝေးများသို့ သွားခြင်း၊ ယင်းအစည်းအဝေး များမှ ပြန်လာခြင်း ပြုနိုင်ကြသည် ဆို၏။

ယနေ့ ၂၀ ရာစုနှစ် ကုန်ခါနီး၌ ခေတ်စားလာသော ရိုးဘက်တစ်(စ်) (Robotics) ခေါ် ယန္တရားစက်ရုပ်လူ ဖန်တီးသည့် ပညာကို ကမ္ဘာဦးကတည်း က ဟိဖီစတက်စ်က တတ်ပြီး ဖြစ်နေဟန်တူလေ၏။

အခန်း [၁၈]

အသိန်းစို၏ ခရိုင်ကိသဘာဝ

စူးစိကြီး၏ ဦးခေါင်းမှ ဖွားခဲ့သော စစ်နတ်
ဒေဝီကြီး အသိန်းကား နိုလင်ပိယင် တန်ခိုးရှင်
တွေအနက် စူးစိကြီး ပြီးလျှင် တန်ခိုးအထက်
ဆုံးသူဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ ခေါမတိုင်း၏
ယနေ့ ဗြူတော် အသင်ခံမြို့၏ 'မယ်တော်ကြီး'
တည်း။

အသိန်းသည် လူတို့အတွက် ပလွေ၊
ခရာ၊ မြေအိုး၊ ထယ်၊ ထွန်၊ နွားထမ်းပိုး၊
မြင်းကကြီး၊ မြင်းရထားနှင့် သင်္ဘောတို့ကို
တီထွင် ဖန်တီးပေးခဲ့သည် ဆို၏။ လူတို့ကို
ဂဏန်း အရေအတွက်လည်း သင်ပေးသည်။
မိန်းမသားများကို မိန်းမသားတို့ တတ်အပ်

အသိန်း

သော အချက်အပြုတ်၊ ဝိုင်းငင်ချည်ကျစ်၊ ရက်ကန်းအတတ်များကို သင်ပေးသေးသည်။

စစ်တပ်ဒေဝီကြီး ဖြစ်သော်လည်း အဲဒီနံ့ကဲ့သို့ အသားလွတ် စစ်တိုက်ခိုက်နေရခြင်း၌ အသီးနီး မပျော်ပိုက်။ သူ တကယ်ပျော်ပိုက်သည်ကား ငြိမ်းချမ်းသော နည်းဖြင့် ပဋိပက္ခတို့ကို ဖြေရှင်းပေးခြင်း၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းတို့၌သာ ဖြစ်လေသည်။ ငြိမ်းချမ်းချိန်၌ အသီးနီးသည် လက်နက် ကိုင်ဆောင်လေ့ မရှိ။ အကယ်၍ လက်နက် ကိုင်ဆောင်ရန် လိုလာပါကလည်း စူးစိထံမှ ခေတ္တငှားရမ်းသုံးလေ့ ရှိသည်။

အသီးနီး၏ ပင်ကိုသဘာဝက ကရုဏာ အလွန်ကြီးမားသည်။ တရားရုံး၌ ခုံအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အသီးနီး ထိုင်လျှင် ခုံအဖွဲ့ဝင်တို့ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု၌ ပြစ်ဒဏ်ပေးရေး၊ မပေးရေး မဲညီနေသောအခါ အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်မည့် မဲကို အသီးနီးပေးသည်။ ထိုမဲသည် အမြဲတမ်း အပြစ်လွတ်ရေး မဲသာ ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် စစ်တိုက်ရပြီဟော ဆိုလျှင်ကား အသီးနီးသည် အနိုင်သာတိုက်တတ်သည်။ နည်းဗျူဟာ၊ မဟာဗျူဟာတို့၌ ပိုမိုကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော အသီးနီးသည် ဝါသနာရှင် စစ်နတ် အဲရီးစ်ကိုပင် အနိုင်ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လူသား စစ်တပ်များတို့သည် အသီးနီးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပြီး အကြံဉာဏ်ရယူကြသည်။

အသီးနီးသည် အပျိုစင်စစ်စစ်အဖြစ်နှင့်သာ နေသည်။ အေသင်စ်၏ မြို့သူမြို့သားများက သူတို့ နတ်ဒေဝီ၏ အပျိုစင်အဖြစ် သဘောကို သူတို့မြို့၏ ရန်သူ မဖျက်နိုင်ခြင်း သဘော သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံအဖြစ် ဆောင်ထားကြသည်။

အပျိုစင်ကြီး အသီးနီးကို ချစ်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ၏။ နတ်မင်းတွေကလည်း ချစ်ကြသည်။ တိုင်းတန်တွေကလည်း ကြိုက်ကြသည်။ ဘီလူးကြီးများကလည်း လိုချင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ချစ်ရေးဖြူလာကြပါကလည်း အားလုံးကို အသီးနီးက ပယ်ထုတ်သည်။

အင်း... ယင်ဖိုပင် အသစ်မခံချင်သော အပျိုစင်ကြီး အသီးနီးခမျာ တစ်ခါတွင် ကိုယ်ကျွမ်းနည်းလှလှ ဖြစ်သွားသည်။

ထရီးဂျင်စစ်ပွဲကြီး (Trojan War) အတွင်း၌ ဖြစ်သည်။ ဟယ်လင် (Helen) ခေါ်သော လှတစ်မျက်နှာအတွက် ခေါ်မတွေ့နှင့် ထပျိုမြို့သား

ထရီးဂျင်တို့ ကြီးမားရှည်ကြာလှသော စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲကြသည်။ ဇူးစ်ကြီးမှ လွဲ၍ ကျန်နတ်မင်းတွေ နတ်ဒေဝီတွေက ဟိုဘက်သည်ဘက်မှ ဝင်တိုက်ပေးသည်။

အသီးနှီးက ခေါ်မတွေ့ဘက်မှ ဝင်တိုက်ပေးရာ ကြားနေသူ ဇူးစ်ထံ လက်နက်များ ငှား၍မဖြစ်။ သည်တစ်ကြိမ်တော့ ကိုယ်ပိုင်လက်နက် ရှိမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး အသီးနှီးသည် ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်ဟိဖီစတက်စ်ထံမှ လက်နက်တစ်စုံ ဝယ်ယူရန် ချဉ်းကပ်၏။ ဟိဖီစတက်စ်က အခကြေးငွေမယူပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် လုပ်ပေးပါမည်ဟု ယောက်ျားတို့ မာယာနှင့် ဆိုသည်။

အပျိုစင်ကြီးက ဤစကားထာကို နားမလည်။ မေတ္တာသန့်သန့်နှင့် ကူညီမည်ဟုသာ ယုံကြည်သွား၏။

ဟယ်လင်

ထို့ကြောင့်လည်း ရဲရဲနီသော သတ္တုတို့ကို ဟိဖီစတက်စ် ပုံသွင်းထုရိုက်နေစဉ် အနီးကပ် လှေလာရှုကြည့်ရန် ပန်းပဲပိုတွင်းသို့ အသီးနှီးသည် လိပ်ပြာသန့်သန့်နှင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

အလစ် တစ်ခဏ၌ ဟိဖီစတက်စ်က အပျိုစင်ကြီးထံ လှည့်ပတ်၍ 'ချစ်စထုံးနောင်၊ ပျော်ရအောင်' ကြိုးစားတော့သည်။

အမှန်မှာ သူ့သဘာဝအတိုင်း ဆိုလျှင် ဟိဖီစတက်စ်သည် ဤမျှ ရမ်းကားတတ်သူ မဟုတ်။ ချော့မှာ ပိုးဆိုက်ဒင် အရူးလုပ်သည်ဆို အဟုတ်ယုံမိသောကြောင့် ဖြစ်ရလေသည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်က တည်တည်နှင့် ဖြီးခဲ့သည်။ ဇူးစ်ကြီးက အသီးနှီးကို ဟိဖီစတက်စ်နှင့် သဘောတူလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူထံသို့ 'ချစ်ခွေလင့်ချက်ကြီး' နှင့် အသီးနှီး လာလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်...

"လက်နှေးမနေနဲ့ ကိုယ့်လူ" ဟု မြှောက်ပေးထားခဲ့သည်။

ဪ... အပါဘီ ဟိဖီစတက်စ်ကယ်လေး...။ လူကဖြင့် နတ်တွေ
ထဲ အကျည်းအတန်ဆုံး။

အိုင်ကိဉ်သာ သူ့ရင်ခွင်တွင်း ခဏရောက်သွားခဲ့ရသော်လည်း အသီးနှီး
က မိမိကိုယ်ကို ရုန်းခွာ ထွက်လိုက်နိုင်သည်။

ဟိဖီစတက်စ်ထံမှ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားသော ဝိဇ္ဇာရှင်သည် အသီးနှီး
၏ ဒူးအထက် ပေါင်သား တစ်နေရာကို ထိမှန် ပေကျဲစေသည်။

ထိုဝိဇ္ဇာရှင်ကို အသီးနှီးက သိုးမွေး လက်တစ်ဆုပ်နှင့် သုတ်ပစ်ပြီး
စွံ့စွံ့ရှာရှာ စက်စက်ဆုပ်ဆုပ်ဖြင့် လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ ဖြစ်ချင်တော့... ထိုဟာတွေ
က အေသင်မ်မြို့အနီး မြေဆီ အလည်အပတ် ရောက်နေသော ဂျီးယာ ကိုယ်ပေါ်
ကျလေရာ ဂျီးယာ၌ သန္ဓေတည်တော့သည် ဆိုသတည်း။

ဒုက္ခ... အင်း... ဒုက္ခ။

မွေးလာသော ကလေးကို သူ ဆက်လက် တာဝန်မယူနိုင်ကြောင်း
ဂျီးယာက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်တော့၏။

ဪ... အသီးနှီးက ကရုဏာစရိုက် ရှိသူ။

“ကောင်းပါပြီ... ဒီကလေးကို ကျွန်မပဲ မွေးမြူပါမယ်”

ဟု ဆိုပြီး အသီးနှီးက မွေးစ ကလေးကို လက်ခံယူသည်။ အီးရ်
သနီးယက်စ် (Erictheidanos) ဟုလည်း အမည်ပေးသည်။ ‘မြေပြင်မှ သိုးမွေး’
ဟု အမည်ပေးရသည်။ အင်း... မောင်မြေသိုးမွေး၊ သည်လို ခေါ်ရမည်။
မောင်မြေသိုးမွေးကား... လူတစ်ပိုင်း၊ မြေတစ်ပိုင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

သူ့ ဆျောက်ချွန် အောင်သည်ဟု ငြိုးဆိုက်အင် ဟားတိုက် မရယ်နိုင်အောင်
အပျိုစင်ကြီးက ကလေးကို ခြေရာဖျောက် မွေးမြူသည်။

အက်တီကနယ် ဘုရင် ဆီးကရော့ပ်ကို မှတ်မိကြမည် ထင်ပါသည်။
သူ့ကိုယ်ကလည်း လူတစ်ပိုင်း နဂါးတစ်ပိုင်း။ သူက အေသင်မ်မြို့ကို တည်ပြီး
အသီးနှီးကို ကိုးကွယ်သည်။ သက်ရှိသတ္တဝါကို သတ်၍ ယစ်ပူဇော်ခြင်းစလေ့
ကို တားမြစ်ပြီး ဘာလီနှင့် လုပ်သော မုန့်ကို ပူဇော်ပစ္စည်းအဖြစ် အစားထိုး
သည်။ တစ်လင် တစ်မယား စနစ်ကိုလည်း စတင် ပြဋ္ဌာန်းသည်။

ဆီးကရော့ပ်၏ မိဖုရားကား အဂရူးလက်စ် (Agraulos) ဖြစ်သည်။
အဂလူးရက်စ် (Aglauros) ဟားဆီး (Herse) ဝင်ဒရိုးဆက်စ် (Pandrosos)
ဟူသော သမီး သုံးဦး ရှိလေသည်။

မောင်မြေသိုးမွေးကို သိဒ္ဓိနှင့်ပြီးသော ခြင်းတောင်းတစ်ခုတွင်း၌ ဝှက်
၍ အသီးနှီးက ဆီးကရောပ်၏ အကြီးဆုံးသမီးတော် အာဂလူးရက်စ်၏ လက်သို့
အပ်၏။ ဤခြင်းတောင်းကို ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ရန်လည်း အမိန့်
ထားခဲ့၏။

နောင်တွင် ဟားမီးစ်က ဟားဆီးကို ကြိုက်ပြီး အောင်သွယ် လှယ့်
အဖြစ် အဂလူးရက်စ်ကို သိမ်းသွင်း၍ ရွှေများကို တံနိုးလက်ဆောင်အဖြစ်
ပေး၏။ အဂလူးရက်စ်က ရွှေများကိုတော့ယူသည်။ သို့ရာတွင် ဟားဆီးကို
မနာလိုသောကြောင့် အောင်သွယ်ဝတ်ကျေအောင်ကား ဘာမျှ လုပ်ပေးဘဲ
နေသည်။

နတ်နှင့် နဂါး မလှည့်စားရ၊ အထူးသဖြင့် ဟားမီးစ်လို ရွှေခပ်က
လည်သောနတ်ကို မလှည့်စားရ။

ဟားမီးစ်သည် အကရိပလစ်(စ်)တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ အဂလူးရက်စ်
တို့၏ အခန်း သုံးခန်းပါ အိမ်တော်တွင်းသို့ ဒေါသမုန်တိုင်းနှင့် ဝင်လာခဲ့ပြီး
အဂလူးရက်စ်ကို ကျောက်တုံးတစ်တုံး ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်သည်။ ဟားဆီး
ကိုလည်း ဇွတ်သိမ်းပိုက်တော့ရာ ဟားမီးစ်နှင့် သင့်၍ ဟားဆီးသည် သား
နှစ်ယောက် ရ၏။

သားနှစ်ဦး ဖွားပြီးမှ ဟားဆီးသည် ကျောက်တုံး ဖြစ်မသွားမီ
အဂလူးရက်စ် ဂရုတစိုက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားသော ခြင်းတောင်းကို
စပ်စုလိုစိတ် ပေါ်လာသည်။

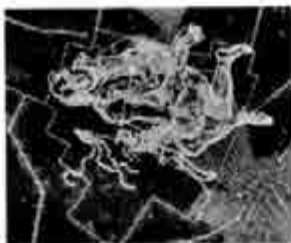
ဟားဆီးနှင့် ပင်ဒရီးဆက်စ်တို့သည် မိခင် အဂလူးရက်စ်နှင့်အတူ
ခြင်းတောင်း အဖုံးကို လှစ်၍ ချောင်းကြည့်ရာ ခြေတွေ နေရာတွင် မြွေ၏
အပြီးပေါက်နေသော ကလေးတစ်ကောင်ကို တွေ့ကြရသည်။

ထိတ်လန့် ရူးသွပ်သွားသော သားအမိ သုံးဦးတို့သည် ငယ်သံဝါအောင်
အော်၍ အကရိပလစ်(စ်)တောင်ကုန်းပေါ်မှ ခုန်ချပြီး သေကုန်ကြသည်။

ထိုအချိန်၌ အကရိပလစ်(စ်) တောင်ကုန်းကို တိုး၍ အနိင်အဟ
ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် အသီးနှီးက ဧရာမကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို သယ်
ဆောင်လာနေဆဲ ဖြစ်၏။ ဟားဆီးတို့၏ အမင်္ဂလာသတင်းကို ကြိုဖြူတစ်ကောင်
က အသီးနှီးအား ပြောပြသည်။

အသီးနှီး လက်တွင်းမှ ကျောက်တုံးကြီး လွတ်ကျသွားရာ မြေပြင် အရောက်တွင် လိုက်ကာဘက်တက်စ် (Lycabettus) တောင်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ အမင်္ဂလာသတင်းပို့သူ ကိုးဖြူကိုလည်း အသီးနှီးက အရောင်ပြောင်းပစ်လိုက်ရာ ကိုးမည်း ဖြစ်သွားတော့၏။ နောင်အခါ အကရိပလစ်(စ်)တောင်တော် ထိပ်သို့ ကိုးများ ပျံမလာရဟုလည်း အသီးနှီးက တစ်ချက်လွတ် အမိန့်ချလေ၏။

စောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိတော့သော အိမ်ရှင်သန်းယက်စ်သည် အသီးနှီး၏ ဒိုင်းကြီးတွင် ဝင်ခိုလှုံနေသည်။ အသီးနှီးကလည်း အလွန်ယုယကြင်နာစွာ မွေးမြူထားရာ အများက သားအမိဟု ထင်ကြသည်။

အိမ်ရှင်

နောင်တွင်ကား အိမ်ရှင်သန်းယက်စ်သည် အသက်မီမြို့၏ ဘုရင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အသီးနှီး ကိုးကွယ်မှုကို 'မြို့တော်ဘာသာ' ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မြို့တော်သားတို့ကိုလည်း ငွေသတ္တု အသုံးပြုနည်း သင်ပေးခဲ့သည်။ မြင်းလေးကောင် ကသော စစ်ရထားကိုလည်း

တီထွင်ခဲ့သည်။ သူ့သတ္တန်ကို ကောင်းကင်၌ ကြယ်များဖြင့် ပုံဖော်ထားရာ ဩဂိုက်ဂ (Auriga) နက္ခတ်ဟု ခေါ်သည်။ ရထားစေသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

အသီးနှီးသည် မကြာမီပင် ဟိတ်ဟန်ကြီးဘဲ နေတတ်ရာ အားတမစ်(စ်) နှင့် တူသည်။ သို့ရာတွင် ရက်ရှေ့မှည့် အသီးနှီးက သာသည်။

တစ်စုံစုံက အသီးနှီး ရေချိုးနေသည်ကို မရည်ရွယ်ဘဲနှင့် မတော်တဆ တေးရက်ဆီးယက်စ် (Teiresias) ဆိုသူများ သွားဝင်တိုးသည်။ အရှက်ကြီးသော အပျိုစင်ကြီးက တေးရက်ဆီးယက်စ်၏ မျက်လုံးများကို လက်နှင့် လွှမ်းအုပ်လျက် ကမ်းစေလိုက်၏။ နောင်အခါတွင် ကရုဏာသက်သွားသော အသီးနှီးက မျက်ကန်းကြီး တေးရက်ဆီးယက်စ် ကိုယ်တွင်းသို့ ကြိုတင်နှိမ်တ်ဖတ် သိနိုင်သော တန်ခိုးကို အစားထိုး ထည့်ပေးလိုက်ရာ တေးရက်ဆီးယက်စ်သည် အနာဂတ်ကို ဟောနိုင်သည့် မှော်ဝိဇ္ဇာကြီး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

သေးသိမ်သော မနာလိုစိတ်ကြောင့် အမှားတစ်ခုကိုသာ သူ့ဘဝ၌ အသီးနှီး လုပ်ခဲ့မိဖူးသည် ဆိုကြ၏။

လစ်ဒီယနယ် ကိုလိုဖုန်း (Colophon) မြို့သည် အဝတ်အစားတို့ အတွက် သုံးသော ဓရမ်းနုရောင် ဆိုးဆေးကြောင့် နာမည်ကျော်ကြားသည်။ ကိုလိုဖုန်းမြို့မှ အရက်ကနီး (Aracline) ဟု ခေါ်သော မင်းသမီးလေးသည် ရက်ကန်းရက်ရာ၌ တော်လှသည် ဆို၏။ ရက်ကန်းပညာတွင် အရက်ကနီးကို အသီးနှီးပင် မယှဉ်နိုင်ဟု လူတို့က ဖြောကြသည်။

အရက်ကနီး ရက်ကန်း ရက်ရာသို့ အသီးနှီး သွားကြည့်သည်။ အရက်ကနီးက အိုလင်ပိယင်တောင်တော်ထက်မှ ချွန်ရေးချွန်ရာ ဇာတ်များ ဖော်ရက်ထားသည့် ပိတ်အထည်တစ်ခုကို ပြ၏။

အပြစ်တစ်ခု မိရန် အသီးနှီးက ကြိုးစားပမ်းစား ရှာသည်။ မတွေ့။ မနာလိုသောစိတ် ဒေါသနှင့် အသီးနှီးက ပိတ်ထည်ကို ဆုတ်မြဲပစ်သည်။

ကြောက်ရွံ့လှသော အရက်ကနီးက အိမ်ခေါင်မိုး ဒိုင်းမှ ကြိုးထွဲချ သည်။

သို့ရာတွင် အသီးနှီးက အရက်ကနီးကို မိမိ အမှန်းဆုံး သတ္တဝါ ဖြစ်သည့် ပင့်ကူ ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်သည်။ ကြိုးကိုလည်း ပင့်ကူအိမ် ဖြစ်စေလိုက်၏။ ပင့်ကူမျှင်ကြိုးလေးကို ဆွဲ၍ ပင့်ကူမလေး အရက်ကနီးခမျာ ဘေးကင်းရာသွားခဲ့သည် ဆိုသတည်း။

အခန်း [၁၉]

အားတမစ်(စ်)၏ ခေ့ဂိုဏ်းသဘာဝ

အားတမစ်(စ်)

အပိုးလိုးအကြောင်း ဖတ်ပြီးသော စာရှုသူသည် သူ့အစ်မ အားတမစ်(စ်)ကို မှတ်မိပေလိမ့်မည်။

ရောမတို့က သူ့ကို 'ဒိုင်ယန်နာ' (Diana) ဟု ခေါ်ကြသည်။ အနောက်နိုင်ငံ ကဗျာအများက ဒိုင်ယန်နာအကြောင်း လှလှပပ ဖွဲ့နွဲ့ကြသဖြင့် သူ့ကို အားတမစ်(စ်)နှင့် မသိကြသော်လည်း ဒိုင်ယန်နာအဖြစ်မှ သူ ကျော်ကြားသည်။

အားတမစ်(စ်)ကို ဟီးရ၏ ရန်ဘေးမှ ပြေးရစဉ် မိခင် လီးတိုးက အပိုးလိုးအလျှင်မွေးခဲ့သည်။

အားတမစ်(စ်)၏ သင်္ကေတမှာ လေးနှင့် မြား ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ခေါ်မတို့က 'ငွေလေးတော်ရှင်မ' (The Maiden of the Silver Bow) ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေတို့ပေါ်၌ ငွေလရောင် ကျသည်ကို ငွေလေးတော်ရှင်မ အမဲလိုက်ထွက်သည်ဟု တင်စားပြောကြသည်။

သူ့မောင် အပိုးလိုးကဲ့သို့ပင် လူသားတို့အပေါ်၌ ကပ်ရောဂါဘေးတွေ ကုစေနိုင်သကဲ့သို့ ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ဖျောက်စေနိုင်သော တန်ခိုး အားတမစ်(စ်) ၌ ရှိသည်။ သူသည် ဝမ်းဆွဲပညာနတ်ဒေဝီ ဖြစ်ပြီး ကလေးငယ်တို့ကို စောင့်ရှောက် သော တန်ခိုးရှင် ဖြစ်လေသည်။ လူကလေးငယ်တို့ကိုသာမက အမိ နို့စို့သော သတ္တဝါငယ် မှန်သမျှကို သူ စောင့်ရှောက်၏။ သို့ရာတွင် အမဲလိုက်ဝါသနာ ပါပြီး သူ နှစ်ခြိုက်သော သားကောင်မှာ ဆတ်သတ္တဝါ ဖြစ်လေသည်။

ခမည်းတော် ဇူးစ်ကြီးက သမီးတော် အားတမစ်(စ်)ကို အလွန်ချစ် လေသည်။

အားတမစ်(စ်) သုံးနှစ်သမီး အရွယ်တွင် သူ့ကို ပေါင်ပေါ်တင်ထား ရင်း ဇူးစ်ကြီးက အဘယ်မည်သော ဆုလက်ဆောင်များ လိုချင်သနည်းဟု မေးသည်။

သူ့ကလက်သော အားတမစ်(စ်)က ချက်ချင်းပင် လိုချင်သည်တွေ တသီတတန်းကြီး တောင်း၏။

'တာဝရအပူဇော်ဆုကို ပေးပါ ခမည်းတော်၊ မောင်တော် အပိုးလိုးလို ပဲ ဘွဲ့အမည် အမျိုးမျိုးလည်း ပေးပါ။ အဲ... သူ့လေးနဲ့ မြားမျိုးလည်း လိုချင်တယ်။ အလင်းရောင် ပေးတဲ့ ရုံးတော်တစ်ခုလည်း ပိုင်ချင်တယ်။ လိမ္မော် ရောင် အမဲလိုက်အင်္ကျီ ထုထွေရှည်ရှည်လည်း ပေးပါနော်။ သမီး နှစ်ထောက်ရှည် ပြီး အောက်နားမှာ အနီရောင် ကွပ်ထားရမယ်နော်။ ရံရွှေတော်တွေအဖြစ် အားလုံး အသက်ရွယ်တူတဲ့ သမုဒ္ဒရာ နှင့်ဖိနတ်သမီး ခြောက်ဆယ် လိုချင် တယ်။ ပြီးတော့ ဟိုးကရီးတ်ကျွန်းက အင်မိနီးဆက်စ်ဒေသက ခြံဆောက် နှင့်ဖိနတ်သမီး နှစ်ဆယ်လောက်လည်း ပေးပါ။ သူတို့ကိုတော့ သမီး အမဲလိုက် မထွက်တဲ့အခါ သမီးရဲ့ ဖိနပ်ရှည်တွေကို ထိန်းသိမ်းခိုင်းမယ်။ အမဲလိုက်နေပြီး တွေကိုလည်း အစာကျွေးကြရမယ်လေ။ သမီး အပိုင်စားချင်တာကတော့ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ တောင်တန်းတွေ အားလုံးပဲ။ နောက်ဆုံး လိုချင်တဲ့ ဆုကတော့ မြို့တစ်မြို့ပါ။ ဘယ်မြို့ရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ခမည်းတော် မေးချင်တဲ့ မြို့ပေး

တစ်မြို့ဆို ကျေနပ်ပါပြီ။ သမီးက မြို့မှာ နေမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။ တောင်တန်းတွေ ပေါ်မှာသာ အနေများမှာ ခမည်းတော်ရဲ့။ တစ်ခုတော့ ဒုက္ခပဲ။ ဝမ်းနာတဲ့ မိန်းမတွေကတော့ ခဏခဏ သမီးကို ပင့်ကြတော့မှာပဲ။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ လေ။ မယ်တော် လီးတိုးက သမီးကို မနာမကျင်ဘဲ သက်သက်သာသာ မွေးခဲ့ တာ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကြမ္မာနတ်သမီးကြီးတွေက သမီးကို သားဖွားမီးယပ် စောင့်ရှောက်ရေး နတ်ဒေဝီအဖြစ် ခန့်လိုက်ပြီးပြီ ခမည်းတော်ဘုရားရဲ့”

စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး အားတမစ်(စ်)က စူးစစ်၏ မှတ်ဆိတ်မွှေး ကြီးကို သူ့လက်လေးများနှင့် ချစ်စနိုး လှမ်းကိုင်၍ ဆော့သည်။

သွက်လက် ချက်ချာသော သမီးလှလေးကြောင့် သဘောအကျကြီး ကျသွားသော စူးစစ်က ဂုဏ်ယူဖြိုးကြီး ဖြိုးဖြိုး မိန့်တော်မူ၏။

“ဒီလို သမီးမျိုးတွေနဲ့ဆိုရင် မကြီးရွှေစာ ဟီးရာ မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်လိုက်စမ်းဟေ့၊ ခမည်းတော် ဂရုမစိုက်ဘူး။ သမီးတော် တောင်းတာတွေ အားလုံး ရစေဗျား။ နေဦး... ထပ်အပိုပေးလိုက်မယ်။ တစ်မြို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဟောဒီကုန်းမကြီးနဲ့ ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းစုတွေက မြို့ပေါင်း သုံးထယ် အပိုင်စားပေရော။ ဒီအပြင် မြို့တော်တော်များများကိုလည်း တခြား နတ်တွေနဲ့ တွဲဖက် အပိုင်စားစေ။ မြို့တွေရဲ့ လမ်းတွေနဲ့ သင်္ဘောဆိပ်တွေကို ငါ့သမီး စောင့်ရှောက်စေဗျား”

အားတမစ်(စ်)က စူးစစ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီး သူ့ပေါင် ပေါ်မှ ခုန်ထလိုက်သည်။ ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ကရီးတ်ကျွန်းမှ လူးကက်စ် (Leuxs) တောင်သို့ လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာချောင်းဆီသို့ လည်းကောင်း သွားပြီး ကိုးနှစ်အရွယ်ရှိ နှင့်ဖိနတ်သမီးလေးတွေကို ရံရွှေတော်တွေအဖြစ် ရွေးခေါ်သည်။ သူတို့ မိခင်တွေကလည်း ဝမ်းသာအားရ ထည့်လွှတ်လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် ယန်းပဲမောင်တင့်တယ် ဟိဖီစတက်စ်၏ ဖိတ်ကြားချက် အရ လိုင်းပါးရ (Lipara) ကျွန်းပေါ်ရှိ ယန်းပဲဆရာ ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီးများဆီ သွားလည်သည်။

ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီး သုံးဦးက ပိုးဆိုက်ဒင်အတွက် မြင်းစာခွက်ကြီး တစ်ခု ထုရှိက်ပုံသွင်းနေကြသည်။

စူးစစ်ထံမှ အားတမစ်(စ်) ခိုင်းရာ လုပ်ပေးရန် အမိန့်ရထားပြီးသော ဘရွန်တီးစ်ကြီးက ဆီးကြို၍ အားတမစ်(စ်)ကို သူ့ပေါင်ပေါ် တင်ထား၏။

မျက်လုံးတစ်လုံးတည်းနှင့် အရုပ်ဆိုးလှသော ဘရွန်တီးစ်ကြီး၏ အရောတဝင် ပြုလုပ်ခြင်းကို မကြိုက်သော အားတမစ်(စ်)က သူ့ရင်ဘတ်မှ အမွှေး လက် တင်ဆုပ်စာကို ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်ရာ ဘရွန်တီးစ်ကြီးအမှာ သေသည်အထိ ရင်ဘတ် ၌ အကွက်ကြီး ဖြစ်သွား၏။ သူတကာက ဘရွန်တီးစ်၌ မွှေးကျွတ်နာ ရှိသည် ဟု ထင်ကြသည်။

အားတမစ်(စ်) နောက်မှ ပါလာကြသော ငိုရွေတော် နှင့်ပိန်သမီးလေး တို့ကား ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီးများ၏ အသွင်ဆိုးကြီးများနှင့် သူတို့ ပန်းပုံဖိုမှ အသံကြီးများကြောင့် ဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ကြောက်နေကြရသည်။ ကြောက် ရှာကြမည်ပေါ့။ ဆုံးမ မခိုင်သော သမီးငယ်များကို မိခင်တွေက ဘရွန်တီးစ်၊ အားဂျီးစ်၊ စတီရက်ပီးစ် ဟူသည့် ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီးများနှင့် ခြောက်ထားခဲ့ ကြသည်ကိုး။

အားတမစ်(စ်)ကမူ ဆိုင်းကလော့ပ်ကြီးများကို မကြောက်။ သူတို့ လုပ်နေဆဲ ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မြင်းစားခွက်ကြီးကို ရုပ်ထားပြီး မိမိအတွက် ငွေလေး နှင့် မြားတွေ လုပ်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ အဖိုးအခအပြစ် မိမိ ပထမဆုံး ရသော သားကောင်၏ အသားကို စားခွင့်ပြုမည်ဟု ခပ်တည်တည် ဆိုသည်။ ဆိုင်း ကလော့ပ်တွေ အားတမစ်(စ်) ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးလိုက်ကြရ၏။

တန်ခိုးကြီးသည့် ဇူးစ်ကြီး၏ သမီးတော်ကိုး။

လေးနှင့် မြားတို့ ရရှိသောအခါ အားတမစ်(စ်)သည် အာကေးဒီးယသို့ သွား၍ ဆိတ်နတ်ပင်နှင့် တွေ့သည်။ ထိုအချိန်က ပင်န်သည် သူ မွေးထား သော အမဲလိုက်ခွေးများနှင့် ခွေးသားပေါက်လေးများကို ကျွဲရန် တောကြောင် ကြီး တစ်ကောင်ကို ဖျက်နေ၏။

ပင်န်က နားရွက် တွဲလောင်းကျနေသော အမဲလိုက်ခွေး သို့ကောင်ကို အားတမစ်(စ်)အား ပေး၏။ ခွေးနှစ်ကောင်သည် ရောင်စုံခွေးကျား ခြစ်ပြီး တစ်ကောင်က ကိုယ်တွင် အကွက်အပြောက် ပါသော ခွေးပြောက် ခြစ်၏။ ဤခွေးတွေ စွမ်းသည်လော မမေးနှင့်။ သူတို့ သုံးကောင် ပေါင်၍ ခြင်္သေ့ တစ်ကောင်ကို ဆွဲပြီး မိမိတို့၏ ခွေးအိမ်ဆီ ဆောင်နိုင်ကြသည် ဆို၏။

ဤခွေးကြီး သုံးကောင်အပြင် ဝေပါတာနယ်မှ အလွန် အပြေးမြန်သော အမဲလိုက်ခွေးကြီး ခုနစ်ကောင်ကိုလည်း ပင်န်က ပေးလိုက်သေး၏။

နိုင်ယင်နာ

ထိုနောက် အားတမစ်(စ်)သည် ဦးချို ရှိသော သမင်နီ လေးကောင်ကို အရှင် ဖမ်းယူပြီး ရွှေစက်သွားခွံ၍ ရွှေရထားတွင် ကကြီး တပ်ဆင်လျက် ဆွဲစေသည်။

သမင်နီ ကသော ရွှေရထားဖြင့် အားတမစ်(စ်)သည် မြောက်ဘက်ရှိ သရောရ (Thracia) နယ် ဟီးမက်စ် (Haemus) တောင်သို့ လာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် အာရှ မိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီးသို့ လာခဲ့ပြီး မိုက်ရှီယ (Mysia) နယ်မှ မိုက်ရှီရင်အိုလပ်တစ်

(Mysian Olympus) တောင်ထိပ်ရှိ မိုးကြိုး ထိမှန်ထားသော သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်၏ မီးကျိုးခဲများနှင့် တို့ ရှိ၍ မိမိ၏ ပထမဦးဆုံး ဖြစ်သည့် ထင်းရှူး မီးတန်ဆောင်ကို ထွန်းညှိလိုက်သည်။

အားတမစ်(စ်)သည် ငွေလေးကို လေးကြိမ် ပစ်စမ်းကြည့်သည်။ ပထမ နှစ်ကြိမ်၌ သစ်ပင်များကို ပစ်ကြည့်သည်။ တတိယအကြိမ်၌ တောကောင် တစ်ကောင်၊ စတုတ္ထ ပစ်မှတ်သည်ကား အမေဃားတို့ ကြီးစိုးသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည် ဆို၏။

ဤခရီးမှ အားတမစ်(စ်) ပြန်လာပြီး ခေါ်မတိုင်း၌ နားသောအခါ မြစ်စောင့် နှင့်ဖန်တီသမီး ရံရွှေတော်တို့က သမင်နီများကို ကကြီးမှ ချွတ်ပေး ရသည်။ သူတို့ ကိုယ်မွေးများကိုလည်း သုတ်ပေးရသည်။ အစာလည်း ကျွေး ပြီး ရွှေစားခွက်များ၌ ရေချပေးရသည်။ သမင်နီတို့၏ အစာကား စူးစ်ကြီး၏ မြင်းတို့သာ စားရသည့် ဟီးရာ၏ စားကျက်မြေမှာ ပေါက်သည့် အခွ သုံးခွ ပါသော အရွက် ဖြစ်သည် ဆိုသတည်း။

အသီးနီးကဲ့သို့ အားတမစ်(စ်)က အပျိုစင်ဘဝကို မြတ်နိုးသည်။ အပျိုစင်ဘဝနှင့်သာ နေသည်။

အပျိုစင် တန်ခိုးရှင်ကိုမှ ချစ်သူတွေကလည်း ရှိဖြစ်အောင် ရှိသေးသည်။ သီးတစ်(စ်)၏ သား မြစ်စောင့်နတ် အယ်လ်ဖီးယက်စ် (Alpheius) ကား ဤကဲ့သို့သော ချစ်သူရဲကောင်း ဖြစ်လေသည်။ သူက အားတမစ်(စ်) နောက် ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သည်။ အီးလစ်(စ်) (Elis) နယ်

လီးတရိုနီ (Letrini) အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ အယ်လ်ဖီးယက်စ်ကို အားတမစ်(စ်)က ကောင်းကောင်းပညာပြုပြီး အရူးလုပ်တော့၏။

အားတမစ်(စ်)က မိမိ၏ မျက်နှာကို ခွံဖြူတို့နှင့် လိမ်းလိုက်၏။ ရုံရွေတော် နှင့်ဖိနတ်သမီး အားလုံးကိုလည်း လိမ်းကြေစေ၏။ မျက်နှာ၌ ခွံဖြူညီတူ လိမ်းထားသော အမျိုးတစ်သိုက်လုံးကြီးထဲတွင် မည်သူ အားတမစ်(စ်) ဖြစ်မှန်း အယ်လ်ဖီးယက်စ် ခွဲခြား မသိတော့။

လက်လျှော့ နောက်ဆုတ် ပြေးသော အယ်လ်ဖီးယက်စ် နောက်မှ သရော် ပြောင်လှောင် ရယ်မောသံတို့က လိုက်ကြတော့သည်ဟူ၏။

အားတမစ်(စ်)က သူ့ရုံရွေတော်များကိုလည်း အနှံ့စည်း မလွှတ်အောင် ထိန်းသိမ်း ကွပ်ညှပ်ထား၏။ သည်ကြားထဲက ကလစ်စတို (Callisto) ခေါ်သော သူ့ရုံရွေတော် တစ်ယောက်ကို သူ့ခမည်းတော် ဇူးစ်ကြီးကိုယ်တိုင် ဆွတ်ခူးပြီး ချစ်တလင်း၌ ချစ်လျှဟာ ခင်းဖြစ်အောင် ခင်းသွားသည်။ ကလစ်စတို၌ သန္ဓေတည်မှ အားတမစ်(စ်) သိသွားရာ အားတမစ်(စ်)က ကလစ်စတိုကို ဝက်ဝံအဖြစ် ပြောင်းလိုက်ပြီး သူ့အမဲလိုက်ခွေးကြီးတွေကို လွှတ်၍ လိုက်စေတော့၏။ ဇူးစ်ကြီး အချိန်မီ ဝင်ကယ်၍သာ သက်သာတော့သည်။ ကလစ်စတိုကို ဇူးစ်က ဝင်ဖမ်းခေါ် ကောင်းကင်သို့ ပို့ကာ နောင်သောအခါ ဝက်ဝံတာရာသဏ္ဍာန် ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်း တင်ထားပေးခဲ့၏။

အချို့ကမူ ကလစ်စတိုကို အစကတည်းက ဝက်ဝံ ဖြစ်အောင် ဇူးစ်က ရုပ်ဖျက် ဖန်ဆင်းထားသည် ဆို၏။ အကြောင်းသိသွားသဖြင့် မနာလိုသော ဟီးရာက အားတမစ်(စ်)ကို လှည့်စားသည်။ ကလစ်စတိုမှန်း မသိသော အားတမစ်(စ်)က ဝက်ဝံအစစ် ထင်မှားပြီး အမဲအဖြစ် လိုက်သည် ဆိုကြ၏။

ကလစ်စတို၏ သား အားကက်စ် (Arcas) မှာမူ အန္တရာယ်အပေါင်း မှ လွတ်မြောက်ပြီး နောင်အခါ သူထံမှ အာကေးဒီယ နယ်သားများ ဆင်းသက် ပေါက်ဖွားလာကြသည် ဆို၏။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း အက်တီးယင် (Actaeon) ခေါ်သော လူလင် တစ်ဦး ကျောက်ဆောင်တစ်ခုကို မှီလျက် ရပ်နေမိသည်။ မလှမ်းခကမ်း၌ စမ်းချောင်းတွင်း၌ အားတမစ်(စ်)က ရေချိုးနေသည်။

ဤသည်ကို အက်တီးယင်မှာ 'မရည်မထင်၊ ဖြတ်ခြင်း မြင်သည်' ကိုချောလေးက ရှောင်မသွား။ 'တင်ပြစ်မစက်၊ လုံလုံညက်ကို၊ ထက်နတ် ဘုံနေ၊ ခုသာကြောသို့၊ ထင်ချေ ရှုမျှော်' လျက် ငေးနေမိသည်။

အားတမစ်(စ်) အရှက်ကြီး ရှက်သွားသည်။ မိမိ၏ တင်ပြစ်မစက်၊ လဲ့လဲ့ညက် တစ်ကိုယ်လုံးကို မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း မြင်ပူနေသည်ဟု အက်တီးယင် လျှောက်မကြားနိုင်ရန် အပျိုစင်ကြီး ရက်စက်တော့၏။

အားတမစ်(စ်)က အက်တီးယင်ကို ဆတ်တစ်ကောင်အဖြစ် ပြောင်း ပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့အမဲလိုက်ခွေးကြီးတွေကို လွှတ်၍ အက်တီးယင်ကို တစ်စစီဖြစ်အောင် ကိုက်သတ်စေလိုက်သည်။

သေခါနီး *ချစ်ပိုင်ဆက်ရာ၊ လက်ဆောင်လျှာမှ၊ သက်သာ ဖြစ်သင့်၊ ပေထိုက်တင့်* ဟု အက်တီးယင် အော်သွားသေးသည်လော... မသိ။

အားတမစ်(စ်)... ဒိုင်ယင်နာ... လှသလောက် ရက်စက်လှပါပေသည် တကား။

သူ့စရိုက်၊ သူ့သဘာဝကို မသိမီ အင်္ဂလိပ်ကဗျာမှ ဒိုင်ယင်နာအကြောင်း ဖတ်ပြီး တစ်ယောက်သော သူ၏ အလှကို ကျွန်တော် မောင်ဘုန်းနိုင်လည်း လှလင်ဘာဝ ဝမ်းချိုခဲ့ဖူးသည်။

*သခင်ငဲ့စ
နတ်နိုးလခါ
တစ်ည ဌန်းပြေ
ပင်မြေပြေတွင်
စန်းငွေယုန်ပုံ
ဗိမာန်နန်းရှင်
သက်လည်းလျှင်သို့
အံ့ထင်မှူးရိပ်...*

*သူ့*ကို ကျွန်တော် တင်စားလိုက်သော *စန်းငွေယုန်ပုံ၊ ဗိမာန်နန်းရှင်* ဆိုသည်မှာ ဒိုင်ယင်နာ... အားတမစ်(စ်)... ။

အားတမစ်(စ်) ငွေမြားစူး၍ အင်း... ကျွန်တော်လည်း အတော်ခံလိုက် ရဖူးသည်။

အခန်း [၂၀]

**ဒီမီးတား၏
စရိုက်သဘာဝ**

ဒီမီးတားကား စူးစဲကြီး၏ အစ်မတော် တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး စိုက်ခင်း၊ ပျိုးခင်း၊ လယ်ကွင်း၊ ယာကွင်းတို့ကို စိုးသော တန်ခိုးရှင်မ ဖြစ်သည်။

ဒီမီးတားနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေးခေါ်မတို့၌ ထုံးစံတစ်ခု ရှိသည်။ သူတို့က သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့အား မပေါင်သင်းကြမီ ဒီမီးတား နတ်စင်သည် မယ်တော်တို့ဆီ လွှတ်ကြသည်။ ထိုမယ်တော်တို့က ဆုံးစော်ရာ သဏ္ဍာတွေ၏ လျှို့ဝှက်ကိစ္စများအား သတို့သား သတို့သမီးတို့ကို လက်တွေ့ဖြင့် သင်ကြားပေးကြသည် ဆို၏။

ဤသို့ ဖြစ်လေရာ လယ်ခင်း၊ ယာခင်းတို့၏ အရှင်မသည် မျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေးဆိုင်ရာ တန်ခိုးရှင်လည်း ဖြစ်နေသည်။

အင်း... ဆီဆိုင်တော့ ဆီဆိုင်လေသလား။

သို့ရာတွင် မျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေး တန်ခိုးရှင်မကြီးခေမာ၌ ယခုအခါ မိမိကိုယ်ကို 'မောင့်မူပိုင်ရှင်' ဟု ကြွားဝင့်စရာ ကိုယ်ပိုင်လင် မရှိရှာတော့။

အသီးနှီးတို့၊ အားတမစ်(စ်)တို့ကဲ့သို့ ဒီမီတားသည် အပျိုစင်တော့လည်း မဟုတ်။

ဟီးရာ မတိုင်မီ ဒီမီတားသည် ဇူးစ်ကြီး၏ တရားဝင်မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဩတ်... ထိုစဉ်က ဒီမီတားသည် နုပျိုစိုလန်းသည့် ပူးပွင့်စပန်းဖြစ်လေသည်။ ဇူးစ်နှင့် ဒီမီတားသည် ကော (Core) ဟု ခေါ်သော သမီးလှတစ်ပါး၊ သူ့ဖအေကဲ့သို့ပင် 'မျှား' ချင်သော ဆိုင်းအက်စက်စ် (Iacehus) ခေါ်သားတစ်ပါး ရခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ခုတော့ဖြင့် မရှိပြည် နဂိုနေ ပျက်ယွင်းသောကြောင့် ထင်သည်။ ဇူးစ်က စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီးလေပြီ။

ဒီမီတား၌ ပလူးတက်(စ်) (Plutus) ဟု ခေါ်သော အခြားသားတစ်ယောက်လည်း ရှိသေးသည်။ ဤသားကိုမူ တိုင်းတန် အိုင်အဆီးယက်စ်နှင့် တရားမဝင်ဘဲ ညားပြီး ရခဲ့လေသည်။

ဇူးစ်ကြီး ပုခက်တွင်း ရှိစဉ်က စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြရသော ဒက်တလစ်ညီနောင်များကို မှတ်မိကြမည် ထင်ပါသည်။ အိုင်အဆီးယက်စ်သည် ထိုညီနောင်များအနက်မှ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ဖြစ်ကြသဒ္ဓမှာ ဤသို့...

ဓမ္မကြံ ဇွမ်ကြံသော ခေါမနတ်တို့ ထုံးစံအတိုင်း အချစ်နတ်သမီးအက်ဖရာဒိုက်တီးနှင့် ခေါမနတ် ဆဲရီးစ်တို့ ယန်းပဲမောင်တင့်တယ် ဟိဖီစတက်စ်၏ ကွယ်ရာ၌ 'လှေကြီးပေါ် လှေငယ်တင်' ကြသည်။ ဤမှ ဟားမိုးနီယ (Harmonia) ခေါ် သမီးတစ်ဦး ဓွေးခဲ့သည်။ ဟားမိုးနီယသည် လူမင်းသား သူရဲကောင်း သီး(ဘ်)စ် မြို့နန်းတည်မင်း ကက်ဒမက်စ်နှင့် လက်ထပ်သည်။ ထိုလက်ထပ်ပွဲမှာ အိုလင်ပီယင်ဒီးအက်တီ တန်ခိုးရှင်တို့ ပထမဆုံး စုံစုံညီညီ တက်ရောက် ချီးမြှင့်သော လူမင်္ဂလာအောင်ဟု ဆို၏။ ထိုမင်္ဂလာပွဲ၌ နက်ကာတာ (Nectar) ခေါ်သော နတ်သုဒ္ဓါ ယစ်ရွေရည် ယမကာတို့ ချောင်းရေနယ် ဝိုးသည် ဆို၏။ ခေါမနတ်တွေလည်း ဦးမင်းကျော် ရှုံးအောင် သောက်ကြမူးကြသည်။

ယစ်ရွေရည် လောင်း၍ ချစ်မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ကြသော ဒီမီတားနှင့် အိုင်အဆီးယက်စ်တို့သည် ကျန်နတ်ပရိသတ် အလစ်၌ နန်းအိမ်မှ တိတ်တိတ် ထွက်လာကြပြီး သုံးထပ် ထယ်ထိုး၍ ထွန်ရေးဝနေသော လယ်မြေကို ချစ်တလင်းပြု၍ ချစ်ဗျူဟာခင်းကြသည်။

နန်းအိမ်သို့ သူတို့ ပြန်လာကြသောအခါ ပျက်နေသော အမှုအရာ၊ လက်နှင့် ခြေများမှာ ရွံ့တွေ စသည်တို့ကို မြင်လျက် 'မပြေးသော် ကန်ရာ ရှိသည့် ခွေးနှစ်ဖော် သံဝါညှိ'ကြသည့် ကိစ္စကို ဇူးစ်ကြီး ရိပ်မိသွား၏။

ဤတွင် ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲသွားသော ဇူးစ်က အိုင်အဆီးယက်စ်ကို မိုးကြိုးပစ်သတ်လိုက်တော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ဘဝ၌ အစွန်းအထင်း ရှိသော်လည်း ဒီမီးတား၏ ပင်ကို စိတ်ရင်းမှာမူ နူးညံ့သည်။ တန်ခိုးရှင်မတစ်ဦးအနေနှင့် လူတို့အပေါ် အလွယ်တကူ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်လေ့မရှိဟု ဆိုသည်။

အရစ်ဆီးကသွန် (Erysichthon) ဟု ခေါ်သော လူလင်တစ်ဦးကို ကား ဒီမီးတားသည် မှတ်လောက်အောင် ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဒိုးတီယင် (Dotium) အရပ်တွင် ပီလက်စ်ဂျီ (Pelagii) လူမျိုးစု တစ်စုက ဒီမီးတားအတွက် ရည်စူးပြီး တောဥယျာဉ်တစ်ခုကို ခိုက်ချိုးဖြုတ် ပူဇော်ထားရာ အဖော် နှစ်ဆယ်ကို ခေါင်းဆောင်လျက် အရစ်ဆီးကသွန်က ထိုတောအုပ်အတွင်း ကျူးကျော် ဝင်ရောက်၍ မိမိ၏ ညစာ စားပွဲတော်ခန်းမ ဆောက်ရန် သစ်အတွက် နတ်နေပင်များကို ခုတ်လှဲသည်။ ယထာပင်သော် မရက်စက် တတ်သော ဒီမီးတားက ထိုတော၌နေသော မယ်သူတော် နီးဆစ်ပီး (Nicippe) အသွင်ဆောင်လျက် အရစ်ဆီးကသွန်ကို ညင်ညင်သာသာ ဆုံးမ တားမြစ် သည်။ လူရမ်းကား အရစ်ဆီးကသွန်က မနာခံသည့်အပြင် ပုသိန်နှင့် ခုတ်သတ် အံ့ဟု ခြိမ်းခြောက်သော ခဏ၌ကား ဒီမီးတားသည် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ထိန်လင်း စေလျက် မိမိ မည်သူဖြစ်ကြောင်း ပြရုံမက အရစ်ဆီးကသွန်ကို ထူးဆန်းသမျှ ရက်စက်သော ပြစ်ဒဏ်ပေး၏။

ထိုခဏမှ စပြီး အရစ်ဆီးကသွန်သည် ဇူစကာ ရွံ့ဆောင် မည်မျှ စားစား အဆာက မပြေတော့။ သူက အိမ်ပြန်ပြီး မိဘကျွေးသော အစားအစာ တို့ကို ပြောင်အောင် စားပစ်သည်။ စားလေလေ ဆားလေလေ လူကလည်း ပိန်လေလေ ဖြစ်လာတော့သည်။ နောက်ဆုံး၌ မိဘတို့ပင် သူ့ကို မကျွေးမွေးနိုင် တော့။ ဤသို့ဖြင့် လမ်းတကာ လည်၍ အညစ်အကြေးတို့ပင် စားသော သူတောင်းစားတစ်ဦး ဖြစ်သွားသည်။

သူ နှစ်သက်သူကိုကား ဒီမီးတားသည် ထူးထူးဆန်းဆန်း မတတ်၏။

သူ တစ်ညတာ ချစ်ခဲ့ရသည့် ဆိုင်အဆီးယက်စ်ကို မိုးကြိုးနှင့် ပစ်သတ်ခဲ့သော ဇူးစ်ကြီးကို ဒီမီးတားက မကျေ။ ကရီးတ်ကျွန်းသား ပင်ဒရီးယက်စ် (Pandareus) ဆိုသူက ဒီမီးတားကိုယ်စား လက်စားချေသည့်အနေနှင့် ဇူးစ်ကြီး၏ ရွှေအဆင်း ရှိသော ခွေးကြီးတစ်ကောင်ကို ခိုးပေးသည်။ အရစ်ဆီးကသွန်ကို ပေးသော ပြစ်ဒဏ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော ဆုကို ပင်ဒရီးယက်စ်အား ဒီမီးတားက ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ပင်ဒရီးယက်စ်၏ ပါစက ဝမ်းမီးငြိမ်း၍ ဆာလောင်ခြင်းကို ဘယ်သောအခါမှ မခံစားရတော့ဟု ဆိုသည်။

အင်း... အဟင်း... ဤဆုမျိုး လိုချင်၍ ကျွန်တော်ပင်လျှင် ဒီမီးတားကို အရမ်းကိုးကွယ်ချင်နေသည်။

သို့ရာတွင် ဒီမီးတားသည် တန်ခိုးရှင်တို့အနက် ကံဆိုးမ ဖြစ်လေသည်။

ဒီမီးတား၏ သမီးအလှ ကောကို မြေအောက်ကမ္ဘာစိုးသူ ဟေးဒီးစ်က အကြိုက်ကြီး ကြိုက်ပြီး လက်ထပ်ခွင့် ပေးရန် ဇူးစ်ထံ တောင်းသည်။

ဇူးစ်ကြီး ဦးနှောက်ခြောက်တော့၏။

တစ်ဖက်တွင် သူ့နောင်တော် အကြီးဆုံးနှင့် ရဲဘော်ရဲဘက်ကြီး ဟေးဒီးစ်ကို မငြင်းချင်။ မငြင်းနိုင်။ တစ်ဖက်တွင်ကား သူ့သမီး ကောကို မြေအောက်ကမ္ဘာ တားတရုတ်စ်သို့ ထာဝရစံရန် ထည့်လိုက်လျှင် မိမိအား ဒီမီးတားက တစ်သက် ခွင့်လွှတ်တော့မည် မဟုတ်။

ရာဇပရိယာယ် ကြွယ်သော ကမ္ဘာဦးဘုရင်ကြီးပီပီ ဇူးစ်က အမိပွာယ် ယူချင်သကဲ့သို့ ယူ၍ရသော စကားကို ဆို၏။

“သဘောတူကြောင်း ခွင့်ပြုချက် မပေးနိုင်လင့်ကစား သဘောမတူကြောင်း ကန့်ကွက်ချက်လည်း မပြုနိုင်ပြန်ဘူး နောင်တော်ရေ...”

ဤကိစ္စ၌ ဇူးစ်သည် အသာ ‘ရွှေမျက်နှာတော်လွှဲ’ထားချင်မှန်း ရိပ်မိသော ဟေးဒီးစ်က ရဲတင်းသွားတော့သည်။

တစ်နေ့၌ ကောသည် မြက်ခင်းသာ တစ်ခု၌ သဘာဝပန်းများကို လျှောက်ခူးနေစဉ် ဟေးဒီးစ်က ဇွတ်ပွေ့ယူ ခိုးပြေးတော့၏။

ဒီမီးတားသည် ကိုးနေ့နှင့် ကိုးညတိတိ ထမင်းမစား ရေမသောက်ဘဲ ကော၏ နာမည်ကို တကြော်ကြော် ဟစ်ခေါ်လျက် သမီးပျောက် ရှာပုံတော်

ဖွင့်သည်။ သံလွန်စ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ကို ကား မှော်ပညာစိုးသော နတ်သမီး ဟက်ကတီ (Hecate) ထံမှ ရခဲ့သည်။

ဟက်ကတီက တစ်နံနက်တွင် ကော၏ 'မုဒိမ်း... မုဒိမ်း' ဟု အော်သံကို ကြားခဲ့ရကြောင်း၊ အသံလာရာဆီသို့ ကယ် ရန် မိမိ အပြေးသွားသောအခါ ဘာအရိပ် အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရတော့ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဟက်ကတီ

ဆယ်ရက်မြောက်တွင် မိမိကို တစ်ဖက်သတ် လိုက်နေသော ငှက်ဆိုက်ဒင်နှင့် ဝင်တိုးသည်။ လွတ်မည်လောဟု မြင်းမယောင်ဆောင်မိသော ဒီမီးတားမေများ ပိုးဆိုက်ဒင် မြင်းသိုးကြီးနှင့် နှလုံးနှာမဆုံးသည့် အဖြစ်ဆိုးကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရရှာ သည်။

မြင်းမအသွင်ကို စွန့်ကာ လူမိန်းမအသွင် ဆောင်လျက် ဒီမီးတားသည် **အီလူးဆစ်စ်စ်** (Eleusis) အရပ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်ရာ ဘုရင် **ဆီးလီးယက်စ်စ်** (Celeus) မိဖုရား **မီးတန်းရ** (Metaneira) တို့က ကြင်ကြင်နာနာ ဖော်ဖော် ရွှေရွှေ လက်ခံကြသည်။ ထိုအချိန်၌ ဘုရင်နှင့် မိဖုရားတွင် **ဒီမိုဖွန်း** (Demophoon) ခေါ် သားငယ်တစ်ဦး ထပ်မံဖွားပြီးစ ဖြစ်သောကြောင့် ဒီမီးတားသည် နို့ထိန်းတော်အဖြစ် ခန့်ထားကြသည်။ ခြေသေနံရွှန်သည့် ဒုက္ခိတ ဖင်သင်္ခါတေး **အိုင်းအင်မ်ဘီး** (Iambe) က ဒီမီးတား ရွှင်ဖြူလာသောနေ့ ညနံညနံတတ်တတ် ဟာသကဗျာများကို ရွတ်ရွတ်ပြသည်။ အထိန်းအချိန်တော် အချိန်အချိန် ဘောဘိုး (Baubo) ကလည်း နောက်ပြောင်လျက် ဘာလီတို့ အားသေအောင် ကို သောက်ရန် ဒီမီးတားအား တိုက်တွန်း၏။ ဒီမီးတားကိုယ်တိုင်လည်း ရွှင်ဖြူ သွားသည်လော၊ ပြန်လည်နောက်ပြောင်လေသည်လော ခေါ်၊ ဘာလီတို့သည် ကို သောက်ပြီး ဝမ်းနာသည့် ဟန်ဆောင်၍ ညည်းပြသည်။ ထိုနောက် တစ်ခဏ ၌ လှည့်ပြသည်ဟု မိမိ၏ ဂါဝန်အောက်တွင်းမှနေ၍ မိမိ၏သား နှိုင်းအင်မ်ဘီး ကို ဆွဲထုတ်ပြ၏။ အိုင်းအင်မ်ဘီးသည် မိမိ၏ လက်မောင်းများသို့ နှစ်ကပ်၍ မိခင်ကို နမ်းသည်။

ဤသည်တို့ကို မြင်တွေ့သော ဆီးလီးယက်စ်၏ သားအကြီး အဘားစ် (Abas) က အော်သည်။

“တကတဲရာ... ဗိုက်ထဲက ကလေး ထွက်ကျအောင် အစားအသောက် ငမ်းလိုက်ပါဘိ”

အမွှေးအကြိုင် ထည့်ထားသော ဘာလီကျီရည်ကို တစ်ကျိုက် သောက်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထွက်လာသော ဒေါသနှင့် ဒီမီးတားက အဘားစ် ကို စိန်းစိန်းစိုက်ကြည့်ရာ အဘားစ်မမျာ နေရာတွင်ပင် တောက်တဲ့တစ်ကောင် ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဤအတွက် မှောင်တရစ်သော ဒီမီးတားက ဆီးလီးယက်စ်ကို အစားပေး ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် မင်းသားလေး ဒီမိုဖွန်းကို သေခြင်းကင်းသူအဖြစ် လုပ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုညည ဒီမိုဖွန်းကို မီးလှုံ့၍ ကင်ကာ ဒီမီးတားက မရုဏဓာတ်များကို မီးပို့ပစ်နေသည်။ ဤအစီအရင်ကို လူမမြင်ရဟု ဆို၏။ ကံဆိုးချင်တော့ သစ်အရင် မပြီးခင် မီးတန်းရုက အခန်းတွင်း ဝင်လာရာ စည်းပေါက်ပြီး ဒီမိုဖွန်း မီးလောင်၍ သေသည်။

“အောင်မယ်လေး... ငါ့အိမ်တစ်ခုလုံး ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပါပေါ့”

ဒစ်ဆူးလီးစ်

ဟု သားနှစ်ဦး၏ ဒုက္ခကို ကြည့်ပြီး ရာဇ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ဘဲ ဆီးလီးယက်စ်က ငိုကြွေးရှာ သည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး ဆီးလီးယက်စ်ကိုလည်း ဒစ်ဆူးလီးစ် (Dysaules) ဟု ခေါ်ကြသည် ဆို၏။ ကံဆိုးသော အိမ်ရှင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဒီမီးတားကမူ အားပေး၏။

“မင်း မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်ပါ

ဒစ်ဆူးလီးစ်။ တရိုင်းတိုး လမက်စ် (Triptolemus)

အပါအဝင် မင်းမှာ သားသုံးယောက် ကျန်နေသေးတာပဲ။ တရိုင်းတိုးလမက်စ် ကို ငါ ကောင်းကောင်းမ၊ မယ်။ သားနှစ်ယောက် ဆုံးခဲ့ရတာ မေ့သွားတဲ့အထိ ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်း ပြပါမယ်”

ဒီမီးတားသည် ဖခင်၏ သိုး နွား တိရစ္ဆာန်များကို ကျောင်းနေသည့် တရိုင်းတိုးလမက်စ်ဆီ သွားသည်။ သူကလည်း ဒီမီးတားကို ဘယ်သူမှန်း ကောင်းကောင်း သိသည်။

သူက ဒီမီတား လိုချင်သော သတင်းကို ပေး၏။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်ရက်က သူညီအပ်ကိုများ ဖြစ်ကြသူ သိုးကျောင်းသား ယူးမဲလ်ပက်စ် (Eumolpus) နှင့် ဝက်ကျောင်းသား ယူးဘူးလီးယက်စ် (Eubuleus) တို့သည် မြက်ခင်းများတွင် သူတို့ တိရစ္ဆာန်များကို အစာရှာစား စေလျက် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုစဉ်တွင် ပထဝီ မြေပြင်သည် ဟက်တက် ကွဲ၍ ပွင့်သွားသောကြောင့် ဝက်များသည် ယူးဘူးလီးယက်စ် မျက်စိအောက် မှာပင် မြေတွင်းသို့ ကျပျောက်ကုန်သည်။ မရှေးမနှေးမှာပင် ပြင်းထန်သော မြင်းခွာသံများကို ကြားရပြီး မြင်းနက်ကြီးများ ဆွဲသော စစ်ရထား တစ်စီး ပေါ်လာ၍ ပထဝီ အက်ကွဲကြောင်းကြီးအတွင်းသို့ တစ်ရိုက်ထိုး မောင်းဝင်သွား သည်။ ရထားမောင်းသူ၏ မျက်နှာကို မမြင်နိုင်သော်လည်း သူ့လက်တစ်ဖက် ကမူ ပေါ်နေပြီး ငယ်သံပါအောင် အော်နေသည့် မိန်းမမျှီတစ်ယောက်ကို တင်းကျပ်စွာ ပတ်ရစ် ပွေ့ဆောင်ထားသည်။ သူ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်ကို ယူးဘူးလီး ယက်စ်က ယူးမဲလ်ပက်စ်ကို ပြောပြပြီး ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြသည် ဆို၏။

ဤသက်သေခံစကား ရရချင်းပင် ဒီမီတားသည် ဟက်ကတီကို ဆင့်ခေါ်လျက် နေ့တံသား ဟီးလီးယက်စ် (Helius) ထံ သွား၏။ ဟီးလီးယက်စ် သည် ဤလောကတွင် ဖြစ်ပျက်သည် မှန်သမျှကို မမြင်မရှိ မြင်သူ ဖြစ်လေရာ သူ့ကို ဒီမီတားနှင့် ဟက်ကတီတို့က အကျပ်ကိုင် စစ်မေးကြတော့၏။ တရားခံ သည် ပေးဒီးစ် ဖြစ်ကြောင်း။ ဤမျှ ရဲဝံ့သည်မှာလည်း မြေကြီးလက်ခတ် မလွှဲ သူညီ ဇူးစ်ကြီးက အလိုတူ အလိုပါ ဖြစ်သောကြောင့်သာဟု ဟီးလီးယက်စ် က အစစ်ခံသည်။

ဒီမီတား၏ ဒေါသ ပေါက်ကွဲတော့၏။

ဇူးစ်ကြီးအပေါ် စိတ်နာလှသောကြောင့် ဒီမီတားသည် နတ်တို့ ခံရာ အိုလပ်ပတ်စ်တောင်တော်သို့ မပြန်တော့။ ကမ္ဘာမြေကြီးတစ်ခွင်တွင်သာ ခြေဦး တည့်ရာ လျှောက်သွားနေသည်။ သို့ရာတွင် ရိုးရိုးကောင်းကောင်း သွားနေသည် မဟုတ်။ မိမိ၏ ဒေါသနှင့် အဖုန်းတွေကို ကမ္ဘာမြေပေါ်၌ ပုံပစ်ချရင်း သွားသည်။

ဟီလီးယက်စ်

ဒီမီတာသည် လယ်ခင်း၊
ယာခင်းနှင့် မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေး
ဆိုင်ရာ တန်ခိုးရှင်မ ဖြစ်ကြောင်း
ဆိုခဲ့ပြီ။ ယခု ဇူးစ်တို့ ဟေးဒီးစ်တို့
အပေါ် မနိုင်သမျှ ဒီမီတာက
သူ့တန်ခိုးဖြင့် အဖျက်လုပ်ငန်းကို
ကမ္ဘာမြေပေါ် မဲ၍ချသည်။

ဒီမီတာက ကမ္ဘာမြေပြင်
ပေါ်ရှိ သစ်ပင်ကြီးတွေ မှန်သမျှ
မပွင့်အောင် မသီးအောင်၊ အခြား

အပင်ငယ်တွေ မှန်သမျှ မပေါက်အောင် မရှင်အောင် လုပ်ထည့်ပစ်လိုက်ရာ
မဆီမဆိုင် လူသားအားလုံး ငတ်မွတ်သေဆုံးပြီး မျိုးတုံးရမည့် ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်
ရတော့၏။

ဤတွင် ခြေထောက် လောကကြီး၏ ဖခင်ကြီးဟူသော သူ့ကို ယူထားသည့်
ဇူးစ်ကြီး မျက်လုံး ဖြေရတော့၏။ လူသားတွေ မျိုးတုံးလျှင် မိမိ၌ တာဝန်မကင်း။

သို့ရာတွင် ဟောရာဇာဏုမြေကြီးကလည်း ရှိသေးသည်။ အဲဒါကြီးကို
လည်း အခုခေခိုင်း။ ထို့ကြောင့် အီလူးဆစ်(စ်)အရပ်၌ နေနေသော ဒီမီတာအိ
ကိုယ်တော်တိုင် ကြွပြီး ချောရန် ရှက်နေသည်။

ပထမအကြိမ်တွင် သက်တံနတ်သမီး အိုင်းရစ်(စ်) (Iris) ကို ချစ်ကြည်
ရေး တမန်တော်အဖြစ် ဒီမီတာထံ ဇူးစ်က စေလွှတ်လိုက်၏။ အိုင်းရစ်(စ်)ကို
ဒီမီတာက အဖက်ပင် မလုပ်ခဲ့။

ဤတွင် ဇူးစ်ကြီးက မိမိမှတစ်ပါး အခြား အိုလင်ပီယင်နတ်အပေါင်း
ကို အထူးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ခွဲ၍ ဒီမီတာထံ စေလွှတ်ပြန်၏။ သူတို့မှတစ်ဆင့်
လက်ဆောင်တွေလည်း ပေးလိုက်သည်။ 'ကျေပါနော်... မအေးစိန်' ဟူ
ကောလိပ်ကုန်နေဝင်း လေဖိုးနှင့်လည်း 'ကျေပါနော်... ဒီမီတာရယ်' လုပ်နိုင်သည်။

ဒီမီတာက မအေးစိန် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် မကျေ။

အထူးကိုယ်စားလှယ်တော်အဖွဲ့အား အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်သို့
ပြန်မလိုက်နိုင်ကြောင်း။ မိမိ၏ သမီး ကောကို မိမိထံ ပြန်မအပ်မချင်း ကမ္ဘာ

မြေပြင်တစ်ခွင်လုံး မြို့နေအောင် ဆက်လုပ်ထားမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြတ်ပြတ် သားသား ပြန်ကြားလိုက်၏။

ဇူးစ်ကြီးခမျာ လုပ်စရာ တစ်နည်းသာ ကျန်တော့သည်။

သူက သူ့သားတော် ခပ်တိုင်းနေ သံတမန် လူလည် ဟားမီးစံကို မြေအောက်ကမ္ဘာဆီမှ ဟေးဒီးစ်ထံ အမြန်ဆုံး စေလွှတ် ပြောခိုင်းရတော့၏။

“မဖြစ်တော့ဘူး နောင်တော်ရေ... ကောကို သူ့အမေဆီ အမြန်ဆုံး ပြန်အပ်ပေတော့၊ နို့မဟုတ်ရင် နောင်တော်တို့ ကျွန်တော်တို့ နတ်ခင်ခင်က ခွေးဖြစ်ကိန်း ဆိုက်နေပြီ”

ဟေးဒီးစ်ထံမှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ဟားမီးစံကို ဒီမီးတားဆီ စေလွှတ်၍ ပြောခိုင်းရပြန်၏။

“အမိ... သမီးကို အမိလက် ပြန်အပ်ပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခြင်းချက် စည်းကမ်းလေးတော့ ပါတယ်နော်၊ ကျုပ်တို့က ထာဝရ ရှင်နေတဲ့ အမျိုးတွေ၊ ဟုတ်ပါစ၊ ဒီတော့ အမိသမီးဟာ မြေအောက်ကမ္ဘာက အသေကောင်တွေ မှီဝဲတဲ့ အစာကို တစ်စက်လေးမှ လျှာနဲ့ မတို့ခဲ့ရဘူး”

အလိုမတူတဲ့ မြေအောက်ကမ္ဘာဆီ ရောက်လာရကတည်းက ပေါင်မုန့်စ လေး တစ်စကိုပင် ပါးစပ်ထဲ မထည့်ဘဲ ကောကလည်း အစာငတ်ခံနေခဲ့ရာ ဇူးစ်ထံမှ တမန် ရောက်လာပြီးသောအခါ မိမိ၏ စိတ်ဒုက္ခကို ဖုံးကွယ်လျက် ဟေးဒီးစ်က ကောအား ချီချီသာသာ ပြော၏။

“ကလေးရယ်... မင်းက ငါ့ဆီမှာ မပျော်ဘူးပေါ့။ အင်း... မင်း အမေကလည်း မင်းအတွက် မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်တဲ့။ ကောင်းပါပြီလေ... မင်းကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးမယ်လို့ ငါ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ”

အင်း... အဟင်း... မလွဲသာ၍ သဘောထား ကြီးပြေခြင်း...။

ကော အငိုတိတ်သွားသည်။ အကြံတော် ရောက်လာသော ဟားမီးစံ က မိမိ၏ စစ်ရထားထက် ကောကို တင်သည်။

အီလူးဆစ်(စ်)ဆီသို့ ကော ထွက်ခွာမည့်အခါတွင် အက်စ်ကအလဖက်စ် (Ascalaphus) ဟု ခေါ်သော ဟေးဒီးစ်၏ ဥယျာဉ်ခြံ အလုပ်သမားတစ်ဦး က ပေါ်လာပြီး မဲ့မဲ့ရွဲရွဲနှင့် ဖိးကွက်သံဖြင့် အော်ဟစ် ခြပ်ခွဲတော့၏။

“ဟေးဒီးစ် အရှင်ရဲ့။ အရှင်ဥယျာဉ်တော်ထဲက သလဲပင်က သလဲသီး ခူးပြီး ကောသခင်မလေး သလဲစေ့ ခုနစ်စေ့ ဝါးစားတာ ကျွန်တော်မျိုးကြီး

မြင်ခဲ့တယ် ဘုရား။ အသေကောင်တွေရဲ့ အစာကို သခင်မလေး မြည်းဖူးသွား
ဏယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်မျိုးကြီး သက်သေထွက်ဆိုဖို့ အဆင်သင့်ပဲ ဘုရား”

ကျွန်ယုံကြီးကြောင့် ဟေးဒီးစ်ကြီး ပြုံးလာနိုင်တော့သည်။ သူက
အက်စ်ကားလဖက်စ်ကို ဟားမီးစ်၏ ရထား နောက်မြီးမှ ခိုလိုက်သွားစေ၏။

အိလူးဆစ်(စ်)သို့ ရောက်ကြသောအခါ ဒီမီးတားသည် ကောကို
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပွေ့ဖက်ကြိုဆိုရှာ၏။

သို့ရာတွင် ခမျာ၏ ဝမ်းသာမှုမှာ ခဏသာ ကြာသတည်း။
သလဲစေ့ ခုနစ်စေ့အကြောင်း ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒီမီးတား

မှာ ရှေးယခင်တွေကထက် ပို၍ စိတ်နှလုံး ညှိုးချုံးကျသွားတော့သည်။
“တော်ပြီ... အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်ဆီသို့ ဘယ်တော့မှ မပြန်

တော့ဘူး။ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ် ချထားတဲ့ ကျုပ် ကျိန်စာကိုလည်း ဘယ်တော့မှ
မနုတ်တော့ဘူး”

မိုးမီးလောင်ပြန်ပြီ။ ဇူးစ်ကြီး ဦးနှောက်ခြောက်ရပြန်ချေပြီ။
ဤတစ်ကြိမ် လေ့တ်ထိသောအခါတွင်ကား အမိတ၊ပြီ။ ဇူးစ်သည်

မိမိ၊ ဟေးဒီးစ်နှင့် ဒီမီးတားတို့ သုံးဦးစလုံး၏ မိခင် အရင်းကြီး ဖြစ်သူ ရီးယာ
ထံ ပြေး၍ ပြဿနာကို ဝင်ဖြေရှင်းပေးပါရန် အသနားခံရတော့၏။

ဪ... အိုလင်ပီယင် နုတ်တွေ ဗရုတ်သာ ကျသည်။ အမေ
ကေးတော့ နားထောင်ကြလေသလား။

ရီးယာက မိခင်ပီပီ သားသမီးတွေ လက်ခံနိုင်မည့် သူ့ဘက် ကိုယ့်
ဘက် အလျှော့ပေး စေစပ်ငြိမ်းအေးနိုင်မည့်နည်းကို ရှာပေးသည်။

ကောသည် ပါဆက်ဖနီ (Persephone) ဟူသော ဒေဝီဘွဲ့ခံလျက်
ဟေးဒီးစ်၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် တစ်နှစ်လျှင် သုံးလ မြေအောက်ကမ္ဘာ
တားတရက်စ်တွင် စံရမည်။ ကျန်ကိုးလ၌ မိခင် ဒီမီးတားနှင့် အတူ မြေပေါ်
ကမ္ဘာ၌ စံရမည်။ ဤစီမံချက်အတိုင်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အတိအကျ လိုက်နာကြ
ရန် လည်းကောင်း၊ ကောကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေရန် လည်းကောင်း
ဟက်ကတီက စေတနာ့ဝန်ထမ်း တာဝန်ယူမည်။

ဖြစ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံး ပြဿနာ ဖြေရှင်းမှု ဖြစ်သောကြောင့်
နောက်ဆုံးတွင် ဒီမီးတားက သဘောတူ လက်ခံပြီး အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်
တွင် ပြန်စံနေ၍ သူ့အလုပ် သူ ဆက်လုပ်သည်။

ဪ... မြေပေါ်၌ သူ ဒုက္ခတွေ ယင်လယ်ဝေခွင့်က သူ့အပေါ် ကောင်းခဲ့ကြသူတွေကို သူ မမေ့။

ဆီးလီးယက်စ်နှင့် သားမှူး ဖြစ်သူ တရိုင်းတိုးလမက်စ်တို့ ယူးမဲလ်ပက်စ် တို့။ ပြီးတော့ တစ်ယောက် ရှိသေးသည်။ ဒိုင်အကလီးစ် (Diocles)။

ဒိုင်အကလီးစ်က လူရှင်ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ သူကလည်း ကော ပျောက်သွားကြောင်း သိချိန်မှစပြီး သူ့နည်းနှင့်သူ ဆုတ်မနစ်သော လုံ့လ ဖြင့် ကောကို လိုက်ရှာနေခဲ့သည် ဆို၏။

ဆီးလီးယက်စ်၊ တရိုင်းတိုးလမက်စ်၊ ယူးမဲလ်ပက်စ်နှင့် ဒိုင်အကလီးစ် တို့ကို အတွင်းလူယုံတွေအဖြစ် ဒီမီးတားက သတ်မှတ်ပြီး မိမိတို့ ကိုယ်ကွယ် နည်း၊ ပူဇော်ပသနည်းတို့နှင့်တကွ သိအပ်သော မိမိ တန်ခိုးမှ လွန်၍လူမုတ်များ ကို အိုလင်ပက်စ်တောင်တော်ဆီ ပြန်မတက်မီ အပြီး သင်ပေးသွားသည်။

အင်း... သက်သေခံကောင်းသူ အက်စ်ကားလပက်စ်ကိုမူ မှတ်လောက် အောင် ဆုံးမသွားသည်။ သူ့ကို ဒီမီးတားက တွင်းတစ်ခုထဲ တွန်းချထည့်၍ အပေါ်မှ ဧရာမကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးနှင့် ဖိပိတ်ထားခဲ့ရာ နောင် နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာသောအခါမှ သူ့ရဲကောင်း ဟာရာကလီးစ်က ကယ်ထုတ်ယူရ သည်။ ဤသည့်တိုင်အောင် မကျေနပ်သေးသော ဒီမီးတားက အက်စ်ကား လပက်စ်ကို နားရွက်တိုမျိုး စီးကွက်တစ်ကောင်အဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်သည်။

မြင်းသိုးကြီး ပိုးဆိုက်ဒင် ပြုသမျှ နုရအပြီး၌ အီးလူးဆစ်(စ်)နယ်သို့ မထွက်ခွာမီ ဒီမီးတားခမျာ အာဂေဒီယနယ် ဒီနီးရှင်း (Phenacians) တို့ နေအိမ်တွင် အားပြည့်အောင် နားနေခဲ့ရရှာသေးသည်။ ဤခံကုန်ကို ဆုတ် ပီနီးရှင်း မိသားစုကို ကောက်သီး ကောက်နှံ အချို့ခုပေး၍ ဒီမီးတားက ချီးမြှောက် ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပဲစိုက်ဖျိုးခြင်း မပြုရန်တော့ ဒီမီးတားက ယူတတ် ဖွဲ့ကြားခဲ့ သည်။ နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမှ ဆိုင်ယစ်တီးစ် (Cyrenians) ဆိုသူက ပဲကို စွန့်စားစိုက်ခဲ့သည်။ ဆီးပစ်ဆက်စ် (Cephissus) မြစ်ကမ်းတောတွင် ဆိုင်ယစ်တီးစ်ကို ဂုဏ်ပြုပူဇော်သော နတ်ကွန်း ရှိနေသည်။

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ် မိမိ ဒဏ်ခတ်ခဲ့သည်တို့ နောင်တရစေသကော မသိ။ ဒီမီးတားက တရိုင်းတိုးလမက်စ်တို့ ပြောင်းဖူးနေဖူးနှင့် သစ်သားထယ် တစ်ခုကို ပေး၍ ရားရီယင်လွင်ပြင် (Rarian Plain) ၌ နိုက်ဖျိုးနေပညာများ

ရှေးဦးစွာ သင်ပေးသည်။ ထိုနောက် မြွေကုဂါးတို့ ဆွဲသော စစ်ရထားတစ်စင်းကို ဒီမီးတားက ထပ်ပေးပြီး ထိုရထားဖြင့် ကမ္ဘာတစ်ခွင် လှည့်လည်၍ တရိုင်းတိုး လမက်စ်ကို လူသားအပေါင်းအား စိုက်ပျိုးရေးပညာ သင်ကြားပေးစေသည်။

ထိုမျှမက ဆီးဖစ်သက်စ် မြစ်ကမ်း၌ မိမိအပေါ် ကြင်ကြင်နာနာ ပြုမူဆက်ဆံခဲ့ဖူးသူ ဖိုင်တလက်စ် (Phytalus) ဆိုသူအား အက်တီကက္ကန်းဆွယ် ကြီး၌ မရှိဖူးသေးသော သဖန်းပင်တစ်ပင်ကို ဒီမီးတားက ပေးပြီး သဖန်း စိုက်ပျိုးနည်းပါ သင်ကြားပေးခဲ့သည် ဟူသတည်း။

အခန်း [၂၀]

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏ စရိုက်သဘာဝ

ဥရောပစာပေနှင့် အနုပညာများ အပေါ်တွင် ခေါမဂ္ဂဝင်တို့က သြဇာလွှမ်းမိုး ကြီးစိုးကြောင်း ကျွန်တော် ဆိုခဲ့ပြီးပြီ။

အရှေ့တိုတယ်လ်၏ ပိုး အက်တစ်(စ်) ခေါ် ကဗျာသဘော တရား (တစ်နည်း) စာပေသဘော တရား ကျမ်းကြီးအရ ခေါမ ထရက်ဂျဒီပြဇာတ်ကြီးများသည် အခေါင်အထွတ် ရောက်အောင် ပြည့်စုံပြီးမြောက်သော ကဗျာ (ဝါ) စာပေ ဖြစ်သည် ဆို၏။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်

ထရက်ဂျဒီ ပြဇာတ်ကြီးများသည် သမိုင်းအစဉ် ရုက္ခဗေဒသဘောကနှင့် ဒိုင်အရက်တို့ကို အစိုးရသော တန်ခိုးရှင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ဗသပူဇော်သော

ပြတို့မှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွား တိုးတက်လာခဲ့သည် ဆို၏။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ရောမတို့က ဘက်ကက်စ် (Bacchus) ဟု ခေါ်သည်။

ဇူးစ်ကြီး၏ ပေါင်သားအတွင်း အရေးပေါ် ထည့်ချုပ်ထားပြီးမှ မွေးလာရသဖြင့် တံခါးနှစ်ပေါက် ထွက်သူဟု ဘွဲ့ရသည့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို မှတ်မိကြမည် ထင်ပါသည်။ သူကား ခေါမဦးမင်းကျော် ဖြစ်သည်။

ဦးမင်းကျော်ထက် သာသည်ကား သူက အသောက်သမားသာမက သောက်စရာ ဝိုင်အရက်ကို စတင် ဖန်တီးသူ ဖြစ်သည် ဆိုသတည်း။

မိခင် ဆင်မလီ၏ ဝမ်းတွင်းမှ သေခါနီး လက်မတင်လေး၌ ဖခင် ဇူးစ် ပေါင်သားတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဟိုသန္ဓေ ဒုတိယပိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ရာမှ သော ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ခမျာ ဒုတိယတံခါးပေါက်မှ ထွက်လာပြီးသည့်နောက် တွင်လည်း မသက်သာ။

မနာလိုဝန်တိုစိတ် ကြီးလှသော ဟီးရာက မွေးစကလေးကို အဆုံး စီရင်ပစ်ရန် တိုင်းတန်ကြီးတွေကို စေလွှတ်လိုက်၏။

ဦးခေါင်းတွင် ချိုပေါက်လျက် မြွေများက ဆံပင်ပမာ လွှမ်းနေသော ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ပေါက်စကလည်း အသွင်သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ပြောင်း၍ ရုပ်ဖျက် ရှာသည်။ သို့ရာတွင် မလွတ်။ တိုင်းတန်ကြီးများက သူ့ကိုယ်ကို အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ဖြိတ်ပြီး တစ်စစီ ဖြစ်သွားသော အရိုး အသားတို့ကို ပွက်ပွက်ဆူသည့် ရေခွေးအိုးတွင်း ထည့်ပြုတ်ကြ၏။ အဆုတ် အမြစ်ရစဉ်က သူ့ကိုယ်မှ ကျသော သွေးတွေသည် မြေ၌ သလဲသီးပင် ထပေါက်သည်။

တစ်စစီ ဖြစ်ကာ အပြုတ်ခံနေရသော ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏ သုံးဆယ့် နှစ် ကောဋ္ဌာသတို့ကို ဘွားတော်ကြီး ရိုးယာက ဆယ်ယူပြီး ပြန်၍ ဆက်စပ် ပုံဖော် တည်ဆောက်ပေးသည်။ အာဂဖိုးသက်ပြင်း ပြန်အသက်ဝင်လာသည် ဟူသတည်း။

သည်တော့မှ ဇူးစ်က သူ့သားရတနာကို စောင့်ရှောက်ရန် ပါဆက်ဖနီ ထံ အပ်၏။ ပါဆက်ဖနီက တစ်ဖန် ဩတ်စမီးနက်စ် (Orchomenus) ပြည်ရှင်ဘုရင် အသမက်စ် (Athamas) နှင့် မိဖုရား အီနို (Ino) တို့ကို သား အမြစ် မွေးစေသည်။ မိန်းကလေးသဏ္ဍာန် ရုပ်ဖျက်ပြီး မိန်းမသားများ အဆောင် တွင်သာ ထားရန်လည်း မှာကြားသည်။

သို့ရာတွင် ဤမျှနှင့် ဟီးရာကို လှည့်စား၍ ရနိုင်ရိုးလား။

တာလုပ်ထားကြသည်ကို သိသွားသော ဟီးရာက အပြစ်ဒဏ်ခတ် သည့်အဖြစ်နှင့် ဘုရင် အသမက်စံနှင့် မိဖုရား အိန်တိုကို ရူးအောင် လုပ်လိုက် သည်။ အသမက်စံသည် မိမိ၏သားအရင်း လီယာခက်စ် (Learchus) ကို ဆတ်တစ်ကောင်အဖြစ် ထင်ယောင်မှားပြီး သတ်ပစ်လိုက်တော့၏။

ဇူးစံကြီး နည်းဗျူဟာ ပြောင်းရပြန်၏။ ဇူးစံအမိန့်နှင့် ခပ်တိုင်းငန် ဟားမီးဇိက ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ဆိတ်ပေါက်စလေးအသွင် ပြောင်းပေးပြီး ဟယ်လီကင်းနီယ (Heliconia) နယ်၊ နစ်ဆ (Nysa) တောင်၌ နေကြသူ နှင့်ပီနတ်သမီး ငါးဖော်တို့ထံ အပ်သည်။ နတ်သမီး ငါးဖော်တို့၏ အမည်များကား မက်ခရစ်စ် (Mearis)၊ နစ်ဆ၊ အရက်တိုး၊ ဘရိုမီး (Bromie) နှင့် ဘက်ကီ (Bacche) တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က ဆိတ်ပေါက်စလေး ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ချစ်ခင်ကြင်နာစွာဖြင့် လိုက်ပုတစ်ခုတွင်း၌ ပျားရည်တိုက်ပြီး မွေးမြူထားခဲ့ကြ သည်။

သူ့အပေါ် ကျေးဇူးပြုကြသူများကို ကောင်းကင်တွင် နက္ခတ်တာရာ အဖြစ် ဇူးစံကြီးသည် မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုတတ်ကြောင်း ဖော်ပြပြီးခဲ့ပြီ။

ကောင်းကင်၌ တောရက်စ် (Taurus) ခေါ် နွားနက္ခတ်ရကြီး ရှိ သည်။ ထိုနွားနက္ခတ်၏ ခေါင်းပိုင်း၌ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ ဋီပုသဏ္ဍာန်ရှိ ဟိုင်ယဒီးစ် (Hyades) ကြယ်စု ရှိသည်။ ထိုကြယ်စုမှ ကြယ်ငါးဖွင့်သည် ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ကို မွေးမြူ စောင့်ရှောက်ပေးကြသည့် နတ်သမီးငါးဖော်၏ ကိုယ်စား ပုံရိပ်ကို ဇူးစံကြီးက မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုဖော်ထားခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

အဲသည် နစ်ဆတောင်၌ အိမ်နိမ့်စံ နေခေ့အတွင်း ဒိုင်အာနီးဆက်စ် သည် ဝိုင်အရက်ကို ဖန်တီးခဲ့သည် ဆို၏။

မိန်းမတွေ့ချည်းကြား၌ ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် ကျွန်တော်တို့ ကိုကြီးကျော်ကဲ့သို့ ကျွေးကျွေးလွှားလွှားတော့ မိန်းမ သူက မိန်းမလျာလေး တစ်ဦးကဲ့သို့ နုနုနုနု ပျောင်းပျောင်းအိမ်လေး အထဲထဲ အထင်တော့ မသေးနှင့်။ ကြောက်စရာ အလွန်ကောင်းသည်။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ် လူလားမြောက်လာသောအခါ ဤမိန်းမလျာလို ကောင်လေးသည် ဇူးစံကြီး၏ သား ဖိုးသက်ပြင်းကလေး ဖြစ်နုနု ဟီးရာက ရိပ်မိသည်။ ဖိုးသက်ပြင်းကို သတ်ရန် ဟီးရာက ကြိုတင်တော့တဲ့ ဓမ္မသောင် သာ လုပ်ထည့်လိုက်၏။

နတ်ရွေးပီပီ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် ခြေဦးတည့်ရာ ကမ္ဘာမြေတစ်ခွင် ဩဇာခင်အောင် ရွှေစကြာဖြန့် ခရီးဆန့်တော့၏။ သူ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။ အဖော်ကောင်းတွေနှင့်။

နားရွက်ချွန်ချွန်၊ လူကိုယ်တွင် ဆိတ်ခြေထောက်နှင့် နတ်ဗရတ် ၀၀ကြီး ဆိုင်းလီးနက်စ်ကို မှတ်မိကြမည် ထင်၏။ အင်း... အဲသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏ 'အကြီးတော်' ဖြစ်သည်။ ဤဆရာသမားကြီးက ဒိုင်အာနီးဆက်စ် သွားလေရာ ပါသည်။ ဆိုင်းလီးနက်စ်ကဲ့သို့ပင် လူကိုယ်၊ ဆိတ် ခြေထောက်၊ နားရွက်ချွန်နှင့် ဦးခေါင်းတွင် ချီပါသော ဆိုင်းလီးနက်စ် ၏ တပည့်တပန်း အပေါင်းအသင်း ဆက်တီးယားစ် နတ်ဗရတ်လေးတွေလည်း ပါသည်။ မိန်းမဆောင်တွင် မိန်းမတွေကြား ကြီးလာရသောကြောင့်လော မသိ။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် သွားလေရာ မီးနဒ် (Maenads) ခေါ် မိန်းမရူး မိန်းမကြီး တွေလည်း ပါသေး၏။ ခေါ်မ 'အမေဂျမ်း' ကြီးတွေ ဆိုပါစို့။

ဆက်တီးယားစ်တွေနှင့်

မီးနဒ်

မီးနဒ် အမေဂျမ်းကြီးတွေ ပေါင်း သောအခါ တပ်တစ်တပ် ဖြစ်လာ သည်။ သူတို့သည် သိုင်းရဆက်စ် (Thyrsus) ခေါ် လက်နက်ကို ကိုင်ကြ၏။ ယင်းလက်နက်ကား ထင်းရှူးကတော့သီး ထိပ်ဖူးတပ် အပ်သော အိုင်ဗွီနွယ်လိမ် ရစ်ပတ် သည့် တုတ် (ဝါ) တင်းပုတ်ကြီး များ ဖြစ်သည်။ ထိုအပြင် ဓားချွန် ရှည်နှင့် မြွေအရင်များကိုလည်း

လက်နက်အဖြစ် ဆောင်ကြသည်။ ကြီးအများတွင် သစ်သားပြား တပ်ထား သော လေတွင် လှည့်လျှင် ကြောက်ဖွယ် အသံမြည်တတ်သည့် လက်နက်ဆီ တစ်မျိုးကိုလည်း သွားလေရာ ဆောင်ကြသေးသည်။ အင်း တကယ့်တပ်တု တကယ့်လက်နက်တွေ။

ဤနောက်လိုက်နောက်ပါတွေနှင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် ရှေးဦး အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ချီသည်။ ဖဲရော့စ် (Pharos) မြို့မှ ဘုရင်ပရီးတီးယားဂ

(Proteus) က ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ပျံ့ပျံ့ဉာဏာ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆီးကြိုလက်ခံသည်။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကလည်း သူ သယ်ဆောင်လာသော စပျစ်ပင်ကို အိဂျစ်သားတို့အား လက်ဆောင်ပေး၏။

ထိုအချိန်တွင် ဘုရင် အင်မင် (Ammon) ဆိုသူကို တိုင်းတန်ကြီးတွေက တိုက်ခိုက် မောင်းထုတ်ပြီး သူ့ပြည်ကို သိမ်းယူထားကြသည်။

ဖဲရောစ်မြို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ နိုင်းလ်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နေ လိုင်းဗျားလူမျိုးတွေထဲတွင် အင်မစ္စန် (Amazon) ဘုရင်မများ ရှိကြသည်။ အင်မစ္စန်ဆိုသော စကားက 'ရင်သား မရှိသူ' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အင်မစ္စန်တို့ကား စစ်တိုက်ရန် ဝါသနာကြီးသော မိန်းမရဲကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ မြားလွှတ်လေးတင်သောအခါ လွယ်ကူချောမွတ်ရန်အတွက် ခိုးလိုးခုလု ကန်လန့်ခံနေသောသူတို့၏ အဲ... ပစ္စည်းတစ်ဖက်ကို ဖြတ်ထုတ် ရှင်းထားကြသည်။ အိမ်ကြောင့်သူတို့မှာမည်က အင်မစ္စန်... ။ အဟင်း... 'တစ်လုံးရှင်မ' တွေ။

အဲသည် တစ်လုံးရှင်မကြီးတွေနှင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က မဟာမိတ်ဖွဲ့ပြီး တိုင်းတန်တွေကို တိုက်ထုတ်ကြရန် သွေးဆောင်ရာ မိန်းမရဲကြီးများက သဘောတူကြသည်။

ဤတွင် ကမ္ဘာ၌ ရှာမှရှားသော တပ်ထူးတပ်ဆန်းကြီးကို ဦးဆောင်လျက် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က သူ့ရန်သူဟောင်း တိုင်းတန်ကြီးတွေကို တိုက်တော့၏။

အမေဂျစ်ကြီးတွေ၊ အင်မစ္စန်ကြီးတွေ ဝိုင်းနှိမ်ကြရာ တိုင်းတန်ကြီးတွေ မခံနိုင်တော့ဘဲ ပြေးကြရတော့၏။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က ဘုရင် အင်မင်ကို နန်းပြန်ပေးသည်။

မိန်းမလျာလေးဟု ထင်ရသူ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏ ပထမဆုံး အောင်ပွဲဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာဦးသမိုင်းက မှတ်တမ်းတင်သည်။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် အိန္ဒိယအရောက် ချီမည်ဟု သူ့နှုတ်ထပ်နှင့် အရှေ့ဘက်သို့ ကွေ့လာခဲ့၏။ ယူဖရေတီး (Euphrates) မြစ် အရောက်၌ ဒမတ်စကက်စ် (Damascus) ပြည်ရှင်ဘုရင်က ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်သည်။ ထိုဘုရင်ကို ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က နှိမ်နင်းပြီး အပြစ်ဒဏ်အပြစ်မသေမချင်း ကြိမ်ဒဏ် ခတ်သတ်သည်။ ထို့နောက် အိုင်ပီဒြယ်ကျွန်းနှင့် ဓပုစ်ပင်ရွယ်တို့ကို သုံးလျက် တံတားလုပ်ပြီး ယူဖရေတီးမြစ်ကို သူတပ်နှင့် ကူးသည်။

တိုက်ဂရစ်မြစ်

နောက် မြစ်တစ်ခုဆို သူ ရောက်လာပြန်၏။ ဤအကြိမ် တွင်ကား ခမည်းတော် စူးစံကြီးက သူ့ထံသို့ ကျားတစ်ကောင် စေလွှတ်ပေးသည်။ ထိုကျား၏ အကူအညီနှင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က မြစ်ကို ကူးသည်။ မြစ်အမည်က တိုက်ဂရစ်(စ်) (Tigris) မြစ်၏။

နောက်ဆုံးတွင် ရန်အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်အနိုင်ယူ၍ အိန္ဒိယသို့ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ရောက်သွားပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သည်။ အိန္ဒိယတွင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က မြို့တော်ကြီးများကို တည်ဆောက်ပေးသည်။ အိန္ဒိယသားတွေကို တရားဥပဒေတွေ သင်ပေးရုံမက စပျစ်ပင် စိုက်ပျိုးရေး အတတ်ပညာကိုပါ သင်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

အိန္ဒိယမှ အပြန်ခရီးတွင်ကား သူ့ကို သူ့မဟာမိတ်ဟောင်း တစ်လုံးရှင်မကြီးတွေက ဝိုင်းတိုက်ရာ သူတို့ကိုလည်း ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က နှိမ်နင်းပြီး အချို့ကို အက်ဖိဖဆက်စ် (Ephesus) ဒေသ ရောက်အောင် တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်လိုက်၏။ အချို့က အားတမစ်(စ်)နတ်ဂွမ်းသို့ ပြေးဝင် ခိုလှုံကြလေရာ ထိုနတ်ဂွမ်း၌ ယနေ့တိုင် ယင်းတို့၏ အနွယ်များ ရှိကြွန်းဆဲဟု ဆိုသည်။ အချို့က ဆားမော့စ် ကျွန်းသို့ ထွက်ပြေးကြရာ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က လှေတို့နှင့် လိုက်တိုက်၏။ ဤတိုက်ပွဲတွင် အင်မစွန် မိန်းမရဲ့ ကျန်သဗ္ဗ အားလုံးကို ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က ရက်ရက်စက်စက် သွေးချောင်းစီးအောင် သုတ်သင်ခဲ့သဖြင့် စစ်တလင်းကြီး တစ်ခုလုံးသည် ပင်ဟီမ (Panhaema) ဟု အမည်တွင်သွားသည်။ သွေးပြင် ဝက်ရွင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဖလိုီးအင်မ် (Phloeum) အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ အိန္ဒိယမှ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ယူလာသော ဆင်အချို့ သေကုန်ကြရာ ထိုအရပ်၌ မြေမှ ထိုးထောင်ထွက်နေသည့် ဆင်ရိုးများကို ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်သည် ဆို၏။

အာရှတိုက်ဘက်၌ သူ့ စွန့်စားခန်းများ အပြီးတွင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် ယခု တူရကီနိုင်ငံ ဖြစ်နေသော အေးရှားမိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ ဗဟိုရှိ ဖရစ်ဂျီယ (Phrygia) နယ်ကို ဖြတ်လျက် ဥရောပဆီ ပြန်လာခဲ့၏။ သူ ရူးသွပ်စဉ် ကျူးလွန်ခဲ့သော ပါဏာတိပါတ အကုသိုလ်ကံ အပြစ်များမှ ဝင်ကြယ် သွားရန် ဖရစ်ဂျီယ၌ သူ့ကို ဘွားတော်ကြီး ရိုးယာက သန့်စင်ပေးခဲ့ပြီး မိမိထံမှ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်များ ခံယူရရှိနိုင်သည့် လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရ အတတ်များကိုလည်း သင်ပေးလိုက်၏။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က သူ့နောက်လိုက်နောက်ပါများနှင့် ဥရောပဘက် ဆက်ကူးလာခဲ့ပြီး ခေါမတိုင်းနှင့် အေးရှားမိုင်းနားတို့ ဆုံရာ သရေစစ် (Thrace) နယ်ကို ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်နှင့် သူ့အပေါင်းအဖော်တို့ ဆတရီမန် (Strymon) မြစ်ဝ၌ ခြေချမိရုံ ရှိသေးသည်။ အီဒနီးယင် (Edonians) တို့၏ ဘုရင် လိုက်ကားဂက်စ် (Lycurgus) က နွားနှင်တံကို လက်နက်ပြု၍ အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် မှတစ်ပါး သူ့နောက်လိုက်နောက်ပါ အားလုံးကို လိုက်ကားဂက်စ်က အောင် နိုင်ပြီး ဖမ်းဆီးလိုက်၏။ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကား ရေထဲသို့ မဟားတရား ခုန်ချ ပြေးရပြီး သီးတစ်(စ်)၏ လိုဏ်တွင်း၌ ပုန်းအောင်း ခိုလှုံနေရသည်။ ဤတွင် ဘွားတော်ကြီး ရိုးယာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ပြီး ဖမ်းမိထားသော သုံ့ပန်းများ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်အောင် ကူမ၊ လိုက်၏။ လိုက်ကားဂက်စ်ကိုလည်း ရူး အောင် လုပ်လိုက်၏။ လိုက်ကားဂက်စ်သည် မိမိ၏ သားအရင်း ဒရိုင်ယက်စ် (Dryas) ကို နွယ်ပင်တစ်ပင်အဖြစ် မြင်ထင်ပြီး ခုတ်သတ်လိုက်၏။ သား၏ နှာခေါင်း၊ နားရွက်၊ လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတို့ကို နွယ်၏ အဘက်အလက် အရွက်များကဲ့သို့ လှီးဖြတ် ညှိခုတ်ပြီးကာမှ လိုက်ကားဂက်စ်၌ လှူအောင်ပံ့ပိုး ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် နောက်ကျသွားလေပြီး ရူးသွပ်နိုင်း ကျူးလွန်ခဲ့ သော သူ့ရာဇဝတ်မှုကြီးကြောင့် သရေစစ် မြေပြင်တစ်ခုလုံးသည် တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားပြီး ရုတ်တရက် မြို့သွားသည် ဆို၏။ ဘာဝန်မှ ခေါင်းကီး မသီး၊ မပွင့်တော့ဟု ဆိုသတည်း။ ဤတွင် ကိုခန္ဓချော ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ပင်လယ်တွင်းမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီး လိုက်ကားဂက်စ်ကို သုတ်သင်လျှင် သုတ်သင် မသုတ်သင်က သရေစစ် မြေပြင်သည် ထာဝစဉ် မြို့တော့မည်ဟု ခြောက်တုန် သည်။ အီဒနီးယင် ပြည်သူပြည်သားများက လိုက်ကားဂက်စ်ကို ဖမ်းဆီးပြီး

ပင်ဂီးယန် (Pangaeum) တောင်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဤတောင် အရောက်၌ လိုက်ကားဂက်စ်၏ ကိုယ်ကို မြင်းရိုင်းတို့နှင့် ဆွဲလျက် နှစ်ခြမ်း ကွဲအောင် ဆုတ်ဖြို သတ်ကြသည်ဟူသတတ်။

ဤသည် နောက်ပိုင်း၌ သရေခံ တစ်နယ်လုံးသည် ဒိုင်အာနီးဆက်စ် အောက်သို့ အခုအခံ မရှိဘဲ ကျရောက်တော့သည်။ သို့ရာတွင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ် က ဤနယ်တွင် ကြာရှည် မနေ။ သူ့အချစ်ဆုံးနယ်မြေ ဖြစ်သည့် ဘီဆိုဂူး (Boeotia) သို့ ဆက်ချီ၍ မြို့တော် သီးဘစ်ဆီ ရောက်လာခဲ့၏။ စစ်သီရင် (Cithaeron) တောင်ထိပ်တွင် ပြုလုပ်မည့် ပျော်ပွဲ သောက်ပွဲသို့ မိန်းမမှန်သမျှ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

သီးဘစ်ဘုရင် ပင်သီးအက်စ် (Pentheus) က ဒုစရိုက်ကောင်ရုပ် ပေါက်နေသော ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကိုရော၊ သူ့မိန်းမကြမ်းကြီးများ ဖြစ်သော မီးနဒ်ကြီးတွေကိုပါ ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားလိုက်၏။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ပင်သီးအက်စ် ရူးသွပ်သွားပြန်ရသည်။ သူက ဒိုင်အာနီးဆက်စ် အမှတ်နှင့် နှားသိုးကြီး တစ်ကောင်ကို သံခြေကျင်း ခတ်သည်။ မီးနဒ်ကြီးတွေလည်း လွတ်ပြေးပြီး တောင်ပေါ်ရှိ နှားပေါက်ပေများကို အစိတ်စိတ်အခြွာမြွာ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ဖြို သတ်ဖြတ်လျက် သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းကြ၏။ မီးနဒ်ကြီးတို့၏ သောင်းကျန်းပွဲတွင် ပင်သီးအက်စ်၏ မယ်တော် အဂေဗီ (Agave) ယ် ပါလာ သည်။ ပင်သီးအက်စ်က မိန်းမတွေ သောင်းကျန်းနေသည်ကို တားမြစ်ရန် ကြိုးစားသည်။ သို့ရာတွင် မူးလည်း မူး၊ ရူးလည်း ရူးလျက် ယုံကြည်မှု အရိုင်းစိတ် နှင့် စုန်းပူး နတ်ပူးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြသော မိန်းမများက သူ့ကို ဖမ်းပြီး ခြေတစ်စ လက်တစ်စစီ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ဖြို သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ထိုမိန်းမ တစ်သိုက်ကို အဂေဗီက ခေါင်းဆောင်ပြီး ပင်သီးအက်စ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် လည်လိမ်ညှစ်၍ ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား လုပ်ပစ်လိုက်သည် ဟူ၏။

ဪဝေဗီဒက်စ် (Orchomenus) သို့ ရောက်ပြန်သောအခါ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် မိန်းကလေးသဏ္ဍာန် ဆောင်၍ မီးနယက်စ် (Minyas) ၏ သမီး သုံးဦး ဖြစ်သော အယ်လစ်သီး (Alcithoe) လူစစ်ပီး (Leucippe) အာရ်စစ်ပီး (Arsippe) တို့ကို မိမိ၏ ပျော်ပွဲ သောက်ပွဲသို့ တက်ရောက်ရန် ကိုယ်တိုင် ဖိတ်ခေါ်သည်။ ညီအစ်မ သုံးဖော်တို့က ငြင်းပယ်ကြသည်။ ဤတွင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က မိမိကိုယ်ကို ခြင်္သေ့သဏ္ဍာန် ပြောင်းလိုက်၊ နှားသိုးသဏ္ဍာန်

ပြောင်းလိုက်၊ စပါးကြီးမြေသဏ္ဍာန် ပြောင်းလိုက်နှင့် ခြောက်လှန့်တော့ရာ ညီအစ်မ သုံးဦးခမျာ ရူးသွားကြရရှာသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူးစစ်ပီးက မိမိ၏ သားငယ် ဟစ်ပဆက်စ်စ် (Hippasus) ကို ယစ်ကောင်အဖြစ် ပေးရသည်။ ပြန်ရူးသွားကြသော ညီအစ်မ သုံးဖော်တို့က ဟစ်ပဆက်စ်စ်ကို တစ်စစီ ဆုတ်ဖြို သတ်လျက် ဘီလူး သဘက် များပမာ မျိုဝါးကြသည်။ ထိုနောက် တောင်ရိုးတစ်လျှောက် ဖျပ်ဖျပ်လူးလာ စုန်ကာ ဆန်ကာ သတ်လက်လွတ် ပြေးကြသည်။ ဤတွင် ဟားမီးစ်က သူတို့ကို ငှက်များအဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်၏။ အချို့ကမူ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်ကပင် သူတို့ကို လင်းနို့များအဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်သည် ဆို၏။

ဘီအိုရား တစ်နယ်လုံးက သူ့ကို တန်ခိုးရှင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ကိုးကွယ်ကြမှ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်သည် အီးဂီးယပ်ပင်လယ်တွင်းရှိ ကျွန်းများသို့ လှည့်လည်သည်။ သူ ရောက်လေရာ၌ ဖျော်ရွှင်မှုတွေ့ကိုရော၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရာတွေ့ကိုရော အစုံ လျှောက်လုပ်သည်။

အစ်ကဲရီးယ (Icaria) သို့ ရောက်ချိန်၌ ဝိဝိ၏ သင်္ဘောသည် ပင်လယ်၌ ဆက်ခရီးနှင့်ရန် မဟန်တော့ကြောင်း ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ် သိရသည်။ ဤတွင် နားကဆော့စ်စ်စ် (Naxos) သို့ သွားမည်ဆိုသော တီရင်းနီးယင်း (Tyrrhenian) သင်္ဘောသား ဆိုသူများထံမှ သင်္ဘောကို ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်က စီးလုံးငှားသည်။ သို့ရာတွင် သင်္ဘောသား ဆိုသူတို့ကား အမှန်မှာ ပင်လယ်မားပြ များ ဖြစ်ကြသည်။ လောဘသား ငမိုက်များသည် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်ကို တန်ခိုးရှင် တစ်ဦးဟု မရိပ်မိကြ။ မုတ်ဆိတ် ပျားစွဲ၍ 'အချဉ်'ဖမ်းမိသည် ထင်ပြီး ကျွန်အဖြစ် ရောင်းစားကြရန် စိတ်ကူးလျက် သင်္ဘောကို နားကဆော့စ်စ်စ်ဘက်သို့ မဟုတ်ဘဲ အာရတိုက်ဘက်သို့ ဦးတည် ရွက်လွှင့်ကြသည်။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်က သင်္ဘောကြမ်းတွင် နွယ်တစ်ပင် ပေါက်စေလိုက် ၏။ နွယ်ပင်က ရွက်တိုင်တို့ကို ရစ်ပတ် တက်ပြီး ရွက်တို့ကို ခေါက်လိမ်ပစ် သည်။ နွယ်နာမောင်းတွေက သင်္ဘောလွှင့်ရန် တပ်ဆင်ထားသော ကိရိယာ နှစ်သော မှန်သဗ္ဗကို လိမ်တက် ပတ်ရစ် ချုပ်တုပ်ကြသည်။

ဤမျှမက ဒိုင်အာနီးဆက်စ်စ်က လှော်တက်ကြီးများကို မြေကြီးများ မှင်စေပြီး မိမိကိုယ်ကိုလည်း ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင် အသွင်ပြောင်းပစ်သည်။

သဘောတစ်စီးလုံးကိုလည်း နာနာဘာဝ သားရဲတိရစ္ဆာန် အကောင်ပေါင်းစုံနှင့် ပြည့်စေသည်။ ပလောသံ၊ နှဲသံတွေလည်း ညံစေ၏။

ထိတ်လန့် သွေးပျက်ကုန်သော ပင်လယ်စားပြတို့သည် ပင်လယ်တွင်း ခုန်ချကြရာ ရေညှိ လင်းပိုင်ငါးတွေ ဖြစ်သွားကြကုန်၏။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က နားကဆော့စသို့ လာခဲ့၏။ သူရဲကောင်း သီးဆီ ယက်စ် (Theseus) က စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော ချစ်စပွယ် မင်းသမီးလေး အရီ အက်ဒနီ (Ariadne) ကို နားကဆော့စ၌ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် တွေ့လေရာ အချိန်ဆိုင်းမနေဘဲ ချက်ချင်း လက်ထပ်ယူသည်။ အရီအက်ဒနီနှင့် ဒိုင်အာ နီးဆက်စ်သည် သား ခြောက်ယောက် ရသည်။ နောင်တွင် လက်ထပ်စဉ်က အရီအက်ဒနီ ဆင်ခဲ့သော ပုတီးကုံးကို ကြယ်နက္ခတ်တွေကြား၌ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် က ထားပေးခဲ့သည် ဆို၏။

နားကဆော့စမှနေ၍ ခေါ်မတိုင်း ကုန်းမပေါ်ရှိ အားဂက်စ်နယ်သို့ ဒိုင်အာနီးဆက်စ် ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ရှေးဇာတ်လမ်းများအတိုင်းပင် အားဂက်စ် ဘုရင် ပါးဆီးယက်စ်က သူ့ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ပြီး သူ့နောက်လိုက်နောက်ပါ အများကိုလည်း သတ်ပစ်လိုက်၏။ ပါးဆီးယက်စ်မှာလည်း စူးစဲကြီး၏ သား တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ပါးဆီးယက်စ်ကို ဆုံးမသည့်အနေဖြင့် အားဂက်စ်နယ် မှ မိန်းမတွေ အားလုံး ရူးအောင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က လုပ်လိုက်သည်။ ရူးကုန် သော မိန်းမတွေက ကိုယ့်ကလေးကို ပြန်သတ်စားကြသောအခါမှ ပါးဆီးယက်စ် သည် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ပူဇော်ပသသော နတ်ကွန်းတစ်ခုလည်း ဆောက် ပေးသောကြောင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ် အမျက်ပြေသွားသည်။

ယင်းသို့လျှင် တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ ငါမှန်း သိအောင် အကြောင်းပြပြီး နောက် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ တက်ကာ ခမည်းတော် စူးစဲကြီး ၏ လက်ယာဘက်၌ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ဝင်ထိုင်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဌါဒဿမ မဟာဒေဝါ (The Twelve Great Ones) အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဲ... နတ်ဒေဝါ ဒေဝီ ဆယ့်နှစ်ပါးက ထိုအချိန်တွင် နေပြီးနေပြီ။ ရာထူးနေရာ လစ်လပ်မှု မရှိ။

ဟော်ပါသေး၏။ နတ်ဒေဝီကြီး ဟက်စတီယာက ဌါဒဿမ မဟာဒေဝါ စားပွဲခိုင်း၌ ထိုင်ရသည့် အလုပ်ကို စိတ်ကုန်နေသည်။ မနာလိုတိုရှည်မှ ပေါင်းစုံ

နှင့် ညစ်ကြ၊ ကောက်ကြ၊ ခြေထိုးကြ၊ ချောက်တွန်းကြနှင့် ထာဝရ မဟာ
အလုပ်တော် ရှုပ်နေရသော သူ့နတ်မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်းမှ ထွက်ပြေးချင်စိတ်
ပေါက်နေသည်မှာ ကြာပြီ။ ခေါမတိုင်းမှ ဘယ်မြို့တွင် သွားနေနေ သူ့ကို
လူသားတွေက ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို ကိုးကွယ်ကြမည့် အကြောင်းကိုလည်း
ဟက်စတီယာ သိသည်။

‘တစ်ကိုယ်တည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် နိဗ္ဗိဒ္ဓကြည်စောနှင့် သည်တောဝ
မြိုင်ဝေငှ၊ ယန်းစုံကကြူ...’

ဟု အခွင့်ကောင်း ချောင်းနေသူ ဟက်စတီယာက တံခါးနှစ်ပေါက်မှ
ထွက်သူ တူတော်မောင် အကောင်းစားလေးအတွက် နေရာမှ ထွက်ပေးသည်။
ဒွါဒဿမ မဟာဒေဝါဂိုဏ်းဝင် တန်ခိုးရှင် ဖြစ်လာခဲ့သော ဒိုင်အာ
နီးဆက်စ်သည် လီရနာ (Lerna) မြစ်စမ်းပေါက်မှ ဝင်၍ တားတရက်စ်
မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ လာခဲ့သည်။ မားတဲလ် (Myrtel) ခေါ် နတ်ဆေးပင်
တစ်မျိုးဖြင့် ပါဆက်ဖနီကို လာဘ်ထိုးပြီး ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က သူ၏ မိခင်
ဆင်မလီကို မရဏလောကမှ ထုတ်လာခဲ့သည်။ ဆင်မလီကလည်း သားထူး
သားမြတ် သားအကောင်းစားလေးနှင့်အတူ လိုက်လာခဲ့ပြီး တရီးဇင် (Troezen)
ရှိ အားတမစ်(စ်) နတ်ကွန်းတွင် နေသည်။

ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် မိခင် ဆင်မလီကို အိုလင်ပီယင်တောင်ထိပ်သို့
ပင် ခေါ်လာပြီး ဒွါဒဿမ မဟာဒေဝီတွေနှင့် ခပ်တည်တည် မိတ်ဆက်ပေး
သည်။ အခြား မရဏလောကသားတွေနှင့် တစ္ဆေတွေ ကြာဆူလွှင် စိတ်ဓာတ်
တွေ မကျကြအောင်၊ မနာလို မဖြစ်ကြအောင် သူ့မိခင်၏ နာမည်ရည်ကိုတော့
သူ မသုံး။ သေတ္တုပြန် ဆင်မလီ
ကို သိုင်ယိုဗီနီ (Thyone) ဟု
သော အမည်သစ် ဒိုင်အာ
နီးဆက်စ်က ပေးထားသည်။
ဇူးမဲကြီးက သားတော်မောင်
‘နတ်လည်’ လုပ်ခြင်းကို
မကန့်ကွက်သည့် အပြင်
သဘောအများကြီး ကျ၏။

ဒိုင်ယိုနီ

သူ့အဆက်ဟောင်း ဆင်မလီ (၀၁) သိုင်ယိုဒီ လာလည်လျှင် ခံရန် သူ့ရွှေနှင်းတော်
၌ ခန်းဆောင်တစ်ခု ထားပေးသည်။

ဤနည်းဖြင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်သည် မိခင်ကိုလည်း ကျေးဇူးဆပ်
သည်။ သူ့အပေါ် မကောင်းခဲ့သော ဟီးရာကိုလည်း ပညာသားပါပါ လက်စား
ချေသည်။

တန်းတူရည်တူ ခွါဒဿချင်း ဖြစ်လေတော့ တန်ခိုးရှင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်
၏ အမေ သိုင်ယိုဒီ... ဇူးစ်ကြီး၏ *စဉ့်သည်တော်* အဖြစ် လာလာနေသည်ကို
မမဟီးရာ ဘာလုပ်နိုင်မည်နည်း။ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်။

မနိုင်၍ သည်းခံခြင်းအဖြစ် ဟီးရာမမျှ အောင့်အောင့်အည်းအည်း
ပြေပြေစုစုနှင့် သည်းညည်းကြီး မှိတ်ခံနေရတော့သည်။

အခန်း [၂၂]

အာဘိဓရာဒိဂ်တီး၏ ခရိုင်သဘာဝ

မိုးနတ်ဒေဝီဆိုလျှင် လှစမြဲ။ လှ
သော မိုးနတ်ဒေဝီတွေထဲမှာပင်
လျှင် အလှဆုံးဟု ကျော်ကြားသူ
က ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့
စာတွေတွင် အလှဆုံး မိုးနတ်ဒေဝီ
ကား ဗိရုဏီနတ်သမီး ဖြစ်လေသည်။
သူ့ကြောင့် နတ်သားလေးယောက်
ပူးမတတ် ဖြစ်ကြရသည် ဆို၏။

နေမိဘုံ ခန်းပျို့ကြီး၌
ရှင်အဂ္ဂသမာဓိက ဗိရုဏီနတ်သမီး
၏ အလှကို-

အာဘိဓရာဒိဂ်တီး

* ရွှင်မူ ပြုံးပြုံး၊ မျက်လုံး မျက်ခွက်၊ လရောင်စက်သို့၊ နားရွက်ဖြန့်ကား၊ ညွှန်ညွှန်တွားဖျူ။ မေးပါးသွယ်သပ်၊ အာစပ်ဝင်းရွှေ၊ ချေလည်းမပြောက်။ ကြန့်လျောက်နာယောင်၊ မျက်တောင်ကော့ဖြူး၊ နဖူးပြင်လှ၊ ရင်ဝလည်း မောက်၊ ဖိတ်ဖိတ်တောက်ဖျူ၊ ပြောက်ပြောက်စွန်းစွန်း။ ဆေးထင်းပန်းသို့။ လက်သန်း လက်ချောင်း။ ရိုးပျောင်းနုနု။ ဝိဇ္ဇာထုလည်း၊ ရုပ်တုမရ၊ မြမြဝါဝါ...*

ဟု အသေးစိတ် စပ်ဖွဲ့သည်။

ဗိရုဏီနတ်သမီးကို မြင်တွေ့ရသော နေမိမင်းကြီး၏ ရှေးဦး ခံစားရချက်ကိုလည်း-

* ရထားပျံထက်၊ လှစံမင်းခြေ၊ မြင်တုံလေသော်၊ သပြေတမ္ပတ်၊ ကိုယ်လုံးညွတ်ဖျူ၊ ဆွတ်ဆွတ်နလုံး၊ ရွှင်ပြပြုံးလျက်...*

ဟု လည်းကောင်း၊

* တရားနေမျိုး၊ သတိုးနတ်ရှင်၊ အိပ်မက်တွင်ဖျူ၊ မထင်စဖူး၊ ဂွေးဖူးလှည့်တုံ...*

ဟု လည်းကောင်း စပ်သည်။

ရထားပျံ မောင်းသူ မာတလီနတ်သားကလည်း ဗိရုဏီနတ်သမီးကို မြင်တွေ့သော် လူကို မဆိုထားနှင့် သူ့ကဲ့သို့ နတ်သားပင်လျှင် မည်သို့ ခံစားရကြောင်း...

* အာရုံမြင်မိ၊ ဆိုးဖွယ်ရှိသား၊ မျက်စိလတ်လတ်၊ မိသက်ပြတ်ကို၊ ငါ နတ်သော်လည်း၊ မြော်ကတည်းက၊ မနည်းလောက်စင်၊ ဆွတ်ဆွတ်ကြင်၏...*

ဟု ဝန်ခံ ပြောကြားသည်။

သူတို့ အနောက်တိုင်း၌လည်း နတ်ဒေဝီတွေအနက် အလှကေရီ ဖြစ်သော နတ်သမီး ရှိလေသည်။

သူ့နာမည်က အက်ဖျော့ဒိုက်တီး။ သူ့ကို ရောမတို့ ခေါ်သော ဗီးနပ်စ် (Venus) ဟူသော အမည်နှင့် ကမ္ဘာက ပိုသိကြသည်။ သူ့အကြောင်း စပ်လိုက်ကြသည့် ကဗျာတွေ၊ ထုလိုက်ကြသည့် ပန်းပုတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိသည်။ လက်နှစ်ဖက် မပါ၊ ကိုယ်တစ်ပိုင်း ဗလာနှင့် မီးလိုးစံကျွန်းတွင် စေတနာတော် ယခုအခါ ပြင်သစ်ပြည် ပါရီမြို့ လူးဗရ (Louvre) ပြတိုက်ကြီး၌ ထားရှိသည်။

သူ့ရှုပ်တု မီးလှိုင်းမှ ဝီဒနက်စ် (Venus of Milo) ပုံတူတွေကို မြန်မာအိမ်အများ မှာပင် တွေ့နေရသည်။

အဲသည် သူ့ရှုပ်တု ပုံတူကို ကျွန်တော် လက်ဆောင်ရဖူးသည်။ ကျွန်တော် က အိမ်၌ မထားဘဲ စွန့်ပစ်သည်။ တစ်ကြောင်းက အင်္ဂါမစုံသော အရှုပ်ကို မြန်မာပီပီ ကျွန်တော်က အိမ်၌ မထားလို။ နောက်တစ်ကြောင်းက သူ့အကြောင်း ကျွန်တော်က သိသည်။ အလွန်သိသည်။

အင်း... ယခု သူ့အကြောင်း ပြောပြပါမည်။

အက်ဖရာဒိုက်တီးကား အိုလင်ပီယင်တောင်တော်စ် ခေါ်မတို့၏ အလှ နှင့် အချစ်ကိုစိုးသော နတ်ဒေဝီ ဖြစ်သည်။

အချစ်... အင်း... ခေါ်မတို့က အချစ်ဟု ခေါ်သော အရာကြီးက လည်း အလွန်ကြောက်စရာ ကောင်းသည်။ ခေါ်မတွေ့ အချစ်ဟု ခေါ်ခေါ်နေ သည်မှာ ပက်ရှင် (Passion) ခေါ် ရာဂ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေ နားလည်သော မေတ္တာမွမ်းသော အချစ်... မြတ်နိုးချစ် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ ဝီရဏီနတ်သမီးက ရှေးဘဝက ဖြူစင်လှသော ဒါန တွေ သီလတွေ ပြုခဲ့သောကြောင့် လားရာဂတိ ကောင်းပြီး လှသော မြတ်သော နတ်သမီး ဖြစ်လာသူ ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို ရှင်အဂ္ဂသမာဓိက-

‘ပြာညက်ချော့၍၊ သဘောမြီချည်၊ ဂတိတည်လျက်၊ ငါးမည် ဆင်းပုံ၊
အင်နံနံဝယ်...’

ဟု စပ်ဆိုခဲ့သည်။

အက်ဖရာဒိုက်တီး ဖွားလာပုံကို မှတ်မိကြဦးမည် ထင်၏။

ယူးရေနက်စ်ကြီး၏ ဟိုပစ္စည်းကြီးကို ကာဒိုနက်စ်က ဖြတ်ပြီး သမုဒ္ဒရာ တွင်း ပစ်ချလိုက်သည်။ အဲသည် ပစ္စည်းကြီးမှ ရေမြှုပ်ကြီး ဖြစ်လာပြီး ထို ရေမြှုပ်ကြီးမှ အက်ဖရာဒိုက်တီး ဖွားလာခဲ့သည်။

လှသည်တော့ အလွန်လှ... ။ အက်ဖရာဒိုက်တီး မွေးဖွားခေါ်ထွန်း လာပုံကို ကမ္ဘာကျော် ပြင်သစ်ပန်းချီဆရာကြီး တူးရိုး (Bouguereau) ဆို ထားသည့် ပန်းချီ ရှိသည်။ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ခါးလေးကို နှု... တင်လေး တို့ အလှပြ... လက်နှစ်ဖက် မြောက်ထားလျက် ဆံပင်ကို ကိုင်နေဟန်ထား ကာလသားတွေ ရင်ဖိုပြီး ရူးလောက်အောင် လှသည်။

အက်ဖရာဒိုက်တီးက လှသမျှ အဲ... ကြွလှ ကဲလှသည်။

သူ့ အဲသည်သဘာဝကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ကြွချင်သူ၊ ကဲချင်သူ တွေ အားကိုးတကြီးနှင့် ဈေးကြီးပေး ဝယ်သောက်ကြသည့် ဆေးတွေ အစာ တွေကို အက်ဖရာဒစ်တီအက်စ် (Aphrodisiac) ဟု ခေါ်သည်။

သူ့နာမည်မှာ အက်ဖရက်စ် (Aphros) ဟူသော စကားမှ ဆင်းသက် လာသည်။ အက်ဖရက်စ် ဆိုသည်မှာ ရေမြှုပ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အက်ဖရာ ဒိုက်တီး၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ကား ရေမြှုပ်မှ ဖွားသူဟု ဖြစ်သည်။

ရေမြှုပ်မှ ဖွားသူ ဖြစ်လင့်ကစား သူ့ကို မွေးစားသမီးအဖြစ် ဇူးစ်ကြီး က သတ်မှတ်ပြီး ဆိုလင်ပီယင်တောင်ထိပ်တွင် တစ်နေရာ ပေးထား၏။

သူ့ကို ဝိုင်းကြိုက်ကြသူ နတ်မင်းတွေ၊ တိုင်းတန်တွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်း ရှိသည့်ကြားက မမဟီးရာ ကြီးဆွဲရာ ပါပြီး သူ့ကို ဇူးစ်ကြီးက ခြေနှစ်ချောင်း မသန်သူ ပန်းပဲမောင်တင့်တယ် ဟီဖီစတက်စ်နှင့် ပေးစားထား၏။

ဪ... လှသော မိန်းမများ အရုပ်ဆိုးသူနှင့် ရတတ်သည်ဟု ဆိုရ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

အမှန်ကား အက်ဖရာဒိုက်တီးက ဟီဖီစတက်စ်ကို အမည်ခံသာ ပေါင်းနေ၏။ ဇူးစ်ကြီး၏ မွေးစားသမီးပီပီ သူကလည်း 'များ'သည်။

အက်ဖရာဒိုက်တီး ဖင်တိုင်မျှောက်အဖြစ် မွေးထားသူကား ခြေဖြောင့် လက်ဖြောင့်နှင့် တစောက်ကန်းသမား၊ အသောက်သမား၊ ရန်လို ဒေါသကြီးသူ စစ်နတ်မင်း အဲရီးစ် ဖြစ်သည်။

အဲရီးစ်နှင့် တိတ်တိတ်ပုန်း အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ဖက်ဘက်စ် (Phobus) နှင့် ဒီးမက်စ် (Deimus) ခေါ် သားနှစ်ယောက်၊ ဟာမိုးနီးယ ခေါ် သမီးတစ်ယောက် မွေးသည်။ အစသော် ဟီဖီစတက်စ်သည် ဘာမျှ မသိဘဲ ကလေးတွေကို သူ့ကလေးတွေဟု ခွားကျကျ လက်ခံထားသည်။

တစ်ညတွင်ကား အဲရီးစ်၏ သရေးစံနယ် နန်းတော်တွင် အဲရီးစ်နှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးတို့ မိုးကြိုး စင်စင်လင်းသည်အထိ ချစ်တလင်းပေါ်တွင် ချစ်လျှဟာစင်းနေမိကြရာ အရှေ့ဘက် ကောင်းကင်မှ တက်လာသော နေနတ်သား ဟီးလီးအက်စ်က မမြင်ချင်အဆုံး မြင်လိုက်ရသည်။ ဖြစ်နေကြပုံကို ဟီးလီးအက်စ် က အပိုဆာဒါးလေးတွေပါ ခွက်ပြီး ဟီဖီစတက်စ်ကို ဝါသနာအလျောက် ဖောက်သည်ချမိတော့၏။

ဟီဖီစတက်စ် ဒေါသတကြီးနှင့် ပန်းပဲဖိုတွင်း ပြေးဝင်၍ တူကြီးကို ကိုင်သည်။ ထို့နောက်... ကြေးနီနှင့် အမဲလိုက် ပိုက်ကွန်တစ်ခုကို ပြုလုပ်သည်။ လက်ရာမြောက်လှဘိသည်။ ပိုက်ကွန်သည် လေတွင် လွင့်သော သို့မဟုတ် သစ်ရွက်တို့ မြက်တို့ပေါ်၌ ရေးရေးရိပ်ရိပ်သာ လွှမ်းသော ပင့်ကူအိမ်နုနုကဲ့သို့ မှန်မှန်ဝါးဝါးလေးသာ ဖြစ်လေသည်။ ခိုင်လုံကံသည်မှာကား ဘယ်သို့မှ ဖြတ်၍ မျက်၍ မရ။

ဤအနုပညာလက်ရာမြောက် နတ်ပိုက်ကွန်ကို မိမိနှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးတို့၏ မင်္ဂလာဦးပါ အိပ်ရာ ခုတင်မှ တိုင်နှင့် တန်းတွေတွင် အစီအမံ ပြုလျက် သူက လျှို့ဝှက်ထောင်ထားလိုက်၏။

သရေစံမှ ချစ်၍ပြန် အက်ဖရာဒိုက်တီးက ပြောပန်သတိရာ ချိုချိုဖြင့် အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ကောရင့်သန်ယဘက် ရှေးလွန်နေခဲ့ကြောင်း လှိုမိုသည်။ ဟီဖီစတက်စ်ကလည်း အေးအေးချိုချိုပင် ပြောသည်။

“မောင့်ကိုလည်း ခွင့်လွှတ်ပါဦး ချစ်ဇနီး ရေ... မောင်လည်း ပန်းတယ်ကွယ်၊ မောင့် အသည်းစွဲ လင်းမနက်စ် (Lemnos) ကျွန်းမှာ သွားအနားယူဦးမယ်”

လင်းမနက်စ်

ဟီဖီစတက်စ်နှင့် လိုက်ခဲ့မည်ဟု အက်ဖရာဒိုက်တီးက ဟန်လေးလုပ်၍ပင် မပြော။

ဟီဖီစတက်စ် မျက်စိအောက်မှ ပျောက် သွားရုံရှိသေး... အက်ဖရာဒိုက်တီးက လင်ငယ်တော် အရိုးစိထံ သတင်းပြု ဖိတ်ခေါ်သည်။ စက္ကန့်မခိုင်းဘဲ အရိုးစိလည်း ဒုန်းစိုင်းရောက်လာ၏။

အိစက်ညက်ညောသည့် ဖဲမွှေရာပေါ် နှစ်ဦး ပျော်ပျော်ကြီး ရောက် ကြပြန်၏။

သို့ရာတွင် အရုဏ်ကျင်းသဖြင့် ထလိုက်ကြရာ ပိုက်ကွန်တစ်ခုတွင်း လုံးထွေးမိနေမှန်း နှစ်ဦးသား သိကြရသည်။ ဘယ်သို့မျှ ရုန်းထွတ်၍ မရကြ။ ပိုဆိုးသည်ကား နှစ်ဦးစလုံး၌ အဝတ်အစား မရှိ။ မိမွေးတိုင်း ခန္ဓာတိုင်း။

ဟီဖီစတက်စ်က ပြန်ရောက်လာပြီး သူတို့ကို လက်ပူလက်ကြပ် ဖမ်းဆွဲ မက ရှိသမျှ နတ်တွေကို ခေါ်လျက်- “ကြည့်ကြပါ... တောင်ကြသေးလား ခင်ဗျ” ဟု တိုင်တည်သည်။

အချစ်ကွန်ရက်အတွင်း မိနေသူ နှစ်ဦးထံ နတ်တွေ မှန်သမျှ လာကြည့်ကြသည်။ နတ်ဒေဝီတွေကမူ ရှက်စနိုးကြောင့် အိမ်တွင်းပုန်းနေကြသည်ဆို၏။

ပရိသတ် ထိပ်ဆုံးမှ အပိုးလိုးက ဟားမီးခဲကို တံတောင်ဆစ်နှင့် တို့ပြီး မေးသည်။

“အဲရိုးစ် နေရာမျိုး ရောက်ရရင် ငါ့ညီ စိတ်ဆိုးမလား၊ ဒီအတိုင်းပဲ ကွန်ထဲမှာလေ... အဟေ...”

ဟားမီးခဲက မိမိခေါင်း မိမိ ကိုင်ပြီး လေးနက်စွာ ကျိန်တွယ်ပြော၏။ စိတ်မဆိုးကြောင်း၊ ပိုက်ကွန်တစ်ခုတည်း မဟုတ်၊ သုံးခု အုပ်ထားစမ်းပါစေ၊ နတ်ဒေဝီတွေပါ သုန်သုန်မှုန်မှုန် လာကြည့်နေစမ်းပါစေ။ သူနှင့်သာ ဆိုလျှင်... အဟင်း။

အပိုးလိုးနှင့် ဟားမီးခဲတို့က မိမိတို့စကား မိမိတို့ သဘောကျပြီး ဟားတိုက် ရယ်ကြသည်။

ဟီဖီစတက်စ်သည် ပိုက်ကွန် ဖွင့်ပေးစေလိုလျှင် နစ်နာကြေးအဖြစ် အက်ဖရာဒိုက်တီးကို ယူစဉ်က မိမိ တင်တောင်းခဲ့ရသည့် ရတနာလက်ဆောင်များကို မွေးစားဖခင် ဇူးစ်က ပြန်ပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုသည်။

ဇူးစ်ကြီးကား အလွန်ခေါ်ပွနေ၏။ လက်ဖွဲ့ရတနာတွေကိုလည်း ပြန်မပေးနိုင်။ လင်နှင့် မယားတို့၏ ဆောက်တန်းကျလှသော အရှုပ်ပြဿနာတွင်လည်း သူ ဝင်မပါနိုင်ဟု ဆိုရုံမက လူသိရှင်ကြား ကိုယ့်အရှက် ကိုယ်ခွဲသည့် ဟီဖီစတက်စ်ကို ‘သောက်ရူး’ဟု ဘွဲ့ပေးသည်။

ပိုးဆိုက်ဒင်ကြီးကား အက်ဖရာဒိုက်တီး၏ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း အလှကို မြင်ပြီး ချစ်စိတ်တွေ ယိုဖိတ်လာခဲ့သည်။ အဲရိုးစ်ကိုလည်း စိတ်တွင်းမှ ကျိတ်မနာလို ဖြစ်နေသည်။

သူက ဟီဖီစတက်စ်ကို ကရုဏာသက်ဟန်ဆောင်ပြီး ပြော၏။

“ဇူးစ်က ဒီပြဿနာထဲ မဝင်ချင်ဘူး ဆိုတော့ လူကြီးတစ်ယောက် အနေနဲ့ ငါ ဝင်ရတယ်ကွယ်၊ အဲရိုးစ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရွေးတဲ့အနေနဲ့ လက်ဖွဲ့ရတနာတွေရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ညီတဲ့ အဖိုးအခကို ဟီဖီစတက်စ်ကို ပေးလိုက်၊ အဲရိုးစ်ဘက်က ငါ အာမခံတယ်၊ ဟီဖီစတက်စ်ကလည်း လွှတ်ပေးလိုက်”

ဟီဖီစတက်စ်က စိတ်မချမ်းမသာဟန်ဖြင့် အူတူတူ ဖြေသည်။

“ကောင်းပြီလေ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီစဉ်က ကတိမတည်ရင် အာမခံတဲ့ ခင်ဗျားကြီး သူ့နေရာ ဝင်ရမှာနော်၊ ဒါပဲ”

ဤတွင် အပိုးလိုးက ရယ်လျက် ဝင်ခုံခမ်းသည်။

“သူ့နေရာ ဝင်ရမယ်နော်၊ ဒီအတိုင်းပဲ အက်ဖရာဒိုက်တီး ဘေးမှာ၊ ဟုတ်လား... အဟီး...”

ပိုးဆိုက်ဒင်က သမာဓိကြီးကြီးနှင့် စကားဖြတ်ပေး၏။

“အဲဒီစဉ် ကတိဖျက်လိမ့်မယ်လို့ ငါ မထင်ပါဘူး၊ အဲ... မိုးမပြို ပြိုခဲ့သော်... အဲဒီစဉ်က ကတိဖျက်တယ် ဆိုပါတော့၊ ကတိထားတဲ့ အပိုးအေ ကို ငါက စိုက်လျှော်ပြီး အင်း... အက်ဖရာဒိုက်တီးဆို ငါ့မဲ ပြန်လက်ထပ်ယူ ရမှာပေါ့ကွယ်”

ဤတွင် ပြေလည်သွားကြသည်။

ဟီဖီစတက်စ်က အဲဒီစဉ်ကို ဝှုတ်ပေးလိုက်ရာ ကိုယ်တော်ဖြတ် သရေးစသို့ အမြန်ပြန်သုတ်လေ၏။

အက်ဖရာဒိုက်တီးကမူ ဆိုက်ပရုတ်စ် (Cyprus) ကျွန်းရှိ ပေးအင်စ် (Paphos) မြို့ဆီ ပြေးသည်။ ထိုမြို့ ပင်လယ်၌ ရေချိုးလိုက်သောအခါ ယင်ဖိုပင် မနားဖူးသော ပကတိ အပျိုစင်စစ်စစ် ပြန်ဖြစ်သွားသည် ဟုသတည်း။

မိမိနှင့် အဲဒီစဉ်တို့ ရွှေကွန်ချာအတွင်း ပိတ်မိနေစဉ်က မိမိ၏ အလှကို တပ်မက်သည့်စောနှင့် ဟားမီးစ် ဘာပြောခဲ့ကြောင်း အက်ဖရာဒိုက်တီး သိသွား သည်။ ချစ်မှချစ်ပလေဟု အကျေနပ်ကြီးလည်း ကျေနပ်သွားသည်။ ချစ်တတ်သူ ကြီးကို ချစ်ဆုပေးသည့်အနေနှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးက ဟားမီးစ်နှင့် တစ်ည ပေါင်းသင်းသည်။ ဤတစ်ည ချစ်မှ ဟာမက်ဖရာဒီးတက်စ် (Hermaphroditus) ကို အက်ဖရာဒိုက်တီး ဖွားခဲ့သည်။ ဤကလေးကို သား ဆိုရလည်း ခက်၏။ သမီး ဆိုရလည်း ခက်၏။ အကြောင်းကား သူ့တွင် အဖိုလိင်အင်္ဂါရော၊ အမ လိင်အင်္ဂါပါ ပါရှိနေလေသတည်း။

မိမိနှင့် အဲဒီစဉ်တို့ကို ရွှေကွန်ချာတွင်းမှ လွတ်ရန် ရွှေဆောင်အာမခံ ပေးခဲ့သော ပိုးဆိုက်ဒင်ကြီး၏ ကျေးဇူးကိုလည်း အက်ဖရာဒိုက်တီး မမေ့။

အချစ်နတ်သမီး ဖြစ်သောကြောင့် အချစ်နှင့်ပင် ကျေးဇူးဆပ်လေရာ အက်ဖရာ
ဒိုက်တီးသည် ပိုးဆိုက်ဒင်နှင့်လည်း သားနှစ်ပါး ပွားသည်။

ရွှေကွန်ချာတွင်းမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းအဖြစ် ပေးပါမည်ဟု ကတိ
ပြုခဲ့သော လျော်ကြေးကို အဲရီးစ်က မပေးခဲ့ချေ။ ကြားက ဝင်အာမခံခဲ့သော
ပိုးဆိုက်ဒင်ကလည်း မပေးခဲ့ချေ။ လျော်ကြေး မရရှိလည်း ဟီဖီစတက်စ်က
ဘာမျှ ဆက်မလုပ်။ အမှန်မှာ ဟီဖီစတက်စ်သည် အက်ဖရာဒိုက်တီးကို ရူးမတတ်
ချစ်ရှာသူ ဖြစ်လေရာ မမချော ဘာလုပ်လုပ် ကွာရှင်းပြတ်စဲရန် စကတည်းက
ပင် စိတ်ကူးမထားချေ။

အက်ဖရာဒိုက်တီးက အချစ် ရွှံ့စားခန်းများ တစ်ခန်းပြီး တစ်ခန်း
ဖွင့်နေလေတော့သည်။

ဥါဒဿမ မဟာဒေဝါ အသစ်စက်စက် ဖြစ်လာခဲ့သူ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်
နှင့်လည်း အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ငြိလိုက်သေးရာ ပရီးအေးပက်စ် (Pri-
apus) ခေါ်သော သားတစ်ဦးကို မွေးခဲ့သည်။ ဤကလေး၏ ပုရိသလိင်အင်္ဂါ
သည် မြင်မကောင်းအောင် ကြီးထွားလှသည် ဆို၏။ မအေ ဖြစ်သူ၏ တွေ့
မရှောင် သောင်းကျန်းမှုကို မနှစ်မြို့သော ဟီးရာက ဤသို့ ဖြစ်ရန် ကလေး
အပေါ်၌ ဒဏ်ခတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ပရီးအေးပက်စ်သည်
ခေါမနှင့် ရောမသားတို့၏ ဖိုသဘာဝအစွမ်းရှင် နတ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ကို
အကိုင်းအရွက် ဖြတ်ညှိသည့် ဓား ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ဥယျာဉ်မှူးအဖြစ်
နိမိတ်သင်္ကေတ ဖြစ်ကြသည်။

အလွန်ပွေသော ဇူးစ်ကြီးကား ထူးထူးဆန်းဆန်းပင် အက်ဖရာဒိုက်တီး
ကို ရှောင်သည်။ ရှောင်သာ ရှောင်သည်။ ဇူးစ်ကြီးအတွက် ရှောင်ရသည့်
ဒုက္ခက မသက်သာ။ အက်ဖရာဒိုက်တီး၏ ခါးစည်းတန်ဆာက တန်ခိုးထက်လှ
သည်။ ဤခါးစည်းတန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ထားလျှင် ဇူးစ်ကြီးပင်လျှင် ထိန်းချုပ်
ထားသည့်ကြားက အချစ်ဇောတွေ ကြွကြွတက်လာသည်။ မခံမရပ်နိုင်သော
ဇူးစ်ကြီးက အက်ဖရာဒိုက်တီးကို ငြိမ်ဝပ်သွားအောင် အရှက်ခွဲ ဆုံးမမည်ဟု
စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်၏။

ဇူးစ်သည် မိမိတန်ခိုးဖြင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးကို သာမန်သေမျိုး လူသား
လူချော ဘုရင်လေး အင်ကီးဆီးစ် (Anchises) အား အရူးအမူး ချစ်မိအောင်
လုပ်လိုက်သည်။

ညတစ်ည...

အင်ကိုးဆီးစ်သည် အိုက်ဒတောင်ထိပ်ရှိ မိမိ၏ သိုး နွား မွေးဖြူရေး စခန်းထဲတွင် အိပ်ပျော်နေသည်။ လှဲလှဲတောက်ရွန်း လှပသည့် အနီရောင် ဝတ်ရုံကို လွမ်းကာ ဖရစ်ဂျီယ မင်းသမီးလေးတစ်ပါးအသွင် ဆောင်လျက် အက်ဖရဒိုက်တီး ရောက်လာသည်။

ဤ... နတ်သမီးနှင့် လူသား တွေ့ကြုံသည့်အကြောင်း အောင်ပင်လယ် ဆင်ဖြူရှင်ဇာတ်လမ်းကို အချုပ်တန်းဆရာဖေကလည်း စာစပ်ဖူးသည်။

‘... နဝိယေစကားနှင့်၊ လှည့်လှည့်တဲ့ ခေတ်နဲ့၊ လက်ချစ်သံ တစ်ချက် တီးရုံနှင့်။ နတ်သမီး ဆင်းကျရသည်။ ။ မေထုနသံခါနီးသည်။ ရုဿတီ ကွယ်ပလို့၊ တဒဂ် ဆင်ဖြူရှင်၊ ရူးလေးသည့်သွင်၊ သည်ကသို့ ဖြစ်ထုံးတင်လျှင်၊ ချစ်တုန်းတွင် ခွဲပါနှင့်လေး။ ။

အင်း... အင်ကိုးဆီးစ်နှင့် အက်ဖရဒိုက်တီးတို့လည်း မြဲသေ့သားရေ၊ ဝက်ဝံသားရေတို့ ခင်းအပ်သော ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ချစ်ပွဲဆင်ကြသည်။ သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင် လေ၌ကား ဖျားတို့သည် အိပ်ချင်ဖူးရီနှင့် တဝီဝီ အော်မြည် ဝံ့ပျံနေကြသည်။

အရုဏ်တက်၌ ခွဲကြခါနီးကျမှ မိမိ မည်သူ ဖြစ်ကြောင်း အင်ကိုးဆီးစ် ကို အက်ဖရဒိုက်တီးက ကိုယ်ထင်ပြပြီး သိစေသည်။ ဤတစ်ည ဇာတ်လမ်း ကိုလည်း မည်သူ့ကိုမျှ မပြောမိအောင် သတိပေးသည်။

အင်ကိုးဆီးစ်မှာ အောင်ပင်လယ် ဆင်ဖြူရှင်ကဲ့သို့မူ ရူးမသွား။ သို့ရာ တွင် တန်ခိုးရှင် နတ်သမီးတစ်ပါးကို လူအထင်နှင့် လူဝီဝီ ခြံချင်ရာ ခြံမိခဲ့သည့် အတွက် အကြီးအကျယ် ချောက်ချားပြီး အသက်ချမ်းသာဖေပါရန် ကြောက် အားနှင့် ထိုင်ကန်တော့ တောင်းပန်သည်။

အက်ဖရဒိုက်တီးက ဤအတွက် ဘာမျှ စိုးရိမ်ပူပန်ရန် လေ့ကြောင်း ကတိပြုသည့်အပြင် အင်ကိုးဆီးစ်နှင့် မိမိသည် သားတစ်ဦး ရပြီး ထိုသားသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော သားကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟုခင် အားဖေ စကား ပြောကြားခဲ့သည်။

ရက်ပေါင်း အတန်ကြာသော တစ်နေ့သ၌ အင်ကိုးဆီးစ်သည် အပေါင်း အဖော်များနှင့် အရက်သေရည် သောက်နေသည်။ အရက်သမားတို့ ထုံးစံ ပါးစပ်မှ တွေ့ကရာ ရှစ်သောင်း ပြောကြသည်။

ရောင်းရင်းတစ်ဦးက ဆိုသည်။

“အင်ကီးဆီးစ်ရေ... ဟိုအဘိုးကြီးရဲ့ သမီး ဟိုဟာလေးက ဘုရားစား တကယ်ကို လှတာ၊ အင်း... အဲဒါလေးနဲ့သာ အုံးစက်ရာမှာ ယှဉ်နှိုင်းရမယ်ဆိုရင် အက်ဖရာဒိုက်တီးနဲ့ မလဲပါဘူး... ဘယ်နှယ်လဲ”

သတိလက်လွတ် ဖြစ်ပြီး အင်ကီးဆီးစ်က မဆင်မခြင် ဖြေသည်။

“အင်း... ကိုယ်က သူတို့နှစ်ယောက်လုံးနဲ့ အုံးစက်ရာမှာ ယှဉ်နှိုင်းဖူး သူ ဆိုတော့ မောင်ရင့် မေးခွန်းကြီးက ကိုယ့်အတွက် အဓိပ္ပာယ် မရှိလှဘူးကွာ”

ဝါကြွားမှုအရိပ် ပါသော အင်ကီးဆီးစ်၏ ဤစကားကို ဇူးစ်ကြီး ကြားသွားရာ ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်း ထွက်ပြန်တော့၏။

ရာရာစေ... သေမျိုး လူသားက မတန်မရာ ခော်ခော်ကားကား...။

ဇူးစ်က အင်ကီးဆီးစ်ကို မိုးကြိုးလက်နက်နှင့် ပစ်ချလိုက်၏။

အက်ဖရာဒိုက်တီးက အချိန်မီ သူ့ခါးစည်းတန်ဆာနှင့် ဝင်ကာပေးရာ မိုးကြိုး သွားသည် အင်ကီးဆီးစ်ကို မမှန်ဘဲ လွဲချော်၍ မြေရင်းရှိ မြေကြီးကိုသာ မှန်သည်။ သို့သော် မိုးကြိုးစက်က ပြင်းလှလွန်းသောကြောင့် အသက် မသေ သော်လည်း အင်ကီးဆီးစ်မျှ မြေတွင် ဘယ်သောအခါမှ မတ်မတ် မရပ်နိုင် ရှာပေ။ အီးနီးအက်စ် (Aeneas) ခေါ် သားတစ်ပါး မွေးဖွားပြီးနောက် အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် အင်ကီးဆီးစ်အပေါ် တပ်မက်စိတ် ကုန်ခန်း၍ စွန့်ခွာ သွားတော့၏။

တစ်နေ့တွင် ဆိုက်ပရပ်စ်ဘုရင် စင်နီးရက်စ် (Cinyras) လည်း စကားပို အကြွားလွန်မိသည်။ သူက မိမိ၏သမီး ဆမားန (Smyrna) သည် အက်ဖရာဒိုက်တီးထက်ပင် ပို၍လှပကြောင်း ပြောမိ၏။ ဤစော်ကားမှုကြောင့် အက်ဖရာဒိုက်တီး လက်စားချေပုံကား ဆမားနသည် စင်နီးရက်စ်ကို အချစ် ကြီး ချစ်မိစေသည်။ ဆမားန၏ အထိန်းတော်ကြီးက တစ်ညတွင် စင်နီးရက်စ် ကို လူမှန်းမသိ သတိလက်လွတ် ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် အရက်သေစာ တိုက်ကျွေး သည်။ ညမှောင်မှောင်၌ စင်နီးရက်စ်၏ စက်ရာတွင်းသို့ ဆမားန ဝင်အိပ် လိုက်သည်။

ဆမားန၌ သန္ဓေရင့်လေမှ ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိသော စင်နီးရက်စ် သည် ရှက်ဒေါသနှင့် ဓားနှင့် ဆွဲပြီး ဆမားနကို လိုက်တော့၏။ ဆမားနကို တောတွင်း တောင်ထိပ် ကမ်းပါးစွန်း၌ စင်နီးရက်စ် သွားမိသည်။

ထိုအချိန်၌ အက်ဖရာဒိုက်တီး ပေါ်လာသည်။ မိမိ၏ လက်စားချော့မှာ ပြင်းထန် ရက်စက်လွန်းသွားပြီဟု အက်ဖရာဒိုက်တီး ဖောင်တရနေ၏။ ထို့ကြောင့် စင်နီးရက်စ်၏ ဓားကြီး ဆမားန၏ ကိုယ်ပေါ် ကျလာခဲ့ကိစ္စ၌ အချိန်မီ အက်ဖရာဒိုက်တီးက ဆမားနကို ဓားရံ (Myrrh) ဟု ခေါ်သည့် နံ့သာစေးပင်အဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်သည်။ စင်နီးရက်စ်၏ ဓားကြီးက နံ့သာစေးပင်ကို နှစ်ခြမ်း ခွဲချလိုက်ရာ ပင်စည်တွင်းမှ ကလေးငယ် အဒိုးနစ်(စ်) (Adonis) လိမ့်ကျထွက်လာ၏။

အဒိုးနစ်(စ်)

အက်ဖရာဒိုက်တီးက အဒိုးနစ်(စ်)ကို ကောက်ယူပြီး အလုံသေတ္တာတစ်ခုတွင်း ထည့်ဝှက်သည်။ မှောင်သောနေရာ၌ ထိန်းသိမ်းထားရန် မှာကြားပြီး မြေအောက်ကမ္ဘာမှ မရုဏလောက၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ပါဆက်ဖနီက လက်သို့ သေတ္တာကို ယုံကြည်လွှဲအပ်ထားခဲ့သည်။

စပ်ရလိုစိတ်ကို မထိန်းနိုင်သော ပါဆက်ဖနီက သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်ရာ အဒိုးနစ်(စ်)ကို တွေ့သည်။ သူငယ်မှာ အလွန်ချောမောလှသောကြောင့် ပါဆက်ဖနီက မိမိ၏ နန်းတော်ခန်းဆောင်၌သာ မွေးမြူထားခဲ့၏။

ဤအကြောင်းကို သိသိချင်း အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် တားဟာရက်စ်(စ်) ဆီ သွား၍ ပါဆက်ဖနီထံမှ အဒိုးနစ်(စ်)ကို ပြန်တောင်းသည်။ အဒိုးနစ်(စ်)ကို ချစ်သူဖြုပြီးနေသော ပါဆက်ဖနီကလည်း ပြန်မဝေး၊ ဤသို့ အက်ဖရာဒိုက်တီးက စူးစဲကြီးကို တိုင်သည်။

မိမိ၏ မွေးစားသမီးအကြောင်း စူးစဲကြီး တောင်းတောင်းသိသည်။ အဒိုးနစ်(စ်)ကို ရလျှင် သူလည်း လင်လုပ်လေဦးမည်။

ဤဂုဏ်ကျက်သရေ မရှိလှသော အမှုကို မိမိကိုယ်တိုင် မစီရင်ဘဲ မူးနတ်သမီး ကလိုက်ယပီး ဥက္ကဋ္ဌ လုပ်သည့် အောက်ရုံးသို့ ဇူးစိက ချပေးလိုက်သည်။

ကလိုက်ယပီး၏ စီရင်ချက်ကား... အဒိုးနစ်(စ်) မသေမပျောက်ဘဲ မွေးဖွားလာနိုင်အောင် အက်ဖရာဒိုက်တီးက စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သည်။ သေတ္တာတွင်းမှ ထုတ်ယူ ကယ်တင်ပြီး ပါဆက်ဖနီက စောင့်ရှောက် မွေးမြူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အဒိုးနစ်(စ်)ကို နှစ်ဦးလုံး ပိုင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ရမ္မက်ကြီးသူ ဤနတ်ဒေဝီကြီး နှစ်ဦးနှင့် အဒိုးနစ်(စ်)ကို အစဉ်ထား၍ မဖြစ်။ သူ့မှာ သူ့ကိုယ်ပိုင် နားနေ လွတ်လပ်ချိန်လေး ရှိသင့်သည်။ ကလိုက်ယပီးက တစ်နှစ်ကို သုံးပိုင်း ပိုင်းပြီး အဒိုးနစ်(စ်)သည် လေးလ အက်ဖရာဒိုက်တီးနှင့် နေစေ၊ လေးလ ပါဆက်ဖနီနှင့် နေစေ။ ကျန်လေးလကား အဒိုးနစ်(စ်)၏ ကိုယ်ပိုင် ဟောလီးဒေး အချိန် ဖြစ်စေဟု အမိန့်ချ၏။

ရုံးတော်အမိန့်ကို နာခံသယောင်ယောင်နှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးက လှလည်လုပ်တော့သည်။ မိမိ၏ ဓါးစည်းတန်ဆာ တန်ခိုးနှင့် အဒိုးနစ်(စ်)ကို မိမိအနားမှ မခွာနိုင်အောင် လုပ်သည်။ သူ့ကိုယ်ပိုင် လေးလတွင်ပင် အဒိုးနစ်(စ်)သည် အက်ဖရာဒိုက်တီးနှင့် မခွဲဘဲ နေတော့သည်။ ပါဆက်ဖနီနှင့် နေရသည့် လေးလအတွင်း၌လည်း အဒိုးနစ်(စ်)က မကြည်မဖြူ ငြို့ငြို့ငြင်ငြင် ပြုသည်။ ရုံးတော်၏ အမိန့်ကို အဒိုးနစ်(စ်)က တတ်နိုင်သမျှ ချိုးဖောက်၏။

ထိုက်ထိုက်တန်တန် စိတ်ထိခိုက်ရှာသော ပါဆက်ဖနီသည် သရောစံနယ်သို့ သွားပြီး မိမိ၏ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် အဲရီးစ်နှင့် တွေ့ဆုံသည်။ အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ယခုအခါ အဒိုးနစ်(စ်)ကို အဲရီးစ်ထက် ပို၍ ချစ်ခင်စွဲမက်နေကြောင်း ပါဆက်ဖနီက ပြောပြီး...

“ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ နတ်ထက် လူကို ပိုမျှစ်သတဲ့ရှင်၊ လူမှလည်း မိန်းမလျာလို လူပျော့လေး၊ ကောင်းရော ကောင်းရော...”

ဟု နတ်ရမ်း အဲရီးစ်ကို ဆွပေးသည်။

မနာလိုစိတ်နှင့် အဲရီးစ် မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာခဲ့ပြီး မိမိကိုယ်ကို တောဝက်ရိုင်းကြီး တစ်ကောင်အဖြစ် ရုပ်ပြောင်းလိုက်၍ လက်ဘနွန်တောင်တန်းပေါ်၌ အမဲလိုက်နေသော အဒိုးနစ်(စ်)ကို အက်ဖရာဒိုက်တီး၏ မျက်စိအောက်

ဥပင် ထိုးပက်သတ်ပစ်လိုက်၏။ အဒိုးနစ်(စ်)၏ သွေးတို့မှ အနင်မနီး (Anemone) ပန်းပင်များ မြေတွင် ပေါက်လာခဲ့သည်။ အဒိုးနစ်(စ်)၏ ဝိညာဉ်ကား မြေအောက်ကမ္ဘာ တားတရက်စ်သို့ ဆင်းသွားရ၏။

ဤတွင် မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ဇူးစ်ကြီးထံ အယူခံတက်ပြန်ရ၏။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် တားတရက်စ် မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် ပါဆက်ဖနီနှင့် အဒိုးနစ်(စ်) ထာဝရ နေရတော့မည်။ တရားမျှတပါ၏လော။ အဒိုးနစ်(စ်)သည် အေးစက်မည်းမှောင်သော ဆောင်းရက်များတွင်သာ ပါဆက်ဖနီ နှင့် နေခွင့်ရှိသည်။ နွေလရက်များတွင်ကား မိမိ၏ အဖော်အဖြစ် နေသင့်သည်။ ခမည်းတော် ကြည့်လုပ်ပါဦး... ။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား မွေးစားသမီးအပေါ် ကရုဏာသက်သွားပြီး အက်ဖရာဒိုက်တီး တောင်းဆိုသမျှကို ဇူးစ်ကြီးက ပေးခဲ့သည်ဟုသတိ။

အဒိုးနစ်(စ်)က မိမိကို စွဲမက်နေရန် အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် နည်းမျိုးစုံ သုံးသည်။ ဥပမာ- အဒိုးနစ်(စ်) မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်အောင် အားကနေ့တို (Argonaut) သူရဲကောင်း ဘူးတီးစ် (Butes) နှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ညပေါင်းများစွာ သွားနေပြရာ ဘူးတီးစ်နှင့် အီးရစ်စ် (Eryx) ခေါ် သား တစ်ယောက် ရသည်။ နောင်အခါ၌ အီးရစ်စ်သည် ဆစ်စလီကျွန်း၏ ဘုရင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အဒိုးနစ်(စ်)နှင့် အက်ဖရာဒိုက်တီးသည် ဂေါလ်ဂက်စ် (Golgos) ခေါ် သားတစ်ယောက်နှင့် ဘီးရီးအီး (Beroe) ခေါ် သမီးတစ်ဦး ရသည်။ ဂေါလ်ဂက်စ်သည် ဆိုက်ပရက်စ်ကျွန်းရှိ ဂေါလ်ဦး (Golzi) မြို့နန်း တည်ထောင် သူ မင်း ဖြစ်လာပြီး ဘီးရီးအီးကား သရောင်နယ်ရှိ ဘီးရီးအီး (Beroca) မြို့နန်း တည်ထောင်သူ မင်းသမီး ဖြစ်လာခဲ့၏။

ကြမ္မာနတ်သမီးကြီးများက အက်ဖရာဒိုက်တီးအတွက် ကမ္ဘာ လောကတွင် ချစ်ခန်းတွေ လိုက်ဖွင့်ရန်တည်းဟူသော မဟာတာဝန်ကြီး တစ်ခု ကိုသာ သတ်မှတ် ချပေးထားသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ချို့၌ အက်ဖရာဒိုက်တီး သည် တိတ်တိတ်ခိုး၍ ရက်ကန်းရက်ကြည့်သည်။ ဤသည်ကို မိသွားသော နတ်ဒေဝီကြီး အသီးနှီးက မိမိ ပညာနယ်ပယ် ဝိုင်နက်ကို ကျွေးတောင်ကြောင်း ဤသို့ ကျူးကျော်လျှင် ဤအတတ်ပညာတွေကို မိမိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု တာဝန်ကြီးကို အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်တော့မည် ပြန်ကြောင်း အပြင်းအထန်

ကန့်ကွက်သည်။ အသီးခိုးကြီး ကျွန်ုပ်ရန် အက်ဖရေဒိုက်တီးခမျာ မနည်း
 တောင်းပန်လိုက်ရသည် ဆိုသည်။ ထိုနေ့မှစပြီး မိမိ ကာဝန်ဖြစ်သော အချစ်
 လုပ်ငန်းမှ လွဲ၍ အက်ဖရေဒိုက်တီးသည် ဘာဆိုဘာမျှ မလုပ်တော့ဟူသတည်း။

အခန်း [၂၃]

ဟက်စတီယာ၏
စဉ့်ကန်သဘာဝ

ဟက်စတီယာ

ဓာတုကလျာ စပ်သည်ဟု ဆိုကြသော ရတုပိုဒ်စုံတွင်...

‘နှင်းပန်တပဲ၊ ဝတ်ဖြူလဲနှင့်၊ နန်းထဲ နန်းလော၊ သီမတွေ့ဘဲ၊ ချမ်းမြေ့
စိတ်ကြည်၊ ပီတိရည်ဖြင့်၊ ခိုင်တည်နှလုံး၊ တဖြောင့်သုံး၍၊ နောင်ထုံး
ကေမင်၊ လျော့မြေ့ချင်...’

သည့်အကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အိုလင်ပီယင် တန်ခိုးရှင်တွေကြား၌လည်း ရွပ်ကြ၊ ပွေကြ၊ ဗရုတ်ကျ
ကြ၊ အချင်းချင်း ချောက်ထွန်းကြနှင့် မဟာအလုပ်တော် များကြသည့် ဧရိက်
ခလေ့ကို ရွံ့မုန်းပြီး ခိုင်တည်နှလုံး တဖြောင့်သုံး၍ အေးအေးနေလိုသူ နတ်ဒေဝီ
တစ်ဦး ရှိသည်။

သူကား ဟက်စတီယာ... ဇူးစ်တို့ မောင်နှမတွေအနက် အကြီးဆုံး။

ဟက်စတီယာသည် မည်သည့်စစ်ပွဲ၊ မည်သည့် ပဋိပက္ခပွဲတွင်မျှ ဝင်ပါလေ့မရှိ။ နောင်ထုံးကေမင်၊ လျှော့ဖြေချင်လေသည်လော မသိ။ နတ်မင်းတွေ၊ တိုင်းတန်တွေက ကလိကမာ ချဉ်းကပ်လာသမျှကို ပယ်ထုတ်သည်။

ကရီးနက်စ်ကြီးကို နန်းချပြီးစဉ် ပိုးဆိုင်ကံဒင်နှင့် အပိုးလိုးတို့သည် ဟက်စတီယာကို အဖြိုင်ပိုးပြီး သူတို့ ဝသီအတိုင်း နားသိုး ကြီးပြတ် လုပ်ချင်ကြသည်။

ဟက်စတီယာက စကြဝဠာဖခင်ကြီး အသက်စက်စက် ဇူးစ်ကြီး၏ ဦးခေါင်းကို ကျမ်းကိုး တိုင်တည်လျက် ယင်ဖိုပင် မနားသော အပျိုစင်စစ်စစ် အဖြစ် ထာဝရနေမည်ဟု သစ္စာပြုသည်။

ပိုင်လိုက်သည့် ဟက်စတီယာ... ပိုးဆိုင်ကံဒင်တို့ တူဝဲရိုး နောက်ဆုတ် ပြေးရသည်။

မိမိ၏ ရွှေဦးခေါင်းတော်မြတ်ကို ကျမ်းကိုး တိုင်တည်သဖြင့် အလွန် ရွှေဘောတော်ကျသွားသော ဇူးစ်ကြီးကလည်း ဟက်စတီယာကို ထာဝရဆု တစ်ခု ချသည်။ လူတို့ ယစ်ပူဇော်ပွဲများ ပြုလုပ်သောအခါ ပထမဆုံး ယစ်ကောင်ကို ဟက်စတီယာ အပိုင်ယူစေ၏။ အိုလင်ပီယင်တောင်တော်၏ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဟက်စတီယာက ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ပေးသောကြောင့်ဟု ဇူးစ်က အကြောင်းပြသည်။

ခေါမတို့က ဟက်စတီယာကို မီးလုံရာ မီးဖိုကို ခိုးသော နတ်ဒေဝီ အဖြစ် ကိုးကွယ်ကြသည်။ အိမ်တိုင်းတွင် လည်းကောင်း၊ အများပြည်သူနှင့် ဆိုင်သော ခန်းမများတွင် လည်းကောင်း မီးလုံရာ မီးဖို ရှိသည်။ မီးလုံရာ မီးဖိုသည် ခေါမတို့၏ လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် အရေးပါ၍ မြင့်မြတ်သော နေရာ ဖြစ်လေသည်။ မီးဖို၏ အနွေးဓာတ်ဆီ ခိုလှုံလာသူမှန်သမျှကို ဟက်စတီယာ က စောင့်ရှောက်လေသည်။

ဇူးစ်ကြီး၏ ပေါင်မှ ပွားသူ ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က အိုလင်ပီယင်တန်ခိုးရှင် ဆယ့်နှစ်ပါး စာရင်းတွင် ပါဝင်ချင်သောအခါ ဟက်စတီယာက နေရာဖယ် ပေးသည်။

အိုလင်ပီယာ တောင်တော်မှာ နေမှ မဟုတ်။ တန်ခိုးရှင်တွေအားလုံး အနက် အသိမ်မွေ့ အနူးညံ့ဆုံး၊ သီလ သမာဓိ အရှိဆုံး၊ လူသားတွေပေါ် ခိတ်ကောင်း စေတနာ အထားဆုံးသူအဖြစ် လူတွေက မိမိကို ကြည်ညိုချင်စေ

ကြကြောင်း ဟက်စတီယာ သိသည်။ အိမ်ဆောက်ခြင်း အတတ်ပညာကို တီထွင်ပေးသူ တန်ခိုးရှင်မအဖြစ်နှင့်လည်း လူတို့၏ မေတ္တာကို မိမိ ခံယူရရှိ ထားကြောင်း ဟက်စတီယာ သိသည်။

ခေါမနိုင်ငံရှိ မည်သည့်မြို့ကမဆို မိမိကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ကြိုဆို နေမှန်း သိသည့် ဟက်စတီယာသည် အားတိုင်း ပြဿနာတွေ တက်သည့် မောင်တော်၊ ညီမတော်၊ တူတော်၊ တူမတော်တို့၏ စကြဝဠာတန်ခိုး ဗဟိုကို ဝှန်ခဲပြီး မြေပြင်၌ လူတွေကြားတွင် ချမ်းချမ်းသာသာ လာနေသည် ဆိုသတည်း။

အသန်း [၂၄]

ဆိတ်နတ် ပင်နို၏ စရိုက်သဘာဝ

ခေါမတန်ခိုးရှင် အားလုံးသည်
 အိုလင်ပတ်စ် တောင်တော်ပေါ်၌
 မနေချေ။ ထို့ကြောင့် အိုလင်ပတ်စ်
 တန်ခိုးရှင်စာရင်း၌ မဝင်။

မဟာပထဝီမိခင်ကြီး
 ဆိုလျှင် အသက်ကြီးလှပြီ ဖြစ်
 သောကြောင့် မြေး တန်ခိုးရှင်တွေ၊
 မြစ် တန်ခိုးရှင်တွေနှင့် တတ်နိုင်
 သမျှ ဝေးဝေးလေး မြေ၌ပင်
 အေးအေးနေသည်။

မြေ၌ပျော်သော အခြားတန်ခိုးရှင်တစ်ဦးကား ဆိတ်နတ်ပင်နို ဖြစ်
 လေသည်။

လူ့ကိုယ်၊ လူ့လက်၊ လူ့မျက်နှာ၊ ဆိတ်ချို၊ ဆိတ်မှတ်ဆိတ်၊ ဆိတ်
 ခြေထောက်တို့နှင့် ပင်နိသည် အရပ်ဆိုးလှသည်။ သို့ရာတွင် သူကား မေသု
 မဟုတ်။ စကြဝဠာ ဖခင်ကြီး ဖြစ်လာသူ စူးစိကြီး၏ နို့စို့ဖက် ဖြစ်သည်။
 သူလည်း တန်ခိုးသေးသူ မဟုတ်ပေ။ အထူးသဖြင့် အလစ်တွင် ရုတ်တရက်
 ထအော်သော သူ့အသံသည် သွေးပျက်အောင် ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည်။
 ကရိုးနက်စ်ကို နန်းချသော စစ်ပွဲအတွင်း၌ တကယ့်ချက်၌ သူ့ခြောက်လှန့်
 အော်သံကြောင့် ရန်သူ တိုင်းတန်ကြီးတွေ သွေးပျက် ထွက်ပြေးကြရသည်။

ပင်နိသည် အာကေဒီးယ၌ သိုးအုပ်၊ နွားအုပ်၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံနှင့်
 ပျားအုံတို့ကို စိုးစိုးစောင့်ရှောက်လျက် နေသည်။ တောင်တန်းပေဏ် နှင့်ဖိနတ်သမီး
 တို့၏ ပျော်ပွဲအံ့ပွဲများတွင် ဝင်နွဲ့တတ်သည်။ လူတို့ အမဲလိုက်ကြလျှင် သားကောင်
 ရအောင် ကူညီတတ်သည်။ သူကား ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စားပြီး အသွင်းထူ
 သော တန်ခိုးရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လေရာ ဤလောက၌ သူ အနှစ်သက်ဆုံး ကိစ္စမှာ
 နေ့လယ်နေ့ခင်း၌ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ သူ
 မိမိခံအိပ်နေခြင်းကို နေ့စဉ်ယုတ်လျှင်မူ ကောင်းကောင်းလက်စားချေတတ်
 သည်။ သူက တောအုပ်တစ်ခု သို့မဟုတ် လိုဏ်တစ်ခုအတွင်းမှ အလစ်
 အော်တတ်သည်။ သူ့အသံ ကြားရသူမှန်သမျှ အနည်းဆုံး ခေါင်းမွေးထောင်
 အောင် လန့်တတ်သည်။

သွေးပျက်အောင် ကြောက်လန့်ခြင်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပင်နိနစ်စ်စ်
 (Panic) ဟု ခေါ်သည်။ ဤစကားသည် တိုင်းတန်ကြီးတွေ သွေးပျက် လန့်ပြေး
 အောင် အလစ်ဝင်အော်ခဲ့သည့် ပင်နိ၏ နားမည်မှ ဆင်းသက်လာသည်ဟု
 ဆိုကြ၏။

စူးစိကြီး၏ နို့စို့ဖက် ညီအစ်ကိုတော်သူ ပင်နိသည်လည်း စူးစိကဲ့သို့
 ပင် ပွေပြီး 'များ' သည်။ သူကမူ နှင့်ဖိနတ်သမီးတွေနှင့် ဓွေတတ်သည်။
 နှင့်ဖိနတ်သမီး အက်ကိုး (Echo) သည် နားဆစ်ဆက်စ် (Narcissus)
 နှင့် မတွေ့မီ ပင်နိနှင့် ကလေးတစ်ယောက် ရူးသည်။ အနုပညာအုတ်သမီးကြီး
 များ ဖြစ်ကြသော မူးစိတို့၏ အထိန်းတော်ကြီး ယူးဖီမီး (Eupheme) လည်း
 ပင်နိနှင့် ငြိုငြို ကလေးတစ်ယောက် ရသည်။ ထို့အပြင် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်၏
 နောက်တော်ပါ မီးနဒ် မိန်းမကြမ်းကြီးတွေ အားလုံး တစ်ယောက်မှ မိမိနှင့်
 မလွတ်ကင်းကြဟု ပင်နိက ဆိုသည်။

တစ်ချိန်၌ သန့်ရှင်းလှသော အပျိုစင်နတ်သမီးလေး ပစ်တီးစ် (Pitys) ကို ပင်နီက လိုက်ရာ ပစ်တီးစ်သည် မိမိဘဝကို ထင်ရှားပင်တစ်မျိုးအဖြစ်သို့ ပြောင်းပစ်လိုက်ရသည်။ ထိုအပင်မှ အကိုင်းတစ်ခုကို ခွေခိုင်းပြီး ပင်နီက မိမိ၏ ဦးခေါင်းရစ်တန်ဆာ ပြုလုပ် ဆင်ယင်သည်။

အခြားသော တစ်ချိန်၌လည်း ပင်နီသည် ဆိုင်းရင့်စ် (Syrinx) ခေါ် နတ်သမီးလေးနောက် လိုက်လေရာ လိုင်ကေးယွန်တောင်မှသည် လေးဒင် (Ladon) မြစ်သို့ ရောက်သည်။ ထိုမြစ်တွင် ဆိုင်းရင့်စ်က မိမိကိုယ်ကို ကျွပ် အဖြစ်သို့ ပြောင်းပစ်လိုက်ရတော့သည်။ မြောက်မြားလှသော ကျွပ်တွေကြား မှ ဆိုင်းရင့်စ်၏ တစ်ဖြစ်ပြောင်း ကျွပ်လေးကို ပင်နီ ရှာမတွေ့နိုင်တော့။ ထိုအခါ ကျွပ်ရိုး တော်တော်များများကို ဖြတ်ယူ၍ အတို အရှည် ဧည့်လျက် ပင်ပိုက်ပ် (Pan-Pipe) ဟု ခေါ်သည့် ပုလွေတွဲ လေမှုတ် တူရိယာတစ်ခုကို ပင်နီက ပြုလုပ်လေသည်။

ဆီလီနီး

ပင်နီ၏ အဆောင်မြင်ဆုံး အချစ်စွန့်စားခန်းကား လနတ်သမီး ဆီလီနီး (Selene) နှင့် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြသည်။

ပင်နီသည် မိမိကိုယ် ပေါ်မှ ဆိတ်မွေးတွေ မပေါ်အောင် ရေစင်အောင် ဆေးလျှော်ထားသော သိုးမွေးလှလှတွေနှင့် လွမ်းလျက် ဆီလီနီးထံ ချဉ်းကပ်သည်။ ပင်နီ ကို ဘယ်သူ့နန်း မသိသော ဆီလီနီး

က သူ့ကျောပေါ် တက်စီးပြီး တောတွင်း၌ လှည့်လည်ရန် သဘောတူလိုက် သည်။

နောက်...

အိုးချင်းထားတော့ အိုးချင်း ထိသည်။ နတ်ချင်း ထိတော့...

လနတ်သမီးလေး ဆီလီနီးသည် အရပ်ဆိုး ကုသကြီး ပင်နီ ပြုသမျှ နုရသော ဘဝ ရောက်သွားရလေသည်။

ဆိုလင်ပတ်စ်တောင်ထိပ်စံ တန်ခိုးရှင်များက တောသား၊ ဗရုတ်ဟူ၍ ပင်နံကို အထင်သေးကြသည်။ သို့ရာတွင် အခွင့်သာလျှင် သူတို့သည် ပင်နံထံမှ တန်ခိုးတွေကို အချောင်ယူတတ်ကြသည်။

အပိုးလိုးက ပင်နံထံမှ ဗေဒင်ပညာကို ညာဝါး မြှောက်ပင့်လျက် ရယူသွားသည်။ ပင်နံ လွှတ်ချထားသော ပလွေတွဲ လေမှုတ်တူရိယာကို ဟားမီးစ်က ကောက်ရပြီး အတုယူ အသစ်လုပ်လျက် မိမိ တီထွင်သည်ဟု ကြွားသည်။ အပိုးလိုးကို ဈေးကောင်းကောင်းနှင့် ပြန်ရောင်းခဲ့၏။

ခေါမတန်ခိုးရှင်တွေအနက် စုတေသွားသူဟူ၍ ပင်နံတစ်ယောက် တည်းသာ ရှိသေးသည် ဆို၏။

သေးမက်စ် (Thamus) ခေါ် သင်္ဘောသားတစ်ဦးသည် သူ့သင်္ဘောကို ရွက်လွှင့်လျက် ပက်ကစ် (Paxi) ခေါ် ကျွန်းအနီးမှ ဖြတ်၍ အီတလီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ပင်လယ်တွင်းမှ တန်ခိုးနှင့် လာသော အသံကို သေးမက်စ် ကြားရသည်။

“သေးမက်စ်... နားထောင်စမ်းလော့၊ ပလိုးဒီးစ် (Palodes) ကို ရောက်သည့်အခါ မပျက်မကွက် သတင်းပါ၊ ကြေညာပါလေ၊ ဆိတ်နတ်မင်းကြီး ပင်နံကား စုတေသွားလေပြီ”

သေးမက်စ်ကလည်း အသံက စေခိုင်းသည့်အတိုင်း မပျက်မကွက် သတင်း ကြေညာပေးသည်။

ခေါမ တောလိုက်သမားများ၏ ‘အဘိုး’ပမာ ဖြစ်သော ပင်နံ စုတေကြောင်း သိရသဖြင့် လူတို့ ညည်းညူပူဆွေး ဝိုကြွေးမြည်တမ်းကြသည် ဟုသတည်း။

မြေအောက်ကမ္ဘာမှ တန်ခိုးရှင်များ

ကောင်းကင်ခံ အိုလင်ပီယင် တန်ခိုးရှင် ဆယ့်နှစ်ပါး၌ ထည့်မတွက်သည့် မြေအောက်ကမ္ဘာမှ တန်ခိုးရှင်များလည်း ရှိသေးသည်။

မြေအောက်ကမ္ဘာ ဆိုသည်မှာ တမလွန်လောကကို ဆိုလိုပေသည်။ ကမ္ဘာကြီးကို ပတ်ဝိုင်းထားသော သမုဒ္ဒရာမြစ်ကြီး၏ ကမ်းစပ် နေရာတွင် အနက်ရောင် ပေါ်ပလာ (Poplar) ဖင် တောအုပ်တစ်အုပ် ရှိသည်။ ဤတောအုပ်သည် မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ အဝင်ဂိတ် ဖြစ်လေသည်။

ကွယ်လွန်သူတို့ကို ဟားမီးစ်က ဤတောအုပ်မှတစ်ဆင့် မြေအောက် ကမ္ဘာဆီသို့ ခေါ်ယူခဲ့သည်။ ခေါ်မသား ကွယ်လွန်သူတို့၏ လျှာအောက်တွင် ဆွေမျိုးများက တာဝန်ကျေစွာဖြင့် ပိုက်ဆံဒင်္ဂါး တစ်ပြားကို ထည့်ပေးလေ့ ရှိကြသည်။ ကူးတို့ခ ပေးရန် ဖြစ်လေသည်။

မြေအောက်ကမ္ဘာ တားတရက်စ်၏ အနောက်ဘက် တစ်ခြမ်းလုံး၌ အမှန်းမြစ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော စတစ်ကစ်စ် (Styx) မြစ်က ခွေပတ်စီးနေသည်။

လူမှန်သမျှက မုန်းသောကြောင့် ထိုမြစ်ကို အမုန်းမြစ်ဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စတစ်ကင်စ်မြစ်၌ မြစ်လက်တက် ငါးသွယ် ရှိသည်။ တစ်သွယ်၏ အမည်မှာ အကာရွန် (Acheron) ဖြစ်ပြီး သောကမြစ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဒုတိယတစ်သွယ်က ဖလက်ဂသွန် (Phlegethon) အမည်ရှိပြီး မီးလျှံမြစ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ တတိယတစ်သွယ်၏ အမည်ကား ကိုးဆီးတက်စ် (Cocytus) ဖြစ်ပြီး ငိုညည်းမြစ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ စတုတ္ထမြစ်တစ်သွယ်ကို အေအောနစ်(စ်) (Omis) ဟု ခေါ်ပြီး သွေးမြစ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ နောက်ဆုံးမြစ်ကား လီးသီ (Lethe) အမည်ရှိ မေ့ခြင်းမြစ် ဖြစ်၏။

စတစ်ကင်စ်မြစ်ကမ်း ကူးတို့ဆိပ်တွင် ထူးဆန်းသမျှ အရပ်ဆိုးသော လှေနှင့် ကူးတို့သမားကြီး ကံရင်နီ (Charon) ရှိနေသည်။ ထိုနာမည်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ စူးရှပြင်းထန်သော အရောင်ဟု ရသည်။ ကံရင်နီ၏ မျက်လုံးကြီးများမှာ ငွေလောဘနှင့် စူးရှတောက်ပြောင်နေသည်။

ကံရင်နီ

တမလွန်ဘဝသား တစ္ဆေများက ကူးတို့ခဲ ပေးမှသာ ကံရင်နီက သူ၏ လှေဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ခို့ပေးသည်။ ကူးတို့ခဲ မပါသော တစ္ဆေတို့မှာ ဤဘက်ကမ်းတွင်သာ ဟိုမရောက် သည်မရောက်ဘဝနှင့် ဒုက္ခဖြစ် ကျန်နေရသည်။

ဆားဘာရက်စ်

အစကတည်းက လည်ကြလျှင်... ပြီးတော့ ဟားမီးစ်ကို သွတ်အောင် ရှောင်နိုင်လျှင် ဘိုင်ကောင်တစ္ဆေတို့အတွက် မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ ခို့ဝင်သော နောက်ဖေးပေါက် နှစ်ပေါက်တော့ ရှိသည် ဆို၏။ တစ်ပေါက်က

လကိုးနီးယား (Laconia) နယ် တီးနရက်စ် (Taenarus) အရပ်တွင် နှစ်
အခြားတစ်ပေါက်က သက်စပရိုရှား (Thesprotia) နယ် အော့အော့နစ်
(Aornum) အရပ်တွင် ရှိသည် ဆို၏။

ကူးတို့ခ ပေးနိုင်သူတို့ ရောက်သွားသော စတစ်ကစ်မြစ်၏ ဟိုဘက်
ဘက်တွင် ငရဲခွေးကြီး ဆားဘာရက်စ် (Cerberus) က စောင့်ရှောက်ထား
သည်။ ဆားဘာရက်စ်တွင် အချို့က ဦးခေါင်း သုံးလုံး၊ အချို့က ဦးခေါင်း
ငါးဆယ် ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။ မသေမီ နယ်ကျူးလာသူ လူနှင့် ငရဲပြည်
တစ္ဆေတို့ကို ဆားဘာရက်စ်က ကိုက်ဝါးစားပစ်သည်။

စတစ်ကစ်မြစ် ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်လျှင် အက်စ်ဖဒဲလ်လွင်ပြင်
(Asphodel Fields) များဟု ခေါ်သော လွင်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကြရသည်။
အက်စ်ဖဒဲလ် ဆိုသည်မှာ ဂမုန်းပင်၊ နှင်းပန်းပင်ကဲ့သို့ ဥ ရှိသော အပင်ငယ်
တစ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

အိုရီယန်

အက်စ်ဖဒဲလ်လွင်ပြင်ကား
ကျက်သရေနှင့် ရွှင်မြူးစရာဟူ၍
လုံးဝ မရှိ။ ဤလွင်ပြင်တွင် သမင်
သေတစ္ဆေများကို အမဲလိုက်သူ
ဟူ၍ တမလွန်ဘဝ ရောက်နေသူ
မှဆို ကိုလူးဆရာ အိုရီယန် (Orion)
တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည် ဆို၏။
သာမန်တစ္ဆေတွေက လင်းနို့ကဲ့သို့
တိုးတိုးစိစိ အော်မြည်လျက် သွား
လာနေကြသည်။ သူတို့ကြားတွင်
ဟီးရိုး ခေါ် လူစွမ်းကောင်းတို့၏
ဗိညာဉ်တွေက ဦးတည်ရာမှ လျှောက်
သွားနေကြသည်။ ဤလူစွမ်းကောင်း

ဟောင်းများကို မြေအောက်ကမ္ဘာ တစ်ခုလုံးကို စိုးမိုးသည့် ဘုရင် မလုပ်ချင်ဘူး
လားဟု မေးလျှင် မည်သူမျှ မလုပ်ချင်ကြ။ ဤကျက်သရေ မရှိသည့် မြေမှ
ဘုရင်အစား လူပြည်မှ မြေမဲ့ ယာမဲ့ ဆင်းရဲသား လယ်သမားတစ်ဦး၏
ကျေးကျွန်သာ ဖြစ်ချင်သေးသည်ဟု မြေကြမည်။

သူတို့အတွက် ချမ်းသာမှု တစ်ခုသာ ရှိသည် ဆို၏။ လူ့ပြည်တွင် ကျန်ခဲ့သော ဆွေမျိုးများက ယစ်ပူဇော်သော သွေးရည်ကို မြေပေါ်သို့ လောင်းချ လိုက်သောအခါ သူတို့ သောက်ကြရပြီး လူသားစင်စစ်ကဲ့သို့နိုးပါး ပြန်ခံစား ကြရသည် ဆို၏။

အက်စ်ဖဒဲလ်လွင်ပြင်ကို ကျော်လွန်သောအခါ မြေအောက်ကမ္ဘာ ငရဲ အာရုဘက်စ် (Erebus) နှင့် ဟေးဒီးစ်တို့ ပါဆက်ဖိတို့ စံရာ နန်းတော်ကြီး ဆီ ရောက်သည်။

ဟေးဒီးစ်၏ နန်းတော်ကြီးအနီးသို့ ကပ်လာသောအခါ လက်ဝဲဘက်၌ အဖြူရောင် ဆိုင်းပရက်စ် (Cypress) သစ်ပင် တစ်ပင်၏ အရိပ်အောက်တွင် လီးသီဟု အမည်ရှိသော ရေကန်ငယ်တစ်ခု ရှိသည်။ သာဓိန်တစ္ဆေတို့သည် ဤမှေ့ခြင်းရေကန်ငယ်မှ ရေကို ခုပြီးတိုး၍ အငမ်းရေ သောက်ကြ၏။ ပါရမီ ဓာတ်ခံ ရှိသူများက ဤမှေ့ခြင်းကန်ရေကို သောက်ခြင်းဖြင့် အဖြူရောင် ပေါ်ပလာပင် တစ်ပင် အရိပ်အောက်ရှိ မှတ်မိခြင်းကန် (Pool of Memory) မှ ရေကိုသာ သောက်ကြသည်။ တစ္ဆေချင်းအတူတူ မှတ်မိခြင်းကန်ရေ သောက် သူက အစစ တစ်ယန်းသာသည် ဆို၏။

လူသားတို့ မိတ်ဆွေ

ဖတ်ရှုပြီးခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ဆိုလင်ပီယင် တန်ခိုးရှင်အများသည် အားကိုးရန် သိပ်အစိုးမရ။ သူတို့စိတ်က တစ်နေ့ ရွှေ တစ်နေ့ ငွေ။ ကောင်းချင်လျှင် ကောင်းနေကြပြန်သည်။ ဆိုးချင်လျှင် အလွန်ကြောက်ဖွယ် ကောင်းကြသည်။ သူတို့သည် လူသားတို့၏ မိတ်ဆွေ ဖြစ်သည်ထက် အရှင်သခင်များသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

လူသားတို့၏ မိတ်ဆွေအဖြစ် ထင်ရှားသော တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးကား ရှိလေသည်။ သူကား ဆိုလင်ပီယင်တန်ခိုးရှင်များ စာရင်းတွင် မပါ။ အမှန် ကား တန်ခိုးရှင် ဖြစ်သော်လည်း သူ့ကို မျက်နှာငယ် တန်ခိုးရှင်ဟု ခေါ်ရမည် ထင်၏။

သူ့အမည်က ပရမီးသီအက်စ် (Prometheus) ဖြစ်လေသည်။ သူကား တိုင်းတန်တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သူ့၌ အက်ပမီးသီအက်(စ်) (Epimetheus) အက်တလက်စ်နှင့် မီးနီးတီးယက်စ် (Menoetius) ခေါ် ညီအစ်ကိုများ ရှိသည်။

ပရမီးသီအက်စ် ဟူသော စကားက 'ကြိုတင်တွေးဆမြော်မြင်ခြင်း' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ အက်ပမီးသီအက်စ်ကား 'နှောင်းခါမှ ပြန်လည်တွေးတော သုံးသပ်ခြင်း' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ပရမီးသီအက်စ်

ဇူးစ်ကြီးနှင့် ကရီးနက်စ်ကြီးတို့၏ စကြဝဠာ နန်းလှပွဲကြီးတွင် အက်တလက်စ်ကြီးနှင့် မီးနီးတီးယက်စ်တို့က ကရီးနက်စ်ကြီးဘက်မှ ဝင်တိုက်သည်။ မီးနီးတီးယက်စ်မှာ ဇူးစ်၏ ဝရမ်းနီ လက်နက်ဒဏ်ဖြင့် သေပွဲဝင်သွားရသည်။

အက်တလက်စ်ကြီးကိုမူ ကောင်းကင်ဘုံကြီး တစ်ခုလုံးကို ထမ်းဆောင်ထားရသော ထာဝရအကျဉ်းသားကြီးအဖြစ် ဇူးစ်က အပြစ်ပေးသည်။

ပရမီးသီအက်စ်ကား နန်းလှပွဲကြီး၏ အနှုံး အနိုင်ကို ကြိုတင်တွက်ဆနိုင်သောကြောင့် ညီတော် အက်ပမီးသီအက်စ်ကိုပါ ညှိနှိုင်းသွေးဆောင်လျက် ဇူးစ်ကြီးတို့ဘက်မှ ဝင်တိုက်ပေးရာ ဇူးစ်ကြီး နိုင်သောအခါ သူတို့ညီနောင်နှစ်ဦးသည် တန်ခိုးရှင်လောက၌ ဆက်နေခွင့် ရရှိကြသည်။

ပရမီးသီအက်စ်သည် ကိုယ်ကျိုးသက်သက်သာ ခွ၍ နိုင်မည့်ဘက်ကို ပင်းခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလေ။

နောက် ပေါ်ပေါက်လာသော အဖြစ်အပျက်များက ပရမီးသီအက်စ်၏ စိတ်စေတနာကို ညွှန်ပြကြလေသည်။

အာကေးဒီယနယ်ကို စိုးစံသော လိုင်ကေးယင် (Lycaon) သည် ဇူးစ်ကြီးကို ကိုးကွယ်သည်။ သို့ရာတွင် ဒေဝသဘာဝ မြင့်မြတ်မှုကို ခမ်းသပ်သည့်အနေနှင့် လူသား လူငယ်တစ်ဦး သတ်၍ လူ့အသားနှင့် ဇူးစ်ကို ရည်စူးပြီး ယစ်ပူဇော်သည်။ ဒေါသုပန်ထသွားသော ဇူးစ်က လိုင်ကေးယင်ကို ဝံ့လှေ့အဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်သည်။ လိုင်ကေးယင်၏ နန်းတော်ကိုလည်း မိုးကြီးပစ်၍ ဖျက်ဆီးလိုက်သည်။

ရှမ်းနှင့် လိုင်ကေးယင်၏ သားများ

လိုင်ကေးယင်၌ သားနှစ်ဆယ် ကျန်ရစ်သည်။ အချို့ကမူ သားငါးဆယ် ကျန်ရစ်သည်ဟု ဝင် ဆိုကြ၏။ ဤသားများကလည်း လူ့ပြည်တွင် ဆက်ဆံသွမ်းနေကြ၏။

တစ်နေ့တွင် ထိုမင်းသား ငါးဆယ်တို့၏ ဒုစရိုက်တွေကို ကိုယ်တွေ့ နှိပ်စားမည်ဟု ဇူးစ်သည် ခရီးသည် သူဆင်းရဲ ဟန်ဆောင်လျက် လူ့ပြည်ဆင်းသည်။ လိုင်ကေးယင် သား ညီနောင်တစ်စုက အသွင်ပြောင်းထားသော ဇူးစ်ကို အမဲအူပြုတ်ဟင်းနှင့် ဧည့်ခံသည်။ ဟင်းထဲတွင် သိုးနှင့် ဆိတ်တို့၏ ဒုစရိုက်အသားနံ့တွေလည်း ပါသည်။ သူတို့ သတ်ထားသော သူတို့ ညီအရင်း နှစ်တီးမက်စ် (Nyetimus) ၏ ကလီစာတွေလည်း ပါသည်။ ဇူးစ်က သူတို့ တည်ခင်းသော စားပွဲကို တွန်းဖယ်မှောက်ပစ်လိုက်၏။ သူတို့ ညီအစ်ကို အားလုံးကိုလည်း ဝံပုလွေတွေအဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်၏။ အသတ်ခံထားရသော နှစ်တီးမက်စ်ကို ကား လူအဖြစ် ပြန်ရှင်စေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော နေရာကို ယခုတိုင် ထရက်ပီးဇက်စ် (Trapezus) ဟု ခေါ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ စားပွဲဟု ဖြစ်၏။

အိုလင်ပီယင်တောင်တော်ထိပ်သို့ ပြန်ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဇူးစ်၏ ဒေါသက မပြေသေး။ လူသားမျိုးနွယ် တစ်ယောက်မျှ မကျန်အောင် ရှင်းပစ်မည်ဟု ဇူးစ်က ကမ္ဘာမြေပြင်ကို ရှေ့ဖြင့် လွှမ်းပစ်တော့သည်။ ထိုကမ္ဘာပျက်

ရေလွှမ်းမှုကပ်ကြီးကို ခူးကေးလီယင်ဖလတ်ဒ် (Deucalion Flood) ဟု ခေါ်သည်။ ခူးကေးလီယင် ကမ္ဘာပျက် ရေဘေးကြီးဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ဖသီးယား (Phthia) နယ်ဘုရင် ခူးကေးလီယင်ကား ပရမီးသီအက်စ်၏သား ဖြစ်လေသည်။ သူက ခမည်းတော် ရှိရာ ကော့ကေးဆက်စ် ဒေသသို့ အလည်ရောက်စဉ် လာမည့်ဘေးကို ပရမီးသီအက်စ်က ကြိုတင် သတိပေးခဲ့သည်။ ခူးကေးလီယင်က ဧရာမ လှေကြီးတစ်စင်းကို တည်ဆောက် ပြီး အစာရေစာတွေ ပြည့်တင်းသည်။ ထိုနောက် အက်ပမီးသီအက်စ်၏ သမီး မိမိ၏ မိဖုရား ပီရာ (Pyrrha) နှင့်အတူ လှေကြီးပေါ်တွင် တက်နေ၏။

မကြာမီ တောင်လေ တိုက်လာပြီး မိုးကြီး သည်းထန်စွာ ရွာတော့၏။ မြစ်များ ရေလျှံပြီး တစ်ဟုန်ထိုး စီးကြသည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်သည် အလျင်အမြန် မြင့်တက်လာပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းတော့၏။ အလွန်မြင့်မားသော တောင်ထိပ်ကြီးတို့သာ ရေမမြုပ်ဘဲ ကျန်ရစ်သည်။ ခူးကေးလီယင်နှင့် ပီရာတို့မှတစ်ပါး သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှ သေကျေ ပျက်စီး ကုန်ကြသည် ထင်ရ၏။

သူတို့ မောင်နှံ၏ လှေကြီးသည် ကိုးရက်တိတိ ရေမှာ မျောနေခဲ့ သည်။ သည့်နောက်တွင်တော့ ရေတွေ ကျသွားသည်။

လှေကြီးသည် တောင်ထိပ်တစ်ခုထက်တွင် တင်ကျန်ရစ်သည်။ ထို တောင်မှာ ခေါမနိုင်းင် တောင်ပိုင်းရှိ ပါးနက်ဆက်စ် (Parnassus) တောင် ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဆစ်စလီကျွန်းရှိ အက်တနာ (Aetna) တောင် ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ ခေါမနိုင်းင် အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ အားသိုးစ် (Athos) တောင် ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ ထိုဒေသတွင်ပင် ခိုသော သက်စလီ (Thessaly) နယ်မှ အိုသရစ်စ် (Othrys) တောင် ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး အဆိုရှိလေသည်။ ကုန်းမြေ မတွေ့မီ ခူးကေးလီယင်က အလှူအဓွေ လွှတ်လိုက်သော ချိဋ်ဂက်လေးက တောင်ကို တွေ့ရှိလျက် ပြန်လာပြီး ခူးကေးလီယင် ကို စိတ်အေးစေသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဘေးရန်ကင်းစွာ မြေနှင်းမိကြသော မောင်နှံနှင်တော်တို့က ခုက္ခသည် ဖြစ်၏ ကယ်တင်ရှင်ဟု ကျော်စောသော စကြဝဠာအခင်ကြီး ခူးစ်ကို သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည့် ယစ်ပူဇော်မှု ပြုကြသည်။ ထို့နောက် ဆီးဖစ်ဆက်စ် (Cephissus) မြစ်ကမ်းဘေးရှိ ထိုအချိန်၌ အမိုးပေါ်တွင် ပင်လယ်ရေညှိ

ရေမှော်တွေ တင်ပြီး အေးစက်နေသော ယစ်ပလွင်သာ ရှိတော့သည့် သီးမစ်(စ်) နတ်ကွန်းတွင် ဆုတောင်း အသနားခံကြသည်။ သူတို့အသံကို ဇူးစ်ကြီး ကြားပြီး ကရုဏာသက်ပြန်သဖြင့် ဟားမီးစ်ကို ရွတ်လျက် တောင်းသမျှဆု ပြည့်စေရမည်ဟု အားပေးစကား ပြောခိုင်းသည်။ သီးမစ်(စ်)ကလည်း ကိုယ်ထင် ပြလျက် မိန့်ကြားသည်။

“သင်တို့ ဦးခေါင်းတွေကို ပဝါဖုံးအုပ်၊ သင်တို့နှစ်ဦး၏ မိခင်အရိုး တို့ကို နောက်ပြန်လွှင့်ပစ်လော့”

သူတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်မအေစီ ဖွားကြသဖြင့် လူမိခင်တွေတော့ မဖြစ် နိုင်။ ပရမီးသီအက်စ်၏ သားပီပီ ဒူးကေးလီယင်က ဉာဏ်ရှိသည်။ မိခင် ဆိုသည်မှာ ပထဝီမိခင်ကြီးကို ရည်ညွှန်းသည် ဖြစ်ရမည်။ ပထဝီမိခင်ကြီး၏ အရိုးတွေက ကျောက်တုံးတွေအဖြစ်နှင့် မြစ်တွင်းမှာ ရှိနေသည်။

မောင်နံနစ်ဖော်တို့က ခေါင်းတွေကို ပဝါအုပ်ပြီး ကိုယ်ကို ညွတ် လျက် ကျောက်တုံးတွေ ကောက်၍ နောက်ပြန်ပစ်ကြသည်။

ဒူးကေးလီယင် ပစ်သော ကျောက်တုံးတွေက လူယောက်ျားတွေ ဖြစ်လာသည်။ ပီရာ ပစ်သော ကျောက်တုံးတွေက လူမိန်းမတွေ ဖြစ်လာ၏။ ကမ္ဘာမြေ၌ လူ့ဇာတ်အသစ် ပြန်လည် ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့၏။

နောင်တွင် ဒူးကေးလီယင်နှင့် ပီရာတို့မှ ဟယ်လင်း (Hellin) ခေါ်သော သားတစ်ပါးကို ဖွားသည်။ ယနေ့အထိ ခေါ်မတွင် နေကြသော လူမျိုးများကို ဟယ်လီနီး (Hellene) များဟု ခေါ်ကြသည်။ ဟယ်လင်းမှ ဆင်းသက်လာသူများဟု ဆိုလိုသည်။

အမှန်မှာကား ရေလွှမ်းကပ်ကြီး၌ အသက်မသေဘဲ ကျန်ရစ်သူတို့မှာ ဒူးကေးလီယင်တို့ မောင်နံ နှစ်ဦးတည်း မဟုတ်ဟု ဆိုကြသည်။

ဇူးစ်ကြီး၏ သားတစ်ဦး တော်သူ လူသား မဂ္ဂရက်စ် (Megarus) သည် ကပ်ဆိုက်ချိန်က ခုတင်ထက် အိမ်နေသည်။ သူသည် ကြိုးကြာငှက်များ ၏ အော်သံကြောင့် လန့်နိုးလာသည်။ ကြိုးကြာငှက်များက ဂျီရေနီယ (Gerania) ခေါ် ကြိုးကြာတောင်ဆီသို့ ပြေးလာခဲ့ရန် ခေါ်နေကြသည်။ ဂျီရေနီယတောင်ထိပ်ဆီ ပြေးခဲ့သော မဂ္ဂရက်စ်လည်း ရေဘေးမှ လွတ်သည်။

လက်စလီနယ် အရှေ့ပိုင်း ပီးလီယင် (Pelion) တောင်၌ နေသော စီးရင်မ်ဘက်စ် (Cerambus) ဆိုသူကိုလည်း နှင့်မိနတ်သမီးများက ဇွားချွေးဦး

ကောင်အဖြစ် ပြောင်းပေးလိုက်ရာ သူက လေ့၌ပျံပြီး ပါးနက်ဆက်စ်တောင်ထိပ် ဆီ ပြေးသဖြင့် ကပ်တေးမှ လွတ်သည်။

ထိုနည်းတူစွာ ငိုဆိုက်ဒင်၏ သားတော်သူ ပါးနေဆက်စ် (Parnasus) တည်ထောင် ခဲ့သော ပါးနက်ဆက်စ်မြို့သားများမှာလည်း ကပ်ရောက်ချိန်၌ ဝံပုလွေတို့၏ အူသံကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာကြသည်။ သူတို့က ဝံပုလွေတို့ ရှေ့ဆောင်ရာ ဖောက် လိုက်ခဲ့ပြီး တောင်ထိပ်တစ်ခုထက် ရောက်လာကြ၏။ သူတို့လည်း ကပ်မှ လွတ်ပြီး ဝံပုလွေမြို့ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်သော လိုက်ကောရီယ (Lycora) မြို့သစ်ကို တည်ထောင်ကြ၏။

တစ်နည်း ဆိုရသော် လူသားမျိုးနွယ် ပြုတ်အောင် ရေငွေ့မီး သတ်သော ဇူးစ်ကြီး၏ အကြံသည် မအောင်မြင်ခဲ့။

ပရမ်းသီအက်စ် ကယ်တင်ခဲ့သော လူများမှ ဟယ်လီန်း ခေါ် ယဉ်ကျေးသည့် ခေါမ (ဝါ) ဂရိစ်လူမျိုးများ ဖြစ်လာကြသည်။

ပါးနက်ဆက်စ်မြို့သားတို့မှ ဆင်းသက်လာကြသူတို့၏ ဇာတ်လမ်းကား တစ်မျိုး။

သူတို့က တဖြည်းဖြည်းနှင့် အာကေးဒီယနယ်ဆီ ရွှေ့ပြောင်းကြပြီး လိုင်ကေးယင် ကျင့်သုံးခဲ့သော ဒုစရိုက်ထုံးတမ်းများကို ပြန်အသက်သွင်းကြသည်။

ဤဇာတ်လမ်းတို့ကို စာနှင့် ပေနှင့် မှတ်တမ်းတင်နေသည့် အချိန်အထိ ထူးဆန်း၍ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော ထုံးတမ်းစဉ်လာ အကျင့်တစ်မျိုးကို အာကေးဒီယနယ်၌ ကျင့်သုံးဆဲဟု သိရသည်။

ထိုအရပ်နေ လူတို့က သူငယ်တစ်ယောက်ကို သတ်၍ ဇူးစ်ကို ယစ်ပူဇော်သည်။ သူ့ကလီစာတွေကို အခြား အမဲအူစုံ အသည်းစုံတို့နှင့် ရောလျက် အမဲအူပြုတ်ဟင်း ချက်သည်။ ထိုဟင်းကို ချောင်းတစ်ခုဘေးတွင် သိုးကျောင်းသားတို့ကို ကျွေး၏။ ထိုသိုးကျောင်းသားတို့အနက်မှ တစ်ဦးကို မဲချ ရွေးပြီး လူယစ်ကောင်မှ ကလီစာကို စားစေသည်။ ထိုသို့ စားမိသော သိုးကျောင်းသားသည် ဝံပုလွေကဲ့သို့ အူပြီး အဝတ်အစားများကို ဝက်သစ်ချပင် တစ်ပင်၏ အကိုင်းတို့ထက် ထားခဲ့ကာ ချောင်းကို ရေကူး ဖြတ်သန်းပြေး၍ မှော်ဝံပုလွေ (werewolf)

ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဝံပုလွေအစစ်တို့နှင့် ရောလျက် ရှစ်နှစ် နေရသည်။ သူသည် သတိဉာဏ် ကျန်သေး၍ လူသားစားခြင်းကို ထိုရှစ်နှစ်လုံး ရှောင်ကြဉ် နိုင်ခဲ့သော် ထိုရှစ်နှစ်ကာလ အဆုံး၌ ချောင်းကို ပြန်ကူးလာပြီး မိမိ၏ အဝတ်အစား ဟောင်းကို ပြန်ဝတ်ကာ လူပြန်ဖြစ်ခွင့် ရှိသည်ဆို၏။

ဤသို့လျှင် လူအချို့ ဒုစရိုက် ကျူးလွန်မြဲ ကျူးလွန်နေကြသည်ကို တွေ့ရသော ဇူးစ်ကြီးသည် ဤတစ်ကြိမ်၌ လူတစ်ယောက်မျှ မကျန်ရစ်သည် အထိ သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြန်လေသောအခါ ပရမီးသီအက်စ်က မဆုတ် မနစ်သော လုံ့လ ခွဲနှင့် ဝင်ရောက် အသနားခံ ကယ်ရပြန်သည်။

တစ်နေ့တွင် နောင် ဆစ်ရှီအင် (Sicyon) မြို့ ဖြစ်လာမည့် ပယ်လ ပန်းဆက်စ်ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ ဒေသတစ်ခု၌ လူတို့ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ ငြင်းခုံကြသည့် ပြဿနာကား နွားထီးတစ်ကောင်ကို သတ်၍ ယစ်ပူဇော်ကြသောအခါ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းတွေက နတ်အတွက်၊ ဘယ်အစိတ် အပိုင်းတွေက လူတွေ စားသုံးရန်အတွက် ဖြစ်သနည်းဟူသည့် စရာမ ပြဿနာတည်း။

လူတို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြသောကြောင့် ပရမီးသီအက်စ်ကို ခုံလူကြီး အဖြစ် အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် အမှုအပ်သည်။

အမှန်ကား ဤအဆုံးအဖြတ်မျိုးကို နတ်ဘုရင်ကြီး ဇူးစ်ကသာလျှင် ဆုံးဖြတ်ပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပရမီးသီအက်စ် ကောင်းကောင်းသိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အမှုကို ဇူးစ်ထံ ယူသွားရန် ပရမီးသီအက်စ် ဆုံးဖြတ်သည်။

သို့ရာတွင် ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်လေသလော။ သို့မဟုတ် ဇူးစ်ကြီး ၏ ဉာဏ်ကို စမ်းချင်သလော၊ သို့မဟုတ် လူသားတွေကို ကောင်းကောင်း စားရစေချင်သလော မသိ။ ပရမီးသီအက်စ်က ဉာဏ်ကစားသည်။

သူက နွားထီးကြီးတစ်ကောင်ကို အရေ ဆုတ်ခွာ၍ အရိုး အသား ခွဲခြားသည်။ နွားအရေခွံဖြင့် အခန်း နှစ်ခန်းရှိသော အိတ်ကြီးတစ်အိတ် ပြုလုပ် သည်။ တစ်ဖက်ခန်းတွင်း၌ အသားတွေချည်း ထည့်ပြီး အပေါ်ဆုံးမှ စားသုံးသူ အကြိုက်အနည်းဆုံး နွားအစာအိမ်ကြီးကို ဖုံးပိတ် တင်ထားသည်။ အခြား တစ်ခန်းတွင်ကား အရိုးတွေချည်း ထည့်၍ အပေါ်မှ တစ်ခွံ ဖြစ်နေသော အဆီ တို့ ဖုံးလွှမ်းထားလိုက်သည်။ ထိုအိတ်ကြီးကို ဇူးစ်ထံ ယူသွားပြီး ကြိုက်နှစ်သက် ရာ အခန်းကို ယူရန် ရွေးခိုင်းသည်။

စူးစိကြီး ဒီဗွေကျွ ခလုတ် မဖွင့်မိသလော။ သို့မဟုတ် နတ်သုဒ္ဓါ ယမကာရည် နည်းနည်း များ နေသလား မသိ။ သူက အဆီတရွဲရွဲ လွမ်းနေသော အခန်းကို ရွေးမိသည်။

(ထိုနေ့မှစ၍ အရိုးနှင့် အဆီကို နတ်ပူဇော်ပြီး အသားကို လူတို့ စားရသော ထုံးစံ ပြစ်သွားသည် ဟုသတိတော်)။

နတ်တို့စကား မိုးကြိုးသွား၊ ထွက်ပြီးသား ဆင်စွယ် ဝင်တယ်မရှိ။ သည်စကြဝဠာ စည်းကမ်းကြောင့် သူ့အဆုံးအဖြတ်ကို သူ ပြန်မပြင်နိုင်တော့သော်လည်း စူးစိကြီး အတော်အောင်သွားသည်။ သူ့အပေါ် နတ်လည်လုပ်၍ ပတ်သွားသော ပရမီးသီအက်စ်ကို မကျေ။

မဆီမဆိုင် စူးစိကြီးက လူတွေပေါ် လက်စားချေ ဒဏ်ခတ်သော အမိန့်ကို ချသည်။

“လူဆိုတဲ့ အကောင်တွေ ဒီနေ့ကစပြီး သားမီး ငါးမီးသာ စားစေ” ဤအမိန့် တည်ရန် လူပြည်၌ ပီးဟူသည် မရှိရန် စူးစိကြီးက တားမြစ်ပိတ်ပင်လိုက်တော့၏။

သို့ဖြင့် လူပြည်၌ မီးမရှိ။ လူတို့သည် မီး၏ အသုံးဝင်ပုံကို မသိ။ ဤတွင် ပရမီးသီအက်စ်က တန်ခိုးရှင် စစ်နတ်သမီးကြီး အသီးနှီးထံ ချဉ်းကပ်၏။

အသီးနှီးသည် စူးစိကြီး၏ ဦးခေါင်းမှ ဖွားလာခဲ့ကြောင်း မှတ်မိကြမည် ထင်ပါသည်။

အသီးနှီး ထွက်လာနိုင်ရန်အတွက် စူးစိကြီး၏ မဟာဦးခေါင်းတော်ကြီးကို နတ်ပန်းပဲဆရာ ခွဲစိတ်သမားတော်ကြီးတို့ ဖဲ့ကြ ဖောက်ကြရလျှင်က ပရမီးသီအက်စ်လည်း ပါဝင်ကူညီခဲ့သည် ဆို၏။

ဤကျေးဇူးကို ဆပ်သောအားဖြင့် ပညာရှင် ဉာဏ်ကြီးရှင် အသီးနှီးက ပရမီးသီအက်စ်ကို ဗိသုကာပညာ၊ နက္ခတ္တဗေဒ၊ သန့်ရှင်း ပင်လယ်ရေကြောင်းပညာ၊ ဆေးပညာ၊ ဓာတ်သတ္တု အသုံးပြုပညာတို့မှ စကာ အစိုးတန် အသုံးဝင်ပညာ မှန်သမျှ သင်ပေးခဲ့သည်။

ပရမီးသီအက်စ်က နတ်သမီးကြီး အသီးနှီးနှင့် ဤမျှ ရင်းနှီးခင်မင်လေသည်။

ယခုလည်း အိုလင်ပီယင်တန်ခိုးရှင် ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သာ အခြေချခွင့် ရှိသော အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်ထိပ်သို့ နောက်ဖေးလှေကားမှ ခိုးတက်နိုင် ရေးအတွက် ကူညီပါရန် ပရမီးသီအက်စ်က အသီးနှီးထံ ချဉ်းကပ်ခြင်း ဖြစ်၏။

အသီးနှီးက ကူညီသဖြင့် အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်ထိပ်သို့ ပရမီးသီအက်စ် ရောက်သွားသည်။ ယင်းတောင်ထိပ်ပေါ်၌ နေမင်း၏ မီးလျှံစစ်ရထားကြီး ဝယ် မီးရှူးတိုင်ကြီး တစ်တိုင်ကို မီးကူး ထွန်းညှိသည်။ မီးအားကောင်းလာ သော မီးရှူးတိုင်ကြီးမှ မီးခဲရဲရဲကြီး တစ်ခဲကို သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ နက်စွာ သော အခေါင်းတွင်း ထည့်၍ ဝှက်သည်။ ထို့နောက် မီးရှူးတိုင်ကြီးကို မီးငြိမ်း သတ်ခဲ့ပြီး တိတ်တဆိတ် ဖြန့်လာခဲ့၍ ဝှက်ယူလာသော မီးကို လူတို့အား ပေးသည်။

ထိုမျှနှင့် မရပ်သေးဘဲ အသီးနှီးထံမှ သူ တတ်မြောက်ခဲ့သော ပညာ မှန်သမျှ ပရမီးသီအက်စ်က လူတို့ကို သင်ကြားခဲ့သည် ဆို၏။

စူးစ်ကြီး အခဲမကျေနိုင်အောင် ဖြစ်တော့၏။

စူးစ်က ဟီပီစတက်စ်ကို ရွံ့မြေဖြင့် မိန်းမအရုပ် တစ်ရုပ် ထုလုပ် စေသည်။ လေးမျိုး လေးပါးတို့ကို အရုပ်၌ လေမှုတ်သွင်း၍ အသက်ဝင်အောင် ပြုစေသည်။ ရှိသမျှ နတ်သမီးတွေကို အသက်ဝင်သော အရုပ်အား အဝတ်က စ၍ တန်ဆာဆင်ပေးစေသည်။ ဤတွင် ဖန်ဆင်းသမျှ၌ အလှဆုံး ဖြစ်လေ သော ပင်ဒေါရာ (Padora) ခေါ်သည့် မိန်းမတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ ပင်ဒေါရာ ဟူသည် အရာခပ်သိမ်းပေးသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

ဟားပီးစ်ကို အစောင့်အရှောက် တမန်မှူး ပြုစေလျက် ပင်ဒေါရာ အား အက်ပမီးသီအက်စ်ထံ ကညာလက်ဆောင်အဖြစ် စူးစ်က ပို့လွှတ်လိုက်၏။

စူးစ်ထံမှ မည်သည့် လက်ဆောင်မျိုးကိုမျှ လက်မခံရန် နောင်တော် ပရမီးသီအက်စ်က မှာထားသောကြောင့် အက်ပမီးသီအက်စ်က ပင်ဒေါရာကို လက်မခံဘဲ စကားအလိမ္မာ သုံး၍ ငြင်းပယ်သည်။

ဤတွင် စူးစ်ကြီး ဒေါသယမ်းအိုး ပေါက်ကွဲလျက် ဟန်ဆောင်မနေ တော့ဘဲ ပရမီးသီအက်စ်ကို ဖမ်း၍ ကော့ကေးဆက်စ် တောင်တန်းပေါ်ရှိ တောင်ညွှန်း မတ်မတ် တစ်ခုထက်၌ ဝတ်လစ်စလစ် မိဗွေးတိုင်း ဖဗွေးတိုင်း သံကြီးတို့ဖြင့် ခြေထိပ် လက်ထိပ်ခတ် စွဲနှောင်စေပြီး လဟာပြင်တွင် ပစ်ထားသည်။ နေ့ အခါ၌ တစ်နေ့လုံး တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ် အစာငမ်းလှသော လင်းတင့်ကြီး

တစ်ကောင်က ပရမီးသီအက်စ်၏ အသည်းကို ဆိတ်ပေါက် ဆုတ်မြဲစားသည်။ ပရမီးသီအက်စ်၏ ဝဋ်ဒုက္ခ ဆုံးခန်းက မရှိ။ ညအခါတွင် အချမ်းဒဏ်နှင့် အဆေး ဒဏ်တွေကို ခံစားနေရသည့်ကြားက ပရမီးသီအက်စ် မသေ။ သူ့အသည်းမှာ လည်း ညတွင်းချင်း ပြန်ကောင်းလာ၍ နဂို ပကတိအရွယ်သို့ ပြန်ရောက်သည် ဆိုသတည်း။

ဪ... အသည်းကောင်းလှသော ပရမီးသီအက်စ်။ လူသားတို့၏ မိတ်ဆွေ...။

နောင်တော်၏ မဂ္ဂမလှ အဖြစ်ကို မြင်၍ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သော အက်ပမီးသီအက်စ်ခမျာသည် ပင်ဒေါရာကို အလျင်အမြန် လက်ထပ်ယူလိုက် ရသည်။

ပင်ဒေါရာကို လှသမျှ ဖြိုက်ခဲ၊ ကောက်ကွဲ၊ ကျွတ်၊ မရှိသည့် မျိုးမမျိုး အဖြစ် ဇူးစ်ကြီးက ဖန်ဆင်းခဲ့ရာ ဤကမ္ဘာ၌ ဤကဲ့သို့ မျိုးမမျိုး အစဉ်အဆက် ထိုအချိန်မှ စတင်ခဲ့သည် ဆိုသတတ်။

ပရမီးသီအက်စ်က လုံးလုံး ရှည်ရှည် အိုးတစ်ခုကို အက်ပမီးသီအက်စ် ထံ အပ်ထားခဲ့သည်။ ထိုအိုးကို မဖွင့်ရန်လည်း အတန်တန် မှာထားခဲ့သည်။ အကြောင်းကား လူသားမျိုးနွယ်ကို ကပ်ရောဂါသဖွယ် နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးတတ် သော ဒုက္ခများ ဖြစ်ကြသည့် အိုးခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်း၊ နာဖျားခြင်း၊ ရူးသွပ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်၊ ရမ္မက် စသည်တို့ကို ဖမ်းစု၍ ထိုအိုးတွင်း၌ ပရမီးသီအက်စ်က ပိတ်လှောင်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုအိုးကို ပင်ဒေါရာ တွေ့သွားသည်။ မချောက လက်မနေနိုင် ခြေမနေနိုင်ဘဲ အိုး အဆို့ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ အိုးတွင်းမှ ဒုက္ခတရား တို့ အငွေ့တွေအဖြစ် ထွက်လာသည်။ ထိုအငွေ့ တွေက အက်ပမီးသီအက်စ်နှင့် ပင်ဒေါရာတို့ကို တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ ပျားတုပ်သကဲ့သို့ တုပ်တော့ သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် လူသားမျိုးနွယ် တစ်နွယ် လုံးကို လိုက်တုပ်သည်။ လူပြည်၌ ဒုက္ခတရား တို့ ပျံ့နှံ့လေတော့သည်။

ပင်ဒေါရာ

တော်ပါသေး၏။ အမြော်အမြင်ကြီးသော ပရမီးသီအက်စ်က မမေ့
မလျော့ဘဲ မျှော်လင့်ချက်တရား (Hope) ကိုလည်း ထိုအိုးတွင်း၌ပင် ထည့်
ပေးထားခဲ့၏။

အမိဖမ်းရ ခက်သော မျှော်လင့်ချက်တရားသည်လည်း အိုးတွင်းမှ
ထွက်လိုက်လာပြီး လူမျိုးတုံးလျှင် မိမိတို့လည်း မျိုးသုဉ်းမည် ဖြစ်သောကြောင့်
အထွေထွေ ကိုယ့်ဖီဝိန် ကိုယ်ခြေပွဲကြီး အပြီး မခွဲပစ်ကြရန် စကားပရိယာယ်
အသွယ်သွယ်ဖြင့် အဖျက်တရားစုတို့ကို တရားပြနေရသည် ဟူ၏။

ဇူးစ်ကြီးက ရက်ရက်စက်စက် လက်စားချေတတ်သူဟူ၍ စကြဝဠာ
တစ်ခုလုံးက သူ့ကို စွပ်စွဲမည်ကို အလွန်ကြောက်သည်။

မိမိအပြစ်ကို ပုံးကွယ်ရန် ဇာတ်လမ်းအတုတစ်ရပ် ဖန်တီးပြီး စကြဝဠာ
အနှံ့ စည်လည် ဖြန့်ချိ၏။

သူ့လုပ်ဇာတ်က ဤသို့။

အသီးအီး နတ်သမီး အပျိုကြီးမမသည် ပရမီးသီအက်စ်နှင့် တိတ်တိတ်
ပုန်း ညားနေသည်။ အသီးအီးက ပရမီးသီအက်စ်ကို အိုလင်ပတ်စ်တောင်တော်
မြတ်ထိပ်သို့ တိတ်တခိတ် ဖိတ်ခေါ်ပြီး ခွေးနှစ်ဖော် သံဝါညှိုကြသည်။ အင်း...
မပြေးသော် ကန်ရာရှိလာသော စကြဝဠာ မဟာအတုလဓမ္မရာဇာ အကျွန်ုပ်
ဇူးစ်ကြီးခမျာ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ပြောကြပါ။ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

ပြစ်မှုနှင့်စာလျှင် ပြစ်ဒဏ်သည် နည်းတောင် နည်းနေပါသေးသည်
ဟူသတတ်။

အခန်း [၂၇]

တန်ခိုးရှင်ငယ်များ

အိုလင်ပီယင်တောင်ထိပ်စံ တန်ခိုးရှင် ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် မြေအောက်ကမ္ဘာမှ တန်ခိုးရှင်များကား အကြီးစား တန်ခိုးရှင်များ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အောက်၌ တန်ခိုးရှင် အငယ်စားများ ရှိကြသေး၏။

ယင်းတို့အနက် အထင်ရှားဆုံး သူကား ဖော်ပြပြီးခဲ့သည့် ကြမ္မာ ညီအစ်မ သုံးဖော် ဖြစ်ကြသည်။

ဪ... ဘဝဟူသည်မှာ ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် သဘောသာ ဖြစ်လေ သည်။ ဖြစ် တည် ပျက် သဘောနှင့် ဆက်စပ်နေသော ကြမ္မာညီအစ်မသုံးဖော် တို့ ထင်ရှားကြသည်မှာ မဆန်းပါလေ။

လူတစ်ယောက်၏ ဘဝအစ 'ဖြစ်' ဟူသည် တာလို့သို့နတ်သမီးကြီး ဝိုင်းငင် ဆွဲကုန်လိုက်သည့် ချည်မျှင်ကြိုးလေး တစ်ကြိုးမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြိုးလေး မည်မျှ ရှည်ခွင့်ရှိကြောင်း ဇူးစံကြီးက ကြမ္မာ ညီအစ်မတွေ့ကို ညွှန်ကြားထားသည် ဆို၏။ ကြိုးလေး ရှည်ခွင့်ရသမျှ 'တည်' နေသော်လည်း

ဆိုလင်ပီယင်နတ်များ

အချို့တစ်သောအခါ ဖြတ်ရမည့် နေရာ အတိအကျကို လက်ကဆစ်(စ်)နတ်သမီးကြီးက ပြသည်။ ထိုအခါ အက်တရာပေါ့စ်နတ်သမီးကြီးက ကတ်ကြေးကြီးဖြင့် တိခနဲ ဖြတ်ချလိုက်သည်။ သေခြင်းဟူသည် 'ပျက်'ပေတည်း။

ဤအကြောင်းကြောင့် ကြမ္မာနတ်သမီးကြီး သုံးဖော်ကို လူတို့ အလွန်ကြောက်ကြလေသည်။ အက်တရာပေါ့စ်ကို အကြောက်ဆုံး ဖြစ်လေ၏။

ခြင်းချက်အနေနှင့်ကား ဇူးစ်ကြီးသည် စိတ်ပြောင်း၍ ကရုဏာသက်လျှင် အက်တရာပေါ့စ် အလုပ်ကို ဝင်ဟန့်လျက် အသက်ကြီးမျှင်လေးကို ဆက်ရှည်ခွင့် ပေးနိုင်သည် ဆို၏။

သို့ရာတွင် လူအချို့ကမူ အသက် ဉာဏ်စောင့် ဟုတ်သကဲ့သို့ အတင့်မရဲဘဲ လာမည့်ဘေးကို ဝေးဝေးက ရှောင်လျှင် ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ် ထိန်းထားနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။

တန်ခိုးရှင် အငယ်အချို့ကမူ ကြမ္မာနတ်သမီးကြီးများကို ကွယ်ရာ၌ ပြက်ရယ်ပြု၍ လှောင်ရယ် ရယ်ကြသည်။ အကြောင်းမှာ တစ်ကြိမ်က အိုးလို့သည် ကြမ္မာနတ်သမီးကြီး သုံးဦးကို ယမကာ မူးအောင် တိုက်ပြီး သူ့မိတ်ဆွေ အက်ဒမီတာကစ် (Admetus) ကို သေဘေးမှလွတ်အောင် လုပ်ယူဖူးသည် ဆို၏။

အများကမူ ကြမ္မာနတ်သမီးကြီးများကို လှည့်စား၍ မရ။ ဇူးစ်ကြီးပင် သူတို့၏ အဆုံးအဖြတ် အာဏာမှ မလွတ်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုသူများ အလိုအရ ဇူးစ်ကြီး 'ဖြီး' ထားသကဲ့သို့ ထိုနတ်သမီးကြီး သုံးဖော်မှာ ဇူးစ်ကြီး၏ သမီး အစစ်တွေ မဟုတ်။ နက်ဆက်ဆတ် (Necessity) အမည်ရှိ မဟာသေဝိနတ်သမီး ကြီးထံမှ မေထုန် မမှီဝဲဘဲ သန္ဓေတည် ဖွားလာသူများသာ ဖြစ်ကြသည် ဆို၏။

ပျူးရီးစ်ဟု လည်းကောင်း၊ အီရင်နစ်(စ်)ဟု လည်းကောင်း ခေါ်ကြ သော မြေဆံပင်နှင့် 'ဒုစရိုက်အပြစ်ပေးသူ' နတ်သမီးကြီး သုံးဦးကိုလည်း လူတို့ အလွန်ကြောက်ကြသည်။ သူတို့ အမည်များကား အလက်တီး၊ တီအစ်အနီး၊ မီကေးရ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ အကုသိုလ်ပြုရန် ဆိတ်ကွယ်ရာ မရှိဟု ကျွန်တော်တို့ ဆိုကြသည်။ ဒုစရိုက်နှင့် မတရားပြုကျင့်သူတို့သည် လူလူချင်း လက်မှ လွတ်ချင်လွတ်မည်။ လူလူချင်း မသိအောင် ဖုံးကွယ်နိုင်ကောင်း ဖုံးကွယ် နိုင်မည်။ သို့ရာတွင် ပျူးရီးစ် ညီအစ်မ သုံးဖော်ကိုမူ ဖုံးကွယ်၍မရ။ သူတို့က စောင့်ကြည့်နေသည်။ ကြမ္မာနတ်သမီးကြီး သုံးဖော်ဆီက အချက်ပြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒုစရိုက်ကောင် ဘယ်ပြေးမည်နည်း။ ပျူးရီးစ် သုံးဖော်က မလွတ်အောင် လိုက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခတ် သတ်တော့လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့က ကိုယ်တိုင် မလိုက်ဘဲ ဟားပီးစ် (Harpies) ညီအစ်မတွေကို လိုက် စေ၏။ ဟားပီးစ်တို့ကား သမုဒ္ဒရာပျော် နှင့်ပိနတ်သမီး အီလက်တရာ (Electra) ၏ သမီးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဟားပီးစ်တို့၏ ဦးခေါင်းကား လူဦးခေါင်း ဖြစ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်က လူမိန်းမကိုယ် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ငှက်ကဲ့သို့ ကောင်ပံရှိပြီး ငှက်၏ အမြီး၊ ခြေနှင့် ခြေသည်းများ ရှိသည်။ သူတို့က ဒုစရိုက် ကောင်ကို သုတ်ချိယူပြီး အဆုံးသတ် အပြစ်ဒဏ်ခတ်ရန် ပျူးရီးစ်တို့ထံ ဖွဲ့ဆက် သည်။

လူတို့၏ ဘဝနှင့် ဆက်စပ်နေသည့် အခြား တန်ခိုးရှင် နှစ်ဦးကား တိုင်းကီ (Tyche) နှင့် နင်မဆစ်(စ်) (Nemesis) တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးလုံးကား နတ်သမီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

တိုင်းကီ ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်မှာ ကောင်းကျိုးဟု ဖြစ်သည်။ လူမှာက ကောင်းကျိုးရော၊ ဆိုးကျိုးရော ရှိသည်။ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးတို့က တစ်သမတ်

တည်း မလာ။ လာချင်သည့်အချိန် လာသည်။ မလာချင်သည့် အချိန် မလာ။
ဖြစ်ချင်သော်လည်း မဖြစ်။ မဖြစ်ချင်သော်လည်း ဖြစ်။ အစိုးမရ... ။

တိုင်းကီနတ်သမီးသည် ကောင်းကျိုးပေးရာ၌ စိတ်ထား မတည်ကြည်။
ခု တစ်မျိုး... ခု တစ်မျိုး လုပ်တတ်သည်။ တိုင်းကီက သွားလေရာ၌ ဘောလုံးလေး
တစ်လုံးကို လှည့်ပတ်ကစားပြလျက် သွားတတ်သည်။ မိမိ၏ ကံသေကံမ
စိတ်မချရသော သဘာဝကို သတိပေးသည့်သဘော ဖြစ်၏။

အကယ်၍ တိုင်းကီက လူတစ်ယောက်ကို မ,၍ ထိုသူ ချမ်းသာသွား
သည် ဆိုပါစို့။ ထိုသူသည် စည်းစိမ်ယစ်မူးနေသည်။ မာနထောင်လွှားလျက်
ပကာသန မက်ကာ ကြွားဝင့်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်နေသည်။ နှမြောဝန်တို၍
နတ်တို့အားလည်း မပသ မပူဇော်။ လူသားချင်း ထောက်ထားညှာတာ၍
ချိုးမြင့်မ,စခြင်းလည်း မပြု။ ထိုအခါမျိုးတွင် ထိုသူကို ဆုံးမချီးနှိမ်ရန် အလွန်
သက်တမ်းရှည်နေပြီဖြစ်သော နင်မဆစ်(စ်)နတ်သမီးကြီးက ဝင်လာသည်
ဆို၏။

နင်မဆစ်(စ်)ကား အိုးဆီးယင်နက်စ် (Oceanus) ခေါ် တိုင်းတန်
နတ်ကြီး၏ သမီး ဖြစ်လေသည်။ အိုးဆီးယင်နက်စ်ကား စကြဝဠာ နန်းလှည့်ကြီး
မတိုင်မီ သမုဒ္ဒရာကို စိုးသော နတ်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ ယခု သူ အရာကျပြီး
သူ့ရာထူးကို ပိုးဆိုက်ဒင်က ယူထားသည်။

နင်မဆစ်(စ်)သည် အက်ဖရာဒိုက်တီးကဲ့သို့ပင် အလွန်လှပချောမော
သည် ဆို၏။

နင်မဆစ်(စ်)သည် လက်တစ်ဖက်က ယန်းသီးပင်၏ အကိုင်းကြီး
တစ်ကိုင်းကို ကိုင်ထားပြီး အခြားလက်တစ်ဖက်က ဘီးပိုင်းတစ်ပိုင်းကို ကိုင်ထား
သည်။

အိုးဆီးယင်နက်စ်

သမင်ထီးကြီးများ ရုပ်
တန်ဆာ ဆင်ထားသည့် ငွေသရဖူ
ကို နင်မဆစ်(စ်) ဆောင်းသည်။
သူ့ခါးစည်းကြီး၌ကား အပြစ်ရှိသူ
ကို ဆုံးမရန် ကျားတို့ကြီးတစ်ချောင်း
တွဲလွှဲ အမြဲပါလာသည် ဆို၏။

နင်မဆစ်(စ်) ဆိုသော အမည်သည် နီးမီးယင် (Nemein) ဟူသော စကားမှ ဆင်းသက်လာသည်။ ထိုစကားကား အညီအမျှ ပေးသည်။ ခွဲဝေပေးသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။

နင်မဆစ်(စ်)ကား တရားမျှတရေး နတ်သမီးကြီး။ မတရားသူကို မလွဲမသွေ ဒဏ်ခတ်သူ။ မတရားခံရသူတို့ကိုယ်စား တရားမဲ့သူကို လက်စား ချေပေးသူ။

သူ့ကို တရားမဲ့သူများ ကြောက်ကြရသည်။

ဪ... တရားဘက်တော်သား နင်မဆစ်(စ်)။ ရုပ်ကလည်း အင်မတန် လှသည်။

အင်း... သူ့ကို ဇူးစ်ကြီးက ကြိုက်သည်။

ကြောငှာ အရှင်သခင်ကြီး ဇူးစ်သည် တရားနတ်သမီးသော ဘာသော ဂရုမစိုက်။ သူက တရားတွေ့၏ အထက်က မဟုတ်လော။

ဇူးစ်ကြီးက နင်မဆစ်(စ်)ကို လိုက်သည်။ အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြီး မြေအနံ့ သမုဒ္ဒရာအနံ့ နင်မဆစ်(စ်)က ပြေးသည်။ ဇူးစ်ကြီးကလည်း အသွင် အမျိုးမျိုး ပြောင်း၍ပင် လိုက်၏။

နောက်ဆုံး၌ ငန်းဖြူကြီးတစ်ကောင် အသွင်ဆောင်ထားသော ဇူးစ်ကြီး က နင်မဆစ်(စ်)ကို မိသွားသည်။

သည်အခါ ငန်းပီပီ ငန်းတို့ထုံးစံအတိုင်း...

နင်မဆစ်(စ်)က ဇူးစ်ငန်းကြီးနှင့် သန္ဓေရသော ဥကြီးတစ်လုံးကို ဥချလိုက်ရရှာသည်။ ထိုဥကြီးမှ အလွန်လှပသော ဟယ်လင် (Helen) ခေါ်သည့် မိန်းမချော မွေးဖွားလာသည်။

အခန်း [၂၈]

ခေါမတန်ခိုးရှင်များအကြောင်းကို နင်မဆစ်(စ်)နတ်သမီးကြီး အကြောင်း၌တွင် ကျွန်တော် ရပ်ထားလိုသည်။

ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများကို အပိုင်း (၁) ကပ်ကမ္ဘာဦး၊ အပိုင်း (၂) တန်ခိုးရှင်များ ဟူ၍ အပိုင်းခွဲလျက် ကျွန်တော် ရေးခဲ့သည်ကို စာရှုသူများ သတိပြုမိကြမည် ထင်ပါသည်။ အမှန်ကား ရေးမည်ဆိုလျှင် တန်ခိုးရှင်များအကြောင်း များစွာ ရှိလေသေးသည်။ သို့ရာတွင် အဓိကတန်ခိုးရှင် များ အကြောင်းကား ပြည့်စုံပေပြီ။ ဆက်မည်ဆိုလျှင် အပိုင်း (၃) လူစွမ်းကောင်း များ အကြောင်းဆီ ဆက်ရမည်။

ဤသို့ မဆက်မီ ဆွေးနွေးဖွယ်များ ရှိနေပါသည်။

ယခု ဖတ်ရှုပြီးသမျှနှင့် သမိုင်းရိပ်ပြဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းခေါ် မစ်(သ်) များ၏ သဘောသဘာဝကို စာရှုသူများ ရိပ်မိကြပြီ ယုံကြည်ပါသည်။

မစ်(သ်) ဆိုသည်မှာ ဘာနည်း...

အို... ပုံပြင်တွေပါကွာ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဇာတ်လမ်းတွေပါ၊ ယုံချင် ယုံ၊ မယုံချင် နေပေါ့။

ဤသို့ မစ်(သ်)တွေကို ပုတ်ထုတ်ပစ်၍ မရပါ။ မစ်(သ်)တွေက ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုံပြင်အမျိုးအစားတို့၏ အထက်မှာ ရှိနေ၏။

ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုကြီးတိုင်း၌ မစ်(သ်)တွေ ရှိသည်။ အီဂျစ် မစ်(သ်)၊ ဘာဘီလုံမစ်(သ်)၊ ဟိန္ဒူမစ်(သ်) ဟူ၍ ကမ္ဘာကျော် ထင်ရှားကြသည်။

မစ်(သ်)တွေအကြောင်း ရှင်းပြသော သီအရီ အများလည်း ရှိလေသည်။ သီအရီ တစ်ခုက မစ်(သ်) ဆိုသည်မှာ သဘာဝပုံပြင် (Nature Tale) ဖြစ်သည် ဆို၏။

သဘာဝ၌ ဖြစ်ပေါ်မှုတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်း အမှု၊ ဖြစ်နိုင်လျှင် အဖြေပေးသော အမှုတို့ကို (ဇာတ်လမ်းပမာ ပြော၍) ပြုကြသည် ဟူ၏။

ဥပမာ- ပိုးဆိုက်ဒင်၏ မိုန်းကြီး ထိုးစိုက်ရာမှ ဘယ်သောအခါမှ ရေမခန်းသော လာဖာမြစ် ဖြစ်လာသည်။ စွမ်းကြီး၏ သေသကြောင့် နွေကောင်လီယင် ရေလှမ်းမှုကြီး ဖြစ်လာသည်။ နေနတ်သား ပီလီအက်(စ်)၏ မြင်းရိုင်းကြီးများ ဆွဲသော မီးလျှံရထားကြီးကို ၎င်း၏သား ဖြစ်သူ ဝေးအဆင် (Phaethon)

မနိုင်မနင်း တက်မောင်းသောကြောင့် နေလမ်းကြောင်း ကမောက်ကမ ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကြီး၏ အချို့ဒေသတို့၌ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးသမျှ၊ အချို့ဒေသတို့၌ လယ်ကွင်းတွေ၊ တော တောင်တွေ မီးလောင်ကုန်သည်။ ဤဇာတ်လမ်းတွေက သဘာဝ၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့မှုတွေအကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

နောက်သီအရီတစ်ခုကို အေတီအာလက်ဂျီ (Aetiology) သီအရီဟု ခေါ်သည်။ ကြောင်းကျိုးပြု သီအရီဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထိုသီအရီအရ ကမ္ဘာဦးမှ လူများသည် သဘာဝ၌ ဖြစ်ပေါ်မှုကို မိမိတို့ ဉာဏ်မီသမျှ အကြောင်း အကျိုး ရှင်းပြကြရာမှ မစ်(သ်)တွေ ဖြစ်လာသည် ဆို၏။

ကမ္ဘာလောကကြီး ဘယ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။ အစကမူ ရောရော ထွေးထွေး ရွပ်ရွပ်ယုက်ယုက်။ ဤသဘောကို ခေါ်မတို့က ကေးအော့(စ်) (Chaos) ဟု ခေါ်သည်။ ကေးအော့(စ်)ထဲမှာ ဂျီးယာ အလျင်ပေါ်လာသည်။ မြေကြီး ပေါ်လာသည်ကို ဆိုလိုသည်။ မြေကြီးကို ပထဝီမိခင်ကြီးဟု ခေါ်သည်။ ထိုနောက် ယူးရေနက်စ် ပေါ်လာသည်။ ကောင်းကင် ပေါ်လာသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ကောင်းကင်ကို ဖခင်ကြီးအရာ၌ ထားသည်။ ပထဝီ မိခင်ကြီးနှင့် မိုးကောင်းကင် ဖခင်ကြီးတို့ ပေါင်းဖက်ရာမှ သစ်ပင်တွေ၊ သတ္တဝါတွေ ဖြစ်လာသည်။ ဤသည့်တိုင်အောင် ကပ်ကမ္ဘာဦးမှ ကြော့ဝဠာသည် စနစ် မရှိ။

အစီအစဉ် (Order) မရှိ။ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေသေးသည်။ နောင်တော့ ဇူးစ် ပေါ်လာသည်။ ဇူးစ်သည် သူ့ဘိုးဘေး ယူးရေနက်စ်တို့၊ သူ့ဖခင် ကရိုးနက်စ်တို့ထက် ပို၍ တရားမျှတသည်။ အမြော်အမြင် ကြီးသည်။ သူက အိုလင်ပီယင်တန်နိုးရှင် ၁၂ ပါးအဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး စကြဝဠာကြီးကို စီမံခန့်ခွဲသည်။ ဇူးစ်မှာလည်း သူ့တန်နိုး၊ သူ့တာဝန်၊ သူ့အလုပ်နှင့်။ ကျန်တန်နိုးရှင်တွေမှာလည်း မိမိတန်နိုး၊ မိမိတာဝန်၊ မိမိအလုပ်နှင့်။ ဇူးစ်ကြီး၌ ချီးယွင်းချက်တွေ ရှိသော် လည်း တတ်နိုင်သမျှ တာဝန်ကျေသည်။ မကောင်းသူ ပယ်သည်။ ကောင်းသူ ကယ်သည်။ စကြဝဠာကြီးအတွက် စည်းကမ်းတွေ၊ ထုံးတမ်းတွေ ချပေး၏။ ဤသို့ဖြင့် ယနေ့အထိ စကြဝဠာကြီး၌ 'အော်ဒါ' ခေါ် စနစ်ကျမှု၊ အစီအစဉ် ကျမှုတွေ ရှိလာသည်။ ဤကား ကြောင်းကျိုးပြု သီအရီ၏ အနှစ်အသား အချုပ်တည်း။

နောက်သီအရီတစ်ခုက မစ်(သ်)တို့သည် အိပ်မက်ကဲ့သို့ပင် မသိစိတ် ၏ ဖန်တီးချက် ဖြစ်သည် ဆို၏။ လူ၌ သိစိတ်က ခွင့်မပြုနိုင်သော ရမ္မာတွေ၊ ဆန္ဒတွေ၊ ခံစားမှုတွေသည် မသိစိတ်အတွင်း၌ လျှို့ဝှက်ပုန်းခိုနေသည်။ သိစိတ် အားပျော့သွားသော အိပ်ပျော်ချိန်၌ သူတို့က အလစ်ပေါ်လာပြီး အလုပ် လုပ်ကြရာ အိပ်မက် ဖြစ်လာသည်။ ထင်ပေါ်သိသာလွန်းလျှင် သိစိတ် လန့်နိုး မည် ဖြစ်သောကြောင့် မသိစိတ်သည် အိပ်မက်၌ နိမိတ်ပုံတွေ သုံးပြီး အလုပ် လုပ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သာမန် ကြည့်လျှင် အိပ်မက်တွေမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊ ကြောင်းကျိုး မဆက်စပ်။ သို့ရာတွင် အိပ်မက်တွင်းမှ နိမိတ်ပုံတွေကို ကောက် ယူတတ်လျှင် အိပ်မက်တွေ၌ အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။ ကြောင်းကျိုးဆက်သွယ်မှု တွေ ရှိသည်။

လူသားတစ်မျိုးလုံး၌လည်း မသိစိတ်သဘော ရှိသည်။ မစ်(သ်)တွေ သည် ဘာသာရေးအရ၊ ယဉ်ကျေးမှုအရ မတွေ့ဝံ့၊ မဖြစ်ဝံ့၊ မလုပ်ဝံ့သည်တို့ကို နှိမ်နင်းပုံစနစ်ဖြင့် တွေးပြ၊ ဖြစ်ပြ၊ လုပ်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် မစ်(သ်)တွေကို နားလည်လျှင် လူသားတို့၏ သဘာဝကို နားလည်သည်။ မစ်(သ်)တွေကို ဖတ်လျှင်၊ နားထောင်လျှင် ကသားဆစ်(စ်) (Catharsis) အကျိုး ခံစားရသည်။ ကသားဆစ်(စ်) ဆိုသည်မှာ စိတ်ဖြူစင်သန့်ရှင်းသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ မြန်မာလို စကားတစ်လုံးတည်းနှင့် ဘာသာပြန်ရ ခက်ပါသည်။ မိမိစိတ်ကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း၊ သတိတရား ရှိလာခြင်း၊ ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ခြင်း၊ သံဝေဂ

ရခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်မှ အညစ်အကြေးတို့ ထွက်ပေါက်ရ သန့်စင်(သက်သာ) သွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကဗျာ၊ စာပေ၊ အနုပညာတို့၌ ကသားဆစ်(စ်) အကျိုးရှိပုံကို အရစ္စတိုတယ်လ်က စပြောပြခဲ့သည်။

အခြားသီအရီတစ်ခုကို ချားတား (Charter) သီအရီဟု ခေါ်သည်။ ချားတား ဆိုသည်မှာ သဘောတူစာချုပ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မစ်(သ်)ဟူသည် လူတို့၏ သဘောတူစာချုပ် တစ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။ ဘာတွေ့ကို သဘောတူ စာချုပ်ထားသနည်း ဆိုသော် ထုံးတမ်းတွေ၊ အစဉ်အလာတွေကို သဘောတူ စာချုပ်ထားကြသည်။ မစ်(သ်)တွေက ထုံးတမ်းတွေကို တရားဝင်၊ မဝင် ပြောသည်။ အတည်ပြုခြင်း၊ ပယ်ချခြင်း ပြုလုပ်ပေးသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းများ၊ အစဉ်အလာများနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မစ်(သ်)တွေကို ကြည့်ရသည်။ ကိုးကားရသည်။ သက်သေပြုရသည်။

ဥပမာ- မြန်မာ၌ တောင်မြို့ပွဲတွင် မင်းညီနောင်တို့ ထိန်ခုတ်ကြ သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရီကို မီးမတင်ရ။ ဘာကြောင့် နည်း။ ဦးရှင်ကြီး တင်လျှင် သက်သတ်လွတ်သာ တင်ရမည်။ ဘာကြောင့် နည်း။ ရှင်းပြသော ဇာတ်လမ်း(မစ်သ်)များ ရှိလေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ သစ်ရွက် ပန်းဖူးတို့၌ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ဆေးပေါင်းခသည်ဟု ယုံကြဲပြီး မဲဇလီဖူး သုပ်စားကြသည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ အလှူအတန်း လုပ်ချိန်၌ မိုးမရွာအောင် ရှင်ဥပဂုတ် ကိုးကြသည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ ရှင်ပြုသောအခါ ရှင်လောင်းတို့ကို မင်းညီမင်းသားကဲ့သို့ ဝတ်စေ၍ မြင်းပေါ်တင်ကာ ရွှေထီးမိုး၍ လှည့်သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ အလှူအတန်း လုပ်ပြီး ရေစက်ချ၍ မြေ၌ သွန်သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ အသုဘချရာ၌ ချောက်မင်းအူသံကို တီးသည်။ ဘာကြောင့် နည်း။ အဖြေတွေအတွက် ချားတားပမာ ဇာတ်ကြောင်းတွေ ရှိလေသည်။

ခေါ်မတွေ၌လည်း ဒိုင်အာနီးဆက်စ်ကို ပူဇော်ပွဲတွေ ရှိသည်။ ဇိုက်ပျိုး ရာသီအလိုက် ကျင်းပသော ပွဲတွေ ရှိသည်။ မြို့အလိုက်စိုးသော နတ်မင်းတွေ၊ နတ်ဒေဝီတွေကို ပူဇော်သောပွဲတွေ ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ဝင်းတားဆောစတစ်(စ်) (winter solstis) ခေါ် နေမင်းသည် ကမ္ဘာ့တောင်ဘက် အဝေးဆုံး ရောက် နေချိန် (ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ သို့မဟုတ် ၂၂) ၌ ပြုလုပ်သော ပွဲတို့က ဆန်းသည်။ ထိုပွဲ၌ အားကစားကဲ့သို့သော ပွဲများ ကျင်းပပြီး ထူးချွန်သူ ယောက်ျားတစ်ယောက် ကို သူတော်စင်ဘုရင် (sacred king) အဖြစ် ရွေးသည်။ သူသည် မိဖုရားကြီး

နှင့် ပေါင်းဖက်ပြီး ဘုရင် လုပ်ရသည်။ သူ့ကိုယ်စား 'အမြွာ' ဘုရင် တစ်ယောက် ကိုလည်း ရွေးသည်။ ဆမ်းမားဆောတစ်(စ်) (summer solstis) ခေါ် နေမင်းသည် ကမ္ဘာ့မြောက်ဘက် အဝေးဆုံး ရောက်နေချိန် (ဇွန်လ ၂၁ သို့မဟုတ် ၂၂) ၌ အခမ်းအနားဖြင့် မယ်သူတော် (priestess) တွေက သူတော်စင်ဘုရင် ကို တစ်စစ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ဖြို၍ သတ်သည်။ ဘုရင်သည် သေပြီး နတ်ဖြစ်၍ ဗျာဒိတ်ပေးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သွား၏။ သူ့နေရာကို အမြွာဘုရင်က ခေတ္တစိုးစံရသည်။ ဝင်းတားဆောတစ်(စ်) ရောက်လာသောအခါ နောက်ထပ် သူတော်စင်ဘုရင်တစ်ပါး ရွေးကြပြန်၏။ သူလည်း ဆမ်းမားဆောတစ်(စ်) အထိသာ ခံသည်။

မူလက လူဘုရင်အစစ်ကို ဤသို့ စီရင်ပစ်ကြသည်။ နောင်သောအခါ 'စတီ' အမျိုးမျိုး အဆင့်ဆင့် အစားထိုး၍ ပြုလုပ်ကြသည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ ဘာအဓိပ္ပာယ်နည်း။

ဤထုံးတမ်း အစဉ်အလာများ၏ အစ၊ ရည်ရွယ်ချက် စသည်တို့ကို မစ်(သ်)များ၌ တွေ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို သိနားလည်ရန် မနုဿဗေဒပညာရှင်များက မစ်(သ်)များကို လေ့လာကြသည်။ လေ့လာရင်းက မစ်(သ်)များသည် လူမျိုးတစ်မျိုး၏ သမိုင်းအရက်ဦး မှန်မှန် အချိန်က ထိုလူမျိုးတို့၏ အကြောင်းကို နိမိတ်ပုံစနစ်နှင့် ပြောနေကြောင်း သိလာကြသည်။ ဤတွင် သမိုင်းပညာရှင်တို့ပါ မစ်(သ်)များကို လျစ်လျူမရှုဘဲ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

တန်ခိုးရှင်များအကြောင်း၌ ဇူးစ်ကြီးက ဟီးရာကို၊ ပိုးဆိုက်ဒင်က ဒီမီးတားကို၊ ဟေးဒီးစ်က ပါဆစ်ဖနီကို အတင်းအဓမ္မ မဟားတရားပြုပုံများ ဖတ်ရှုခဲ့ရပြီးပြီ။

ဇူးစ်၊ ပိုးဆိုက်ဒင်၊ ဟေးဒီးစ်တို့ကား ခေါမက္ခန်းဆွယ်အတွင်းသို့ ဟယ်လင်း ခေါ် လူမျိုးသစ်တို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကြပုံကို နိမိတ်ပုံစနစ်နှင့် ပြောသည်။

မူလက ခေါမက္ခန်းဆွယ်ကြီး၌ နေကြသူများသည် ဟယ်လင်းလူမျိုး တွေ မဟုတ်ကြ။ ဟယ်လင်းတွေကား နောက်မှ ဝင်လာကြသည့် အဲရီယင် (Aryan) လူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။

ခေါမသို့ အဲရိယင်လူမျိုးများ လေးသုတ် ခွဲဝင်ကြသည်။ ပထမအသုတ်ကို အိုင်အိုးနီးယင်း (Ionian) ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်မှုဟု ခေါ်သည်။ အာရှ မိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ အိုင်အိုးနီးယမှတစ်ဆင့် ဝင်လာ ကြသည်။ ဒုတိယအသုတ်ကို အီးအိုးလီယင် (Aeolian) ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်မှုဟု ခေါ်သည်။ အာရှမိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အနောက်မြောက်ကမ်းရှိ အီးအလစ်(စ်) (Aeolis) ဒေသမှတစ်ဆင့် ဝင်လာကြသည်။ တတိယအသုတ်ကို အကီးယင် (Achaean) ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်မှုဟု ခေါ်သည်။ မူလက အကီးယင် ဖြစ်လာမည့်သူများသည် ဒင်းအျူမြစ် မြောက်ဘက်နယ်များမှ လာသည်။ သူတို့ သည် နောင်တွင် ပယ်လပနီးဆက်စ် ခေါ် ခေါမတောင်စွန်းကျွန်းဆွယ်ကြီးရှိ အကေးယ (Achaia) နယ်၌ နေပြီး နယ်ချဲ့ကြသည်။ စတုတ္ထအသုတ်ကို ဒေါရီယင် (Dorian) ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်မှုဟု ခေါ်သည်။ အဆင့်ဆင့် ဝင်ရောက်လာကြသော ဟယ်လင်းလူမျိုးတို့သည် ခေါမကုန်းမကြီး၏ တောင်ဘက်ဆုံး ကုန်းမြေရှိ ဒေါရစ်(စ်) (Doris) နယ်၌ အခြေကျပြီးမှ ဆက်လက် နယ်ချဲ့ကြသည်။ ဟိုးမား၏ အီလီယက်ကဗျာကြီးက ပြောပြသော ထရီးဂျင်စစ်ပွဲကြီးမှာ ဒေါရီယင်တို့နှင့် အိုင်အိုးနီးယင်း ဟယ်လင်းလူမျိုးချင်း တိုက်ကြသော စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်လေသည်။ တတိယအသုတ် ဖြစ်သော အကီးယင် လူမျိုးတို့ကား ဇူးစ်ကြီး၏ လူမျိုးတွေ ဖြစ်လေသည်။

အဲရိယင်အရွယ် ဟယ်လင်းတို့ကား ယောက်ျားဘုရင်စနစ်ကို ကန့်သုံးသည်။ သူတို့က ယောက်ျားနတ်သုံးဆူ (Trinity) ဖြစ်သော ဣဒြ (Anahra) မိတြ (Mitra) ဝရုဏ (Varuna) တို့ကို ကိုးကွယ်သည်။ ဇူးစ်ဟူသော အမည်မှ အမြစ်ကိုလိုက်လျှင် ဒီအေဘစ်--- ယိုမှ သတ္တန--- ဒေဝမီ ရောက်သည်။ ရောမတို့က ဇူးစ်ကို ဂျူပီတာ (Jupiter) ဟု ခေါ်သည်။ ဂျူပီတာ၏ အမြစ်ကို လိုက်သောအခါ သတ္တန ဒေဝ- ပီတာမီ ရောက်သည်။ နတ်အမည်ကြီး... နတ်တို့၏ ဖခင်ကြီး... နတ်တို့၏သခင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မြန်မာတို့က သိကြား၊ ဟိန္ဒူတို့က ဣဒြဟု ခေါ်သော နတ်မင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။ သိကြား (ဝါ) ဣဒြက ဓန္ဒာကိုယ် အလွန်ကြီးသော အသုရာနတ်တွေကို နှိမ်နင်းပြီးမှ သိကြား ဖြစ်လာသည်။ ဇူးစ်ကလည်း တိုင်းတန်ကြီးတွေကို နှိမ်နင်းပြီးမှ စကြဝဠာ ဖခင်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ သိကြားလည်း ဝရဇိန်လက်နက်ကို ကိုင်သည်။ ဇူးစ်လည်း ဝရဇိန်လက်နက်ကို ကိုင်သည်။ သိကြား၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး

သုခိတာက အသုရာနတ်မင်းကြီး၏ သမီး။ ဇူးစ်၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဟီးရာ
ကလည်း တိုင်းတန်ကြီး ကရီးနက်စ်၏ သမီး... ။

ဇူးစ်ကြီး၏ အဘိုးဖြစ်သူ နတ်ကြီး၏ အမည်က ယူးရေနက်စ်။ ၎င်း၏
အမြစ်ကို လိုက်သောအခါ ယူးရဏ (Ur-ana) မှသည် သက္ကဋ္ဌဝရဏဆီ
ရောက်သည်။

ဟယ်လင်းတို့၏ အဲရိယင် ယဉ်ကျေးမှုအကြောင်းက ဤမျှဆိုလျှင်
ထင်ရှားပြီ။

အဲရိယင်၊ ဟယ်လင်းတွေ မရောက်မီ ခေါမ အပါအဝင် မြေထဲပင်လယ်
တစ်ဝိုက်မှ လူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုက တစ်မျိုး။

သူတို့၌ မိန်းမဘုရင်စနစ် အုပ်စိုးသည်။ သူတို့၌ နတ်အထီး မရှိ။
နတ်ဒေဝီ ခေါ် နတ်မကြီးတွေသာ ရှိသည်။ သူတို့၌ တစ်လင် တစ်မယားစနစ်
မရှိ။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ဟူသော ရာထူး မရှိ။ သန္ဓေတည်မှု ကိစ္စသည် ယောက်ျား၏
အစွမ်း မပါ။ လေ... သို့မဟုတ် ရေတို့၏ အစွမ်းသာ။ နောင်သောအခါ
ယောက်ျားဘက်မှ အစွမ်းအဖို့ ပါမှ သန္ဓေ ဖြစ်လာသည်ကို သိသော်လည်း
ယောက်ျားကို လင်အဖြစ် နေရာမပေး။ သန္ဓေတည်မှုကိစ္စ၌ မရှိမဖြစ်သော
ပစ္စည်းတစ်မျိုးအဖြစ်သာ သဘောထားသည်။ အရာရာတွင် မိန်းမများသာ
ကြီးစိုးသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကိုလည်း မိန်းမတွေသာ လုပ်သည်။ စိုက်ပျိုးရေးပညာ
၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို မိန်းမများကသာ ထိန်းသိမ်းထားသည်။ ထိုယဉ်ကျေးမှု
မှ လူသားများအတွက် မိခင် ဆိုသည်မှာ ချစ်ခင်ဖွယ်၊ ကြည်ညိုဖွယ်၊ ရိုသေဖွယ်၊
ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ သူတို့က ပထဝီမိခင်ကြီးဟု ခေါ်သော နတ်ဒေဝီ
ကြီးကို ကိုးကွယ်သည်။ တစ်ဖန် ထိုနတ်ဒေဝီကြီး၌ အသွင်သုံးမျိုး (Traid)
ရှိသည်။ ထိုသုံးမျိုးမှာလည်း စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်နေသည်။

ပထဝီမိခင်ကြီး၏ ကိုယ်ပွား တန်ခိုးရှင်ဒေဝီကို ခွဲခြားရာ၌ လမင်း၏
အသွင်သုံးရပ်နှင့် တစ်နှစ်တာရှိ ရာသီသုံးပါးတို့၏ သဘာဝပေါ် မူတည်၍
ခွဲခြားကြသည်။

လဆန်း၊ နွေဦးရာသီ၊ နှစ်သစ် အစကို နိမိတ်ပုံပြုသည့် နတ်ဒေဝီကား အပျိုစင်နတ်ဒေဝီ (Maden goddess) ဖြစ်သည်။ လပြည့်၊ နွေလယ်နှင့် နှစ်လယ်ကို နိမိတ်ပုံပြုသည့် နတ်ဒေဝီကား ကာမရာဂနတ်ဒေဝီ (Nymph goddess) ဖြစ်သည်။ လကွယ်၊ ဆောင်းဦးနှင့် နှစ်အဆုံးကို နိမိတ်ပုံပြုသည့် နတ်ဒေဝီကား အမယ်အိုနတ်ဒေဝီ (Crone goddess) ဖြစ်လေသည်။ တစ်နည်း ဆိုလျှင် ပျိုးသစ် ပင်သစ် ပေါက်သည့် ရာသီ၊ သီးကြ ပွင့်ကြသည့် ရာသီ၊ ရင့်ကြ မှည့်ကြသည့် ရာသီတွေကို နိမိတ်ပုံဖြင့် နတ်ဒေဝီ သုံးမျိုးထားသည်။

ဤအခြေခံ နိမိတ်ပုံပြ နတ်ဒေဝီ သုံးမျိုးမှ ကိစ္စသဘာဝအလိုက် သုံးဦးစီ၍ တွဲထားသော 'သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီ' တွေ ရှိလာသည်။

ကြမ္မာညီအစ်မ သုံးဖော်မှာ ဤသို့သော သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီတွေ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ သုံးဦးလုံးသည် အဖြူရောင်(လရောင်)အဝတ်ကို ဝတ်ကြ သည်။ တစ်ဦးစီ၌ သီးခြားနာမည် ရှိသော်လည်း သုံးဦးပေါင်းကို မီးနီး (Moerae) ဟု ခေါ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား အသွင်၊ အလှည့်၊ တစ်ခက်၊ ပက္ခဟု ဖြစ်သည်။ လဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခ ဟူသော စကားမှ ပက္ခ ဖြစ် သည်။ ခေါမတွေက လ၌ လဆန်း၊ လပြည့်၊ လဆုတ်ဟု ပက္ခ သုံးစု ခွဲသည်။ မွေးခြင်း၊ နေခြင်း၊ သေခြင်း (ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက်) သဘောကို ကြမ္မာညီအစ်မ သုံးဖော် သုံးပက္ခအဖြစ် ပြောသည်။

မြေ၊ လေ၊ ရေဟု ခြပ်စင်သုံးပါး ရှိသည်ဟု ခေါမတွေ ယုံပြန်ရာ နိမိတ်ပုံနတ်သမီး သုံးပါး ရှိပြန်သည်။ သီးတစ်(စ်) နတ်သမီးက မြေ ဖြစ်သည်။ အင်(မ်)ဖီတရိုက်တီက လေ ဖြစ်သည်။ နီးရီးအင်(စ်) (စိုသောအရာ)က ပင်လယ် ဖြစ်သည်။

လနတ်ဒေဝီ အားတမစ်(စ်)သည်လည်း သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီ ဖြစ်သည်။ အပျိုစင်အဖြစ် ဆိုလျှင် အားတမစ်(စ်)ဟု ခေါ်သည်။ နှင့်ပင်နတ်သမီး ကာမဒေဝီ အဖြစ်ဆိုလျှင် အီဖီးဆက်(စ်) (Ephesus) ဟု ခေါ်သည်။ ဝမ်းဆွဲညှာရှင် နတ်ဒေဝီအဖြစ် ဆိုလျှင် ကရိုးနီး (Crone) ခေါ် အမယ်အို ဖြစ်သွားပြန်၏။

ငရဲသနင်း ဟေးဒီး(စ်)မင်းက သုတ်ပြေးသည် ဆိုသော ကိုရီးနီးမှာ လည်း သုံးပါးစု နတ်သမီးတစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကိုးရိုက စိမ်းနုသော ပြောင်းနံ့ကို နိမိတ်ပုံပြုသည်။ ဝါဆက်မနီက ရင့်မှည့်သော ပြောင်းနံ့၏ နိမိတ်ပုံ ဖြစ်သည်။ ဟီးကတီးက ချက်သိမ်းပြီးသော

ပြောင်းနံ့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ခေါမ၌ ခိုက်ပျိုးရေးကို မိန်းမသားတွေသာ အပိုင်စီး၍ လုပ်ကိုင်ကြစဉ်က ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် သုံးပါးစု နတ်သမီးတွေ ဖြစ်ကြ၏။

ဇူး(စ်)ကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဆိုသူ ဟီးရာကိုယ်၌က ပထဝီမိခင်ကြီး ၏ 'ဘွဲ့' တစ်ခုသာ ဖြစ်လေသည်။ ဇာတ်လမ်းတွင်တော့ ဟီးရာကို ပထဝီမိခင် ကြီး၏ မြေးအဖြစ် ပြောသည်။ ဟီးရာ ဆိုသည့် စကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'အရှင်မ' ဟု ရသည်။ အဲဒီယင်ဒြယ်ဝင် ဟယ်လင်းလူမျိုးတို့ ခေါမတိုင်းတွင်း ဝင်မလာမီက ရှေးခေါမလူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ကြသော နတ်ဒေဝီကြီး ဖြစ်လေသည်။

ခေါမတိုင်းတွင် ရှေးအကျဆုံး ယဉ်ကျေးမှုကြီးတို့သည် ခရီးတံကျွန်း နှင့် မိုင်ဆီနီး (Mycenae) နယ်တို့တွင် အလျင်ထွန်းကားခဲ့သည်။ ဘီစီနှစ် ၁၅၀၀ နှင့် ၁၁၀၀ ကြားတွင် ထွန်းကားကြီးကွယ်ခဲ့သော ခရီးတံကျွန်း၊ မိုင်ဆီနီး နှင့် အေဂျားမိုင်းနားမှ ထိုယဉ်ကျေးမှုကြီးတို့ကို မိုင်ဆီနီးယင်း (Mycenaean) ယဉ်ကျေးမှုကြီးဟု ခြုံငုံခေါ်သည်။ ဟီးရာသည် ထိုယဉ်ကျေးမှု ခေတ်အခါက လူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ကြသော မူလနတ်ဇာတ်ဒေဝီကြီး ဖြစ်လေသည်။ တစ်နည်း ဆိုရလျှင် ဂျီးယာ(အဘွား)၊ ရီးယာ(အမေ)၊ ဟီးရာ(မြေး) တို့သည် သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီများ... တစ်နည်း... သဘောတစ်ခု၏ အသွင်သုံးရပ် ဖြစ်လေသည်။

အားဂက်(စ်)မြို့၌ တွေ့ရသည့် ကျော်ကြားလှသော ဟီးရာ၏ ရုပ်တု သည် ရွှေနှင့် ဆင်နွယ် ဖလှောင်ပေါ်၌ ထုထားသည့် ရုပ်တု ဖြစ်၏။ ဟီးရာသည် ပြက္ခဒိန်ကို စိုးသော နတ်ဒေဝီလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟီးရာ၏ လှင်ကန် ထိပ်၌ နေဦးရာသီ၏ သင်္ကေတ ဥဩငှက်ရုပ် ပါသည်။ ဘယ်လက်ကမူ ဩတွမ်ရာသီနှောင်း၌ ရင့်မှည့်သော သလဲသီးကို ကိုင်ထားရာ နှစ်၏ 'သေဆုံးမှု' သရုပ် ဖြစ်လေသည်။ အချို့နေရာတို့တွင် ဟီးရာကို ကလေးအသွင်၊ သတို့သမီး အသွင်၊ မုဆိုးမအသွင်ဖြင့် အသွင် သုံးမျိုးထား ကိုးကွယ်ကြသည်။

မိန်းမဘုရင်မ ဒုဂ်ချပ်ရှ် မိန်းမသားများ ကြီးစိုးပြီး မိန်းမတန်ခိုးရှင် များကို ကိုးကွယ်သည့် ခေါမတိုင်းအတွင်းသို့ ယဉ်ကျေးမှု ခြားနားသည့် အဲဒီယင် လူမျိုးတို့ တဖြည်းဖြည်း တစ်စုံစီမိ ဝင်လာကြသည်။

ပထမတွင် သူတို့သည် လက်ရုံးရည် ဝန်ထမ်းများအဖြစ် ရောက်လာ ကြသည်။ ထူးချွန်သူတို့သည် နောင်သော် ဘုရင်မများ၏ ကြင်ရာတော်များ ဖြစ်လာကြသည်။ ရှေးဦးပိုင်းတွင် ယဉ်ကျေးမှုချင်း သမ၍ စေ့စပ် နေထိုင်ကြ

သည်။ အခြေခိုင်၍ အင်းအားကြီးလာသောအခါ အဲရိယင်တို့က မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဟောင်းကို အစားထိုးကြသည်။

ရှေးဟောင်း ခေါမတိုင်းရင်းသားတို့က မိန်းမ တန်ခိုးရှင် သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီတို့ကို ကိုးကွယ်ကြသကဲ့သို့ နောက်ဝင်လာသူ အဲရိယင်တို့က ယောက်ျား တန်ခိုးရှင် သုံးပါးစု နတ်မင်းတွေကို ကိုးကွယ်သည်။

ခေါမဂန္ထဝင် ဇာတ်ဆန်းများတွင် ယောက်ျား တန်ခိုးရှင်နှင့် မိန်းမ တန်ခိုးရှင်တို့ အားပြိုင်ကြပုံတွေ၊ ယောက်ျား တန်ခိုးရှင်တွေက နောက်ဆုံးတော့ မိန်းမ တန်ခိုးရှင်တွေပေါ် အနိုင်ယူသွားပုံတွေ ပါဝင်ကြောင်း စာရှုသူတို့ တွေ့ပြီးလေပြီ။

A Large part of Greek myth is politico-religious history.

‘ခေါမဂန္ထဝင် ဇာတ်ဆန်းအများစုသည် နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးသမိုင်း ဖြစ်သည်’ ဟု ပညာရှင်တို့က ဆိုကြသည်။ အဲရိယင်တို့၏ ယောက်ျား တန်ခိုးရှင် တို့၏ အမည်များကား ဣန္ဒြ၊ မိတြ၊ ဝရုဏတို့ ဖြစ်ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီ။

ရှေးဟောင်း ခေါမတို့က နောက်ဝင်လာသူတို့၏ တန်ခိုးရှင်များကို သူတို့၏ ပထဝီမိခင်ကြီး၏ သားများအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု လက်ခံကြသည်။ အဲရိယင်ထဲမှ ထူးချွန်သူတို့ကို စတီတန်ခိုးရှင်ဘုရင် (Sacred King) အဖြစ် ရွေးပြီး ဒေသခံ ဘုရင်မ၏ ကြင်ရာအဖြစ် ထားသည်။ အချိန်တန်သောအခါ စတီဘုရင်ကို သတ်၍ ယစ်ပူဇော်သည်။

နောင်သော် စတီဘုရင်က ဘုရင်အစစ် လုပ်လာသည်။

ယူးရေနက်စ်နှင့် ဂီဇယာတို့ ဇာတ်လမ်းကား ဣတ္ထိယတော်ဝင် အုပ်ချုပ် ရေးစနစ် (Female Aristocracy) နှင့် ပုရိသတော်ဝင် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ် (Male Aristocracy) နှစ်ခုတို့၏ တိုက်ခိုက် ဆန့်ကျင် ရုန်းကန်မှုကို သရုပ်ပြ သည်။

အစဦး၌ ထိုစနစ်နှစ်ခုသည် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေကြသည်။ နောင်တွင် ပုရိသစနစ်က အပေါ်စီး ယူလာပြီး ဣတ္ထိယစနစ်ကို ချိုးနှိမ်လာသည်။

ယူးရေနက်စ်က မျက်လုံး တစ်လုံးတည်းသာ ရှိသော ခိုင်းကလေးဟု ကြီးများနှင့် လက်ရုံး တစ်ရာရှင်များကို ဖမ်းဆီး၍ ဝရဲတွင်းထဲ ချထားသည်ဟု ဆိုသည်။ ဆိုင်းကလေးဟုများမှာ ယန်းပဲအတတ် တတ်သူ ဣတ္ထိယစနစ်ကို

ထောက်ခံသည့် ရှေးဟောင်းလူမျိုးများ ဖြစ်သည်။ မျက်လုံး တစ်လုံးတည်းသာ အကယ် ရှိသည် မဟုတ်။ သင်္ကေတသဘောကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှေး ယန်းပဲဆရာတို့သည် နေမင်းကို အရိုးအသေပြုသောအားဖြင့် နဖူးတွင် စက်ဝိုင်းရစ် များသဏ္ဍာန် ဆေးမင်တိုးထားကြသည်။ ဆိုင်းကလော့ပ် ဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း 'စက်ဝိုင်းကွင်းမျက်လုံး' (ring-eyed) ရှိသူဟု ရသည်။ တစ်ဖန် ယန်းပဲဆရာတို့သည် မီးပွားများ ရန်မှ ကာကွယ်ရန် မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို အဖုံးဝိုင်းတစ်ခုနှင့် ဖုံးပိတ်ထားလေ့ရှိသည်။ အဲဒီယင်တို့ ရောက်မလာမီက ထွန်းကားခဲ့သော မိုင်ဆီနီးယင်း ယဉ်ကျေးမှုကြီးအကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ထိုယဉ်ကျေးမှုခေတ်က နန်းတော်ကြီးများ၊ သင်္ချိုင်းတော်ကြီးများသည် ယခုတိုင် ကျန်ရှိသေးသည်။ ထိုအဆောက်အအုံများ၏ ထူးကဲသော လက်ရာမှာ ကျောက်တုံး ကြီးများနှင့် တည်ဆောက်ထားသည့် ဧရာမတံတိုင်းကြီးများ ဖြစ်လေသည်။ ထိုတံတိုင်းကြီးများကို နောင်အခါ ဘီလူးကြီးများအဖြစ် တင်စား ပြောဆိုခြင်း ခံရသည့် ဆိုင်းကလော့ပ်တို့က တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုရလျှင် ဆိုင်းကလော့ပ်များသည် ဘီလူးကြီးများ မဟုတ်ဘဲ သံခေတ် မတိုင်မီ ကြေးနီခေတ်က ဗီသုကာပညာရှင် ယန်းပဲပညာရှင်၊ လက်နက် စား လှံ ထုတ်လုပ်သူ အတတ်ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

လက်ရုံး တစ်ရာရှင်များမှာလည်း ခေါမတိုင်း၌ နေသူ ရှေးဦးလူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အမည်က သူတို့သဘာဝကို ဖော်ပြနေ၏။ တစ်ဦး၏ အမည်က ကျိုင်းဂျီးစ် ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ မြေက ဖွားသူဟု ဖြစ်ရာ မူလပထဝီ မိခင် ဒေဝီကြီးကို ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ အခြားတစ်ဦး၏ အမည်ကား ဘရိုင်အားရီးယက်စ်ဟု လည်းကောင်း၊ အီးဂျီယင် (Aegaeon) ဟု လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ အီးဂစ်(စ်) (Aegis) ဟု ခေါ်သော ဆိတ်နတ် ဒေဝီကို ကိုးကွယ်သော လစ်ဗျား-သရေးရှား (Libyo-Thracian) လူမျိုး ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ခေါမကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ အီးဂျီးယင် ပင်လယ်မှာ အီးဂစ်(စ်)နတ်ဒေဝီကို အစွဲပြု၍ အမည်ပေးထားသော ပင်လယ် ဖြစ်လေသည်။ နောက်တစ်ဦး၏ အမည်က ကောတက်(စ်) (Cottus) ဟု ဖြစ်သည်။ သူ့အဖွယ် ကော့တီယင် (Cottian) လူမျိုးများ ရှိသည်။ သူတို့က ကာမကျွန်းပူပုံစံ ပါသည့် ကော့တီတိုး (Cottyto) နတ်ဒေဝီကို ကိုးကွယ်ကြ

သည်။ တစ်ဖန် ဘရိုင်းအားရိုးယက်စ်၏ ဒေသမှာ ခေါမနိုင်ငံ မြောက်များရှိ ပြည်နယ်တစ်ခု ဖြစ်သော မက်ဆီဒိုးနီးယား (Macedonia) ဟု ဆိုသည်။

အဲရိယင်လူမျိုးသစ်များသည် မြောက်ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာသဖြင့် သူတို့အား ရှေးဦးစွာ ရင်ဆိုင်ရသူများမှာ ခေါမမြောက်ပိုင်း သရော့ရှားနယ်၊ မက်ဆီဒိုးနီးယားနယ်တို့မှ ရှေးဦးလူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုသူတို့ ကိုးကွယ်သော မယ်သူတော်တို့သည် အစုလိုက် ဂိုဏ်းဖွဲ့နေကြပြီး တစ်ခုလျှင် ငါးဆယ်စီ ရှိသည်။ သူတို့၏ တိုက်ခိုက်ရေး အဖွဲ့များကိုလည်း တစ်ဖွဲ့လျှင် လူတစ်ရာနှင့် ဖွဲ့စည်းသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆိုင်းကလော့ပ်များနှင့် လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များကား ခင်စစ် ရှေးဦးလူမျိုးများ၏ လက်နက် ထုတ်လုပ်သူ ပညာရှင်များနှင့် စစ်သည်များသာ ဖြစ်သတည်း။

အဲရိယင်လူမျိုးသစ်တို့ အားကြီး၍ အပေါ်စီး ရုဏာသောအခါ၌ သူတို့ကို ဦးတည်နှိမ်နင်း ချုပ်ချယ်သည်။ မကျေနပ်သော ယဉ်ကျေးမှုဟောင်းလူတို့နှင့် တိုင်းရင်းသားစိတ် တဖြည်းဖြည်း ရှိလာသူ ခေါမတိုင်းတွင်းဖွား အဲရိယင်အစွယ်တို့ ပေါင်း၍ ချုပ်ချယ်သူ အစွန်းရောက် အဲရိယင်တို့ကို တိုက်ခိုက်ဖယ်ရှားကြသည်။ ဤသမိုင်းဦး အဖြစ်အပျက်ကို ယူးရေနက်စ်၊ ကျီးယာနှင့် ကရီးနက်စ်တို့၏ ဇာတ်လမ်းဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ခေါမတိုင်းတွင်းဖွား အဲရိယင်တို့မှာလည်း သူတို့၏ မူလ ပုရိသမိုးမိုးမှ ယဉ်ကျေးမှုကို မဂ္ဂန့်နိုင်။ ကြာသော် သူတို့လည်း ယဉ်ကျေးမှုဟောင်းသမားတွေနှင့် ထိပ်တိုက် တွေ့ကြုံပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကရီးနက်စ်နှင့် ရီးယာ၊ ဇူးစ်တို့၏ ဇာတ်လမ်း ဖြစ်လာပါသည်။ ကရီးနက်စ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အချိန်ဟု ဖြစ်သည်။

အချိန် ကြာမြင့်လာသောအခါ ယဉ်ကျေးမှုဟောင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုသစ်တို့သည် ရောသထက် ရောလာသည်။ ယဉ်တွဲနေနိုင်သမျှလည်း နေကြသည်။ ပြုပြင်ရသမျှကို ပြုပြင်ကြသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ယဉ်ကျေးမှုသည် နိုင်ငံ၏ ရှေးအစဉ်အလာ၊ ပထဝီ အနေအထား၊ ရာသီဥတု၊ ဝတ္ထုနှင့် လူ့ဇာတိအပ်ချက်တို့အရ ပြောင်းလဲရသည်။ ယူးရေနက်စ်တို့၏ ခေတ်ဆီ နောက်ပြန်သွေသော ကရီးနက်စ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန် ရန်ဖြစ်လေတော့သည်။

ဇူးစံတို့၊ ဟေးဒီးစံတို့ ပိုးဆိုက်ဒင်တို့က ပစ္စုပ္ပန်ဘက်သား ဖြစ်ကြသည်။ ပထဝီမိခင်ကြီး၏ အကြံပေးချက်အရ ဇူးစံတို့က ဆိုင်းကလော့ပ်များနှင့် လက်ရုံးတစ်ရာရှင်တို့ကို လွှတ်ပေးသည်။ ဆိုင်းကလော့ပ်များက လက်နက်ထုတ်ပေးပြီး လက်ရုံးတစ်ရာရှင်များက တိုက်ပွဲဝင်ပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဇူးစံ၏ 'အိုလင်ပီယင် စကြဝဠာနိုင်ငံသစ်' ပေါ်ထွန်းလာသည်။ သမိုင်းစကားပြောရလျှင် ရှေးဟောင်းမူလ မိုင်ဆီနီးယင်း ယဉ်ကျေးမှုလည်း မဟုတ် မက၊ မူလ အဲရိယင်ယဉ်ကျေးမှုလည်း မဟုတ် မကသည့် ဟယ်လင်းနစ် (Hellenic) ယဉ်ကျေးမှုသစ်ကို ထူထောင်ကြသည်။ ထိုယဉ်ကျေးမှုသစ်က ပုရိသစနစ်ကို အခိုင်အမာ ကျင့်သုံးသော်လည်း လူ့တ္တိယစနစ် တစ်ခုလုံးကို အကြွင်းမရှိအောင် ဖြိုဖျက်ခြင်း မပြု။ ရော၊ ငုံ၊ သမ၍ အစွန်းမရောက်စေဘဲ ပြုပြင်ကျင့်သုံးသည်။

နိမိတ်ပုံ သင်္ကေတအဖြစ်နှင့်ဆိုလျှင် အိုလင်ပီယင် တန်ခိုးရှင် ဆယ့်နှစ်ပါးတွင် အပို၊ အမ ညီမျှစွာ ထားသည်။ နောင်တွင် ဟက်စတီယာက နေရာဖယ်ပေးသဖြင့် ဒိုင်အာနီးဆက်စ်က ဝင်လာသောကြောင့် ပုရိသတို့က အနည်းငယ်မူ အလေးသာမူ ရယူထားသည်။

ပုရိသစနစ် အလေးကဲသော ယဉ်ကျေးမှုသစ်သည် ခေါမနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း နယ်ချဲ့လာသည်။ တောင်ပိုင်းမှ လူ့တ္တိယစနစ် သက်သက်ကို နည်းမျိုးစုံနှင့် လွှမ်းမတ်သည်။

ဇူးစံကြီးက ဟီးရာကို အနုနည်းနှင့် တစ်မျိုး၊ အကြမ်းနည်းနှင့် နစ်ဖုံ အပိုင်သိမ်းပုံမှာ မြောက်ပိုင်းစနစ်က တောင်ပိုင်း၌ ကျန်နေသေးသော နစ်ဟောင်းကို အနိုင်ယူပုံကို သရုပ်ပြသည်။ မြောက်ပိုင်း ယဉ်ကျေးမှု အနွယ်ဝင် ဟယ်လင်း (Hellenes) များက ခရီးတိကျွန်း အပါအဝင် တောင်ပိုင်းမှ မိုင်ဆီနီးယင်း ယဉ်ကျေးမှုကို ဘီစီနှစ် ၁၇၀၀ ၌ တစ်ကြိမ်၊ ၁၄၀၀ ၌ တစ်ကြိမ် အနိုင်ယူ သိမ်းပိုက်ပုံကို နိမိတ်ပုံစနစ်နှင့် ပြောသည်။ ဇူးစံနှင့် ဟီးရာတို့၏ ခင်္ဂလာဦး ပျားရမ်းဆမ်း အချိန်သည် နှစ်ပေါင်း သုံးရာ ကြာသည် ဆိုခြင်းကား မတူသော ယဉ်ကျေးမှု နှစ်ခုတို့ ညီညွတ်သမသွားရန် ကြာခဲ့သော အချိန်ကို ဆိုလိုသည်။

နောင်တွင် ကမ္ဘာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားသော အေသင်မြို့ကား ရှေးကတည်းက လွတ်လပ်မှုနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ခေါင်းမာသောမြို့ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့၏ နတ်ဒေဝီကြီးကား အသီးနီး ဖြစ်လေသည်။ ဇူးစ်ကြီးသည် အခြား နတ်ဒေဝီများကို မယားလုပ်ပစ်သော်လည်း အသီးနီးကိုမူ လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့။ မတို့သည့်အပြင် သူ့ခေါင်းမှ ပွားသော သမီးဟု ဆိုသည်။ တန်ခိုးအရာ တွင် ဇူးစ်ကြီး ပြီးလျှင် ဒုတိယဟု ဆိုရမလောက် ကြီးသည်။ သူ့ရသတ္တိတွင် ကား ဇူးစ်ကြီးထက်ပင် ကောင်းသည် ဆို၏။ အေသင်မြို့သားတို့ကလည်း သူတို့၏ နတ်ဒေဝီကြီးမှာ ရှာမှရှားသော အပျိုစင်ကြီးဟု ဂုဏ်ယူကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အေသင်သည် အဓမ္မကျွန်ပြုမခံခဲ့ရဟု ဖြစ်သည်။ အသီးနီးသည် ဇူးစ်ကြီး၏ သမီး အပျိုစင်ဟူသည်ကား အေသင်သားတို့နှင့် ဟယ်လင်းလူမျိုး တို့ အပေးအယူ သဘောနှင့် နေစပ်ညှိနှိုင်း ပြေလည်သွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အေသင်သားတို့ အလျှော့ပေးခဲ့ရသည်မှာ အေသင်မှ အမျိုးသမီးတို့၏ ပိုင်ခွင့် ဖြစ်သည်။ ဟယ်လင်နစ်ခေတ်မှ စ၍ အေသင်မြို့သူ အမျိုးသမီးတို့သည် မပေးပိုင်ခွင့် မရှိတော့ဟု ဆိုသည်။

ကျန်သော နတ်ဒေဝီတွေ၊ လူဒေဝီတွေကို ဇူးစ်ကြီး ဗလဏ္ဍာရပြု သိမ်းပိုက်မှုများကား ကြွင်းသော ဣတ္ထိယစနစ်ငယ်များကို ဟယ်လင်းတို့ လွှမ်းမိုးသိမ်းယူမှုကို သရုပ်ပြသည်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် သုံးပါးစု နတ်ဒေဝီတို့ဖြင့် နိမိတ်ပုံဆောင်သော ဣတ္ထိယယဉ်ကျေးမှုစနစ်ကို သုံးပါးစု နတ်မင်းတို့ဖြင့် နိမိတ်ပုံဆောင်သော ပုရိသယဉ်ကျေးမှုစနစ်က အနိုင်ယူသွားပုံကို ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများက သရုပ် ပြသည်။

ဇူးစ်က... ပာီးရာကို
 ဟေးဒီးစ်က... ကိုးရီကို
 ပိုးဆိုက်ဒင်က... ဒီမီးတားကို

အပိုင်သိမ်းယူခြင်းတို့က ပုရိသစနစ် ခေါ်မ တစ်တိုင်းလုံး လွှမ်းမိုး ကြီးစိုးသွားပုံကို ပြောလေသည်။

ဇာတွေ မပေါ်ခင်ကတည်းက လူ့သမိုင်းသည် ရှိနှင့်နေ၏။ သမိုင်း အရုဏ်ဦးမွန်မွန်မှ အဖြစ်အပျက်တို့ကို လူတို့သည် သားစဉ် တစ်ဆက်မှ တစ်ဆက်သို့ ပုံပမာ နှုတ်ဖြင့် ပြောပြသွားကြ၏။ ပုံများသည် အနုပညာမြောက် သော နိမိတ်ပုံစနစ် (ဝါ) သင်္ကေတ ဖွဲ့စည်းမှုစနစ်ကို သုံးသည်။ ထိုပုံများသည် မင်္ဂလာခေါ် ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ ဖြစ်လာကြသည်။ အဖြစ်အပျက်များကို

‘လူဖြူ’ (personify) ၍ ပြောသောအခါ လူ့စရိုက်၊ လူ့သဘာဝ၊ လူ့ထုံးစံတွေ
လည်း ပါလာ၏။

ဤသို့ဖြင့် မစ်သ် ခေT ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းတို့သည် ဒဿနဂ္ဂုထောင့်၊
သမိုင်းဂ္ဂုထောင့်၊ မနုဿဗေဒဂ္ဂုထောင့်၊ စိတ်ပညာဂ္ဂုထောင့်၊ အနုပညာဂ္ဂုထောင့်
စသော ဂ္ဂုထောင့် အသီးသီးမှ ရှုကြည့်လေ့လာ၍ရသော လူ့အမွေပစ္စည်းတို့
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

‘ခေါမသမိုင်းရိပ်ပြ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ဆန်းများ’ ကား များပြား ရှည်လျား
လှသည်။

‘တန်ခိုးရှင်များ’ ဟူသည့် ‘ပထမပိုင်း’ အပြီးတွင် ခေတ္တနားထားရန်
ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဇာတ်ပရိသတ်ကြီးသည် ကမ္ဘာ့ပညာလောက၌ ထင်ရှားသည့် မစ်သ်
များအကြောင်း အကွဉ်းမှ ဖြည်းဖြည်း၍ အရသာ သိကြသည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်
ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဖြစ်ပါသတည်း။

တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်

၂၅-၄-၉၃